

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ІСПИТ АДВОКАТА: доступ до майбутньої професії

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

Навчальний посібник

*2-ге видання
зі змінами і доповненнями*

*За ред. докт. юрид. наук, проф. О. П. Кучинської,
докт. юрид. наук, проф. М. А. Погорецького,
докт. юрид. наук, проф. О. Г. Яновської*

 ПРАВОВА
ЄДНІСТЬ
РЕДАКЦІЯ
ЮРИДИЧНИХ
ВИДАНЬ

Київ • 2019

*Рекомендовано до друку Вченою радою юридичного факультету
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 11 від 18 червня 2018 р.)*

Рецензенти:

Вільчик Т. Б. – доктор юридичних наук, доцент кафедри організації судових та правоохоронних органів Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, адвокат, член Науково-консультативної ради Національної асоціації адвокатів України;

Гловюк І. В. – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального процесу Національного університету «Одеська юридична академія», адвокат;

Татаров О. Ю. – доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, керуючий партнер Адвокатського об'єднання «Татаров, Фаринник, Головка», адвокат.

Авторський колектив:

Бірюкова А. М., канд. юрид. наук, доцент, адвокат; **Легких К. В.**, канд. юрид. наук, адвокат – розділ 3; **Побережний А. О.**, канд. юрид. наук, адвокат – розділ 2; **Хотинська-Нор О.З.**, д-р. юрид. наук, доц., адвокат; **Бойко Ю. Ю.**, адвокат – розділ 1.

К32 Кваліфікаційний іспит адвоката: доступ до майбутньої професії: практич. част. : навч. посіб., 2-ге видан. зі змін. і доповн. За ред. докт. юрид. наук, проф. О. П. Кучинської, докт. юрид. наук, проф. М. А. Погорецького, докт. юрид. наук, проф. О. Г. Яновської. К.: Алерта, 2019. 220 с.

ISBN 978-617-566-519-0

Практична частина другого видання цього навчального посібника розроблена колективом авторів на основі Програми складення кваліфікаційного іспиту, затвердженої рішенням Ради адвокатів України від 26.02.2016 № 68, та з урахуванням останніх змін і доповнень у чинному законодавстві України.

Посібник розраховано на широке коло осіб, у тому числі тих, хто готується до складення кваліфікаційного іспиту для отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, студентів юридичних спеціальностей, юристів та всіх, хто цікавиться правом.

УДК 347.965.2(477)(07)

РОЗДІЛ І

СКЛАДАННЯ ЦИВІЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

1. Заява про забезпечення позову або заява про забезпечення доказів у цивільній справі

До Оболонського районного суду міста Києва

Судді: ППБ
Справа № 111/1111/18-ц

Позивач: Іванченко Олег Вікторович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків,
номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11
адреса електронної пошти

Предмет позову: про стягнення боргу за договором позики

Ціна позову: 980 000 (дев'ятсот вісімдесят тисяч) гривень
00 копійок

ЗАЯВА про забезпечення позову

У провадженні Оболонського районного суду міста Києва перебуває цивільна справа за позовом Іванченка Олега Вікторовича (Позивач) до Петриченка Івана Миколайовича (Відповідач) про стягнення грошових коштів за договором позики.

Відповідач відмовляється добровільно повертати кошти та уникає зустрічей, незважаючи на закінчення строку, на який позичалися кошти. Я неодноразово звертався до Відповідача як з усними, так із письмовими вимогами щодо повернення боргу, про що вказано у позовній заяві.

У власності Відповідача знаходиться нерухоме майно, а саме однокімнатна квартира № 33, площею 48 кв.м., адреса: місто Київ, вулиця Олени Теліги, будинок 22, що підтверджується Інформаційною довідкою з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно № 11111111 від 01.06.2018. Мені стало відомо, що Відповідач збирається подарувати вказану квартиру своїй матері.

Зважаючи на те, що Відповідач ухиляється від виконання своїх зобов'язань за договором позики, він може в будь-який момент відчужити своє майно, що може призвести до невиконання або може істотно ускладнити виконання рішення суду у разі задоволення позову та ефективний захист порушених прав позивача.

Ураховуючи наведене вище та керуючись ст.ст. 150–153 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Вжити заходів щодо забезпечення позову шляхом накладення арешту на квартиру № 33, що знаходиться за адресою: місто Київ, вулиця Олени Теліги, будинок 22, яка належить на праві власності Петриченку Івану Миколайовичу, реєстраційний номер облікової картки платника податків _____.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору за забезпечення позову.
2. Копія інформаційної довідки з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно № 11111111 від 01.06.2018.

(дата)

(підпис)

До Оболонського районного суду міста Києва

Судді ППБ
Справа № 111/1111/18-ц

Позивач: Шевченко Микола Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків,
номер засобів зв'язку: +38(000) 555 55 55
адреса електронної пошти

Відповідач: Іванець Олег Вікторович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11

ЗАЯВА

про забезпечення доказів

У провадженні Оболонського районного суду міста Києва перебуває цивільна справа за позовом Шевченка Миколи Івановича (Позивач) до Петрова Ігоря Вікторовича (Відповідач) про визнання права власності на квартиру.

Як свідка у зазначеній справі я просив допитати Павлову Ольгу Ігорівну, яка є моєю сусідкою та зможе надати показання щодо мого постійного проживання у вказаній квартирі протягом останніх 15 років. Встановлення факту мого постійного проживання у спірній квартирі має важливе значення для вирішення судового спору.

Однак через 10 днів зазначений свідок виїжджає на постійне проживання до Республіки Білорусь, у зв'язку з чим можуть виникнути труднощі з її явкою до суду для допиту її як свідка.

Ураховуючи викладене, керуючись ст. 116–118 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Забезпечити докази способом допиту як свідка Павлової Ольги Ігорівни, яка проживає за адресою: вул. Лисенка, буд. 1, кв. 32, м. Київ, 10113.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія проїзного квитка.

(дата)

(підпис)

2. Заява про перегляд заочного рішення або заява про видачу судового наказу чи скасування судового наказу

До Печерського районного суду міста
Києва

Судді ППБ
Справа № 111/1111/18-ц

Відповідач: Іванченко Микола Іванович

місце проживання,
поштовий індекс
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11

ЗАЯВА
про перегляд заочного рішення

У провадженні Печерського районного суду міста Києва перебувала справа № 111/1111/18-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «БАНК» до Іванченка Миколи Івановича, про звернення стягнення боргу за кредитним договором № 11111AA/2016 від 19.05.2016.

Печерським районним судом міста Києва 01.03.2018 у вказаній справі ухвалено заочне рішення, яким позов задоволено повністю.

Відповідно до ч. 1 ст. 283 Цивільного процесуального кодексу України відповідачам, які не з'явилися в судові засідання, направляється копія заочного рішення в порядку, передбаченому статтею 272 цього Кодексу.

У матеріалах справи міститься судова повістка та поштовий конверт, в якому Відповідачу направлялося оскаржуване заочне рішення суду, з відміткою поштового відділення «повернено за закінченням терміну зберігання».

Про існування вказаного рішення мені стало відомо 20.03.2018 зі слів працівника Позивача. Після чого я 21.03.2018 ознайомився з матеріалами справи № 111/1111/18-ц.

Однак я не з'явився в судові засідання та не подав відзив з поважних причин, а саме протягом понад три місяці з 15.12.2017 до 18.03.2018 перебував на стаціонарному лікуванні, що підтверджується випискою з медичної картки стаціонарного хворого від 18.03.2018, копія якої додається.

На думку Відповідача, ухвалення вказаного вище заочного рішення мало місце з недотриманням умов, передбачених ст. 280 Цивільного процесуального кодексу України, а саме відповідач не з'явився в судові засідання та не повідомив про причини неявки, а також не подав відзив на позовну заяву з поважних причин у зв'язку з перебуванням на стаціонарному лікуванні.

Предметом позову є стягнення заборгованості за кредитним договором № 11111AA/2016 від 19.05.2016 у розмірі 170 020 (сто сімдесят тисяч двадцять) гривень 00 копійок.

Однак я погасив заборгованість за вказаним кредитним договором у повному обсязі, що підтверджується Довідкою про погашення кредиту від 10.12.2017. Відтак позовні вимоги є необгрунтованими.

З матеріалів справи вбачається, що викладені Відповідачем обставини судом не з'ясовувалися, суд задовольнив позовні вимоги лише на підставі пояснень Позивача.

Ураховуючи викладене та відповідно до ст.ст. 280, 284, 285 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Скасувати заочне рішення Печерського районного суду міста Києва від 01.03.2018 у справі № 111/1111/18-ц і призначити справу до розгляду в порядку загального позовного провадження.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія заяви про ознайомлення з матеріалами справи.
3. Копія виписки з медичної картки стаціонарного хворого.
4. Копія довідки про погашення кредиту.
5. Копія заяви про перегляд заочного рішення та доданих документів для позивача.

(дата)

(підпис)

**До Оболонського районного суду міста
Києва**

Заявник: ТОВ «Телекомунікаційні технології»

місце знаходження,
поштовий індекс, ідентифікаційний код
юридичної особи в Єдиному державному
реєстрі підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38(000) 888 88 88

Боржник: Шевченко Микола Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11

ЗАЯВА

про видачу судового наказу

Між Заявником та Боржником укладено Договір про надання телекомунікаційних послуг від 01.12.2017 № 1111111, копія якого додається.

Відповідно до п. 2 вказаного Договору про надання телекомунікаційних послуг абонент зобов'язаний сплачувати щомісячну абонентську плату у розмірі 500 (п'ятсот) гривень. Рахунок за отримані Послуги оплачується Абонентом не пізніше 20 числа місяця, що настає після повного розрахункового періоду.

На цей момент Боржником не оплачено телекомунікаційні послуги у розмірі 4500 (чотири тисячі п'ятсот) гривень, що підтверджується випискою з поточного рахунку Заявника та актами наданих послуг.

Згідно зі ст. 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог Цивільного кодексу України, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких вимог та умов – відповідно до звичаїв ділового обороту, або інших вимог, що звичайно ставляться.

До моменту звернення з цією заявою зазначена вище заборгованість Боржником не погашена.

На підставі наведеного вище та керуючись ст.ст. 161–164, 167 Цивільного процесуального кодексу України, ст.ст. 526, 530 Цивільного кодексу України, ст. 33 Закону України «Про телекомунікації»,

ПРОШУ:

1. Прийняти заяву про видачу судового наказу до розгляду.
2. Видати судовий наказ про стягнення з Боржника (Шевченка Миколи Івановича, реєстраційний номер облікової картки платника податків 1234567890) суми боргу в розмірі 4500 (чотири тисячі п'ятсот) гривень 00 копійок на користь Заявника.
3. Відшкодувати Заявнику за рахунок Боржника витрати по сплаті судового збору у розмірі 176 (сто сімдесят шість) гривень 20 копійок.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія Договору про надання телекомунікаційних послуг від 01.12.2017 № 1111111.
3. Копія виписки з поточного рахунку Заявника.
4. Копія актів наданих телекомунікаційних послуг.

(дата)

(підпис)

**До Оболонського районного суду міста
Києва**

Судді ПШБ
Справа № 111/1111/18-ц

**Заявник: Товариство з обмеженою відповідальністю
«Телекомунікаційні технології»**

місце знаходження,
поштовий індекс, ідентифікаційний код
юридичної особи в Єдиному державному
реєстрі підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38(000) 888 88 88

Боржник: Шевченко Микола Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11

ЗАЯВА

про скасування судового наказу

Оболонським районним судом міста Києва видано судовий наказ від 12.03.2018 про стягнення з мене суми боргу в розмірі 4500 (чотири тисячі п'ятсот) гривень 00 копійок на користь Заявника за надані телекомунікаційні послуги.

Однак вимоги Стягувача є повністю необґрунтованими, оскільки мною сплачено заборгованість у розмірі 4500 (чотири тисячі п'ятсот) гривень 00 копійок за надані телекомунікаційні послуги, що підтверджується квитанцією з відміткою банку про здійснення платежу від 08.03.2018, копія якої додається.

Уважаю, що судовий наказ від 12.03.2018 підлягає скасуванню з наведених вище причин.

На підставі викладеного, відповідно до ст.ст. 170, 171 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Скасувати судовий наказ про стягнення з Боржника (Шевченка Миколи Івановича, реєстраційний номер облікової картки платника податків 1234567890) суми боргу в розмірі 4500 (чотири тисячі п'ятсот) гривень 00 копійок на користь Заявника, а також витрат по сплаті судового збору у розмірі 176 (сто сімдесят шість) гривень 20 копійок, виданий Оболонським районним судом міста Києва від 12.03.2018 у справі № 111/1111/18-ц.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія квитанції з відміткою банку про сплату заборгованості.

(дата)

(підпис)

3. Заява у справі окремого провадження

До Подільського районного суду міста
Києва

Заявник: Шевченко Катерина Іванівна
місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11

Зацікавлена особа: Подільський районний у місті Києві
відділ державної реєстрації актів
цивільного стану Головного
територіального управління юстиції
у місті Києві
місце знаходження, поштовий індекс,
ідентифікаційний код юридичної
особи в Єдиному державному реєстрі
підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11

ЗАЯВА

про встановлення факту, що має юридичне значення

Восени 2016 року я познайомилася із Іванченком Олегом Вікторовичем.

Між мною та Іванченком О. В. склалися сімейні відносини, але шлюб не було укладено та дошлюбних дітей у жодного з нас не було.

Протягом 2016–2017 років я разом з Іванченком О. В. проживала в м. Києві по вул. Львівській, 14 разом з батьками Іванченка О. В.

18.08.2017 Іванченко О. В. загинув унаслідок нещасного випадку на виробництві, що підтверджується свідоцтвом про смерть від 18.08.2017 (копія додається до заяви), але на той час я вже була вагітною.

15.12.2017 у мене народився син Шевченко О. О. (актовий запис № 1435), який зареєстрований Подільським районним у м. Києві відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у м. Києві, де відомості про батька вказані відповідно до ч. 1 ст. 135 Сімейного кодексу України.

Факт батьківства підтверджується висновком експертизи з встановлення походження особи/ДНК (реєстраційний номер за журналом обліку вихідних документів С11111), де вказано, що батьківство практично доведено на 99, 99%, копія якого додається до заяви.

Відповідно до п. 5 ч. 2 ст. 293 Цивільного процесуального кодексу України суд розглядає в порядку окремого провадження справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення.

Метою звернення до суду з приводу встановлення факту батьківства є внесення відповідних змін в актовий запис про народження дитини та для отримання соціальних виплат, тобто з метою захисту прав та законних інтересів малолітньої дитини.

Згідно з ч. 3 ст. 137 Сімейного кодексу України, якщо через поважні причини особа не знала про те, що записана батьком дитини, і померла, оспорити батьківство можуть її спадкоємці: дружина, батьки та діти.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 315 Цивільного процесуального кодексу України суд розглядає справи про встановлення факту родинних відносин між фізичними особами.

Згідно з п. 7 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 15.05.2006 № 3 «Про застосування судами окремих норм Сімейного кодексу України при розгляді справ щодо батьківства, материнства та стягнення аліментів» встановлено, що у разі смерті чоловіка, який не перебував у шлюбі з матір'ю дитини, або смерті жінки, яка вважалась матір'ю останньої, факт їхнього батьківства (материнства) може бути встановлено за рішенням суду в окремому провадженні. Заяви про встановлення факту як батьківства, так і материнства суд приймає до розгляду, якщо запис про батька (матір) дитини в Книзі реєстрації народжень учинено згідно зі ст. 135 Сімейного кодексу України.

Відповідно до ст. 128 Сімейного кодексу України за відсутності заяви, право на подання якої встановлено статтею 126 цього Кодексу, батьківство щодо дитини може бути визнане за рішенням суду. Підставою для визнання батьківства є будь-які відомості, що засвідчують походження дитини від певної особи, зібрані відповідно до Цивільного процесуального кодексу України. Позов про визнання батьківства може бути пред'явлений матір'ю, опікуном, піклувальником дитини, особою, яка утримує та виховує дитину, а також самою дитиною, яка досягла повноліття.

На підставі зазначеного вище та керуючись ст.ст. 127, 135, 137 Сімейного кодексу України, ст.ст. 315–318 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Встановити факт батьківства громадянина України Іванченка Олега Вікторовича, 14.02.1987 року народження, уродженця м. Київ стосовно Шевченка Олега Олеговича 15.12.2017 року народження, уродженця м. Києва.
2. Внести зміни до актового запису про народження Шевченка Олега Олеговича 15.12.2017, уродженця м. Києва за № 1435, складеного Подільським районним у місті Києві відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у місті Києві 15.12.2017, в якому у відомості про батька внести громадянина України Іванченка Олега Вікторовича, 14.02.1987 року народження, уродженця м. Київ.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія свідоцтва про смерть від 18.08.2017.
3. Копія висновку експертизи з встановлення походження особи/ДНК, реєстраційний номер за журналом обліку вихідних документів С11111.
4. Копія заяви для інших учасників.

(дата)

(підпис)

4. Позовна заява про визнання правочину недійсним

До **Оболонського районного суду міста Києва**

Позивач: Шевченко Наталія Іванівна

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач-1: Шевченко Олег Вікторович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

**Відповідач-2: Товариство з обмеженою
відповідальністю «Факторинг»**

місце знаходження,
поштовий індекс, ідентифікаційний код
юридичної особи в Єдиному державному
реєстрі підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

ПОЗОВНА ЗАЯВА про визнання правочину недійсним

Між мною (Позивачем) та Відповідачем-1 05.02.2003 зареєстрований шлюб, що підтверджується свідоцтвом про реєстрацію шлюбу № 1111, виданим 05.02.2003 відділом запису актів громадянського стану Подільського району м. Києва, копія якого додається до позовної заяви.

За договором купівлі-продажу квартири від 13.11.2005 Відповідач-1 придбав у власність квартиру за адресою: місто Київ, вул. Олени Теліги, 22, кв. 11. Договір купівлі-продажу квартири від 13.11.2005 посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Пилипенко О.І., зареєстрований КП «Київське міське бюро технічної інвентаризації та реєстрації права власності на нерухоме майно» за реєстровим № 111111, про що видано витяг № 12345 від 13.11.2005.

24.07.2016 між Відповідачем-1 та Відповідачем-2 укладено договір позики, за яким позикодавець позичає грошові кошти в сумі 100 000 доларів США до 24.07.2017, копія договору позики додається до позовної заяви.

З метою забезпечення виконання зобов'язань за договором позики 24.07.2016 між Відповідачем-1 та Відповідачем-2 укладено договір іпотеки № 1234, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Івановою Л.М. Відповідно до умов договору іпотеки Відповідач-1 передав Відповідачу-2 в іпотеку квартиру за адресою: м. Київ, вул. Олени Теліги, 22, кв. 11. Копія договору іпотеки № 1234 від 24.07.2016 додається до позовної заяви.

30.10.2017 Відповідач-2 заявив про звернення стягнення на предмет іпотеки, про що направив повідомлення Відповідачу-1, копія якого додається до позовної заяви.

Квартира, яка є предметом іпотеки за договором іпотеки, є спільною сумісною власністю Позивача та Відповідача-1, передана в іпотеку без згоди позивача.

За змістом ч. 1 ст. 203, ч. 1 ст. 215 Цивільного кодексу України підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами 1–3, 5 та 6 статті 203 цього Кодексу, і, зокрема, коли зміст правочину суперечить Цивільному кодексу України, іншим актам цивільного законодавства.

Отже, підставою недійсності правочину є недодержання стороною (сторонами) вимог щодо відповідності змісту правочину Цивільному кодексу України та іншим актам цивільного законодавства саме на момент вчинення правочину.

Відповідно до ст. 60 Сімейного кодексу України майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності, якщо не доведено протилежне.

За змістом ст.ст. 572, 575 Цивільного кодексу України іпотека є видом забезпечення виконання зобов'язання нерухомим майном, що залишається у володінні і користуванні іпотекодавця, згідно з яким іпотекодержатель має право в разі невиконання боржником забезпеченого іпотекою зобов'язання одержати задоволення своїх вимог за рахунок предмета іпотеки.

Відповідно до ст. 578 Цивільного кодексу України та ст. 6 Закону України «Про іпотеку» майно, що є у спільній власності, може бути передане у заставу (іпотеку) лише за згодою усіх співвласників.

Мною не надавалася згода на передачу в іпотеку вказаної квартири, більше того, я з 01.06.2016 до 01.12.2017 знаходилася у довготривалому відрядженні у Російській Федерації, що підтверджується довідкою від 10.12.2017, копія якої додається до позовної заяви.

Таким чином, мені не було відомо про укладання договору іпотеки.

Відповідачу-2 було відомо, що вказана квартира є спільною сумісною власністю Відповідача-1 та мою, про що свідчить заява Відповідача-1 від 24.07.2016, отримана Відповідачем-2, копія якої додається до позовної заяви.

Відповідно до правової позиції Верховного Суду України, викладеної у постанові від 30.03.2016 у справі № 6–533цс16, укладення одним із подружжя договору щодо розпорядження спільним майном без згоди другого з подружжя може бути підставою для визнання такого договору недійсним лише в тому разі, якщо судом буде встановлено, що той з подружжя, який уклав договір щодо спільного майна, та третя особа – контрагент за таким договором, діяли недобросовісно, зокрема, що третя особа знала чи за обставинами справи не могла не знати про те, що майно належить подружжю на праві спільної сумісної власності, і що той з подружжя, який укладає договір, не отримав згоди на це другого з подружжя.

Таким чином, договір іпотеки укладений з порушенням вимог, які встановлені частинами 1–3, 5 та 6 ст. 203 Цивільного кодексу України, а саме зміст правочину суперечить Цивільному кодексу України, іншим актам цивільного законодавства.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до ч. 1 ст. 203, ч. 1 ст. 215, абз. 2 ч. 1 ст. 216, керуючись ст.ст. 175–177 ЦПК України,

ПРОШУ:

1. Визнати договір іпотеки від 24.07.2016 № 1234, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Івановою Л. М. недійсним.
2. Стягнути з відповідачів на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія свідоцтва про реєстрацію шлюбу № 1111 від 05.02.2003.
3. Копія договору купівлі-продажу квартири від 13.10.2005.
4. Копія договору позики від 24.07.2016.
5. Копія договору іпотеки № 1234 від 24.07.2016.
6. Копія повідомлення про звернення стягнення на предмет іпотеки від 30.10.2017.
7. Копія довідки від 10.12.2017.
8. Копія заяви від 24.07.2016.
9. Копії позовної заяви та документів, що додаються до неї (2 примірники).

(дата)

(підпис)

5. Позовна заява про захист особистих немайнових прав

**До Оболонського районного суду міста
Києва**

Позивач: Іваненко Олег Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 333 33 33
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

**Відповідач: Товариство з обмеженою
відповідальністю «УКРАЇНСЬКА
ГАЗЕТА»**

місце знаходження,
поштовий індекс, ідентифікаційний код
юридичної особи в Єдиному державному
реєстрі підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про захист честі, гідності та ділової репутації,
спростування недостовірної інформації**

Стаття під назвою «_____» опублікована на сторінці 11 у газеті _____ випуск № 22 від 12.03.2018, тираж 11000 екземплярів містить неправдиву інформацію та є такою, що завдає шкоди моїй честі, гідності та діловій репутації.

У статті мене звинувачують у порушенні закону через зухвале використання мною ситуації в країні, вчинення злочину, а саме розкрадання державного майна.

Через інформацію, опубліковану у статті, автор намагається підірвати довіру до мене як державного діяча, створюючи негативний образ та звинувачуючи мене у діяннях, за які передбачена кримінальна відповідальність. Це вбачається як із самої назви статті «_____», так і в наведених тезах: «_____».

Окрім того, вказана неправдива інформація висловлена у принизливій щодо мене формі.

Право вільно виражати свої погляди не є абсолютним і необмеженим, яке поряд із свободою наділене також обов'язками і відповідальністю, що визначені законом.

Зокрема, ніхто не має права поширювати інформацію, що принижує честь і гідність людини, а також давати оцінку щодо винуватості осіб у вчиненні злочину, вказувати на особу, яка нібито скоїла злочин до рішення суду.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до ст. 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Уважаю, що Відповідачем було порушено вказані вище вимоги закону при поширенні інформації.

Ця інформація висловлена без посилання на судові рішення щодо визнання особи винуватою у вчиненні злочину, а винуватість у передбаченому законом порядку не встановлено.

При поширенні інформації Відповідачем також було порушено мої права, що визначені у ст. 62 Конституції України, якою закріплено презумпцію невинуватості.

Стверджую, що поширена у статті інформація є недостовірною, її поширення ганьбить мою честь, гідність і ділову репутацію. Звинувачення мене у неіснуючих порушеннях негативно впливає на мою діяльність та створює у громадян негативне ставлення до мене як посадової особи та як до керівника.

Статтею 46 Закону України «Про інформацію» передбачено неприпустимість зловживання правом на інформацію. Інформація не може бути використана для посягання на права і свободи людини.

На підставі цього вимагаю, щоб зазначена вище інформація була спростована у такий спосіб, яким була поширена.

Відповідно до ст.ст. 21, 28, 32 Конституції України, ст.ст. 272, 275, 297, 299 Цивільного кодексу України, ст. 48 Закону України «Про інформацію» Позивач має право на повагу до своєї честі, гідності та ділової репутації, які є недоторканими, і для захисту яких має право звернутись із позовом до суду.

Згідно зі ст. 269 Цивільного кодексу України Позивач не може бути позбавлений цих прав або відмовитися від них. Очевидно, що поширена Відповідачем зазначена вище інформація про Позивача є негативною.

Відповідно до ч. 3 ст. 277 Цивільного кодексу України негативна інформація, поширена про особу, вважається недостовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного вище відповідно до ст. 62 Конституції України, ст.ст. 16, 297, 299 Цивільного кодексу України, ст.ст. 47, 48 Закону України «Про інформацію», ст. 37 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Визнати недостовірною і такою, що порочить честь, гідність і ділову репутацію інформацію, поширену щодо Шевченка Олега Івановича у статті під назвою «_____», що опублікована на сторінці 11 у газеті _____ випуск № 22 від 12.03.2018, а саме: «_____».

2. Зобов'язати Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА» спростувати поширену інформацію у такий спосіб, як вона була поширена, а саме опублі-

кувати на сторінці 11 газети _____ спростування наступного змісту: «Спростування. Інформація, поширена у статті під назвою «_____», що опублікована на сторінці 11 у газеті _____ випуск № 22 від 12.03.2018, є недостовірною» не пізніше п'ятнадцяти днів з дня набрання рішенням суду законної сили.

3. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Випуск газети від 12.03.2018.
3. Копія позовної заяви та документів, що додаються до неї.

(дата)

(підпис)

6. Позовна заява про захист права власності та визнання права власності на майно

До Оболонського районного суду міста Києва

Позивач: Шевченко Наталія Вікторівна
місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38(000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Київська міська рада
адреса реєстрації
поштовий індекс,
код ЄДРПОУ
Номер засобів зв'язку: +38(000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: _____ гривень 00 копійок

**ПОЗОВНА ЗАЯВА
про визнання права власності**

На підставі свідоцтва про право приватної власності на нерухоме майно від 25.05.1999, виданого Київською міською радою, за мною (Позивачкою) зареєстровано право приватної власності на однокімнатну квартиру № 1 за адресою м. Київ, вул. Панаса Мирного, 22.

Таким чином, з 25.05.1999 я є єдиним власником однокімнатної квартири № 1 за адресою м. Київ, вул. Панаса Мирного, 22.

У зв'язку з тим, що вказане свідоцтво про право приватної власності зіпсувалося та фактично знищене, з метою отримання його дублікату я звернулася до Київського міського бюро технічної інвентаризації, яке своїм листом мені відмовило, оскільки Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Порядком державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень від 25.12.2015 № 1127 не визначено можливості видачі дублікату свідоцтва про право власності на нерухоме майно та рекомендовано звернутися до суду.

Відповідно до ст. 328 ЦК України право власності набувається на підставах, що не заборонені законом, зокрема із правочинів. Право власності вважається набутим правомірно, якщо інше прямо не впливає із закону або незаконність набуття права власності не встановлена судом.

Відповідно до ст. 392 ЦК України власник майна може пред'явити позов про визнання його права власності, якщо це право оспорується або не визнається іншою особою, а також у разі втрати ним документа, який засвідчує його право власності.

Відповідно до п. 37 Постанови ВССУ № 5 від 7 лютого 2014 року «Про судову практику в справах про захист права власності та інших речових прав», з урахуванням положень частини першої статті 15 та статті 392 ЦК України власник майна має право пред'явити позов про визнання його права власності, якщо це право оспорується або не визнається іншою особою, а також у разі втрати ним документа, який засвідчує його право власності. Виходячи зі змісту наведених норм права, потреба в такому способі захисту права власності виникає тоді, коли наявність суб'єктивного права власника не підтверджена відповідними доказами, підлягає сумніву, не визнається іншими особами або ними оспорується, а не в тому разі, коли цими особами не виконується відповідне рішення суду, ухвалене раніше.

Таким чином, визнання права власності є єдиним ефективним способом захисту мого права.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного та відповідно до ст.ст.328,392 Цивільного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Визнати за Шевченко Наталією Вікторівною право власності на однокімнатну квартиру № 1 за адресою м. Київ, вул. Панаса Мирного, 22.
2. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія технічного паспорта на однокімнатну квартиру № 1 за адресою м. Київ, вул. Панаса Мирного, 22 (оригінал знаходиться у позивача).
3. Копія листа Київського міського бюро технічної інвентаризації від 01.10.2017 (оригінал знаходиться у позивача).
4. Копія позовної заяви та документів, що додаються до неї.

(дата)

(підпис)

7. Позовна заява про захист права інтелектуальної власності

До Оболонського районного суду міста
Києва

Позивач: Антонюк Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Товариство з обмеженою
відповідальністю «ВІСНИК»

місце знаходження,
поштовий індекс, ідентифікаційний код
юридичної особи в Єдиному державному
реєстрі підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 10 000 гривень 00 копійок

ПОЗОВНА ЗАЯВА про захист авторських прав

Мною було виявлено, що в газеті «_____» № ___ від _____ розміщено статтю під назвою: «_____» без зазначення авторства.

Цю статтю вперше було надруковано за моїм дозволом у журналі _____ № 3 від 12.12.2016 із зазначенням мене як автора.

Однак газета «_____» надрукувала мою статтю без мого дозволу та відома. Видавцем газети є ТОВ «ВІСНИК».

Розміщення Відповідачем статті є порушенням авторських прав Позивача.

Згідно зі ст. 433 Цивільного кодексу України та пп. 1 п. 1 ст. 8 Закону України «Про авторські та суміжні права» об'єктами авторського права є, зокрема, літературні письмові твори публіцистичного, наукового, технічного або іншого характеру (книги, брошури, статті тощо).

Моя стаття становить собою наукове дослідження, оформлене у вигляді статті. Стаття повністю відповідає критеріям літературного письмового твору наукового характеру, тому підлягає охороні відповідно до чинного законодавства України.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 11 Закону України «Про авторські та суміжні права» первинним суб'єктом авторського права є автор твору. За відсутності доказів іншого автором

твору вважається фізична особа, зазначена звичайним способом як автор на оригіналі або примірнику твору (презумпція авторства). Авторське право на твір виникає внаслідок факту його створення. Для виникнення і здійснення авторського права не вимагається реєстрація твору чи будь-яке інше спеціальне його оформлення, а також виконання будь-яких інших формальностей.

Таким чином, Відповідач своїми діями порушив мої особисті немайнові авторські права на вказану статтю, а саме: право на зазначення автора та право на цілісність твору.

Згідно із ст. 15 Закону України «Про авторські та суміжні права» до майнових прав автора чи особи, яка має авторське право, належать, зокрема, виключне право на використання твору у будь-якій формі і будь-яким способом та виключне право на дозвіл або заборону використання твору іншими особами, що дає йому право дозволяти або забороняти, зокрема: відтворення творів, включення їх як складових частин до збірників, антологій, енциклопедій тощо.

Підставою для захисту мого авторського права є порушення майнових прав у результаті неправомірного розміщення Відповідачем статті в газеті без мого дозволу.

Відповідно до п. г) ч. 2 ст. 52 Закону України «Про авторські та суміжні права» суд має право постановити рішення чи ухвалу про виплату компенсації, що визначається судом, у розмірі від 10 до 50000 мінімальних заробітних плат замість відшкодування збитків або стягнення доходу. Вважаю за доцільне виплату компенсації в розмірі 50 000 гривень.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного, відповідно до ст.ст. 14, 15, 21–25, 53 Закону України «Про авторські та суміжні права», ст.ст. 440–443 Цивільного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Заборонити ТОВ «ВІСНИК» у будь-якій формі використовувати статтю «_____», розміщену в газеті «_____», автором якої є Антонюк Іван Іванович.
2. Стягнути з ТОВ «ВІСНИК» (ідентифікаційний код _____) на користь Антонюка Івана Івановича компенсацію за порушення майнових авторських прав у сумі 50 000 (п'ятдесят тисяч) грн.
3. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Докази сплати судового збору.
2. Примірник газети «_____».
3. Копія позовної заяви з додатками.

(дата)

(підпис)

8. Позовна заява зі спору щодо забезпечення виконання зобов'язань

**До Оболонського районного суду міста
Києва**

Позивач: Петренко Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

**Відповідач: Публічне акціонерне товариство
«Комерційний банк «БАНК»**

місце реєстрації, поштовий індекс,
код ЄДРПОУ
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Третя особа: Миколайчук Іван Андрійович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: _____ гривень 00 копійок

**ПОЗОВНА ЗАЯВА
про визнання договору поруки припиненим**

18.01.2008 між банком ПАТ КБ «БАНК» та третьою особою було укладено споживчий кредитний договір на придбання автомобіля, за яким банк надав кредит в сумі 28450 доларів США, ставка за користування кредитом – 12% річних від суми кредиту, термін повернення 16.01.2015.

Тоді ж між мною, позивачем та відповідачем було укладено договір поруки на забезпечення виконання договору кредиту від 18.01.2008.

Згідно із договором поруки від 18 січня 2008 року, укладеним між ПАТ КБ «БАНК» та позивачем як поручителем третьої особи – позичальника, у п. 1 зазначено, що поручитель поручається перед кредитором за виконання позичальником договору кредиту від 18.01.2008 (пп. 1.1), відповідає перед кредитором як солідарний боржник у повному об-

сязі як і позичальник за повернення кредиту у сумі 28.450 доларів США у строк, встановлений договором зі сплатою за користування кредитом процентів у розмірі, визначеному договором кредиту від суми кредиту, строк повернення не пізніше 16 січня 2019 року.

15 січня 2018 року між банком та третьою особою було укладено додаткову угоду № 01 до договору кредиту від 18.01.2008, за умовами якої сторони дійшли згоди щодо зміни графіка повернення кредиту та зміни процентної ставки за користування кредитом – 14,4% річних від суми кредиту. Згідно з умовами договору та зазначеної угоди позичальник повертає кредит у строк до 20.09.2021.

Оскільки за цією угодою внесено зміни до окремих пунктів кредитного договору, зокрема змінено валюту кредиту з долара США на гривню, збільшено розмір відсоткової ставки з 12% до 14,4% річних, а також збільшено кінцевий термін повернення кредиту до 20.09.2021, я вважаю, що збільшився обсяг моєї відповідальності по договору поруки, проте своєї згоди на вказані зміни до кредитного договору я не надавав. Ні третя особа, ні відповідач про згадані зміни у зобов'язанні мене не поінформували.

Згідно із ст. 553 ЦК України за договором поруки поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання ним свого обов'язку. Поручитель відповідає перед кредитором за порушення зобов'язання боржником (ч. 1).

Положеннями частини першої ст. 559 ЦК України передбачено, що порука припиняється з припиненням забезпеченого нею зобов'язання, а також у разі зміни зобов'язання без згоди поручителя, внаслідок чого збільшується обсяг його відповідальності.

Відповідно до правової позиції Верховного Суду України, висловленої у постановках від 21 травня 2012 р. у справі № 6–18цс11, від 21 травня 2012 р. у справі № 6–20цс11, підставою для припинення поруки в порядку ч. 1 ст. 559 ЦК є сукупність двох умов: внесення без згоди поручителя змін до основного зобов'язання та збільшення обсягу відповідальності поручителя внаслідок таких змін (постанова Верховного Суду України від 5 лютого 2014 р. у справі № 6–160цс13).

Також у постанові Верховного Суду України від 21 травня 2012 р. у справі № 6–69цс11 зазначено, що збільшення відповідальності поручителя внаслідок зміни основного зобов'язання виникає, зокрема, у разі встановлення нових умов щодо порядку зміни процентної ставки в сторону збільшення, розширення змісту основного зобов'язання щодо дострокового повернення кредиту та плати за користування ним. Тобто змінами основного зобов'язання, в результаті яких збільшується відповідальність поручителя, вважаються такі умови і обставини, що тягнуть або можуть потягти негативні наслідки для поручителя, поява для нього інших нових ризиків, відмінних від тих, з якими він попередньо погодився при укладенні договору поруки, погіршення його майнового становища. Особливістю припинення поруки з підстав зміни зобов'язання без згоди поручителя є те, що поручитель у разі зміни зобов'язання без його згоди не лише не відповідає за повернення боржником збільшеної суми боргу, а й з моменту такого збільшення його обов'язок за договором поруки повністю припиняється – перестає існувати.

Відповідно до ч. 1 ст. 598 ЦК України зобов'язання припиняється частково або у повному обсязі на підставах, встановлених договором або законом.

Як роз'яснено у п. 22 Постанови від 30.03.2012 № 5 Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про практику застосування судами законодавства при вирішенні спорів, що виникають із кредитних правовідносин» відповідно до ч. 1 ст. 559 ЦК України припинення договору поруки пов'язується зі зміною забезпеченого зобов'язання за відсутності згоди поручителя на таку зміну та за умови збільшення обов'язку відповідальності поручителя. При цьому обсяг зобов'язання поручителя визначається як умовами договору поруки та умовами основного договору,

яким визначено обсяг зобов'язань боржника, забезпечення виконання яких здійснює поручитель.

Згідно з ч. 1 ст. 651 ЦК України зміна договору допускається лише за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або законом.

Відповідно до ст. 654 ЦК України зміна договору вчиняється в такій самій формі, що й договір, що змінюється або розривається, якщо інше не встановлено договором або законом чи не випливає із звичаїв ділового обороту.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до ст.ст. п. 1 ч. 2 ст. 16, ч. 1 ст. 559, ч. 4 ст. 559, ч. 2 ст. 1050, ч. 2 ст. 1054 Цивільного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Визнати припиненим Договір поруки від 18.01.2008, укладений між Петренком Іваном Івановичем та Публічним акціонерним товариством «Комерційний банк «БАНК» на забезпечення виконання договору кредиту від 18.01.2008.
2. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія кредитного договору від 18.01.2008 (оригінал знаходиться у відповідача).
3. Копія договору поруки від 18.01.2008 (оригінал знаходиться у позивача).
4. Копія додаткової угоди до кредитного договору від 15.01.2018 (оригінал знаходиться у відповідача).
5. Копія позовної заяви з додатками.

(дата)

(підпис)

9. Позовна заява про припинення (розірвання) окремих видів зобов'язань та відшкодування нанесених збитків (шкоди)

До Оболонського районного суду міста Києва

Позивач: Антонюк Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Публічне акціонерне товариство «БАНК»

місце знаходження,
поштовий індекс, ідентифікаційний код
юридичної особи в Єдиному державному
реєстрі підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 100 000 гривень 00 копійок

**ПОЗОВНА ЗАЯВА
про розірвання договору**

Між мною (далі – Позивач, Клієнт) та ПАК «БАНК» (далі – Відповідач, Банк) було укладено: договір банківського вкладу (депозиту) № 1111 з видачею іменного ощадного (депозитного) сертифіката в рамках Договору щодо банківського обслуговування від 01.02.2016, відповідно до п. 1.1. якого Банк приймає від Клієнта грошові кошти та видає Клієнту відповідний неемісійний цінний папір у документарній формі – іменний ощадний (депозитний) сертифікат і зобов'язується виплатити Клієнту або його правонаступнику номінальну вартість сертифікату та нараховані проценти за сертифікатом на умовах та в порядку, передбаченому цим договором. Відповідно до умов цього договору мені було видано Іменний ощадний (депозитний) сертифікат серія АА № 0000.

Відповідно до п. 1.3. Договору банківського вкладу (депозиту) сума вкладу 100 000 (сто тисяч) гривень 00 копійок. Копія Договору та Іменного ощадного (депозитного) сертифікату серія ВВ додається до позовної заяви.

Відповідно до п. 1.4. Договору банківського вкладу (депозиту) Клієнт має право достроково розірвати договір та забрати вклад, повідомивши про це Банк за 10 календарних днів.

Я повідомив Відповідача про дострокове розірвання договору в письмовій формі, копія повідомлення додається до позовної заяви.

Згідно з п. 2.2. Договору банківського вкладу (депозиту) Банк у строк не пізніше 3 (трьох) робочих днів від дня пред'явлення Сертифіката для погашення сплачує суму номінальної вартості Сертифіката та процентів по ньому (на вибір Клієнта) готівкою через касу банку або на рахунок Клієнта.

Я 11.03.2018 звернувся до каси Банку та пред'явив зазначений вище сертифікат для погашення відповідно до умов укладеного Договору банківського вкладу (депозиту). Розглянувши мою вимогу, Відповідач повідомив про відмову у погашенні сертифікату. Копія відмови додається до позовної заяви.

Вважаю відмову Відповідача у погашенні іменного ощадного (депозитного) сертифіката такою, що суперечить положенням чинного законодавства України та порушує мої права, зважаючи на наступне.

Відповідно до ч. 1–3 ст. 1060 Цивільного кодексу України договір банківського вкладу укладається на умовах видачі вкладу на першу вимогу (вклад на вимогу) або на умовах повернення вкладу зі впливом встановленого договором строку (строковий вклад). Договором може бути передбачено внесення грошової суми на інших умовах її повернення. За договором банківського строкового вкладу банк зобов'язаний видати вклад та нараховані проценти за цим вкладом із впливом строку, визначеного у договорі банківського вкладу.

Відповідно до ст. 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог – відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Згідно з п. 3.2. Постанови НБУ від 03.12.2003 № 516 «Про затвердження Положення про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами» грошові кошти на вкладні (депозитні) рахунки фізичних осіб можуть бути внесені готівкою, перераховані з іншого вкладного (депозитного) рахунку або поточного рахунку і повертаються банками готівкою або в безготівковій формі на зазначений у договорі рахунок вкладника для повернення коштів чи за заявою вкладника на інший його рахунок. Банки можуть відповідно до умов договору банківського вкладу (депозиту) перераховувати фізичним особам нараховані проценти закладами (депозитами) на їх поточний рахунок, для поповнення вкладу (депозиту) або видавати готівкою.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до ст.ст. 526, 1058–1060 Цивільного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Розірвати Договір банківського вкладу (депозиту) № 1111 з видачею іменного ощадного (депозитного) сертифіката від 01.02.2016.
2. Зобов'язати ПАТ «БАНК» (ідентифікаційний код _____) погасити Іменний ощадний (депозитний) сертифікат серії АА № 0000 шляхом видачі Антоноку Івану Івановичу (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) готівкою через касу ПАТ «БАНК» суму вкладу в розмірі 100 000 (сто тисяч) гривень 00 копійок у день звернення.
3. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія Договору банківського вкладу (депозиту) 01.02.2016.
3. Копія Іменного ощадного (депозитного) сертифікату серія АА № 0000.
4. Копія письмової вимоги від 11.03.2018.
5. Копія відмови ПАТ «БАНК» від 11.03.2018.
6. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

10. Позовна заява щодо порушення умов договорів лізингу або найму (оренди)

До Оболонського районного суду міста Києва

Позивач: Іваненко Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Петрушенко Микола Миколайович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 80 000 гривень 00 копійок

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про розірвання договору оренди та стягнення збитків

01.02.2018 між Позивачем та Відповідачем укладено Договір оренди нежитлової будівлі загальною площею 150 кв. м., що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 18, копія якого додається до позовної заяви.

Згідно з п. 5 Договору оренди орендна плата у розмірі 20000 гривень сплачується на поточний рахунок Орендодавця авансом не пізніше 10-го (десятого) числа кожного місяця оренди. При цьому, Відповідач у порушення умов п.п. 5.1. та 5.2. зазначеного Договору оренди станом на момент звернення з цим позовом не сплатив жодного орендного платежу.

Відповідно до п. 4.1. Договору оренди строк оренди становить 11 місяців з дати прийняття об'єкта, що орендується за Актом приймання-передачі. Нежитлова будівля була передана в оренду згідно з Актом приймання-передачі, укладеного на наступний день після підписання зазначеного Договору оренди, тобто 02.02.2018, копія Акту приймання-передачі додається до позовної заяви.

Відповідно до ч. 1 ст. 759 Цивільного кодексу України передання наймачеві будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) оформляється відповідним документом (актом), який підписується сторонами договору. З цього моменту починається обчислення строку договору найму, якщо інше не встановлено договором.

Мною надіслано Відповідачу лист-вимогу про сплату заборгованості за зазначеним Договором оренди від 02.06.2018, проте відповіді станом на момент звернення із цим позовом я не отримав. Копія листа від 02.06.2018 додається до позовної заяви.

Відповідно до ст. 629 Цивільного кодексу України договір є обов'язковим до виконання сторонами.

Таким чином, ураховуючи, що строк фактичного користування нежитловою будівлею Відповідачем становить чотири місяці, то сума заборгованості зі сплати орендної плати становить 80 000 гривень.

Також ураховуючи те, що Відповідачем не було сплачено орендної плати за Договором оренди, тобто порушено умови Договору оренди, укладений Договір оренди підлягає розірванню в судовому порядку.

Згідно зі ст. 611 Цивільного кодексу України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема: припинення зобов'язання внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом, або розірвання договору.

Відповідно до ч. 1 ст. 782 Цивільного кодексу України наймодавець має право відмовитися від договору найму і вимагати повернення речі, якщо наймач не вносить плату за користування річчю протягом трьох місяців підряд.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до статей 611, 629, 782 Цивільного кодексу України, керуючись статтями 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Розірвати укладений між Іваненком Іваном Івановичем та Петрушенком Миколою Миколайовичем Договір оренди нежитлової будівлі від 01.02.2018.
2. Стягнути із Петрушенка Миколи Миколайовича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) на користь Іваненка Івана Івановича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) 80 000 (вісімдесят тисяч) гривень 00 копійок орендної плати за Договором оренди нежитлової будівлі 01.02.2018.
3. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія Договору оренди від 01.02.2018.
3. Копія Акту приймання-передачі об'єкта оренди від 02.02.2018.
4. Копія листа вимоги від 02.06.2018.
5. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

11. Позовна заява щодо порушення умов договорів позики або позички

До Деснянського районного суду міста
Києва

Позивач: Павлов Андрій Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Петричко Ігор Миколайович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 21 000 гривень 00 копійок

ПОЗОВНА ЗАЯВА **про стягнення боргу за договором позики**

22.03.2018 між мною (позикодавець) і Петричком І. М. (позичальник) укладений договір позики.

За договором позики Відповідач отримав готівкою грошові кошти в сумі 20 000 (двадцять тисяч) гривень строком на 1 місяць. Факт укладання договору, передачі грошових коштів та отримання їх Відповідачем 22.03.2018 підтверджується розпискою відповідно до ст. 1047 Цивільного кодексу України. Копія розписки додається до позовної заяви.

Станом на дату подання позову Відповідач вказану за договором позики суму не повернув, від виконання свого обов'язку за договором позики ухиляється.

Згідно зі ст. 1046 Цивільного кодексу України договір позики є укладеним із моменту передання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками.

Відповідно до ч. 2 ст. 1047 Цивільного кодексу України на підтвердження укладення договору позики та його умов може бути представлена розписка позичальника або інший документ, який посвідчує передання йому позикодавцем визначеної грошової суми або визначеної кількості речей.

Відповідно до ст. 629 Цивільного кодексу України договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Згідно з ч. 1 ст. 1049 Цивільного кодексу України позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими

ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором.

Таким чином, Відповідач порушив умови договору позики, викладені вище вимоги законодавства та заборгував грошові кошти у сумі 20 000 (двадцять тисяч) гривень та 5% за місяць за користування відповідними коштами, що загалом становить 21 000 (двадцять одну тисячу) гривень.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до ст.ст. 629, 1046, 1047, 1049 Цивільного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Стягнути із Петричка Ігоря Миколайовича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) на користь Павлова Андрія Івановича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) 21 000 (двадцять одну тисячу) гривень 00 копійок боргу за договором позики від 22.03.2018.
2. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія розписки від 22.03.2018.
3. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

12. Позовна заява зі спору за недоговірними зобов'язаннями

До Оболонського районного суду міста
Києва

Позивач: Григорович Андрій Іванович
місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Паливода Ігор Миколайович
місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 165 300 гривень 00 копійок

ПОЗОВНА ЗАЯВА **про відшкодування шкоди**

Я проживаю у двокімнатній квартирі, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Сосюри, буд. 1, кв. 16, яка належить мені на праві власності, що підтверджується Договором купівлі-продажу квартири, який посвідчений приватним нотаріусом Антоною А.А. 08.11.2014 за № 32, право власності зареєстроване у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, що підтверджується витягом від 08.11.2014 № 123456.

Відповідач є власником квартири № 19, яка знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Сосюри, буд. 1 поверхом вище над моєю квартирою.

28.05.2018 моїй квартирі завдано шкоду внаслідок ремонтних робіт, які відбуваються у квартирі № 19, що підтверджується актом комісії з ЖЕО від 28.05.2018 про залиття моєї квартири, внаслідок чого відбулося замокання стелі та стін у ванній кімнаті та кімнаті площею 19 кв. м., замокання дерев'яних меблів та паркетної підлоги.

Вказані пошкодження моєї квартири завдані з вини Відповідача через недбале ставлення до сантехнічного обладнання та обладнання каналізаційної системи при проведенні ремонтних робіт. Відповідач відмовляється відшкодувати завдані мені збитки.

Відповідно до ч. 5 ст. 319 Цивільного кодексу України власник не може використовувати право власності на шкоду правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію та природні якості землі.

Вартість відновних ремонтно-будівельних робіт у моїй квартирі для усунення недоліків, які з'явилися після її пошкодження через ремонт, що проводиться у квартирі № 19,

становить 155 300 гривень згідно з Кошторисом на проведення ремонтних робіт, складеного 10.06.2018.

Крім того, Відповідач своїми діями завдав і продовжує завдавати мені моральну шкоду, яка виявилася у моральних (душевних) та фізичних стражданнях, які я зазнав і продовжую зазнавати через неодноразове пошкодження мого майна та погіршення умов для проживання у квартирі.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного вище відповідно до статей 22, 23, 319, 1166, 1167, 1192 Цивільного кодексу України, керуючись статтями 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Стягнути з Григоровича Андрія Івановича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) на користь Паливоди Ігоря Миколайовича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) матеріальну шкоду у розмірі 155300 (сто п'ятдесят п'ять тисяч триста) гривень та моральну шкоду у розмірі 10 000 (десять тисяч) гривень, завдану пошкодженням квартири.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія Договору купівлі-продажу квартири від 08.11.2014 за № 32.
3. Копія витягу від 08.11.2014 № 123456.
4. Копія акту комісії з ЖЕО від 28.05.2018.
5. Копія Кошторису на проведення ремонтних робіт від 10.06.2018.
6. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

13. Позовна заява про відшкодування майнової та немайнової шкоди

**До Печерського районного суду міста
Києва**

Позивач: Сухович Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Шапченко Іван Миколайович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 26 956 гривень 00 копійок

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про відшкодування матеріальної та моральної шкоди

24.12.2017 у м. Києві по проспекту Перемоги, 123 сталася дорожньо-транспортна пригода, внаслідок якої зіткнулися автомобіль «SUZUKI» з номерним знаком А1111АА під керуванням Відповідача та автомобіль «HYUNDAI» з номерним знаком ВВ222ВВ, яким керував я, що підтверджується протоколом про адміністративне правопорушення від 24.12.2017, копія якого додається до позовної заяви.

Відповідно до постанови Святошинського районного суду міста Києва від 30.01.2018 Відповідача визнано винним у вчиненні зазначеної дорожньо-транспортної пригоди. Копія постанови Святошинського районного суду міста Києва від 30.01.2018 додається.

Унаслідок дорожньо-транспортної пригоди автомобіль «HYUNDAI», що належить мені, зазнав механічних пошкоджень.

Згідно з висновком спеціаліста від 25.02.2018 розмір матеріального збитку, завданого власнику автомобіля «HYUNDAI» внаслідок пошкодження автомобіля, становить 28 954 гривень 00 копійок, з яких: 13 998 гривень вартість відновлювального ремонту, 14 956 гривень – втрата товарної вартості. Копія висновку спеціаліста від 25.02.2018 додається до позовної заяви.

Цивільно-правова відповідальність власника автомобіля «SUZUKI» на момент дорожньо-транспортної пригоди застрахована у ПрАТ «СТРАХОВА».

Згідно зі ст. 29 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (далі – Закон) у зв'язку

з пошкодженням транспортного засобу відшкодовуються витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом транспортного засобу з урахуванням зносу, розрахованого у порядку, встановленому законодавством, включаючи витрати на усунення пошкоджень, зроблених навмисно з метою порятунку потерпілих унаслідок дорожньо-транспортної пригоди, з евакуацією транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди до місця проживання того власника чи законного користувача транспортного засобу, який керував транспортним засобом у момент дорожньо-транспортної пригоди, чи до місця здійснення ремонту на території України. Якщо транспортний засіб необхідно з поважних причин помістити на стоянку, до розміру шкоди додаються також витрати на евакуацію транспортного засобу до стоянки та плата за послуги стоянки.

Пунктом 32.7 ст. 32 Закону передбачено, що страховик або МТСБУ не відшкодовує шкоду, пов'язану із втратою товарного вигляду транспортного засобу.

Відповідно до п. 1.6 «Методики товарознавчої експертизи та оцінки колісних транспортних засобів» (далі – Методика), затвердженої наказом Міністерства юстиції України, Фонду державного майна України від 24.11.2003 № 142/5/2092, величина втрати товарної вартості – умовна величина зниження ринкової вартості колісних транспортних засобів, відновленого за нормативними вимогами після пошкодження, порівняно з ринковою вартістю подібного непошкодженого колісного транспортного засобу.

Ураховуючи те, що відповідно до Закону страховик не відшкодовує потерпілій особі шкоду, пов'язану із втратою товарної вартості транспортного засобу, згідно з висновком спеціаліста розмір втрати товарної вартості становить 14956 гривень, яка повинна бути відшкодована Відповідачем.

У зв'язку з пошкодженням автомобіля внаслідок дорожньо-транспортної пригоди я зазнав душевних страждань, не міг користуватися своїм автомобілем, у зв'язку з чим змінився мій нормальний спосіб життя, внаслідок чого мені було завдано моральну шкоду, яку я оцінюю у розмірі 12000 грн.

Відповідно до ч. 1 ст. 1167 Цивільного кодексу України моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини, крім випадків, встановлених частиною другою цієї статті.

Відповідно до п. 3 постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 4 «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб.

Відповідно до п. 9 зазначеної постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 4 розмір відшкодування моральної (немайнової) шкоди суд визначає залежно від характеру та обсягу страждань (фізичних, душевних, психічних тощо), яких зазнав позивач, характеру немайнових втрат (їх тривалості, можливості відновлення тощо) та з урахуванням інших обставин. Зокрема, враховуються стан здоров'я потерпілого, тяжкість вимушених змін у його життєвих і виробничих стосунках, ступінь зниження престижу, ділової репутації, час та зусилля, необхідні для відновлення попереднього стану, добровільне – з власної ініціативи чи за зверненням потерпілого – спростування інформації редакцією засобу масової інформації. При цьому суд має виходити із засад розумності, виваженості та справедливості.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного вище відповідно до ст. 1167 ЦК України, ст.ст. 22, 29, 32 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Стягнути з Шапченка Івана Миколайовича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) на користь Суховича Івана Івановича (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) матеріальну шкоду у розмірі 14956 (чотирнадцять тисяч дев'ятсот п'ятдесят шість) гривень 00 копійок та моральну шкоду у розмірі 12000 (дванадцять тисяч) гривень.
2. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія протоколу про адміністративне правопорушення від 24.12.2017.
3. Копія постанови Святошинського районного суду м. Києва від 30.01.2018.
4. Копія висновку спеціаліста від 25.02.2018.
5. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

14. Позовна заява зі спору, що виникає із спадкового права

**До Печерського районного суду міста
Києва**

Позивач: Петренко Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Київська міська рада

місцезнаходження, поштовий індекс,
ідентифікаційний код юридичної
особи в Єдиному державному реєстрі
підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору: Перша київська державна нотаріальна контора

поштовий індекс, ідентифікаційний код
юридичної особи в Єдиному державному
реєстрі підприємств і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 222 22 22
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про встановлення додаткового строку на прийняття спадщини

Моя мати, Петренко Анна Іванівна, померла 01.10.2017, що підтверджується свідоцтвом про смерть від 01.10.2017, копія якого додається до позовної заяви. Я є її єдиним спадкоємцем за заповітом, копія якого додається до позовної заяви.

Я звернувся до Першої київської державної нотаріальної контори з заявою про прийняття спадщини 25.06.2018, тобто з пропуском шестимісячного строку такого звернення, у зв'язку із чим мені було відмовлено у видачі свідоцтва про право на спадщину.

Однак строк на прийняття спадщини я пропустив з поважних причин, оскільки після смерті матері я потрапив до відділення інтенсивної терапії Київської міської клінічної лікарні № 1, де проходив лікування з 14.10.2017 до 22.06.2018, що підтверджується випискою з медичної картки стаціонарного хворого від 22.06.2018.

Відповідно до ч. 1 ст. 1270 Цивільного кодексу України для прийняття спадщини встановлюється строк у шість місяців, який починається з часу відкриття спадщини.

Згідно з ч. 2 ст. 1272 Цивільного кодексу України за позовом спадкоємця, який пропустив строк для прийняття спадщини з поважної причини, суд може визначити йому додатковий строк, достатній для подання ним заяви про прийняття спадщини.

Відповідно до п. 24 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 30.05.2008 № 7 «Про судову практику у справах про спадкування», вирішуючи питання про визначення особі додаткового строку, суд досліджує поважність причини пропуску строку для прийняття спадщини. При цьому необхідно виходити з того, що поважними є причини, пов'язані з об'єктивними, непереборними, істотними труднощами для спадкоємця на вчинення цих дій.

Ураховуючи те, що я перебував на стаціонарному тривалому лікуванні, що стало причиною порушення строків звернення до нотаріуса, вважаю вказані причини поважними, які призвели до пропуску строку для подання заяви про прийняття спадщини після смерті матері та визначення мені додаткового строку для подання заяви про прийняття спадщини.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного та відповідно до ст.ст. 1216, 1217, 1262, 1269, 1270 Цивільного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Визначити додатковий строк для прийняття спадщини Петренку Івану Івановичу у 10 днів після набрання рішення суду законної сили для подання заяви для прийняття спадщини за заповітом після смерті його матері Петренко Анни Іванівни.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія Свідоцтва про смерть від 01.10.2017.
3. Копія виписки з медичної картки стаціонарного хворого від 22.06.2018.
4. Копія позовної заяви з додатками для інших учасників справи.

(дата)

(підпис)

15. Позовна заява зі спору, що виник із особистих немайнових прав та обов'язків подружжя, батьків і дітей, інших членів сім'ї

До Подільського районного суду міста Києва

Позивач: Іванечко Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Іванечко Алла Андріївна

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

**ПОЗОВНА ЗАЯВА
про розірвання шлюбу**

Відділом реєстрації актів цивільного стану Подільського районного управління юстиції у місті Києві між мною – Іванечком І.І. (Позивач) та Іванечко А.А. (Відповідач) 12.12.2015 зареєстровано шлюб, що підтверджується свідоцтвом про шлюб, яке видане Відділом реєстрації актів цивільного стану Подільського районного управління юстиції у місті Києві, актовий запис № 23, серія АЕ № 1111. Копія свідоцтва про шлюб додається до позовної заяви.

У цьому шлюбі дітей не народилося.

Подружнє життя не склалося з причин несумісності характерів. Вже протягом року ми спільно не проживаємо, спільного господарства не ведемо, фактичних шлюбних відносин не підтримуємо. Таким чином, шлюб з Відповідачем має лише формальний характер. Подальше примирення та збереження шлюбу неможливе та суперечить моїм інтересам через втрату почуттів поваги, довіри, любові.

Відповідно до ст. 112 Сімейного кодексу України суд з'ясовує фактичні взаємини подружжя, дійсні причини позову про розірвання шлюбу, бере до уваги наявність малолітньої дитини, дитини з інвалідністю та інші обставини життя подружжя.

Суд постановляє рішення про розірвання шлюбу, якщо буде встановлено, що подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечило б інтересам одного з них, інтересам їхніх дітей, що мають істотне значення.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного та відповідно до статей 105, 110, 112 Сімейного кодексу України, керуючись статтями 175–177 Цивільного процесуального кодексу України, –

ПРОШУ:

1. Розірвати шлюб між Іванечком Іваном Івановичем та Іванечко Аллою Андріївною, зареєстрований Відділом реєстрації актів цивільного стану Подільського районного управління юстиції у місті Києві 12.12.2015, актовий запис № 23.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія свідоцтва про шлюб від 12.12.2015.
3. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

16. Позовна заява у спорі, що виник із майнових прав та обов'язків подружжя й інших членів сім'ї

До Подільського районного суду міста Києва

Позивач: Антонюк Павло Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти: відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Антонюк Інна Андріївна

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти: невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 345 000 грн. 00 коп.

**ПОЗОВНА ЗАЯВА
про поділ спільного майна подружжя**

09.11.2012 між мною та Відповідачем зареєстровано шлюб, про що зроблений відповідний актовий запис за № 111.

Рішенням Подільського районного суду міста Києва від 22.06.2017 шлюб було розірвано. Копія рішення Подільського районного суду міста Києва від 22.06.2017 додається до позовної заяви.

За час перебування у шлюбі, а саме 25.02.2016 була придбана квартира, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Сосюри, 11, кв. 22, яка складається з однієї житлової кімнати загальною площею 50,00 кв.м., що підтверджується договором купівлі-продажу, посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Івановим О. О. 25.02.2016 за № 222, копія якого додається до позовної заяви.

Угоди про поділ спільного майна при розірванні шлюбу ми не досягли.

Згідно зі ст. 60 Сімейного кодексу України майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу).

Відповідно до ст. 69 Сімейного кодексу України дружина і чоловік мають право на поділ майна, що належить їм на праві спільної власності незалежно від розірвання шлюбу.

Згідно зі ст. 70 Сімейного кодексу України у разі поділу майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, частки майна дружини та чоловіка є рівними, якщо інше не визначено домовленістю між ними або шлюбним договором.

Відповідно до Звіту про оцінку майна від 08.05.2018, виготовленому ТОВ «Консалтингова компанія «Центр оцінки», вартість квартири становить 345 000 грн. 00 коп.

Оскільки зазначена квартира придбана мною та Відповідачем під час перебування у шлюбі (тобто є спільним майном подружжя), вважаю правомірним її поділ між мною та Відповідачем у рівних частках.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного і відповідно до ст. 60, ч. 1 ст. 69, ч. 1 ст. 71 Сімейного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. У порядку поділу спільного сумісного майна подружжя визнати за:
 - Антономком Павлом Івановичем (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) право власності на 1/2 частину квартири, яка знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Сосюри, 11, кв. 22, що складається з однієї житлової кімнати загальною площею 50,00 кв.м.;
 - Антонок Інною Андріївною (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) право власності на 1/2 частину квартири, яка знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Сосюри, 11, кв. 22, що складається з однієї житлової кімнати загальною площею 50,00 кв.м.
2. Стягнути з Відповідача на користь Позивача суму сплаченого судового збору.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія Рішення Подільського районного суду міста Києва від 22.06.2017.
3. Копія договору купівлі-продажу, посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Івановим О. О. 25.02.2016 за № 222.
4. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

17. Позовна заява про захист житлових прав (визнання права користування житловим приміщенням, визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням, тощо)

До Подільського районного суду міста Києва

Позивач: Загородня Інна Іванівна

місце проживання,

поштовий індекс, реєстраційний номер

облікової картки платника податків

Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55

Адреса офіційної електронної пошти: відсутня

Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Подільська районна в місті Києві державна адміністрація

поштовий індекс, ідентифікаційний код

юридичної особи в Єдиному державному

реєстрі підприємств і організацій України

Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11

Адреса офіційної електронної пошти: невідома

Адреса електронної пошти: невідома

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання права користування житловим приміщенням

Мій чоловік, Загородній П.В., у період з 1983 року по день смерті проходив службу в органах внутрішніх справ.

З червня 1999 року я разом із чоловіком зареєстрована в житловому приміщенні за адресою: м. Київ, вул. Оболонська, 25.

Житлове приміщення було надано моему чоловіку як працівнику органів внутрішніх справ для проживання разом із сім'єю.

Згідно з довідкою № 3, виданою КП «Центр комунального сервісу» від 22.09.2017 № 2222 в гуртожитку за адресою: м. Київ, вул. Оболонська, 25 зареєстрована позивач, копія довідки від 22.09.2017 № 2222 додається до позовної заяви.

За спільною згодою Подільської районної у місті Києві державної адміністрації та Подільського РУ ГУМВС України у м. Києві будинок за адресою: м. Київ, вул. Оболонська, 25 використовувався як гуртожиток для проживання та місця реєстрації працівників районного управління.

Я та мій чоловік поселилися в гуртожитку на підставі рішення Житлово-побутової комісії районного управління для поселення (протокол засідання комісії № ___ від 02.06.1999), копія якого додається.

22.09.2017 року я звернулася до Відповідача із заявою про видачу ордера на зазначене вище житлове приміщення, однак Відповідач листом від 26.09.2017 № 100001 відмовив у видачі ордера.

Уважаю відмову Відповідача визнати за мною право на користування займаним житловим приміщенням та видати ордер незаконною, зважаючи на наступне.

Моє місце постійного проживання зареєстроване у вказаному гуртожитку за адресою: м. Київ, вул. Оболонська, 25.

Протягом усього часу мого проживання мною сплачуються кошти за проживання у гуртожитку.

Я вселилася у квартиру, тривалий час користуюся нею, вказана квартира є моїм основним та єдиним місцем проживання.

Відповідно до ст. 65 Житлового кодексу України наймач вправі в установленому порядку за письмовою згодою всіх членів сім'ї, які проживають разом із ним, вселити в займане ним житлове приміщення свою дружину, дітей, батьків, а також інших осіб. На вселення до батьків їх неповнолітніх дітей зазначеної згоди не потрібно.

Особи, що вселилися в житлове приміщення як члени сім'ї наймача набувають рівного з іншими членами сім'ї права користування житловим приміщенням, якщо при вселенні між цими особами, наймачем та членами його сім'ї, які проживають з ним, не було іншої угоди про порядок користування житловим приміщенням.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до ст. 47 Конституції України, ст.ст. 6, 9, 64, 65, 128, 129 Житлового кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Визнати за Загородньою Інною Іванівною (реєстраційний номер облікової картки платника податків _____) право користування житловим приміщенням за адресою: м. Київ, вул. Оболонська, 25.
2. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія довідки від 22.09.2017 № 2222.
3. Копія протоколу засідання Житлово-побутової комісії № ___ від 02.06.1999.
4. Копія листа Подільської районної в місті Києві державної адміністрації від 26.09.2017 № 100001.
5. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

До Подільського районного суду міста Києва

Позивач: Вітюк Інна Іванівна

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти: відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Вітюк Олег Миколайович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти: невідома
Адреса електронної пошти: невідома

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**визнання особи такою, що втратила право користування
житловим приміщенням**

Я є власником квартири, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 14, кв. 14 відповідно до договору купівлі-продажу від 26.12.2006, посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Іваненко О.І., зареєстрованого КП «Київське міське бюро технічної інвентаризації та реєстрації права власності на нерухоме майно» за реєстровим № 111111, про що видано витяг № 12345 від 29.12.2006. Копії договору купівлі-продажу від 26.12.2006 та витягу № 12345 від 29.12.2006 додаються до позовної заяви.

Відповідач є моїм колишнім чоловіком, шлюб з ним було укладено 14.02.2008 та розірвано рішенням Подільського районного суду міста Києва 23.03.2010, копія якого додається до позовної заяви. Вказана квартира придбана мною до укладання шлюбу.

Після розлучення Відповідач виїхав на постійне місце проживання до Російської Федерації. З 2010 року він є громадянином Російської Федерації. У зазначеній квартирі не проживає з 2010 року.

Згідно з актом, засвідченим головою правління ЖБК «_____» від 20.02.2018, Відповідач у вказаній квартирі не проживає.

Відповідно до ст. 405 Цивільного кодексу України члени сім'ї власника житла, які проживають разом з ним, мають право на користування цим житлом відповідно до закону. Житлове приміщення, яке вони мають право займати, визначається його власником. Член сім'ї власника житла втрачає право на користування цим житлом у разі відсутності члена сім'ї без поважних причин понад один рік, якщо інше не встановлено домовленістю між ним і власником житла або законом.

Згідно зі ст. 72 Житлового кодексу України визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням унаслідок відсутності цієї особи понад встановлені строки, провадиться в судовому порядку.

Оскільки я є власником зазначеної квартири, Відповідач у зазначеній квартирі не проживає більше одного року, квартирою не цікавиться, в її утриманні не допомагає, тому наявні підстави для визнання Відповідача таким, що втратив право на проживання у вказаній квартирі.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до ст. 405 Цивільного кодексу України, ст. 72 Житлового кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Визнати Вітюка Олега Миколайовича таким, що втратив право користування квартирою, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 14, кв. 14.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія договору купівлі-продажу від 26.12.2006.
3. Копія витягу № 12345 від 29.12.2006.
4. Копія рішення Подільського районного суду міста Києва від 23.03.2010.
5. Копія акту ЖБК «_____» від 20.02.2018.
6. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

18. Позовна заява про захист права власності на земельну ділянку або права користування земельною ділянкою

До Оболонського районного суду міста Києва

Позивач: Антонюк Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти: відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Петрушенко Микола Миколайович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти: невідома
Адреса електронної пошти: невідома

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про усунення перешкод у користуванні земельною ділянкою

Земельна ділянка, кадастровий номер _____, що знаходиться за адресою: Київська область, Вишгородський район, с. Димер, вул. Польова належить мені на праві власності.

Зазначена земельна ділянка придбана мною на підставі договору купівлі – продажу земельної ділянки від 13.04.2011, копія якого додається до позовної заяви.

У 2014 році я побудував житловий будинок на земельній ділянці, що підтверджується Свідоцтвом про право власності на нерухоме майно від 15.07.2014 № 1111111, копія якого додається.

На сусідній земельній ділянці Відповідачем також здійснювалося будівництво житлового будинку та інших допоміжних будівель.

Зазначений будинок та інші допоміжні будівлі збудовані Відповідачем з порушеннями вимог чинного законодавства без розробки проектної документації на будівництво, без реєстрації повідомлення про початок виконання будівельних робіт, що дає право виконувати будівельні роботи, та з істотними порушеннями будівельних норм і правил, які порушують мої права як власника суміжної земельної ділянки та нерухомого майна, розташованого на ній, зважаючи на наступне.

Я звернувся до Департаменту Держархбудінспекції у Київській області щодо перевірки дотримання вимог містобудівного законодавства Відповідачем. Інспекцією було проведено позапланову перевірку дотримання вимог містобудівного законодавства та виявлені вказані вище порушення. Копія акту про проведення перевірки дотримання вимог містобудівного законодавства додається до позовної заяви.

Незаконне будівництво перешкоджає мені користуватися житловим будинком, що належить мені на праві власності, оскільки таке будівництво призводить до пошкодження

власності, а саме руйнації будинку внаслідок обмеження доступу сонячного світла до будинку та не дає змоги належним чином здійснювати догляд за будинком та виконувати ремонтні роботи.

Крім того, будівництво Відповідачем будівель на межі земельних ділянок з порушенням вимог п. 3.25* ДБН 360–92** має негативні наслідки для мене, а саме:

- потрапляння дощових та талих вод, снігу з даху будівлі відповідача на мою земельну ділянку, що призводить до постійного руйнування частини елементів благоустрою та замощення території;
- частина земельної ділянки позивача вздовж збудованої на межі земельних ділянок будівлі Відповідача не може раціонально використовуватися власником у зв'язку з впливом на неї атмосферних опадів з даху збудованої на межі будівлі Відповідача та необхідністю періодичного використання Відповідачем цієї частини земельної ділянки у процесі експлуатації збудованої на межі будівлі (догляд та ремонт елементів даху, фундаменту та стін будівлі).

Будівництво Відповідачем проведено без дотримання протипожежних вимог, що має своїм наслідком наявність постійної загрози для мого майна у випадку виникнення пожежі.

Відповідно до ч. 2 ст. 152 Земельного кодексу України власник земельної ділянки або землекористувач може вимагати усунення будь-яких порушень його прав на землю, навіть якщо ці порушення не пов'язані з позбавленням права володіння земельною ділянкою, і відшкодування завданих збитків.

Згідно із п. б ч. 3 ст. 152 Земельного кодексу України захист прав громадян та юридичних осіб на земельні ділянки здійснюється шляхом, зокрема, відновлення стану земельної ділянки, який існував до порушення прав, і запобігання вчиненню дій, що порушують права або створюють небезпеку порушення прав.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

На підставі викладеного відповідно до ст. 152 Земельного кодексу України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Zobov'язати Петрушенка Миколу Миколайовича усунути перешкоди в користуванні земельною ділянкою, що належить Антонюку Івану Івановичу шляхом знесення житлового будинку з мансардою, що розташований на земельній ділянці за адресою: Київська область, Вишгородський район, с. Димер, вул. Польова, буд. 1.
2. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія договору купівлі – продажу земельної ділянки від 13.04.2011.
3. Копія Свідоцтва про право власності на нерухоме майно від 15.07.2014 № 1111111.
4. Копія акту про проведення перевірки дотримання вимог містобудівного законодавства.
5. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

19. Позовна заява про захист трудових прав (про поновлення на роботі незаконно звільненого працівника та стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу, стягнення заборгованості з заробітної плати, відшкодування моральної шкоди у зв'язку з порушенням трудових прав тощо)

До Подільського районного суду міста
Києва

Позивач: Кондратенко Ігор Олегович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Товариство з обмеженою відповідальністю
«БІЗНЕС»

місцезнаходження, поштовий індекс,
ідентифікаційний код юридичної особи
в Єдиному державному реєстрі підприємств
і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти:
невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 17560 гривень 00 копійок

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про витребування трудової книжки, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу та моральної шкоди

Я прийнятий на роботу до ТОВ «БІЗНЕС» 12.05.2014 на посаду водія на підставі наказу від 12.05.2014. Перед тим, як приступити до роботи, я надав директору ТОВ «БІЗНЕС» свою трудову книжку.

18.06.2018 року мене звільнено з посади за угодою сторін згідно з п. 1 ч. 1 ст. 36 КЗпП України.

Однак при звільненні з роботи мені не повернули трудову книжку, незважаючи на мої неодноразові звернення. Через неவிдачу трудової книжки з вини Відповідача я не мав змоги влаштуватися на роботу, а тому був позбавлений будь-яких засобів для власного існування та забезпечення сім'ї.

У зв'язку із чим я та моя сім'я перебуваємо у скрутному матеріальному становищі, а я не можу її забезпечити. Зазначене спричинило непорозуміння та сварки в сім'ї, у зв'язку з чим мені було завдано моральної шкоди, яку я оцінюю у розмірі 5000 (п'ять тисяч) гривень.

Відповідно до ч. 3 ст. 24 КЗпП України працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Згідно зі ст. 48 КЗпП України, п. 1.1 Інструкції про порядок ведення трудових книжок працівників, затвердженої наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства соціального захисту населення України від 29.07.1993 № 58 (далі – Інструкція), трудова книжка є основним документом про трудову діяльність працівника. Трудові книжки ведуться на всіх працівників, які працюють на підприємстві, в установі, організації або у фізичної особи понад п'ять днів. До трудової книжки заносяться відомості про роботу працівника.

Відповідно до ст. 47 КЗпП України, п.п. 4.1, 4.2 Інструкції власник або уповноважений ним орган зобов'язаний у день звільнення видати працівникові належно оформлену трудову книжку з внесеним до неї записом про звільнення, а якщо працівник відсутній на роботі в день звільнення, то власник або уповноважений ним орган у цей день надсилає йому поштове повідомлення із вказівкою про необхідність отримання трудової книжки.

Відповідно до ч. 5 ст. 235 КЗпП України, 4.1 Інструкції у разі затримки видачі трудової книжки з вини власника або уповноваженого ним органу працівникові виплачується середній заробіток за весь час вимушеного прогулу.

Згідно з розрахунком розміру середнього заробітку за час вимушеного прогулу, стягненню з Відповідача на мою користь підлягає середній заробіток за час вимушеного прогулу у розмірі 12 560 гривень.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи, становить _____ гривень.

Ураховуючи наведене вище та відповідно до ст.ст. 47, 115, 116, 232, 237–1 КЗпП України, керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Зобов'язати ТОВ «БІЗНЕС», ідентифікаційний код _____, видати мені належно оформлену трудову книжку.
2. Стягнути з ТОВ «БІЗНЕС», ідентифікаційний код _____, на мою користь середній заробіток за час вимушеного прогулу у розмірі 12560 (дванадцять тисяч п'ятсот шістдесят) гривень та моральну шкоду у розмірі 5000 (п'ять тисяч) гривень.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія наказу про прийняття на роботу від 12.05.2014.
3. Копія звернення про повернення трудової книжки.
4. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

До Печерського районного суду міста Києва

Позивач: Пилипович Ігор Вікторович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти: відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Відповідач: Публічне акціонерне товариство

«Українська залізниця»
місцезнаходження, поштовий індекс,
ідентифікаційний код юридичної особи
в Єдиному державному реєстрі підприємств
і організацій України
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 111 11 11
Адреса офіційної електронної пошти: невідома
Адреса електронної пошти: невідома

Ціна позову: 53 450 гривень 00 копійок

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про поновлення на роботі та стягнення середнього заробітку
за час вимушеного прогулу**

Я з 12.01.2016 перебував у трудових правовідносинах з Відповідачем та працював помічником начальника філії, що підтверджується наказом № 111 про прийняття на роботу від 12.01.2016.

Наказом від 29.09.2017 № 222 мене звільнено із займаної посади на підставі п. 1 ст. 40 КЗпП України.

На час звільнення я працював на посаді помічника начальника філії, тобто на посаді, яка відповідно до наказу філії від 30.06.2017 «Про зміни у штатному розписі апарату філії» підлягала скороченню.

Повідомленням від 19.07.2017 мене було попереджено про скорочення штату та наступне звільнення з 29.09.2017.

Водночас, Відповідачем було запропоновано мені список вакантних посад по філії ПАТ «Укрзалізниця» від 19.07.2017, зайняття яких можливо за умови наявності відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня з дотримання вимог Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників.

Мною на підтвердження свого бажання працювати було подано заяву від 27.09.2017 про призначення на посаду помічника директора філії, яка була мені запропонована.

Проте Відповідачем не розглянуто поданої заяви.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 40 КЗпПУ трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його чинності можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом у разі змін в організації вироб-

ництва і праці, в тому числі ліквідації, реорганізації, банкрутства або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності або штату працівників.

Відповідно до ч. 2 ст. 40 КЗпП України звільнення з підстав, зазначених у пп. 1, 2 і 6 ч. 1 ст. 40 КЗпП України, допускається, якщо неможливо перевести працівника за його згодою на іншу роботу.

Згідно з ч. 1, 3 ст. 49–2 КЗпП України про наступне вивільнення працівників персонально попереджають не пізніше ніж за два місяці. Одночасно з попередженням про звільнення у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці власник або уповноважений ним орган пропонує працівникові іншу роботу на тому ж підприємстві, в установі, організації.

Власник є таким, що належно виконав вимоги ч. 2 ст. 40, ч. 3 ст. 49–2 КЗпП України щодо працевлаштування працівника, якщо запропонував йому наявну на підприємстві роботу, тобто вакантну посаду чи роботу за відповідною професією чи спеціальністю, чи іншу вакантну роботу, яку працівник може виконувати з урахуванням його освіти, кваліфікації, досвіду тощо.

При цьому роботодавець зобов'язаний запропонувати всі вакансії, що відповідають зазначеним вимогам, які існують на цьому підприємстві, незалежно від того, в якому структурному підрозділі працівник, який вивільнюється, працював.

Вказана правова позиція міститься в Постанові Верховного Суду України у справі № 6–40цс15 від 01.04.2015.

Середній заробіток працівника визначається відповідно до ст. 27 Закону України «Про оплату праці» за правилами, передбаченими Порядком обчислення середньої заробітної плати, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.1995 № 100, відповідно до абз. 3 п. 2 якого середньомісячна заробітна плата за час вимушеного прогулу працівника обчислюється, виходячи з виплат за останні два календарні місяці роботи, що передують події, з якою пов'язана виплата, тобто що передують дню звільнення працівника з роботи.

Таким чином, розмір середнього заробітку за час вимушеного прогулу становить 53450 грн. 00 коп.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Попередній розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи становить _____ гривень.

На підставі викладеного та відповідно до ст.ст. 40, 42, 49–2 КЗпП України, ст. 27 Закону України «Про оплату праці», керуючись ст.ст. 175–177 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Поновити Пилиповича Ігоря Вікторовича на посаді помічника начальника філії Публічного акціонерного товариства «Українська залізниця» з 30.09.2017.
2. Стягнути з Публічного акціонерного товариства «Українська залізниця» на користь Пилиповича Ігоря Вікторовича середній заробіток за час вимушеного прогулу в сумі 53450 гривень 00 копійок.
3. Допустити негайне виконання судового рішення в частині поновлення Пилиповича Ігоря Вікторовича на посаді помічника начальника філії Публічного акціонерного товариства «Українська залізниця».
4. Стягнути з Відповідача на користь Позивача судові витрати.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія наказу про прийняття на роботу № 111 від 12.01.2016.
3. Копія наказу про звільнення із займаної посади № 222 від 29.09.2017.
4. Копія повідомлення про наступне звільнення від 19.07.2017.
5. Копія заяви від 27.09.2017 про призначення на посаду помічника директора філії.
6. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

(дата)

(підпис)

20. Апеляційна або касаційна скарги на рішення суду у цивільній справі

**До Апеляційного суду міста Києва
через Печерський районний суд міста Києва**

Справа: № 111/1111/18-ц

Особа, яка подає апеляційну скаргу

(Відповідач): Антонюк Іван Іванович

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти: відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Позивач: Петрушенко Микола Миколайович

місце проживання, поштовий індекс

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

**на рішення Печерського районного суду міста Києва від 25.06.2018
у справі № 111/1111/18-ц**

Рішенням Печерського районного суду м. Києва у справі № 111/1111/18-ц від 25.06.2018 задоволено позовні вимоги Позивача та стягнуто з мене заборгованість за договором позики у розмірі 150 000 гривень та судовий збір у сумі 1 500 гривень.

Однак викладені в рішенні суду висновки не відповідають обставинам справи, окрім того судом першої інстанції неправильно застосовано норми матеріального права та порушено норми процесуального права, що є підставою для скасування рішення суду першої інстанції з викладених нижче підстав.

22.03.2014 між мною і Позивачем укладений договір позики, який сторони оформили розпискою в порядку, передбаченому ст. 1047 ЦК України.

За укладеним між мною і Позивачем договором позики від 22.03.2014 я отримав у власність грошові кошти в сумі 150 000 гривень строком на один місяць. Позику я отримав у безготівковій формі на свій поточний рахунок. Грошові кошти у розмірі 150 000 гривень повернуті мною 21.04.2014 шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок Позивача, зазначений у договорі позики, що підтверджується копією платіжного доручення від 21.04.2014.

Однак судом першої інстанції не було враховано вказані обставини, натомість суд дійшов висновку, що кошти за договором позики не були повернуті на основі виписки з іншого поточного рахунку Позивача, який не був зазначений у договорі позики, та про наявність якого мені не було відомо.

Таким чином, висновки суду першої інстанції про те, що грошові кошти за договором позики не були повернуті, не відповідають фактичним обставинам справи.

Окрім того, судом першої інстанції не було застосовано норми матеріального права, а саме ст. 257, 267 Цивільного кодексу України.

Відповідно до ст. 257 Цивільного кодексу України загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Згідно з ч. 3 ст. 267 Цивільного кодексу України позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення.

Відповідно до частини четвертої статті 267 Цивільного кодексу України вплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові.

До суду була подана заява про застосування строків позовної давності, яка міститься в матеріалах справи.

Копія рішення суду першої інстанції отримана мною 30.06.2018.

Відповідно до п.п. 3, 4 ч. 1 ст. 376 Цивільного процесуального кодексу України невідповідність висновків суду обставинам справи, що мають значення для справи, та порушення або неправильне застосування норм матеріального або процесуального права є підставою для скасування рішення суду першої інстанції або зміни рішення та ухвалення нового рішення.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 256, 257, 267 Цивільного кодексу України, ст.ст. 352, 354, 355, 356, 376 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Скасувати рішення Печерського районного суду м. Києва у справі № 111/1111/18-ц від 25.06.2018 і ухвалити нове рішення, яким в задоволенні позовних вимог відмовити.
2. Позивачу відмовити повністю.

Додатки:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Копія доказів, що підтверджують дату отримання копії оскаржуваного рішення суду першої інстанції.
3. Копія апеляційної скарги.

(дата)

(підпис)

До Касаційного цивільного суду у складі
Верховного Суду

Справа: № 111/1111/17-ц

Особа, яка подає касаційну скаргу

(Позивач): **Антонюк Іван Іванович**

місце проживання,
поштовий індекс, реєстраційний номер
облікової картки платника податків
Номер засобів зв'язку: +38 (000) 555 55 55
Адреса офіційної електронної пошти:
відсутня
Адреса електронної пошти: відсутня

Інші учасники справи

Відповідачі: Петрушенко Микола Миколайович

місце проживання, поштовий індекс,

Київська міська рада

місцезнаходження, поштовий індекс

КАСАЦІЙНА СКАРГА

на постанову Апеляційного суду міста Києва від 05.06.2018
у справі № 111/1111/17-ц

Рішенням Печерського районного суду міста Києва від 03.02.2018 у справі № 111/1111/17-ц задоволено позов про визнання припиненим договору оренди, визнання права користування земельною ділянкою.

Постановою Апеляційного суду міста Києва від 05.06.2018 рішення Печерського районного суду міста Києва скасовано та відмовлено у задоволенні позову про визнання припиненим договору оренди, визнання права користування земельною ділянкою.

Я з постановою Апеляційного суду міста Києва не погоджуюся та вважаю, що вона прийнята з порушенням норм процесуального права та неправильним застосуванням норм матеріального права, а відповідно є такою, що підлягає скасуванню, виходячи з наступного.

Відповідно до рішення Київської міської ради між відповідачами укладено договір оренди земельної ділянки, посвідчений 24.08.2015 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Івановою І. В., зареєстрований у реєстрі за № 123 (далі – Договір оренди).

Я придбав у Петрушенка М. М. за договором купівлі-продажу належну йому нежитлову споруду, що знаходиться за адресою: місто Київ, вул. Новоукраїнська, 21.

Відповідно до п. 3 договору купівлі – продажу нежитлова споруда, яка продається за цим договором, знаходиться на земельній ділянці з кадастровим номером _____ переданій Продавцеві у користування на підставі Договору оренди.

Зважаючи на те, що я придбав у Петрушенка М. М. за договором купівлі-продажу нежитлову споруду, і відповідно до ч. 2 ст. 120 Земельного кодексу України, ч. 1 ст. 377,

ч. 3 ст. 415 Цивільного кодексу України, ч. 3 ст. 7 Закону України «Про оренду землі» після придбання мною нежитлової споруди до мене перейшло право користування земельною ділянкою, необхідною для експлуатації та обслуговування нежитлової споруди на умовах, визначених Договором оренди.

Відповідно до абз. 8 ч. 1 ст. 31 Закону України «Про оренду землі» договір оренди землі припиняється в разі набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що розташовані на орендованій іншою особою земельній ділянці.

Відповідно до ч. 1 ст. 125 Земельного кодексу України право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав.

Відповідно до п. «а» ч. 3 ст. 152 Земельного кодексу України захист прав громадян та юридичних осіб на земельні ділянки здійснюється шляхом визнання прав.

Згідно з ч. 2 ст. 120 Земельного кодексу України якщо житловий будинок, будівля або споруда розміщені на земельній ділянці, що перебуває у користуванні, то в разі набуття права власності на ці об'єкти до набувача переходить право користування земельною ділянкою, на якій вони розміщені, на тих самих умовах і в тому ж обсязі, що були у попереднього землекористувача.

Згідно з ч. 3 ст. 7 Закону України «Про оренду землі» до особи, якій перейшло право власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що розташовані на орендованій земельній ділянці, також переходить право оренди на цю земельну ділянку. Договором, який передбачає набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, припиняється договір оренди земельної ділянки в частині оренди попереднім орендарем земельної ділянки, на якій розташований такий житловий будинок, будівля або споруда.

Відповідно до п. «е» ч. 1 ст. 141 Земельного кодексу України підставою припинення права користування земельною ділянкою є, у тому числі, набуття іншою особою права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, які розташовані на земельній ділянці.

Таким чином, висновок суду апеляційної інстанції про те, що визнання договору оренди землі припиненим за рішенням суду чинним законодавством не передбачено і позивач не є стороною укладеного договору оренди земельної ділянки, укладеного між Відповідачами, а відтак – позбавлений права на пред'явлення до суду відповідного позову про визнання договору оренди припиненим зроблений на основі неправильного застосування норм матеріального права.

Відповідно до ч. 2, 3 ст. 31 Закону України «Про оренду землі» договір оренди землі припиняється також в інших випадках, передбачених Законом. Договір оренди землі може бути розірваний за згодою сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірваний за рішенням суду в порядку, встановленому законом.

Виходячи із положень зазначеної ст. 31 Закону України «Про оренду землі», розірвання договору оренди земельної ділянки є лише одним із способів припинення договору оренди земельної ділянки. Скаржник, не будучи стороною оскаржуваного договору оренди землі, позбавлений права на звернення до суду з позовом про розірвання договору оренди землі, але не позбавлений права на звернення з позовом про визнання припиненим такого договору оренди землі у випадку, якщо це порушує його законні права та інтереси.

Зазначеної правової позиції дотримується Верховний Суд України, про що зазначається у постанові Верховного Суду України від 19.06.2012 у справі № 3–30гс12 та постанові Верховного Суду України від 20.08.2013 у справі № 3–15гс13, зокрема, виходячи із наведених норм законодавства, у разі переходу права власності на об'єкт нерухомого

майна до набувача цього майна відбувається перехід тих прав на відповідну земельну ділянку, на яких вона належала відчужувачу, – права власності або права користування.

Проте судом апеляційної інстанції було не правильно застосовано зазначені норми матеріального права та помилково скасовано рішення суду першої інстанції, яке відповідає закону.

Судове рішення суду апеляційної інстанції, що оскаржується, отримане 12.06.2018.

На підставі викладеного відповідно до ст.ст. 377, 415 Цивільного кодексу України, ст.ст. 120, 125 141 Земельного кодексу України, ст.ст. 7, 31 Закону України «Про оренду землі» та керуючись ст.ст. 390, 391, 392, 413 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Скасувати постанову Апеляційного суду міста Києва від 05.06.2018 у справі № 111/1111/17-ц і залишити в силі рішення Печерського районного суду міста Києва від 03.02.2018 у справі № 111/1111/17-ц.

Додатки:

1. Докази сплати судового збору.
2. Копія доказів, що підтверджують дату отримання копії оскаржуваного рішення суду апеляційної інстанції.
3. Копії касаційної скарги.

(дата)

(підпис)

21. Заява про перегляд рішення за нововиявленими обставинами у цивільній справі

До Печерського районного суду міста Києва

Справа: № 111/1111/17

Особа, яка подає заяву: **Пилипович Ігор Вікторович**
місце проживання, поштовий індекс,

Інші учасники справи

Позивач: **Публічне акціонерне товариство «БАНК»**
місцезнаходження, поштовий індекс

ЗАЯВА

про перегляд рішення суду за нововиявленими обставинами

Рішенням Печерського районного суду міста Києва від 21.09.2017 позов ПАТ «БАНК» до мене про стягнення заборгованості за кредитним договором № 1111–11 від 01.04.2016 у сумі 700 000 гривень 00 коп. задоволено в повному обсязі.

Між ПАТ «БАНК» та мною укладено кредитний договір № 1111–11 від 01.04.2017 на суму 700 000 грн.

Також 01.04.2016 між ПАТ «БАНК» та мною укладено договір іпотеки квартири № 11 в буд. 12 по вул. А. Малишка в місті Києві, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Пановою Д. О. за № 67.

ПАТ «БАНК», обґрунтовуючи позовні вимоги, стверджував про порушення мною умов кредитного договору № 1111–11 від 01.04.2016 та наявності боргу в сумі 700 000 грн.

Суд дійшов висновку про обґрунтованість вимог Позивача та позов задовольнив у повному обсязі. Рішення суду набрало законної сили 20.10.2017.

10.11.2017 мною отримано лист від Позивача з вимогою про виселення з займаного житлового приміщення, а саме квартири № 11 в буд. 12 по вул. А. Малишка в місті Києві, з огляду на звернення стягнення на вказане житло ПАТ «БАНК» шляхом набуття у власність на підставі застереження в договорі іпотеки, що відбулося 18.07.2017, копія листа та довідки з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно додаються до заяви.

Таким чином, протягом розгляду справи про стягнення з суми заборгованості за кредитним договором ПАТ «БАНК» одночасно скористалось й іншим способом захисту свого порушеного права – шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки.

Зазначені обставини є істотними, оскільки очевидно, що внаслідок набуття ПАТ «БАНК» прав власності на предмет іпотеки (вартість 650 000 грн.) розмір основної заборгованості (700 000 грн.) значно зменшиться. Стягнення ж усієї суми боргу в порядку виконавчого провадження призведе до подвійного стягнення боргу та подвійного задоволення вимог ПАТ «БАНК».

При цьому, ці обставини не були та не могли бути відомими мені, оскільки вказані дії відповідно до Закону України «Про іпотеку» були проведені без моєї участі. Повідомлення про намір звернути стягнення на предмет іпотеки я не отримував, а про звернення стягнення дізнався з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно 01.01.2018.

Таким чином, наявні підстави для перегляду рішення Печерського районного суду міста Києва від 21.09.2017.

Ураховуючи викладене, керуючись ст.ст. 423–429 Цивільного процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1. Переглянути у зв'язку з нововиявленими обставинами рішення Печерського районного суду міста Києва від 21.09.2017, скасувати його і призначити справу до нового розгляду.

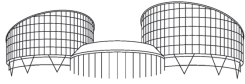
Додатки:

1. Докази сплати судового збору.
2. Копія листа ПАТ «БАНК» від 10.11.2017.
3. Копія довідки з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно від 01.01.2018.
4. Копія заяви про перегляд рішення за нововиявленими обставинами.

(дата)

(підпис)

22. Заява до Європейського суду з прав людини у цивільній справі

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

UKR - 2016/1

Формуляр заяви

Примітка щодо цього формуляру

Цей формуляр заяви є офіційним юридичним документом та може вплинути на Ваші права і обов'язки. Будь ласка, дотримуйтесь вказівок, які містяться у «Нотатці для заповнення формуляру заяви». Переконайтеся, що Ви заповнили кожну графу, яка відповідає Вашій ситуації, та надали всі необхідні документи.

Увага: Якщо Ви подасте неповну заяву, вона не буде прийнята (див. статтю 47 Регламенту Суду). Зауважте зокрема, що стаття 47 § 2 (а) ВИМАГАЄ, щоб стислий виклад фактів, скарг та інформація про дотримання критеріїв прийнятності були на відповідних сторінках формуляру заяви. Заповнений формуляр заяви повинен дозволити Суду визначити суть та обсяг заяви, не звертаючись до будь-яких інших документів.

Наклейка зі штрих-кодом

Якщо Суд вже надіслав Вам набір наклейок зі штрих-кодом, будь ласка, наклейте одну з них тут:

№ справи

Якщо Суд вже повідомив Вас про номер, який надано Вашій справі за цими скаргами, будь ласка, вкажіть його тут:

А. Заявник

А.1. Фізична особа

Цей розділ стосується лише заявників, які є фізичними особами. Якщо заявник є юридичною особою, йому треба перейти до розділу А.2.

1. Прізвище

2. Ім'я та по-батькові

3. Дата народження

1	6	1	2	1	9	6	3
Д	Д	М	М	Р	Р	Р	Р

наприклад, 31/12/1960

4. Місце народження

5. Громадянство

6. Адреса

7. Телефон (включно з міжнародним кодом)

8. Електронна пошта (якщо є)

9. Стать чоловіча жіноча

А.2. Юридична особа

Цей розділ треба заповнити тільки у тих випадках, коли заявником є підприємство, неурядова організація чи інша юридична особа. У цьому випадку також заповніть, будь ласка, розділ D.1.

10. Назва

11. Ідентифікаційний номер (за наявності)

12. Дата реєстрації чи створення (якщо є)

Д	Д	М	М	Р	Р	Р	Р

наприклад, 27/09/2012

13. Вид діяльності

14. Юридична адреса

15. Телефон (включно з міжнародним кодом)

16. Електронна пошта

В. Держава/держави, проти якої/яких подається заява

17. Поставте відмітку навпроти держави/держав, проти яких подається заява

☐ ALB - Албанія	☐ ITA - Італія
☐ AND - Андорра	☐ LIE - Ліхтенштейн
☐ ARM - Вірменія	☐ LTU - Литва
☐ AUT - Австрія	☐ LUX - Люксембург
☐ AZE - Азербайджан	☐ LVA - Латвія
☐ BEL - Бельгія	☐ MCO - Монако
☐ BGR - Болгарія	☐ MDA - Молдова
☐ BIH - Боснія і Герцеговина	☐ MKD - "Колишня Югославська Республіка Македонія"
☐ CHE - Швейцарія	☐ MLT - Мальта
☐ CYP - Кіпр	☐ MNE - Чорногорія
☐ CZE - Чеська Республіка	☐ NLD - Нідерланди
☐ DEU - Німеччина	☐ NOR - Норвегія
☐ DNK - Данія	☐ POL - Польща
☐ ESP - Іспанія	☐ PRT - Португалія
☐ EST - Естонія	☐ ROU - Румунія
☐ FIN - Фінляндія	☐ RUS - Російська Федерація
☐ FRA - Франція	☐ SMR - Сан-Марино
☐ GBR - Сполучене Королівство	☐ SRB - Сербія
☐ GEO - Грузія	☐ SVK - Словаччина
☐ GRC - Греція	☐ SVN - Словенія
☐ HRV - Хорватія	☐ SWE - Швеція
☐ HUN - Угорщина	☐ TUR - Туреччина
☐ IRL - Ірландія	☒ UKR - Україна
☐ ISL - Ісландія	

С. Представник(и) заявника – фізичної особи

Для заявника – фізичної особи на цьому етапі провадження не обов'язково бути представленим юристом. Якщо заявник не має представника, він повинен перейти до розділу Е.

Якщо заява від імені фізичної особи подається іншою особою, яка не є юристом (наприклад, родичем, другом або опікуном), ця особа повинна заповнити розділ С.1; якщо заява подається юристом, юрист повинен заповнити розділ С.2.

В обох випадках необхідно заповнити розділ С.3.

С.1. Представник, який не є юристом

18. В якій якості Ви представляєте заявника (родинний зв'язок, посада тощо)

19. Прізвище

20. Ім'я та по батькові

21. Громадянство

22. Адреса

23. Телефон (включно з міжнародним кодом)

24. Факс

25. Електронна пошта

С.2. Юрист

26. Прізвище

27. Ім'я та по батькові

28. Громадянство

29. Адреса

30. Телефон (включно з міжнародним кодом)

31. Факс

32. Електронна пошта

С.3. Довіреність

Заявник повинен уповноважити будь-якого представника діяти від його імені. Для цього заявник ставить свій підпис у наведеній нижче першій графі. Уповноважений заявником представник повинен підтвердити свою згоду на представництво заявника. Для цього він ставить свій підпис у наведеній нижче другій графі.

Я доручаю зазначеній вище особі представляти мої інтереси у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

33. Підпис заявника

34. Дата

0	9	1	1	2	0	1	8
Д	Д	М	М	Р	Р	Р	Р

наприклад, 27/09/2015

Я погоджуюсь представляти заявника у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

35. Підпис представника

36. Дата

0	9	1	1	2	0	1	8
Д	Д	М	М	Р	Р	Р	Р

наприклад, 27/09/2015

D. Представник(и) заявника-юридичної особи

Якщо заявником є організація, вона повинна бути представленою в Суді особою, яку уповноважили діяти від імені і в інтересах цієї організації (наприклад, належним чином уповноважений директор або співробітник). Інформацію про уповноважену особу необхідно навести у розділі D.1.

Якщо уповноважена особа доручає юристу діяти від імені організації АБО якщо уповноважена особа є також юристом, який діє від імені організації, необхідно також заповнити розділи D.2 та D.3.

D.1. Представник організації

37. В якій якості Ви представляєте заявника (будь ласка надайте докази)

38. Прізвище

39. Ім'я та по батькові

40. Громадянство

41. Адреса

42. Телефон (включно з міжнародним кодом)

43. Факс

44. Електронна пошта

D.2. Юрист

45. Прізвище

46. Ім'я та по батькові

47. Громадянство

48. Адреса

49. Телефон (включно з міжнародним кодом)

50. Факс

51. Електронна пошта

D.3. Довіреність

Заявник повинен уповноважити будь-якого юриста діяти від його імені. Для цього він ставить свій підпис у наведеній нижче першій графі. Уповноважений заявником юрист повинен підтвердити свою згоду на представництво заявника. Для цього він ставить свій підпис у наведеній нижче другій графі.

Я доручаю зазначеній в розділі D.2 особі представляти інтереси організації у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

52. Підпис представника організації

53. Дата

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

Я погоджуюсь представляти організацію у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

54. Підпис юриста

55. Дата

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

Предмет заяви

В цій частині формуляру слід надати всю інформацію стосовно фактів, скарг та вичерпання національних засобів правового захисту, а також відповідності вимогам статті 35 § 1 Конвенції щодо шестимісячного строку подання заяви (розділи E, F і G). Не можна залишати ці розділи незаповненими або просто посилатися на аркуші, що додаються (див. статтю 47 § 2 Регламенту, Практичну рекомендацію з подання заяви, а також «Нотатку для заповнення формуляру заяви»).

E. Описання фактів

56.

14.05.2008 р. між дружиною заявника Івановою М.П. (продавцем) та позивачем Сидоровим Б.Й. (покупцем) укладено договір купівлі-продажу обладнання цегельного заводу на суму 215130 грн. (далі - договір, Додаток 1) зі строком розрахунків до 01.12.2009р. За цим договором з продавцем проведено лише частковий розрахунок. При цьому, частину коштів продавець отримала за посередництвом свого чоловіка Івановим І.І. (заявника).

У зв'язку з істотним порушенням Сидоровим Б.Й. умов договору в частині розрахунків, рішенням господарського суду м. Києва від 27.11.2012 року у справі № 2/15-4567 (Додаток 3) за позовом Іванової М.П. договір розірвано. У рішенні суду (абзац 4 сторінка 3) судом встановлено факт, що Сидоров Б.Й.оплатив вартість обладнання частково, на суму 168 675 грн: 1) 8 500 доларів США по курсу станом на 17.06.2008 року по 5,05 грн. за долар = 8500 x 5,05 = 42 925 грн. 2) 42 925 + 75 750 + 25 000 + 25 000 = 168 675 грн. Цим же рішенням суду встановлено юридичний факт отримання Івановою М.П. частини належних їй грошових коштів за договором до його розірвання, у тому числі переданих їй через Іванова І.І. (заявника).

При перегляді зазначеного рішення у справі № 2/15-4567 апеляційним судом рішення суду першої інстанції залишено без змін. В абз. 2 стор. 4 рішення (Додаток 4) констатовано правильність встановлення судом першої інстанції факту передачі Івановій М.П. оплати на суму 168 675 грн. Також факт передачі Івановій М.П. зазначених коштів в рахунок оплати за договором купівлі-продажу відображено у рішенні Обухівського районного суду Київської області від 19.10.2013 року у справі № 2-235/12 (Додаток 2, абз. 9 стор. 3).

За національним законом (ч. 4 ст. 653 Цивільного кодексу України), сторони не мають права вимагати повернення виконаного ними за зобов'язаннями до моменту зміни або розірвання договору. Тому кошти та цінності, передані Івановій М.П., в тому числі через Іванова І.І., та отримані нею на виконання договору, поверненню після розірвання договору не підлягають.

Для обходу цієї норми Сидоров Б.Й. звернувся з позовом до Іванової М.П. і заявника (Іванова І.І.) з вимогою повернути ці грошові кошти, але на цей раз з інших мотивів - як передані Іванову І.І. безпідставно.

Рішенням Дніпровського районного суду м. Києва від 07.05.2015 року у справі № 509/3012/15-ц у задоволенні позову обґрунтовано відмовлено (Додаток 5). Під час розгляду і вирішення цієї справи факт одержання грошових коштів за розписками, в тому числі й переданих через Іванова І.І., продавець Іванова М.П. підтвердила під присягою як свідок, що відображено у мотивувальній частині рішення суду (абз. 1 стор. 4 рішення) і підтверджується технічно фіксацією судового процесу: (1) запис channel 01 2014–05–07 15–17–23 15.27 час запису: бхв. 30 сек. – 6 хв. 50 сек.; 2) 7 хв. 00 хв. – 7 хв. 12 сек.). Отже, кошти, передані за договором купівлі-продажу Івановій М.П. через Іванова І.І., нею отримано. Тому виключається будь-яка правова можливість тлумачити кошти, передані за договором Івановій М.П. через Іванова І.І., такими, що передані без правової підстави. Це підтверджується низкою зазначених вище преюдиційних рішень судів, тому ці обставини не доводяться при розгляді інших справ, в яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини (ст. 60, ст. 61 ЦПК України).

Крім цього, заявником було подано заяву про застосування судом правових наслідків спливу строків позовної давності. В разі тлумачення цих коштів як переданих безпідставно, недоцільна прив'язка обчислення строку позовної давності про повернення коштів з 2012 року (року ухвалення рішення Господарського суду м. Києва 27.11.2012 року у справі № 2/15-4567).

Рішенням Апеляційного суду м. Києва скасовано рішення Дніпровського районного суду м. Києва від 07.05.2015 року, ухвалено нове рішення, яким із заявника без жодних фактичних і правових підстав стягнуто в користь Сидорова Б.Є. 182 275 грн. сплачених за договором коштів та 1823 грн. судових витрат (Додаток 6).

Апеляційний суд при вирішенні цієї справи діяв упереджено, порушив процесуальну справедливість, допустив низку системних помилок, що призвело до порушення права заявника на справедливий суд. Висновки апеляційного суду про обґрунтованість позову не відповідають обставинам справи:

1. Кошти, стягнуті із заявника Іванова І.І., були передані за обладнання, за це вони і отримані продавцем Івановою М.П., що вона пояснила як свідок під присягою. Заявник Іванов І.І. особисто цими коштами не збагатився, доказів протилежного позивачем не надано, а доказування не може ґрунтуватися на припущеннях. Безпідставно не врахувавши свідчень Іванової М.П., преюдиційних рішень суду, суд стягнув ці кошти із Заявника.
2. Відповідно до змісту розписок, кошти Іванов І.І. отримував для передачі Івановій М.П. не від Сидорова Б.Є., а від

Описання фактів (продовження)

57.

Макарова М.А. (представник Сидорова Б.Є. згідно з довіреністю), що також виключає можливість задоволення позову Сидорова Б.Є., який передавав кошти не безпідставно, а по договору.

3. Суд порушив принцип правової визначеності, не врахувавши преюдиційних судових рішень із вказаних правовідносин між сторонами, прийнявши в підсумку протилежне та суперечливе закону рішення.

4. Суд стягнув із заявника і завдаток, і грошові кошти в сумі 25000 грн., а також, незважаючи на розписку про отримання цегли на суму 25000 гривень, безпідставно стягнув із заявника валюту, нав'язавши йому продаж цегли за валюту. Враховуючи, що з 2008 року по 2015 рік національна валюта зазнала інфляції, але неспіврозмірної зі зростанням курсу долара з 5.05 до близько 24 грн. за долар США, що становить здорощення валюти у 5 разів на фоні здорощення цегли приблизно у 2,5 разів, стягнення вартості цегли за курсом долара за побажанням позивача є порушенням засад рівності сторін.

5. Порушивши правову автономію Іванова І.І. в аспектах відповідальності за правовими зобов'язаннями дружини, вже на початку слухання, як видно з технічної фіксації засідання 26.06.2015 р. 11:28, суд запитує заявника: "Яка різниця, хто верне кошти, Ви чи дружина?" (стенограма).

6. Рішення суду не відображає причини самовільного перерахунку коштів, отриманих у гривнях, за курсом долара. Одна із розписок написана про отримання 8 500 доларів США. Проте апеляційний суд стягнув 13 500 доларів США, і без жодної правової підстави стягнув завищені суми в розмірі 182 275 грн. Таке рішення суду порушує право власності заявника на грошові кошти, свідчить про упередженість апеляційного суду, адвокатування іншої сторони.

7. Критерієм справедливості є також дотримання порядку прийняття доказів. Не маючи права приймати нові докази (якщо лише такі не були подані до суду першої інстанції з поважних причин (ч. 2 ст. 303 ЦПК України), суд витребував у позивача новий доказ - довіреність на право діяти від імені позивача на час передачі грошових коштів, долучив її до справи без дослідження причин її неподання суду першої інстанції.

8. На заявника покладено надмірний тягар доказування. Суд зажадав від Іванова І.І. довіреність на право отримувати грошові кошти 7 років назад, хоча національний закон не зобов'язує зберігати цей документ час, що втричі перевищує строки позовної давності, про застосування наслідків спливу якої заявник просив.

9. Апеляційний суд вдався до довільного тлумачення фактів. Розписки написані про одержання коштів за придбання обладнання (а не «безпідставно»), а грошові кошти Іванов І.І. не набув особисто, а передав довірительці, що вона засвідчила як свідок (Додаток 12). Так як ці кошти не підлягали поверненню Івановою М.П., суд стягнув їх із Іванова І.І., неначебто як передані безпідставно.

10. Порушивши засади передбачуваності законодавства і права на справедливий суд, гарантованого ст. 6 Конвенції, суд адвокатував інтереси однієї із сторін, обійшов низку імперативних положень цивільного законодавства, не застосував наслідків спливу позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, що було самостійною підставою для відмови у позові.

Уваги заслуговує також мотивація судом незастосування до вимог Сидорова М.Є. наслідків спливу позовної давності: «Доводи апеляційної скарги, що позивачем пропущено строк для звернення до суду з цим позовом, є безпідставним, оскільки у розписках не зазначено дату повернення грошових коштів позивачу, тому не можна вважати цю дату його повернення і початком перебігу строку позовної давності для звернення до суду з позовом, а відтак в даному випадку застосовуються загальні положення щодо строку виконання зобов'язання (ст. 530 ЦК України)» (абзац 3 останньої сторінки рішення суду). Незрозуміло, чому суд зазначає, що в розписках про отримання коштів за договором купівлі-продажу має бути вказано дату повернення коштів, адже у цій справі не йдеться про відносини позики. Також, посилаючись на ст. 530 ЦК України, суд визнає спірні правовідносини такими, що впливають із зобов'язального права, а не із правовідносин набуття і збереження майна без достатньої правової підстави, що позбавляє рішення суду зв'язку із законодавством. Не відповідає фактам також твердження суду, що заявник не просив застосувати строк позовної давності, адже про протилежне свідчить технічна фіксація судового процесу і текст рішення суду першої інстанції (абз. 6 стор.4).

Суд поверхнево розглянув справу, помилково запозичив частину тексту рішення з іншої справи, не вникаючи в її зміст, адже позивач Сидоров М.Є. не просив про застосування до його позову строків позовної давності.

11. Системною ознакою порушення права на справедливий суд є невмотивованість судового рішення, суперечності його частин. У абзаці 4, 5, 6 стор. 4 рішення зазначено, що Іванов І.І. отримав від Макарова М.А. (а не представника Сидорова М.Є. Дем'янчука З.А.) за обладнання: а) 8 500 доларів США завдатку; в) цеглу (на суму 25 000 грн., що еквівалентно 5 000 долларам США), с) від Дем'янчука З.А. – 25 000 грн. В абзаці 1 стор. 3 цього ж рішення йдеться про отримання Івановим І.І. інших грошових сум: а) 8 500 доларів США, з яких 5000 доларів США – завдаток; в) 50 000 грн. – оплата за договором.

12. При цьому апеляційний суд не врахував, що у разі пред'явлення позову про стягнення грошової суми в іноземній валюті суди повинні зазначити в резолютивній частині рішення розмір суми, що підлягає стягненню у цій

Описання фактів (продовження)

58. іноземній валюті з вказівкою на конвертацію цієї суми в національну валюту на день здійснення платежу. Замість цього, суд зазначив у рішенні загальну суму, що підлягає до стягнення: 182 275 грн. Наслідком порушення, зазначеного у попередньому пункті, стало рішення Дніпровського районного суду м. Києва від від 12.10.2015 року у справі № 607/9583/15-Ц, яким нараховано і стягнуто із заявника інфляційні, які застосовуються лише до заборгованостей у національній валюті.

29.07.2015 року заявник подав касаційну скаргу (Додаток 7). Право на доступ до суду має бути ефективним і включає право не лише звертатись до суду, а й на вирішення справи судом.

Однак ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ 06.10.2015 р. відмовлено у відкритті касаційного провадження у зв'язку з тим, що "касаційна скарга є необгрунтованою, викладені у ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи" (Додаток 9). Фактично заявника одноосібно суддею позбавлено на доступ до касаційного оскарження рішення.

Враховуючи, що за даними Єдиного державного реєстру судових рішень (Додаток 10), цього дня суддя П.....н розглянула 42 цивільні справи різної складності, та з ідентичним формулюванням відмовила у відкритті проваджень у 38 справах, витративши при 8 годинному робочому дні (за мінусом годинної обідньої перерви) 7 роб. год. на 42 справи, що становить по 10 хв. на справу, стає очевидним також порушення права заявника на вирішення справи у розумний строк. Необгрунтована швидкість розгляду справи не відповідає вимозі щодо всебічності та об'єктивності розгляду справи судом і розумності строку, оскільки швидко – не завжди правильно. Придільення 10-хвилинної уваги аналізу касаційної скарги на 8 сторінках із 5 доданими договорами і рішеннями судів свідчить про невиконання судом обов'язку по перегляду судового рішення.

Будучи наділений правом ініціювати перегляд справи Верховним Судом України, заявник скористався цією правовою можливістю захисту порушеного права (Додаток 11). Однак ухвалою Верховного Суду України від 22.06.2016 року заявникові також відмовлено у допуску до провадження справи Верховним Судом України (Додаток 13). Ухвалу отримано 02.07.2016 року (Додатки 14, 16).

Висновок: апеляційний та касаційні інстанції України не забезпечили реалізації права заявника на справедливий, неупереджений суд, що вирішить справу згідно із законом, вмотивує судові рішення; права на доступ до суду касаційної інстанції, на розгляд справи у розумний строк. Наслідком цього стало заподіяння шкоди майновим інтересам заявника на дуже значну суму, арешт майна заявника як боржника (Додатки 8, 15).

F. Заява про стверджені порушення Конвенції та/або Протоколів до неї і Ваші доводи

59. Стаття, на порушення якої Ви скаржитесь Стаття 6 § 1 (Право на справедливий суд, у тому числі щодо безсторонності суду, змагальності провадження)	Пояснення
	<p>Апеляційний суд вдався до системних порушень права заявника на справедливий суд, у тому числі: адвокатував інтереси протилежної сторони, не вмотивував власне судові рішення, поклав на заявника надмірний тягар доказування, порушив порядок прийняття доказів, а саме в порушення вимог процесуального закону, прийняв від апелянта нові докази без дослідження причини їх неподання до суду першої інстанції, що суперечить гарантії справедливого судового слухання, не врахував доказів, поданих заявником за належною процедурою до суду першої інстанції (змісту розписок та показань свідка, допитаного в суді першої інстанції), не застосував національне законодавство, порушив засади передбачуваності застосування закону, стягнув кошти, які не підлягали поверненню, до того ж у явно завищеному розмірі, не врахував преюдиційні для справи судові рішення, визначився із позицією у справі до початку слухання справи та озвучив свою позицію на початку слухання справи (на початку слухання, як видно зі стенограми та технічної фіксації засідання 26.06.2015 р. об 11 год. 28 хвилин, головуючий запитав заявника: "яка різниця, хто верне кошти, Ви чи дружина?", чим проявив упередженість у справі, адвокатування інтересів позивача, неправову процесуальну позицію, не властиву допустимій поведінці головуючого в судовому засіданні, вчинив інші порушення, чим допустив суддівське свавілля, яке явно виходить за рамки справедливого суду в розумінні статті 6 Конвенції.</p>
Стаття 6 § 1 (Право на справедливий суд в частині права на доступ до суду), Стаття 13 (Право на ефективний засіб юридичного захисту)	<p>Право на суд та право на доступ до суду не є абсолютними. Їх права можуть бути обмежені, але лише таким способом та до такої міри, що не порушують зміст цих прав. Право на доступ до суду має застосовуватися на практиці і бути ефективним. Особа повинна мати реальну можливість оскаржити дію, що порушує його права. Право на суд включає не лише право звертатися до суду, але й також право на вирішення спору судом з обґрунтуванням відмови у розгляді. Бажання зекономити час і прискорити провадження не обґрунтовує невиконання такого фундаментального принципу, як право на доступ до суду. Право на доступ до суду має бути ефективним і включає право не лише звертатись до суду, а й право на вирішення справи судом.</p> <p>Касаційний суд відмовив у відкритті касаційного провадження у зв'язку з тим, що "касаційна скарга є необґрунтованою". Фактично заявника одноосібно суддею позбавлено на доступ до касаційного оскарження рішення, хоча за національним законом справа підлягає перегляду судом у складі не менш як трьох суддів. Відмова у перегляді справи неналежно обґрунтована. Посилання суду на необґрунтованість касаційної скарги свідчить про те, що замість правової оцінки оскарженого судового рішення, суддя вдалась до аналізу касаційної скарги. На думку заявника, у доступі до правосуддя відмовлено винятково із суб'єктивних міркувань, на які мала пряма вплив надмірна кількість розглянутих суддею цього ж дня справ (за даними Єдиного державного реєстру судових рішень - 42 справи) з приділенням мінімальної уваги кожній зі справ. Очевидне у цьому контексті порушення права заявника на вирішення справи у розумний строк, адже необґрунтована швидкість розгляду справи не відповідає вимозі щодо всебічності та об'єктивності розгляду справи судом і розумності строку. Приділення надто малої уваги аналізу касаційної скарги на 8 сторінках із 5 додатними договорами і рішеннями судів свідчить про невиконання судом на практиці обов'язку по перегляду судового рішення. Незважаючи на сплачений заявником судовий збір за судочинство, держава витратила ці кошти неналежно, відмовивши заявникові у правосудді та навіть у доступі до суду.</p>

G. Відповідність критеріям прийнятності, які викладені у статті 35 § 1 Конвенції

Навпроти кожної скарги, будь ласка, вкажіть, чи використали Ви всі доступні засоби правового захисту у відповідній державі, включаючи апеляції. Також, щоб довести, що ви дотрималися шестимісячного строку подання заяви, вкажіть дату, коли було прийняте, оголошене та отримане остаточне рішення на національному рівні

61. Скарга Усі викладені вище скарги на порушення Статті 6 § 1, Статті 13 Конвенції	<p>Інформація про використані засоби правового захисту та дата остаточного рішення</p> <p>1. На даний час заявником вичерпано усі національні засоби правового захисту в Україні, у зв'язку з чим у нього винило право на звернення за захистом до відповідних міжнародних судових установ, відповідних органів міжнародних організацій, учасником яких є Україна.</p> <p>2. Суд першої інстанції прийняв законне та обґрунтоване рішення. Помилка та несправедливості припустився суд апеляційної інстанції. Відтак, у заявника залишилися можливості оскарження рішення апеляційного суду лише на рівні касаційного суду.</p> <p>3. Заявник звернувся з викладеними вище претензіями до касаційного суду. Однак цей суд не виконав функцію перегляду судового рішення, відмовив у доступі до суду, порушив право заявника на розгляд і вирішення справи в розумний строк, чим заповдіяв правам заявника обмежень, що не мали правомірної мети.</p> <p>4. Будучи наділений правом ініціювати перегляд справи Верховним Судом України, заявник скористався цією правовою можливістю захисту порушеного права. Однак Ухвалою Верховного Суду України від 22.06.2016 року заявникові відмовлено у допуску до провадження справи Верховним Судом України. Ухвала оскарженню не підлягає. Ухвалу отримано 02.07.2016 року.</p> <p>5. До звернення до Європейського Суду заявник повинен був вичерпати ті наявні національні засоби захисту, до яких він мав доступ самостійно, і які на час подій були ефективними як теоретично, так і практично, тобто які були доступними, здатними забезпечити виправлення завданої їм шкоди і які відкривали ймовірні перспективи успіху.</p> <p>Оскільки рішення суду першої інстанції та апеляційного суду є прямо протилежними, а касаційним судом фактично відмовлено заявникові у доступі до суду, то враховуючи конкретні обставини справи, єдиним засобом, який дозволяв Україні виправити ситуацію в межах власної судової системи, було звернення заявника до Верховного Суду України, від якого, на думку заявника, було розумно очікувати ефективного, достатнього та єдиного судового захисту, який мав заявник.</p> <p>Тому заявник просить Суд відрахувувати шестимісячний строк, починаючи з дати рішення, постановленого Верховним Судом України (з 02.07.2016 року).</p>
--	--

- Інформація, яку Ви надаєте в цьому розділі не повинна перевищувати виділеного для неї ліміту сторінок -

I. Список супровідних документів

Вам потрібно додати повні та розбірливі *копії* всіх документів. Суд не поверне Вам ці документи. Тому Вам потрібно надати тільки копії і не надсилати оригінали. Вам СЛІД:

- впорядкувати документи по датах і по процедурах;
- провести суцільну нумерацію сторінок та
- НЕ зшивати, НЕ скріплювати та НЕ склеювати документи.

68. Нижче наведіть, будь ласка, перелік документів у хронологічному порядку з коротким описом. Вкажіть номер сторінки, на якому можна знайти кожен з наданих документів.

1.	Копія договору купівлі-продажу обладнання цегельного заводу від 14.05.2008	стор. 1
2.	Копія рішення Обухівського районного суду Київської області від від 19.10.2013 у справі № 2-235/12	стор. 2-4
3.	Копія рішення Господарського суду м. Києва від 27.11.2012 року у справі № 2/15-4567	стор. 5-6
4.	Копія рішення Господарського апеляційного суду м. Києва від 12.02.2013 у справі № 2/15-4567	стор. 7-14
5.	Копія рішення Дніпровського районного суду м. Києва від 07.05.2015 у справі № 509/3012/15-ц	стор. 15
6.	Копія рішення Апеляційного суду м. Києва від 10.07.2015 у справі № 509/3012/15-ц	стор. 16-19
7.	Копія касаційної скарги Іванова Івана Івановича від 29.07.2015 у справі № 509/3012/15-ц	стор. 20-23
8.	Постанова про арешт майна боржника Іванова І.І. та оголошення заборони на його відчуження	стор. 24-25
9.	Копія ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 06.10.2015	стор. 26-29
10.	Роздруківка з Єдиного державного реєстру судових рішень	стор. 30-32
11.	Копія заяви Іванова Івана Івановича до Верховного Суду України від 07.12.2015	стор. 33-34
12.	Протокол опитування Іванової М.П. від 07.03.2015	стор. 35-37
13.	Ухвала Верховного Суду України від 22.06.2016	стор.
14.	Довідка, видана відділенням поштового зв'язку від 16.12.2016	стор. 38-40
15.		стор. 41-44
16.		стор. 45-46
17.		стор. 47-50
18.		стор. 51-53
19.		стор. 54-55
20.		стор. 56-57
21.		стор.
22.		стор.
23.		стор.
24.		стор.
25.		стор.

Інші зауваження

Чи є у Вас інші зауваження стосовно Вашої заяви?

69. Зауваження

Ця справа потребує зміни пріоритету розгляду (клопотання додається), в зв'язку із необхідністю системного впливу на національну систему права, а також швидкого та ефективного захисту прав Заявниці

Декларація та підпис

Я свідомо заявляю, що в міру моїх знань і розуміння відомості, які я надав у цій заяві, є правильними.

70. Дата

0	9	1	1	2	0	1	8
---	---	---	---	---	---	---	---

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

Заявник(и) чи його(їхні) представник(и) повинні підписатися у наведеній для цього нижче графі.

71. Підпис(и) Заявник(и) Представник(и) - Поставте необхідну відмітку

Призначення особи, з якою ведеться листування

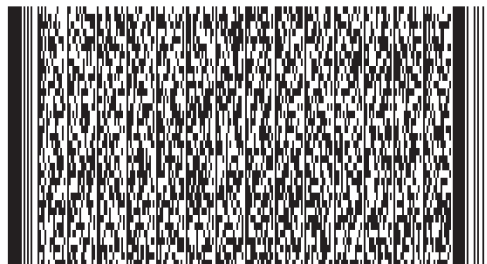
Якщо заявників кілька або якщо заявник призначив кілька представників, будь ласка, вкажіть ім'я та адресу однієї особи, з якою Суд листуватиметься. Якщо заявник має представника, Суд листуватиметься тільки з представником (незалежно від того юрист він чи ні).

72. Ім'я та адреса заявника представника - Поставте необхідну відмітку

Адвокат Особа_1, 01033, Україна, м. Київ, вул. Хрещатик, 42, офіс 24, +38 050 000 00 00, advo@gmail.com

Заповнений формуляр заяви повинен бути підписаний і надісланий поштою на наступну адресу:

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

893669e1-66ca-4653-b9e0-2de2561a694b

РОЗДІЛ II

СКЛАДАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ТА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

1. Позовна заява про захист суб'єктів господарювання від недобросовісної конкуренції

Господарський суд м. Києва
01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в

Позивач: Київське обласне територіальне відділення
Антимонопольного комітету України
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна
електронна пошта)

Представник позивача: Адвокат Іванова Оксана Володимирівна
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна
електронна пошта)

Відповідач: Товариство з обмеженою відповідальністю
«Соняшник»
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна
електронна пошта)

ціна позову: немайна вимога
судовий збір: 1762,00 грн

ПОЗОВНА ЗАЯВА **про захист суб'єктів господарювання від недобросовісної конкуренції**

Рішенням адміністративної колегії Київського обласного відділення Антимонопольного комітету України (далі – Позивач) № 42-р/к від 24.09.2017 встановлено порушення Товариства з обмеженою відповідальністю «Соняшник» (далі – Відповідач) законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені ст. 15–1 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції». За результатами розгляду матеріалів справи

№ 871-НК Позивачем винесено рішення № 42-р/к від 24.09.2017 «Про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та накладення штрафу», яким:

визнано дії Відповідача з розміщення на етикетках олії соняшникової рафінованої дезодорованої вимороженої марки «П» торговельної марки «Жовтий Сонях» неправдивої інформації щодо фактичної кількості олії внаслідок обраного способу її викладення, порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченим ст. 15–1 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», у вигляді поширення інформації, що вводить в оману шляхом повідомлення суб'єктом господарювання безпосередньо невизначеному колу осіб неправдивих відомостей, які могли б вплинути на наміри цих осіб щодо придбання товару цього суб'єкта господарювання, та відповідно до ст. 21 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» накладено штраф у розмірі 34 000,00 грн. (п. п. 1–2);

визнано дії Відповідача з розміщення на етикетках олії соняшникової рафінованої дезодорованої вимороженої марки «П» торговельної марки «Жовтий Сонях» неправдивої інформації щодо відповідності продукції вимогам ДСТУ 4492:2005, походження олії соняшникової та зазначення недійсних штрих-кодів з номерами GTIN, порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченим ст. 15–1 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» у вигляді поширення інформації, що вводить в оману шляхом повідомлення суб'єктом господарювання безпосередньо невизначеному колу осіб неправдивих відомостей, які могли б вплинути на наміри цих осіб щодо придбання товару цього суб'єкта господарювання, та відповідно до ст. 21 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» накладено штраф у розмірі 34 000,00 грн. (п. п. 3–4);

зобов'язано Відповідача в двохмісячний термін з дня отримання рішення припинити порушення законодавства про захист економічної конкуренції шляхом усунення неправдивої інформації з етикеток олії соняшникової рафінованої дезодорованої вимороженої марки «П» торговельної марки «Жовтий Сонях», докази надати до територіального відділення в той самий строк (п. 5).

Слід зазначити, що Відповідач правом на оскарження рішення у порядку, встановленому ч. 1 ст. 60 Закону України «Про захист економічної конкуренції», яка передбачає право оскаржити рішення органів Антимонопольного комітету України повністю або частково до господарського суду у двомісячний строк з дня одержання рішення, не скористався.

Рішенням господарського суду м. Києва від 14.05.2018 у справі № 910/111/18-г стягнуто з Відповідача в дохід Державного бюджету 68 000,00 грн. штрафу та 68 000,00 грн. пені. Рішення набрало законної сили.

Зазначеним вище рішенням встановлено, що рішення № 42-р/к від 24.09.2017 у справі № 871-НК надіслано Відповідачу рекомендованою кореспонденцією, яке повернулося із відміткою пошти: «за закінченням терміну зберігання», у зв'язку з чим Позивач розмістив інформацію про прийняте рішення в газеті «Хрещатик» № 15 (3143) від 03.11.2017. Згідно зі ст. 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рішення № 42-р/к від 24.09.2017 вважається вручене відповідачу 13.11.2017, а двомісячний термін на оскарження та добровільне виконання рішення антимонопольного органу закінчився 13.01.2018.

Відповідно до ч. 4 ст. 75 ГПК України обставини, встановлені рішенням суду в господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

Преюдицію утворюють винятково лише ті обставини, які безпосередньо досліджувалися і встановлювалися судом, що знайшло відображення в мотивувальній частині судо-

вого акта (правова позиція викладена у постанові Вищого господарського суду України від 22.02.2017 у справі № 927/788/16).

Отже, факти, встановлені рішенням суду від 14.05.2018 у справі № 910/111/18-г, мають преюдиційне значення та не потребують доказування у цій справі щодо належного вручення Відповідачу рішення Позивача № 42-р/к від 24.09.2017.

На день подання цієї позовної заяви рішення Позивача № 42-р/к від 24.09.2017 Відповідачем не виконано, у зв'язку з чим Позивач подає цей позов.

Встановлення, розвиток і забезпечення торгових та інших чесних звичаїв ведення конкуренції при здійсненні господарської діяльності в умовах ринкових відносин регулюються Законом України «Про захист від недобросовісної конкуренції», Законом України «Про захист економічної конкуренції», Законом України «Про Антимонопольний комітет України», Правилами розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції (Правила розгляду справ), затверджені розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19.04.1994 № 5 (в редакції розпорядження № 12-рп від 26.04.2016) (далі Правила), а також іншими актами законодавства, виданими на підставі законів чи постанов Верховної Ради України.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» Антимонопольний комітет України є державним органом із спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері державних закупівель.

Антимонопольний комітет України здійснює свою діяльність відповідно до Конституції України, Закону України «Про захист економічної конкуренції», Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», інших законів та нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цих законів (стаття 5 Закону України «Про Антимонопольний комітет України»).

Згідно зі ст. 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» адміністративна колегія територіального відділення Антимонопольного комітету України має повноваження, зокрема, розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції; приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення.

Згідно зі ст. 22 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» розпорядження, рішення та вимоги органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, вимоги уповноважених ними працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення в межах їх компетенції є **обов'язковими для виконання у визначені ними строки**, якщо інше не передбачено законом. Невиконання розпоряджень, рішень та вимог органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, вимог уповноважених ними працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення тягне за собою передбачену законом відповідальність.

З метою захисту інтересів держави, споживачів та суб'єктів господарювання територіальні відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку з порушенням законодавства про захист економічної конкуренції органами влади, юридичними чи фізичними особами подають заяви, позови, скарги до суду, в тому числі про зобов'язання виконати рішення органів Антимонопольного комітету України (стаття 25 Закону України «Про Антимонопольний комітет України»).

Відповідно до п. п. 1, 2 ч. 1 ст. 48 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за результатами розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органи Антимонопольного комітету України приймають рішення, в тому числі про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної

конкуренції та про припинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Згідно зі ст. 15–1 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» поширенням інформації, що вводить в оману, є повідомлення суб'єктом господарювання, безпосередньо або через іншу особу одній, кільком особам або невизначеному колу осіб, у тому числі в рекламі, неповних, неточних, неправдивих відомостей, зокрема внаслідок обраного способу їх викладення, замовчування окремих фактів чи нечіткості формулювань, що вплинули або можуть вплинути на наміри цих осіб щодо придбання (замовлення) чи реалізації (продажу, поставки, виконання, надання) товарів, робіт, послуг цього суб'єкта господарювання. Інформацією, що вводить в оману, є, зокрема, відомості, які: містять неповні, неточні або неправдиві дані про походження товару, виробника, продавця, спосіб виготовлення, джерела та спосіб придбання, реалізації, кількість, споживчі властивості, якість, комплектність, придатність до застосування, стандарти, характеристики, особливості реалізації товарів, робіт, послуг, ціну і знижки на них, а також про істотні умови договору; містять неповні, неточні або неправдиві дані про фінансовий стан чи господарську діяльність суб'єкта господарювання; приписують повноваження та права, яких не мають, або відносини, в яких не перебувають; містять посилання на обсяги виробництва, придбання, продажу чи поставки товарів, виконання робіт, надання послуг, яких фактично не було на день поширення інформації.

Отже, в розумінні наведених норм дії Відповідача по розміщенню на етикетках олії соняшникової рафінованої дезодорованої вимороженої марки «П» торговельної марки «Жовтий Сонях» неправдивої інформації щодо фактичної кількості олії внаслідок обраного способу її викладення та по розміщенню на етикетках олії соняшникової рафінованої дезодорованої вимороженої марки «П» торговельної марки «Жовтий Сонях» неправдивої інформації щодо відповідності продукції вимогам ДСТУ 4492:2005, походження олії соняшникової та зазначення недійсних штрихкодів з номерами щодо відповідності продукції вимогам ДСТУ 4492:2005, походження олії соняшникової та зазначення недійсних штрихкодів з номерами GTIN є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених ст. 15–1 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», у вигляді поширення інформації, що вводить в оману шляхом повідомлення суб'єктом господарювання безпосередньо невизначеному колу осіб неправдивих відомостей, які могли вплинути на наміри цих осіб щодо придбання товару цього суб'єкта господарювання.

Відповідно до ст. 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України, голів його територіальних відділень надається для виконання шляхом надсилання або вручення під розписку чи доведення до відома в інший спосіб. У разі, якщо вручити рішення немає можливості, зокрема, внаслідок відсутності фізичної особи за останнім відомим місцем проживання (місцем реєстрації) чи відсутності посадових осіб чи уповноважених представників суб'єкта господарювання, органу адміністративно-господарського управління та контролю за відповідною юридичною адресою рішення органів Антимонопольного комітету України вважається таким, що вручене відповідачу, через десять днів з дня оприлюднення інформації про прийняте рішення в офіційному друкованому органі (газета Верховної Ради України «Голос України», газета Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр», «Офіційний вісник України», друковані видання відповідної обласної ради за останнім відомим місцем проживання чи місцем реєстрації, юридичної адреси відповідача). Рішення та розпорядження органів Антимонопольного комітету України, голів його територіальних відділень є обов'язковими до виконання.

Відповідно до п. 21 Постанови Пленуму Вищого господарського суду України «Про деякі питання практики застосування конкурентного законодавства» від 26.12.2011 № 15, вирішуючи спори, пов'язані із зобов'язанням виконати рішення територіального відділення Антимонопольного комітету України, господарським судам необхідно мати на увазі, що сам по собі факт неоскарження рішення особою, якої воно стосується, не є безумовним свідченням законності відповідного акта державного органу. Тобто для того, щоб дійти висновку про обов'язковість виконання рішення територіального відділення, господарському суду потрібно досліджувати це рішення на предмет його відповідності вимогам законодавства, якщо така відповідність заперечується іншою стороною у справі. Однак господарським судом не можуть братися до уваги доводи особи, стосовно якої прийнято рішення з приводу незаконності та/або необґрунтованості цього рішення, якщо такі доводи заявлено після закінчення строків, встановлених частиною другою статті 47 та частиною першою статті 60 названого Закону, оскільки ця особа не скористалася своїм правом на оскарження відповідного акта державного органу, а перебіг зазначеного строку виключає можливість перевірки законності та обґрунтованості рішення органу Антимонопольного комітету України.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Позивачем сплачено судовий збір у розмірі 1762, 00 грн., що підтверджується квитанцією про сплату.

Очікувані витрати на професійну правничу допомогу 2000,00 грн.

Судові витрати, які Позивач очікує понести у зв'язку із розглядом справи – 400, 00 грн. Витрати на відправлення поштової кореспонденції сторонам по справі.

Інших судових витрат, які понесе Позивач, останнім не очікується.

Щодо виконання п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України, Позивач підтверджує те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Ураховуючи викладене вище та керуючись ст. 15–1 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», ст. 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції», ст.ст. 1, 5, 14, 22 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», ст. ст. 4, 20, 162–164 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти цю позовну заяву до розгляду.
2. Зобов'язати Товариство з обмеженою відповідальністю «Соняшник» виконати п. 5 рішення Адміністративної колегії Київського обласного відділення Антимонопольного комітету України № 42-р/к від 24.09.2017, а саме припинити порушення законодавства про захист економічної конкуренції шляхом усунення неправдивої інформації з етикеток олії соняшnikової рафінованої дезодорованої замороженої марки «П» торговельної марки «Жовтий Сонях».
3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Соняшник» (Код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь Київського обласного відділення Антимонопольного комітету України (Код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) 1 762 (одна тисяча сімсот шістдесят дві) грн. 00 коп. судового збору.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору (оригінал для Суду).
2. Докази направлення позовної заяви з додатками для Відповідача (оригінал для Суду).
3. Копія договору про надання правової допомоги (оригінал знаходиться у Позивача та представника Позивача).
4. Копія Ордеру (оригінал знаходиться у представника Позивача).
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (оригінал знаходиться у представника Позивача).
6. Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат.
7. Копія Рішення № 42-р/к від 24.09.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
8. Копія сторінки газети «Хрещатик» № 15 (3143) від 03.11.2017 (оригінал газети знаходиться у Позивача).
9. Копія Рішення Господарського суду від 14.05.2018 у справі № 910/111/18-г (належним чином завірена копія Рішення знаходиться у Позивача).

Представник Позивача

адвокат Іванова О.В. _____

« ____ » _____ 2018 року

2. Позовна заява про відшкодування шкоди і збитків, завданих підприємцем довкіллю та законним інтересам суб'єктів господарювання

Господарський суд Запорізької області
69001, м. Запоріжжя, вул. Гетьманська, 4

Позивач: Державна екологічна інспекція у Запорізькій області
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник позивача: Адвокат Коваль Іван Сергійович
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: Товариство з обмеженою відповідальністю «Кам'яний кар'єр «Дружба»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)
ціна позову: 121401.23 грн.
судовий збір: 1821.02 грн.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про відшкодування шкоди і збитків, завданих підприємцем довкілля та законним інтересам суб'єктів господарювання

З 31.08.2017 по 14.09.2017 державними інспекторами з охорони навколишнього природного середовища Державної екологічної інспекції у Запорізькій області (далі – Позивач) на підставі наказу першого заступника начальника Держекоінспекції від 25.08.2017 № 115 та направлення на перевірку від 25.08.2017 № 88 проведено планову перевірку дотримання вимог природоохоронного законодавства України Товариства з обмеженою відповідальністю «Кам'яний кар'єр «Дружба» (далі – Відповідач).

Під час перевірки виявлено, що Відповідач з 12.08.2016 на промисловому майданчику № 1 (гірничий цех) експлуатує технологічне обладнання, пов'язане з викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря та здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря без дозволу спеціально уповноваженого органу виконавчої влади, що є порушенням ст.ст. 10, 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря».

За результатами перевірки фахівцями Позивача складено Акт перевірки дотримання вимог природоохоронного законодавства в галузі охорони атмосферного повітря, водних і земельних ресурсів щодо поводження з відходами та небезпечними хімічними речовинами Відповідачем від 14.09.2017, який підписаний посадовими особами Відповідача, другий примірник Акту отримано директором товариства Відповідача Кирилюком С. І.

З метою усунення порушень вимог природоохоронного законодавства України Позивачем винесено припис від 16.09.2017 № 03/006-П.

Державним інспектором з охорони навколишнього природного середовища Позивача Куликом А. В. за порушення вимог природоохоронного законодавства відносно директо-

ра Відповідача Кирилюка С.І. складено протокол про адміністративне правопорушення № 004449 від 14.09.2017 за ч. 1 ст. 78 КУпАП.

Постановою державного інспектора з охорони навколишнього природного середовища Позивача Куликом А.В. № 000161/01/03 від 14.09.2017 Кирилюка С.І. визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 78 КУпАП «Порушення порядку здійснення викиду забруднюючих речовин в атмосферу або впливу на неї фізичних та біологічних факторів», накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу, який останнім 22.09.2017 сплачено.

На виконання п. 2 припису Держекоінспекції від 16.09.2017 № 03/006-ПЮ Відповідачем 25.03.2018 отримано Дозвіл № 2310137500–64 на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами (проммайданчик № 1, гірський цех).

Причиною виникнення спору у цій справі стало питання щодо наявності чи відсутності підстав стягнення 121 401 грн. 23 коп. збитків, заподіяних державі внаслідок порушення вимог природоохоронного законодавства в результаті наднормативних викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Згідно зі ст. 35 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» державний контроль у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

Положенням про Державну екологічну інспекцію України, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2017 р. № 275, визначено, що Державна екологічна інспекція України (Держекоінспекція України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра екології та природних ресурсів і який реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів. Держекоінспекція України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для забезпечення реалізації державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

Відповідно до ст. 13 Конституції України земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власника здійснюють органи державної влади.

Згідно із ч. 3 ст. 16 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» державними органами управління в галузі охорони навколишнього природного середовища і використання природних ресурсів є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а на території Автономної Республіки Крим – орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища та інші державні органи, до компетенції яких законами України віднесено здійснення зазначених функцій.

Згідно із п. 3 Положення Позивач здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням територіальними органами центральних органів виконавчої влади, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади, підприємствами, установами

та організаціями незалежно від форми власності і господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами – нерезидентами вимог законодавства про охорону атмосферного повітря, зокрема щодо: наявності та додержання умов дозволів на викиди забруднюючих речовин; додержання нормативів у галузі охорони атмосферного повітря тощо.

Відповідно до ч. 1 ст. 5 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» державній охороні і регулюванню використання на території України підлягають: навколишнє природне середовище як сукупність природних і природно-соціальних умов та процесів, природні ресурси, як залучені в господарський обіг, так і невикористані в економіці в цей період (земля, надра, води, атмосферне повітря, ліс та інша рослинність, тваринний світ), ландшафти та інші природні комплекси.

Статтею 10 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» визначено обов'язки підприємств, установ, організацій щодо охорони атмосферного повітря. Підприємства, установи, організації, що здійснюють викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря та діяльність яких пов'язана з впливом фізичних та біологічних факторів на його стан, зобов'язані: здійснювати організаційно-господарські, технічні та інші заходи щодо забезпечення виконання вимог, передбачених стандартами та нормативами екологічної безпеки у галузі охорони атмосферного повітря, дозволами на викиди забруднюючих речовин тощо; вживати заходів щодо зменшення обсягів викидів забруднюючих речовин і зменшення впливу фізичних факторів; вживати заходів щодо зменшення обсягів викидів забруднюючих речовин і зменшення впливу фізичних факторів; забезпечувати безперебійну ефективну роботу і підтримання у справному стані споруд, устаткування та апаратури для очищення викидів і зменшення рівнів впливу фізичних та біологічних факторів; здійснювати контроль за обсягом і складом забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферне повітря, і рівнями фізичного впливу та вести їх постійний облік; заздалегідь розробляти спеціальні заходи щодо охорони атмосферного повітря на випадок виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру і вживати заходів для ліквідації причин, наслідків забруднення атмосферного повітря; забезпечувати здійснення інструментально-лабораторних вимірювань параметрів викидів забруднюючих речовин стаціонарних і пересувних джерел та ефективності роботи газоочисних установок; забезпечувати розроблення методик виконання вимірювань, що враховують специфічні умови викиду забруднюючих речовин; використовувати метрологічно атестовані методики виконання вимірювань і повірені засоби вимірювальної техніки для визначення параметрів газопилового потоку і концентрацій забруднюючих речовин в атмосферному повітрі та викидах стаціонарних і пересувних джерел; здійснювати контроль за проектуванням, будівництвом і експлуатацією споруд, устаткування та апаратури для очищення газопилового потоку від забруднюючих речовин і зниження впливу фізичних та біологічних факторів, оснащення їх засобами вимірювальної техніки, необхідними для постійного контролю за ефективністю очищення, дотриманням нормативів гранично допустимих викидів забруднюючих речовин і рівнів впливу фізичних та біологічних факторів та інших вимог законодавства в галузі охорони атмосферного повітря; своєчасно і в повному обсязі сплачувати екологічний податок.

Виконання заходів щодо охорони атмосферного повітря не повинно призводити до забруднення ґрунтів, вод та інших природних об'єктів.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися на підставі дозволу.

Відповідно до ст. 33 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» особи, винні у викидах забруднюючих речовин в атмосферне повітря без дозволу спеціально уповноважених на те органів виконавчої влади, несуть відповідальність згідно з законом.

Відповідно до п. 2.1.2 Методики розрахунку розмірів збитків, які заподіяні державі в результаті наднормативних викидів забруднюючих речовин в атмосферу, затвердженої наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 10.12.2008 № 639 (далі – Методика), наднормативними викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря вважаються викиди забруднюючих речовин, на які відсутній дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, включаючи окремі забруднюючі речовини, викиди яких підлягають регулюванню відповідно до законодавства.

Пунктом 2.2 Методики (в редакції станом на час проведення розрахунку збитків) передбачено, що факт наднормативного викиду забруднюючих речовин в атмосферне повітря встановлюється державними інспекторами при проведенні перевірки суб'єктів господарювання інструментально-лабораторними методами контролю та розрахунковими методами.

Розрахунок розміру відшкодування збитків за наднормативний викид однієї тонни забруднюючої речовини в атмосферне повітря розраховується на основі розміру мінімальної заробітної плати, установленої на час виявлення порушення, помноженої на коефіцієнт 1,1, з урахуванням регулювальних коефіцієнтів (додатки 1, 2 ОСОБА_2) і показника відносної небезпечності кожної забруднюючої речовини, за формулою: $Z = m_i \times 1,1 \times A_i \times K_T \times K_{zi}$, де Z – розмір збитків, грн.; m_i – маса i -тої забруднюючої речовини, що викинута в атмосферне повітря наднормативно, т; $1,1$ – розмір мінімальної заробітної плати на момент виявлення порушення за одну тонну умовної забруднюючої речовини, помноженої на коефіцієнт (1,1), грн./т; A_i – безрозмірний показник відносної небезпечності забруднюючої речовини; K_T – коефіцієнт, що враховує територіальні соціально-екологічні особливості; K_{zi} – коефіцієнт, що залежить від рівня забруднення атмосферного повітря населеного пункту забруднюючою речовиною.

Сума збитку за наднормативні викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря, заподіяного державі Відповідачем, становить 121 401 грн. 23 коп. (розрахунок додається).

Таким чином, Відповідач у період з 12.08.2016 (з моменту закінчення дії попереднього дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря) по 24.03.2018 (до моменту отримання нового дозволу) включно здійснював викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря без відповідного дозволу, чим порушувалася ст. 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря», відповідно до якої викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу.

Отже, у Відповідача є право здійснювати викид забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами винятково на підставі дозволу.

У зв'язку з цим інспектором Куликом А. В. на підставі зазначеної Методики, звіту з інвентаризації викидів забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел та довідки Позивача про фактичні години роботи стаціонарних джерел викидів виконаний розрахунок відшкодування збитків, спричинених у результаті наднормативного викиду забруднюючих речовин в атмосферне повітря, розмір яких склав 121 401 грн. 23 коп.

З метою досудового врегулювання спору Позивачем на адресу Відповідача 12.01.2018 направлено претензію № 127 про добровільне відшкодування збитків, спричинених державі внаслідок порушення вимог природоохоронного законодавства, у розмірі 121 401 грн. 23 коп., що підтверджується реєстром відправки пошти, копія якого долучена до позовної заяви. Відповідь на претензію до інспекції не надходила.

Відповідно до довідки Позивача від 23.02.2018 № 724/12 встановлено, що результати перевірки, припис про усунення виявлених порушень, постанова про накладення адміністративного стягнення, а також дії державних інспекторів під час перевірки та щодо складання розрахунку шкоди Відповідачем в порядку адміністративного судочинства не оскаржувались.

Статтею 1166 ЦК України передбачено, що майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридич-

ної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.

Згідно із ст. 49 ГК України підприємці зобов'язані не завдавати шкоди довкіллю, не порушувати права та законні інтереси громадян і їх об'єднань, інших суб'єктів господарювання, установ, організацій, права місцевого самоврядування і держави. За завдані шкоду і збитки підприємець несе майнову та іншу встановлену законом відповідальність.

Статтю 153 ГК України передбачено, що суб'єкт господарювання, здійснюючи господарську діяльність, зобов'язаний: використовувати природні ресурси відповідно до цільового призначення, визначеного при їх наданні (придбанні) для використання у господарській діяльності; вживати заходів щодо своєчасного відтворення і запобігання псуванню, забрудненню, засміченню та виснаженню природних ресурсів, не допускати зниження їх якості у процесі господарювання; відшкодовувати збитки, завдані ним власникам або первинним користувачам природних ресурсів.

Згідно із ст. 40 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» використання природних ресурсів громадянами, підприємствами, установами та організаціями здійснюється з додержанням обов'язкових екологічних вимог: здійснення заходів щодо запобігання псуванню, забрудненню, виснаженню природних ресурсів, негативному впливу на стан навколишнього природного середовища.

Відповідно до ст. 68 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», ст. 33 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» порушення законодавства України про охорону навколишнього природного середовища тягне за собою встановлену цими законами та іншим законодавством України дисциплінарну, адміністративну цивільну і кримінальну відповідальність.

Відповідно до ст. 34 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» шкода, завдана порушенням законодавства про охорону атмосферного повітря, підлягає відшкодуванню у порядку та розмірах, встановлених законом.

Вина Відповідача виражена у невжитті заходів, спрямованих на уникнення шкідливого результату.

Викид забруднюючих речовин в атмосферне повітря без отримання відповідного дозволу вважається наднормативним викидом забруднюючих речовин.

Таким чином, розмір збитків, заподіяних державі неправомірними діями Відповідача, становить 121 401 грн. 23 коп.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Позивачем сплачено судовий збір у розмірі 1821, 02 грн., що підтверджується квитанцією про сплату.

Очікувані витрати на професійну правничу допомогу 4000,00 грн.

Судові витрати, які Позивач очікує понести у зв'язку із розглядом справи – 200, 00 грн. Витрати на відправлення поштової кореспонденції стороні по справі.

Інших судових витрат, які понесе Позивач, останнім не очікується.

Щодо виконання п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України, Позивач підтверджує те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Ураховуючи викладене вище та керуючись ст. 10, 11, 33, 34, 68 Закону України «Про охорону атмосферного повітря», ст. 1166 Цивільного кодексу України, ст.ст. 49, 153 Господарського кодексу України, ст. ст. 4, 20, 162–164 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти цю позовну заяву до розгляду.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Кам'яний кар'єр «Дружба» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь держави в особі Державної екологічної інспекції у Запорізькій області (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) суму 121 401 (сто двадцять одна тисяча чотириста одна) грн. 23 коп. збитків, заподіяних державі внаслідок порушення вимог природоохоронного законодавства в результаті наднормативних викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря.
3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Кам'яний кар'єр «Дружба» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь держави в особі Державної екологічної інспекції у Запорізькій області (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) судовий збір у розмірі 1821 (одна тисяча вісімсот двадцять одна) грн. 02 коп.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору (оригінал для Суду).
2. Докази направлення позовної заяви з додатками для Відповідача (оригінал для Суду).
3. Копія договору про надання правової допомоги (оригінал знаходиться у Позивача та представника Позивача).
4. Копія Ордеру (оригінал знаходиться у представника Позивача).
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (оригінал знаходиться у представника Позивача).
6. Розрахунок суми збитків.
7. Попередній (орієнтовний) розрахунок судових витрат.
8. Копія акту перевірки від 14.09.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
9. Копія припису № 03/006-П від 16.09.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
10. Копія протоколу про адміністративне правопорушення № 004449 від 14.09.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
11. Копія постанови про накладення адміністративного стягнення № 000161/01/03 від 14.09.2017 р. (оригінал знаходиться у Позивача).
12. Копія довідки Позивача від 23.02.2018 № 724/12 (оригінал знаходиться у Позивача).
13. Копія Довідки Відповідача від 02.06.2017 про фактичні роботи стаціонарних джерел викидів промислового майданчику № 1 (оригінал знаходиться у Позивача).
14. Копія дозволу № 2310133300–64 від 12.08.2011 (оригінал знаходиться у Відповідача).
15. Копія дозволу № 2311137500–64 від 25.03.2018 на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами (оригінал знаходиться у Відповідача).
16. Копія претензії № 127 від 12.01.2018 (оригінал знаходиться у Позивача).
17. Копія поштової квитанції з описом (оригінал знаходиться у Позивача).

Представник Позивача

адвокат Коваль І.С. _____

« ____ » _____ 2018 року

3. Відзив на позовну заяву про скасування реєстрації суб'єкта господарської діяльності

Окружний адміністративний суд м. Києва
01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корпус 1

Справа № 000/0000/00
Суддя Іванов К. П.

Позивач: Державна податкова інспекція у Солом'янському районі
Головного управління Державної фіскальної служби
у м. Києві
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: Товариство з обмеженою відповідальністю «Торент»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник Адвокат
Відповідача 1: Кузіна Ілона Петрівна
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 2: Головне територіальне управління
юстиції у м. Києві
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ВІДЗИВ
на позовну заяву

В провадженні Окружного адміністративного суду м. Києва знаходиться справа № 000/0000/00 за позовом ДПІ у Солом'янському районі ГУ ДФС у м. Києві (далі – Позивач) до Товариства з обмеженою відповідальністю «Торент» (далі – Відповідач 1), ГТ УЮ у м. Києві (далі – Відповідач 2) про визнання реєстраційного запису незаконним, зобов'язання вчинити дії.

Судом встановлено строк для надання відзиву протягом п'ятнадцяти днів з моменту отримання Ухвали про відкриття провадження по справі.

Заперечуючи проти задоволення позовних вимог Позивача, на підставі ст. 162 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), Відповідач 1 вважає за необхідне подати цей відзив на позовну заяву.

Так, обгрутовуючи позовні вимоги, Позивач зазначає, що Відповідач 1 на порушення вимог Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб–підприємців та громадських формувань» не повідомив та не здійснив реєстраційний запис до Реєстру про місцезнаходження. У ході перевірки встановлено, що з грудня 2017 року за вказаною в Реєстрі адресою Відповідач 1 не знаходиться.

Водночас, Відповідач 1 зареєстрований як суб'єкт господарської діяльності та знаходиться на обліку в органі доходів та зборів – ДПП у Солом'янському районі, що підтверджується Випискою з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (далі – ЄДРЮОФОП), Витягом з ЄДРЮОФОП.

Відповідно до відомостей з ЄДРЮОФОП засновником Відповідача 1 є Галушко Іван Петрович, який зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Солом'янська 4, кв.1

Згідно з відомостями з ЄДРЮОФОП, місцезнаходженням Відповідача 1 є просп. Чоколівський 11, оф. 18.

З січня 2018 року Відповідач 1 здійснює ремонт у офісі за місцем знаходження його товариства, що підтверджується Договором підяду № 17/01/18 від 17 січня 2018 року та фактичне місце здійснення діяльності на цей час не визначено. Водночас, листування залишається за адресою: м. Київ, просп. Чоколівський 11, оф. 18, а/с 101. На поштову абонентську скриньку Відповідача 1 не приходило жодних повідомлень від Позивача.

Таким чином, Відповідач 1 лише тимчасово відсутній за місцезнаходженням, зазначеним у реєстрі, через здійснення ремонтних робіт.

Більше того, Відповідач 1 вчасно подає всі податкові звітності та не має жодних заборгованостей перед контролюючими органами, що підтверджується Актом звірки № 000 від 05.08.2018.

Також Відповідач 1 звертає увагу Суду, що Позивачем не надано належних та допустимих доказів щодо здійснення перевірки, направлення повідомлення Відповідачу 1 про проведення перевірки.

Враховуючи все вищенаведене, Відповідач 1 вважає позовні вимоги Позивача протиправними та необґрунтованими.

Керуючись ст. 162 Кодексу адміністративного судочинства України, –

ПРОШУ СУД:

1. Долучити цей відзив з наданими доказами до матеріалів справи № 000/0000/00.
2. Відмовити у задоволенні позовних вимог Державній податковій інспекції у Солом'янському районі Головного управління Державної фіскальної служби у м. Києві про визнання протиправним реєстраційного запису та зобов'язання вчинити дії.

Додатки:

1. Копія договору про надання правової допомоги.
2. Копія Ордеру.
3. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
4. Копія Виписки з ЄДРЮОФОП.
5. Копія Витягу з ЄДРЮОФОП.
6. Копія Договору підяду № 17/01/18 від 17.01.2018.
7. Копія акту звірки № 000 від 05.08.2018.
8. Докази направлення відзиву з додатками для Сторін.

Представник Відповідача 1
адвокат Кузіна І. П.

« ____ » _____ 2018 року

4. Позовна заява про захист права власності та інших майнових прав суб'єкта господарювання

Господарський суд Дніпропетровської області
49600, м. Дніпро, вул. Володимира
Винниченка, буд. 1

Позивач: Товариство з обмеженою відповідальністю
«Графіт»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник Позивача: Адвокат Горошук Антон Олександрович
ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: Товариство з обмеженою відповідальністю
«Укргеос»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Третя особа, що не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні Відповідачів: Товариство з обмеженою відповідальністю
«Фінансова компанія «Довіра та гарантія»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

**Ціна позову: 330 456, 00 грн.
Судовий збір: 4 956, 84 грн.**

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про звернення стягнення на предмет застави
та визнання права власності на рухоме майно**

01 вересня 2015 року між ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ДОВІРА ТА ГАРАНТІЯ» (надалі по тексту – Третя особа, що не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні Відповідача, Третя особа, Позикодавець) та ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «УКР-ГЕОС» (надалі по тексту – Відповідач – 1, Позичальник) було укладено Договір процентної позики № 01/09/15 (надалі по тексту – Договір позики) (копія Договору позики додається).

Згідно з умовами Договору позики (п. 1.1.) Позикодавець передає у власність Позичальнику як процентну позику грошові кошти у розмірі, визначеному у п. 1.2 цього Договору (надалі іменується «Сума позики»), а Позичальник зобов'язується повернути Суму позики та сплатити проценти за весь термін користування позикою у строк та на умовах, визначених цим Договором.

Відповідно до ч. 1 ст. 546 Цивільного кодексу України (надалі по тексту – ЦК України) виконання зобов’язання може забезпечуватися неустойкою, порукою, гарантією, заставою, притриманням, завдатком.

Згідно зі ст. 572 ЦК України в силу застави кредитор (заставодержатель) має право у разі невиконання боржником (заставадавцем) зобов’язання, забезпеченого заставою, одержати задоволення за рахунок заставленого майна переважно перед іншими кредиторами цього боржника, якщо інше не встановлено законом (право застави).

Ст. 199 Господарського кодексу України (надалі по тексту – ГК України) встановлено, що виконання господарських зобов’язань забезпечується заходами захисту прав та відповідальності учасників господарських відносин, передбаченими цим Кодексом та іншими законами. За погодженням сторін можуть застосовуватися передбачені законом або такі, що йому не суперечать, види забезпечення виконання зобов’язань, які звичайно застосовуються у господарському (діловому) обігу.

До відносин щодо забезпечення виконання зобов’язань учасників господарських відносин застосовуються відповідні положення ЦК України.

23 грудня 2015 року між ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ДОВІРА ТА ГАРАНТІЯ» (надалі по тексту – Заставодержатель) та Відповідачем 1 було укладено Договір застави транспортного засобу, зареєстрований приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Галишак Л. А. за № 878 (надалі по тексту – Договір застави № 878) (*копія Договору застави № 878 додається*).

За Договором застави № 878 (п. 1) Заставадавець з метою забезпечення повного виконання зобов’язання, зазначеного в п. 2 цього договору, передає в заставу Заставодержателю, а Заставодержатель приймає від Заставадавця в заставу на умовах, визначених цим договором, майно, зазначене п. 5 цього договору.

П. 2 Договору застави № 878 передбачено, що цим договором забезпечується виконання зобов’язань Відповідачем перед Заставодержателем за Договором процентної позики № 01/09/15, укладеним між Відповідачем та Третьою особою 01 вересня 2015 року, зі всіма додатковими угодами, змінами і доповненнями до нього (договір позики), а саме: повернення позики у розмірі 350 000 гривень 00 копійок в строк до 31 грудня 2016 року, зі сплатою 0,5 (нуль цілих п’ять десятих) відсотків річних, неустойки та інших можливих витрат Заставодержателя.

П. 5 Договору застави № 878 передбачає, що предметом застави є:

- автомобіль TOYOTA LAND CRUISER легковий універсал-В, 2006 року випуску, реєстраційний номер АА0000АА, який належить Заставадавцю на підставі Свідоцтва по реєстрацію транспортного засобу ААА № 000000, надалі за текстом – предмет застави 1.
- автомобіль CHEVROLET LACETTI легковий седан-В, 2012 року випуску, реєстраційний номер АА0000АА, який належить Заставадавцю на підставі Свідоцтва по реєстрацію транспортного засобу ААА № 000000, надалі за текстом – предмет застави 2.

Загальна вартість предметів застав за Договором застави № 878 складає 330456 грн. 00 коп.

Згідно з п. 21 Договором застави № 878 Заставодержатель здобуває право звернути стягнення на предмет застави, якщо в момент настання терміну виконання зобов’язань за договором позики, забезпеченими заставою, вони не будуть виконані та в інших випадках, передбачених п. 19 цього договору.

Звертаємо увагу суду на той факт, що станом на 31 грудня 2016 року сума позики Відповідачем Третій особі повернута не була.

Враховуючи те, що Відповідач порушив прийняті на себе зобов'язання за Договором позики, який забезпечений рухомим майном, у Третьої особи виникло право на захист свого порушеного права та інтересу у судовому порядку.

13 лютого 2017 року між Третньою особою та Позивачем було підписано Договір про заміну сторони у Договорі процентної позики № 01/09/15 від 01 вересня 2015 року (надалі по тексту – Договір про заміну сторони, копія Договору про заміну сторони додається).

Відповідно до п. 1 Договору про заміну сторони Первісний позикодавець (Третя особа) уступає (передає), а Новий позикодавець (Позивач) набуває всіх прав та приймає на себе виконання всіх зобов'язань позикодавця за Основним договором з моменту набрання чинності цього Договору. П. 5 цього ж Договору про заміну сторони передбачає, що зобов'язання Позичальника перед Первісним позикодавцем повернути суму позики та сплатити проценти за весь термін користування позикою відповідно до умов Основного договору переходять до Нового позикодавця.

24 лютого 2017 року між Третньою особою та Позивачем було підписано Договір про відступлення права вимоги (надалі по тексту – Договір про відступлення права вимоги, копія Договору про відступлення права вимоги додається).

За цим договором до Позивача переходять усі права та обов'язки Первісного Заставодержателя за Договором застави № 878 в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав.

Ст. 1 Закону України «Про заставу» та ст. 572 ЦКУ вказують на те, що в силу застави кредитор (заставодержатель) має право у разі невиконання боржником (заставодавцем) зобов'язання, забезпеченого заставою, одержати задоволення за рахунок заставленого майна переважно перед іншими кредиторами цього боржника, якщо інше не встановлено законом (право застави).

Ст. 589 ЦК України передбачено, що у разі невиконання зобов'язання, забезпеченого заставою, заставодержатель набуває право звернення стягнення на предмет застави. За рахунок предмета застави заставодержатель має право задовольнити в повному обсязі свою вимогу, що визначена на момент фактичного задоволення, включаючи сплату процентів, неустойки, відшкодування збитків, завданих порушенням зобов'язання, необхідних витрат на утримання заставленого майна, а також витрат, понесених у зв'язку із пред'явленням вимоги, якщо інше не встановлено договором.

Відповідно до ст. 590 ЦК України звернення стягнення на предмет застави здійснюється за рішенням суду, якщо інше не встановлено договором або законом, а Заставодержатель набуває право звернення стягнення на предмет застави в разі, коли зобов'язання не буде виконано у встановлений строк (термін), якщо інше не встановлено договором або законом.

Враховуючи викладені вимоги законодавства та умови Договору застави № 878, можна зробити висновок про те, що Позивач, як Новий Заставодержатель, має переважне право в разі невиконання Відповідачем зобов'язання, забезпеченого заставами, одержати задоволення своїх вимог з вартості предметів застави.

Ст. 26 Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» передбачає право обтяжувача передати рухоме майно, що є предметом забезпечувального обтяження, у власність обтяжувача в рахунок виконання забезпеченого обтяженням зобов'язання в порядку, встановленому Законом.

Таким чином, Позивач має законне право оформити право власності на предмети застави за Договором застави № 878.

Відповідно до норм ЦК України кредитор у зобов'язанні може бути змінений. Так, ст. 512 ЦК України серед підстав заміни кредитора у зобов'язанні називає і передання кредитором своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги). Згід-

но з ст. 513 ЦК України правочин у такому випадку вчиняється у такій самій формі, що і правочин, на підставі якого виникло зобов'язання, право вимоги за яким передається новому кредиторі. Згідно ст. 514 ЦК України до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

На виконання положень ст. 517 ЦК України первісний кредитор у зобов'язанні повинен передати новому кредиторі документи, які засвідчують права, що передаються, та інформацію, яка є важливою для їх здійснення.

Отже, законодавством передбачена можливість відступлення права вимоги у зобов'язаннях, що і мало місце у нашому випадку.

Отже, відповідно до положень чинного законодавства та умов Договору про відступлення права вимоги до Позивача перейшли всі права Третьої особи відносно предметів застави і право на оформлення права власності на ці предмети в тому числі.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Позивачем сплачено судовий збір у розмірі 4956,84 грн., що підтверджується квитанцією про сплату.

Очікувані витрати на професійну правничу допомогу 5000,00 грн.

Судові витрати, які Позивач очікує понести у зв'язку із розглядом справи – 400,00 грн. витрати на відправлення поштової кореспонденції сторонам по справі.

Інших судових витрат, які понесе Позивач, останнім не очікується.

Щодо виконання п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України, Позивач підтверджує те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього же відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст. ст. 1, 16 Закону України «Про заставу», ст. 3 Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень», ст.ст. 572, 589 ЦК України, ст. ст. 4, 20, 162–164 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ:

1. Прийняти цю позовну заяву до розгляду.
2. Звернути стягнення на предмети застави:
 - автомобіль TOYOTA LAND CRUISER легковий універсал-В, 2006 року випуску, реєстраційний номер АА0000АА, який належить Товариству з обмеженою відповідальністю «Укргеос» на підставі Свідоцтва по реєстрацію транспортного засобу ААА № 000000;
 - автомобіль CHEVROLET LACETTI легковий седан-В, 2012 року випуску, реєстраційний номер АА0000АА, який належить Товариству з обмеженою відповідальністю «Укргеос» на підставі Свідоцтва по реєстрацію транспортного засобу ААА № 000000
 - в рахунок погашення заборгованості за Договором процентної позики № 01/09/15 від 01 вересня 2015 року шляхом оформлення права власності на перераховані вище об'єкти за Позивачем.
3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Укргеос» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Графіт» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнахо-

дження: поштовий індекс, адреса) судовий збір у розмірі 4956 (чотири тисячі дев'ятсот п'ятдесят шість) грн. 84 коп.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору (оригінал для Суду).
2. Докази направлення позовної заяви з додатками для Відповідача (оригінал для Суду).
3. Копія договору про надання правової допомоги (оригінал знаходиться у Позивача та представника Позивача).
4. Копія Ордеру (оригінал знаходиться у представника Позивача).
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (оригінал знаходиться у представника Позивача).
6. Попередній (орієнтовний) розрахунок судових витрат.
7. Копія Договору процентної позики № 01/09/15 від 01 вересня 2015 року (Оригінал знаходиться у Позивача).
8. Копія Договору застави № 878 від 23 грудня 2015 року (Оригінал знаходиться у Позивача).
9. Копія Договору про заміну сторони від 13 лютого 2017 року (Оригінал знаходиться у Позивача).
10. Копія Договору про відступлення права вимоги від 24 лютого 2017 року (Оригінал знаходиться у Позивача).

Представник Позивача

адвокат Горошук А.І.

« ____ » _____ 2018 року

5. Позовна заява про відшкодування збитків, завданих суб'єкту господарювання порушенням його майнових прав юридичними особами, а також органами державної влади чи органами місцевого самоврядування

Господарський суд м.Києва
01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в

Позивач: Товариство з обмеженою відповідальністю «Гранд»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник Позивача: Адвокат Ігнатко Юрій Борисович
ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: Товариство з обмеженою відповідальністю «Промсталь»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Ціна позову: 200 000,00 грн.
Судовий збір: 3 000, 00грн.

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про стягнення шкоди

11 лютого 2018 року між Товариством з обмеженою відповідальністю «Гранд» (далі – Позивач) та Товариством з обмеженою відповідальністю «Промсталь» (далі Відповідач) було укладено Договір № 124 (надалі – Договору), відповідно до якого Позивач зобов'язався поставити партію виделок із нержавіючої сталі (100 тисяч одиниць) на загальну суму 300 000,00 грн. (триста тисяч грн.), а Відповідач – прийняти її та оплатити.

18 вересня 2018 року, виконуючи умови Договору, Позивач виготовив партію виделок. Цю партію загальною кількістю у 100 тисяч одиниць запакували та підготувала до відправки на адресу Відповідача. Зберігалась партія на складі Позивача в належних умовах. Вартість цієї партії складала 300 000,00 грн.

19 лютого 2018 року Відповідач надіслав Позивачу повідомлення з вихідним № 214 про те, що він в односторонньому порядку розриває дію укладеного сторонами Договору. Ці дії Відповідача незаконні, оскільки порушують норму ст. 525 ЦК України, яка встановлює, що одностороння відмова від зобов'язання не допускається, якщо інше не встановлено Договором.

У свою чергу, Договором № 124 від 11 вересня 2012 року не передбачалась можливість безпідставного одностороннього розірвання.

Згідно з п. 4 ч. 1 ст. 611 ЦК України у разі порушення зобов'язання настають такі правові наслідки – відшкодування збитків та моральної шкоди. Відповідно до ч. 1 та 2 ст. 22 ЦК України Позивач має право на відшкодування завданих йому Відповідачем збит-

ків. Водночас, ст. 623 ЦК України закріплює обов'язок Боржника (Відповідача), який порушив зобов'язання, відшкодувати кредиторів (Позивачеві) завдані збитки. Частина 3 ст. 22 ЦК України встановлює, що збитки відшкодовуються в повному розмірі.

Отже, одностороннє розірвання Відповідачем Договору № 124 від 11 вересня 2012 року порушило право Позивача на отримання доходів за виготовлення продукції та завдало Позивачу збитків в розмірі 200 000,00 грн. (розрахунок суми позовних вимог додається).

Позивач неодноразово вказував Відповідачу, направляючи претензії (копії претензій додаються), що він порушує договірні відносини та діюче законодавство і просив виконати зобов'язання. У претензії б/н від 27 лютого 2018 року та б/н від 13 березня 2018 року Позивач зазначав, що для виконання умов Договору він несе витрати – на оплату праці працівників, на закупівлю сировини та на інші витрати. Тобто, для отримання цих доходів Позивач поніс певні витрати та розраховував на майбутні доходи. Однак Відповіді на зазначені претензії Позивач не отримував.

Таким чином, Відповідачем були порушені вимоги ст.ст. 525, 526 Цивільного кодексу України, п. 1 ст. 193 Господарського кодексу України, та пп. 7.1 укладених між сторонами Договору, що завдало Позивачу збитків в розмірі 200 000,00 грн., право на відшкодування яких Позивач має відповідно до ч. 1 та 2 ст. 22, п. 4 ч. 1 ст. 611 та ст. 623 Цивільного кодексу України.

Звертаю увагу суду, що розмір завданих Позивачу збитків вирахований з сум, які були узгоджені в Договорі з Відповідачем, а тому вже є доведеним.

Згідно зі ст. 16 ЦК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу. Способом захисту згідно з п. 8 ч. 2 цієї ж статті є відшкодування збитків. Оскільки зазначені збитки Відповідач не сплатив в добровільному порядку, Позивач змушений звернутись до Господарського суду м. Києва.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Позивачем сплачено судовий збір у розмірі 3 000, 00 грн., що підтверджується квитанцією про сплату.

Очікувані витрати на професійну правничу допомогу 5000,00 грн.

Судові витрати, які Позивач очікує понести у зв'язку із розглядом справи – 300, 00 грн. витрати на відправлення поштової кореспонденції сторонам по справі.

Інших судових витрат, які понесе Позивач, останнім не очікується.

Щодо виконання п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України, Позивач підтверджує те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього же відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Враховуючи викладене вище та керуючись ст. ст. 4, 20, 162–164 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до провадження.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Промсталь» (код ЄДРПОУ Код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Гранд» (код ЄДРПОУ Код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта) 200 000 (двісті тисяч гривень) гривень 00 коп. завданих збитків.

3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Промсталь» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Гранд» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) судовий збір у розмірі 3 000 (три тисячі) грн. 00 коп.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору (оригінал для Суду).
2. Докази направлення позовної заяви з додатками для Відповідача (оригінал для Суду).
3. Копія договору про надання правової допомоги (оригінал знаходиться у Позивача та представника Позивача).
4. Копія Ордеру (оригінал знаходиться у представника Позивача).
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (оригінал знаходиться у представника Позивача).
6. Розрахунок суми позовних вимог.
7. Попередній (орієнтовний) розрахунок судових витрат.
8. Копія Договору № 124 від 11.02.2018 (оригінал знаходиться у Позивача та Відповідача).
9. Копія повідомлення № 124 від 19.02.2018 (оригінал знаходиться у Позивача).
10. Копія Претензії б/н від 27. 02. 2018 з доказами направлення Відповідачу (оригінал знаходиться у Позивача).
11. Копія Претензії б/н від 13.03. 2018 з доказами направлення Відповідачу (оригінал знаходиться у Позивача).

Представник Позивача

адвокат Ігнатко Ю.Б. _____

« ____ » _____ 2018 року

6. Позовна заява про визнання господарського договору недійсним або про розірвання господарського зобов'язання

Господарський суд Київської області
01032, м. Київ-32, вул. Симона Петлюри, 16/108

Позивач: Товариство з обмеженою відповідальністю «Єрмак»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник Позивача: Адвокат
Журавльов Віктор Олександрович
ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 1: Приватне акціонерне товариство «Фінбанк»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 2: Товариство з обмеженою відповідальністю «Весткар»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Ціна позову: немайновий спір
Судовий збір: 1 762, 00 грн

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про визнання недійсним договору

Між Товариством з обмеженою відповідальністю «Єрмак» (далі – Позивач) та Приватним акціонерним товариством «Фінбанк» (далі – Відповідач 1) було укладено кредитний договір № 13/07/17 від 13.07.2016, відповідно до якого Відповідач 1 надає Позивачу у кредит грошові кошти у розмірі 500 000, 00 грн. на умовах передбачених Кредитним договором, а Позивач зобов'язується їх повернути у строк до 13.07.2017.

До жовтня 2017 року Позивач був зареєстрований та знаходився у м. Северодонецьк Луганської обл., що є територією проведення антитерористичної операції та підконтрольна Україні. Таким чином, через скрутне фінансове становище та нестабільну ситуацію у країні Позивач вчасно не повернув кредитні кошти.

Водночас, 10.11.2017 на адресу Позивача надійшло поштою Повідомлення Товариства з обмеженою відповідальністю «Весткар» (надалі – Відповідач 2) від 10.11.2017 про набуття прав вимоги за кредитним договором (надалі – «Повідомлення про набуття прав вимоги», копія додається).

Відповідно до зазначеного повідомлення про набуття прав вимоги, між Відповідачем 1 та Відповідачем 2 було укладено Договір факторингу № 07–11/17 від 07.11.2017, відповідно до якого, Відповідач 1 відступає на користь Відповідача 2 своє право грошової вимоги до Позивача за кредитним договором, а Відповідач 2 зобов'язується передати

грошові кошти в розпорядження Відповідача 1 за плату, передбачену умовами даного Договору.

Відповідно до пунктів 1.4. та 4.2. Договору, з моменту укладення Договору до Відповідач 2, як до нового кредитора, мають перейти всі права та обов'язки первісного кредитора за Кредитним договором. Відповідно до пункту 2.1.1. Договору, Відповідач 2 зобов'язується в день укладення Договору сплатити за отримане право вимоги грошові кошти на користь Відповідача 1.

Оскільки предметом Договору факторингу є відступлення права вимоги за Кредитним договором, то Договір факторингу безпосередньо стосується прав та інтересів Позивача як боржника за кредитними зобов'язаннями.

Водночас, ознайомившись з Договором факторингу, Позивач вважає такий недійсним з огляду на наступне.

Так, частиною 1 статті 1077 ЦК України передбачено, що за договором факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату, а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Відповідно до ч. 3 ст. 1079 ЦК України, фактором може бути банк або інша фінансова установа, яка відповідно до закону має право здійснювати факторингові операції.

Зокрема, у пункті 1 частини 1 статті 1 Закону «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» визначено, що фінансова установа – юридична особа, яка відповідно до закону надає одну чи декілька фінансових послуг, а також інші послуги (операції), пов'язані з наданням фінансових послуг, у випадках, прямо визначених законом, та внесена до відповідного реєстру в установленому законом порядку.

Водночас, Відповідач 2 не є фінансовою установою оскільки він не внесений до Державного реєстру фінансових установ. Крім того, Позивачем було направлено запит до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі – Нацкомфінпослуг) щодо того чи є Відповідач 2 фінансовою установою. Відповідно до Листа Нацкомфінпослуг № 1111111 від 03.02.2018 р. відомості про Відповідача 2 відсутні в Державному реєстрі фінансових послуг, крім того, жодних дозволів та ліцензій на надання фінансових послуг даним органом Відповідачу 2 не видавалось.

Відповідно до частин 1 статті 203 ЦК України зміст правочину не може суперечити цьому кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

Згідно з частиною 1 статті 215 ЦК України підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами 1–3, 5 та 6 статті 203 цього Кодексу.

Зазначена норма кореспондується з положеннями частини 1 статті 207 ГК України, якою передбачено, що господарське зобов'язання, що не відповідає вимогам закону, або вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства, або укладено учасниками господарських відносин з порушенням хоча б одним з них господарської компетенції (спеціальної правосуб'єктності), може бути на вимогу однієї із сторін, або відповідного органу державної влади визнано судом недійсним повністю або в частині.

Отже, укладаючи Договір факторингу Відповідач 2 надав Відповідачу 1 фінансові послуги, не маючи спеціального статусу фінансової установи та ліцензії на здійснення зазначеної послуги. А частиною 1 статті 227 ЦК України передбачено, що правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу, може бути визнаний судом недійсним.

Виходячи з наведеного, Позивач вважає, що Договір факторингу, укладений між Відповідачем 1 та Відповідачем 2, є недійсним.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Позивачем сплачено судовий збір у розмірі 1 762, 00 грн., що підтверджується квитанцією про сплату.

Очікувані витрати на професійну правничу допомогу 3000,00 грн.

Судові витрати, які Позивач очікує понести у зв'язку із розглядом справи – 400,00 грн. витрати на відправлення поштової кореспонденції сторонам по справі.

Інших судових витрат, які понесе Позивач, останнім не очікується.

Щодо виконання п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України, Позивач підтверджує те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цих же відповідачів, або до когось з них окремо, з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст. ст. 4, 20, 162–164 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до провадження.
2. Визнати недійсним Договір факторингу № 07–11/17 від 07.11.2017, укладений між Приватним акціонерним товариством «Фінбанк» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) та Товариством з обмеженою відповідальністю «Весткар» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса).
3. Стягнути з Приватного акціонерного товариства «Фінбанк» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) та Товариства з обмеженою відповідальністю «Весткар» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Єрмак» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) судовий збір у розмірі 1 752 (одна тисяча сімсот п'ятдесят дві) грн. 00 коп.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору (оригінал для Суду).
2. Докази направлення позовної заяви з додатками для Відповідачів (оригінал для Суду).
3. Копія договору про надання правової допомоги (оригінал знаходиться у Позивача та представника Позивача).
4. Копія Ордеру (оригінал знаходиться у представника Позивача).
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (оригінал знаходиться у представника Позивача).
6. Розрахунок суми позовних вимог.
7. Попередній (орієнтовний) розрахунок судових витрат.
8. Копія Кредитного Договору № 13/07/17 від 13.07.2016 (оригінал знаходиться у Позивача).
9. Витяг з ЄДРЮОФОРП ТОВ «Єрмак».
10. Копія Повідомлення про набуття права вимоги від 10.11.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).

11. Копія Договору факторингу № 07–11/17 від 07.11.2017 (оригінали знаходяться у Відповідача 1 та Відповідача 2).
12. Витяг з ЄДРЮОФОП ТОВ «Весткар».
13. Копія запиту від 12.01.2018р. до Нацкомфінпослуг (оригінал знаходиться у Позивача)
14. Копія Листа Нацкомфінпослуг № 1111111 від 03.02.2018 (оригінал знаходиться у Позивача).

Представник Позивача

адвокат Журавльов В. О. _____

« ____ » _____ 2018 року

7. Заява про визнання суб'єкта підприємницької діяльності банкрутом

Господарський суд Київської області
01032, м. Київ-32, вул. Симона Петлюри, 16/108

Кредитор: Товариство з обмеженою відповідальністю «Волошка»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник Адвокат
Позивача: Мартинюк Анастасія Андріївна
ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Боржник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Паритет»
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ЗАЯВА про порушення справи про банкрутство

Згідно з Рішенням Господарського суду Київської області по справі № 000/000/00 від 16.09.2016, яке набрало законної сили 17.03.2017 з Товариства з обмеженою відповідальністю «Паритет» (далі – Боржник) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Волошка» (далі – Кредитор) стягнуто 1 750 000, 00 грн. заборгованості.

За заявою Стягувача (Кредитора) Бориспільським міськрайонним відділом ДВС 19.04.2017 було відкрито виконавче провадження щодо примусового виконання наказу Господарського суду Київської області у справі № 000/000/00 відносно Боржника з метою стягнення заборгованості у розмірі 1 750 000, 00 грн.

Станом на сьогодні Рішення Господарського суду Київської області по справі № 000/000/00 від 16.09.2016р., яке набрало законної сили 17.03.2017, не виконано.

Станом на день подання цієї заяви заборгованість Боржника перед Кредитором складає 1 750 000, 00 грн.

Відповідно до ч. 3 ст. 10 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» справа про банкрутство порушується господарським судом, якщо безспірні вимоги кредитора (кредиторів) до боржника сукупно становлять не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати, які не були задоволені боржником протягом трьох місяців після встановленого для їх погашення строку, якщо інше не передбачено цим Законом. Безспірні вимоги кредиторів – грошові вимоги кредиторів, підтверджені судовим рішенням, що набрало законної сили, і постановою про відкриття виконавчого провадження, згідно з яким відповідно до законодавства здійснюється списання коштів з рахунків боржника. До складу цих вимог, у тому числі щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), не включаються неустойка (штраф, пеня) та інші фінансові санкції.

Таким чином, безспірна вимога Кредитора до Боржника складає 1 750 000, 00 грн., що підтверджено судовим рішенням та значно перевищує розмір трьохсот мінімальних заробітних плат.

Разом з тим зазначаємо, що виконавче провадження, як уже вище зазначалось, було відкрите 19.04.2017, безспірна вимога Кредитора не задоволена. А отже, станом на день подання цієї заяви неможливість задоволення вимог Кредитора перевищує 3 місяці.

На підставі викладеного вище, керуючись ст.ст. 7, 10, 11 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»,

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти заяву про порушення провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Паритет» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса).
2. Порушити провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Паритет» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса).

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Докази направлення заяви з додатками для Боржника.
3. Копія договору про надання правової допомоги.
4. Копія Ордеру.
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
6. Копія Рішення Господарського суду Київської області по справі № 000/000/00 від 16.09.2016.
7. Копія Постанови Київського апеляційного господарського суду від 17.03.2017.
8. Копія Наказу Господарського суду Київської області від 20.03.2017.
9. Копія Постанови про відкриття виконавчого провадження № 000000000 від 19.04.2017.
10. Копія відповіді відділу примусового виконання рішення ДВС від 20.06.2018. за вих. № 0000000.
11. Довідка з бухгалтерії ТОВ «Волошка» щодо наявності боргу зі сторони «Паритет» від 07.07.2018.

Представник Позивача

адвокат Мартинюк А. А. _____

«___» _____ 2018 року

8. Претензія зі спору, що виник із договору перевезення чи з договору про надання послуг зв'язку, чи з договору, заснованого на державному замовленні

Вих № _____ від « ____ » _____ р.

Боржник: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Галілео»**
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон,
офіційна електронна пошта)

ПРЕТЕНЗІЯ

Між нами, Товариством з обмеженою відповідальністю «Класт», та Вами, Товариством з обмеженою відповідальністю «Галілео», укладено договір № 05–09/17 від 05.09.2017 (далі – Договір) про транспортно-експедиційне обслуговування по перевезенню вантажів автомобільним транспортом у внутрішньому та міжнародному сполученнях, відповідно до якого Ви виступаєте Замовником, а наше товариство – Виконавцем.

Відповідно до п. 1.1 Договору Виконавець зобов'язувався організувати транспортно-експедиційне обслуговування вантажів, пред'явлених Замовником для перевезення автомобільним транспортом згідно з заявкою, що є невід'ємною частиною цього договору.

У п. 1.5 Договору погоджено, що Замовник зобов'язаний вказувати в заявці найменування вантажу, адреси завантаження та відвантаження, найменування вантажовідправника та вантажоодержувача, вагу, кількість місць, упаковку вантажу, строки завантаження, відстань перевезення, розмір та форму оплати на перевезення.

Вартість транспортно-експедиційного обслуговування складається з:

- вартості транспортування (включаючи транспортно-експедиційні послуги Перевізника);
- вартості експедиційних послуг Замовника (п. 3.1. договору).

Згідно з п. 3.2. Договору оплата Замовником здійснюється шляхом перерахування належних сум на розрахунковий рахунок Перевізника протягом 10 банківських днів з моменту отримання ним оригіналів рахунку товарно-транспортної накладної, акту виконаних робіт Перевізника, якщо інше не викладено у заявці.

На виконання умов договору та на підставі заявки № 8/17/п від 04.10.2017 нами було здійснено перевезення вантажу за маршрутом Вальдкірх (Німеччина) – Черкаси (Україна), що підтверджується міжнародною товарно-транспортною накладною. Акт надання послуг № 442 МП від 11.10.2017 Вами не підписано без пояснення причин.

Умовами заявки передбачено, що вартість транспортування становить 1800 євро в гривнях по курсу НБУ на момент розвантаження.

Розвантаження товару відбулося 11.10.2017, що підтверджується інвойсом та міжнародною товарно-транспортною накладною. Станом на цю дату курс євро до гривні становив 3136,3720 за 100 євро.

Таким чином, нашим підприємством було надано Вам послуги по перевезенню вантажів на загальну суму 56454,70 грн. (1800,00 x 31,363720).

За умовами складеної між нами заявки та відповідно до умов Договору Ви повинні оплатити нам надані послуги повністю через 10 (десять) робочих днів з моменту отримання оригіналів документів, які підтверджують факт перевезення вантажу.

Нами було направлено Вам 17.10.2017 поштовим зв'язком всі документи для здійснення оплати за надані послуги, які Вами одержані 19.10.2017.

Однак станом на день направлення цієї претензії заборгованість у розмірі 56454, 70 грн. Вами не сплачено.

Згідно з частиною 1 статті 530 Цивільного кодексу України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Відповідно до ст. 901 ЦК України за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Відповідно до положень ст. 908 ЦК України перевезення вантажу, пасажирів, багажу, пошти здійснюється за договором перевезення. Загальні умови перевезення визначаються цим Кодексом, іншими законами, транспортними кодексами (статутами), іншими нормативно-правовими актами та правилами, що видаються відповідно до них. Умови перевезення вантажу, пасажирів і багажу окремими видами транспорту, а також відповідальність сторін щодо цих перевезень встановлюються договором, якщо інше не встановлено цим Кодексом, іншими законами, транспортними кодексами (статутами), іншими нормативно-правовими актами та правилами, що видаються відповідно до них.

Згідно зі ст. 909 ЦК України за договором перевезення вантажу одна сторона (перевізник) зобов'язується доставити довірений їй другою стороною (відправником) вантаж до пункту призначення та видати його особі, яка має право на одержання вантажу (одержувачеві), а відправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату. Договір перевезення вантажу укладається у письмовій формі. Укладення договору перевезення вантажу підтверджується складенням транспортної накладної (коносаменту або іншого документа, встановленого транспортними кодексами (статутами).

Згідно зі ст. 307 ГК України за договором перевезення вантажу одна сторона (перевізник) зобов'язується доставити ввірений їй другою стороною (вантажовідправником) вантаж до пункту призначення в установленій законодавством чи договором строк та видати його уповноваженій на одержання вантажу особі (вантажоодержувачу), а вантажовідправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату. Договір перевезення вантажу укладається в письмовій формі. Укладення договору перевезення вантажу підтверджується складенням перевізного документа (транспортної накладної, коносаменту тощо) відповідно до вимог законодавства.

Також правовідносини, що виникли між нашим товариством та Вами, регулюються і затвердженими наказом Міністерства транспорту України від 14 жовтня 1997 р. № 363 «Правилами перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні».

Таким чином, ураховуючи все зазначене вище, керуючись ст. 222 Господарського кодексу України, –

ПРОШУ:

1. Сплатити Товариству з обмеженою відповідальністю «Класт» (Код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта; р/р № 000000000000 в АТ «Банк») заборгованість у розмірі 56454, 70 грн., що ви-

ника на підставі Договору № 05–09/17 від 05.09.2017 про транспортно-експедиційне обслуговування по перевезенню вантажів автомобільним транспортом у внутрішньому та міжнародному сполученнях.

2. Про прийняте рішення просимо повідомити ТОВ «Класт» протягом 10 календарних днів без урахування строку поштового відправлення, що передбачено п. 9.1. Договору № 05–09/17 від 05.09.2017.

Повідомляємо, що у разі невиконання заявлених у цій претензії вимог протягом 10 календарних днів з моменту її отримання ТОВ «Класт» буде звертатися з позовом до Господарського суду м. Києва для захисту своїх порушених прав та інтересів, що, в свою чергу, призведе до додаткових витрат і негативних наслідків для Вас, в тому числі відшкодування штрафних санкцій та судових витрат.

Додатки:

1. Копія договору про надання правової допомоги.
2. Копія Ордера.
3. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
4. Копії поштових квитанцій з описом про направлення документів.

Всі інші документи, зазначені у цій претензії, у Вас як у сторони договору наявні.

Представник Позивача

адвокат Костюк А. А. _____

« ____ » _____ 2018 року

9. Позовна заява зі спорів, пов'язаних із захистом авторського права та суміжних прав або з захистом права на знаки для товарів і послуг, чи з захистом права на винаходи

Господарський суд м. Києва
01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в

Позивач: **Oleina SA/Олейна СА**
(Компанія створена за законодавством Швейцарії)
Номер в торговому реєстрі № 000000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник позивача: **Адвокат**
Різка Марина Олександрівна
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 1: **Приватне підприємство «Соняшник»**
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 2: **Міністерство економічного розвитку і торгівлі України**
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ціна позову: немайнові вимоги
судовий збір: 5 286, 00 грн.

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про визнання недійсним свідоцтва України на знак для товарів і послуг

Державною службою інтелектуальної власності України 12 грудня 2016 року на ім'я Приватного підприємства «Соняшник» (далі – Відповідач 1) був зареєстрований знак для товарів і послуг «ОЛАЙНА» за свідоцтвом України № 000000 (заявка № 0000000000 від 16 червня 2015 р.), зареєстрований для товарів 29 класу Міжнародної класифікації товарів і послуг «Соняшникова олія харчова».

Водночас, Позивач є власником торговельної марки «ОЛЕЙНА», яка була визнана добре відомою на території України для товарів 29 класу Міжнародної класифікації товарів і послуг (надалі – МКТП) «рослинні масла, харчові олії» з 31 грудня 2003 року, що підтверджується копією наказу Державного департаменту інтелектуальної власності № 147 від 16 липня 2008 року про затвердження рішення Апеляційної палати Державного департаменту інтелектуальної власності про визнання зазначеного знаку добре відомим в Україні.

Відповідно до положень п.п.1, 4 ст. 25 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» охорона прав на добре відомий знак здійснюється згідно з статтею 6-bis Паризької конвенції про охорону промислової власності та цим Законом на підставі

визнання знака добре відомим Апеляційною палатою або судом. Знак може бути визнаний добре відомим незалежно від реєстрації його в Україні. З дати, на яку, за визначенням суду, знак став добре відомим в Україні, йому надається правова охорона така сама, якби цей знак був заявлений на реєстрацію в Україні. При цьому вона поширюється також на товари і послуги, що не споріднені з тими, для яких знак визнано добре відомим в Україні, якщо використання цього знака іншою особою стосовно таких товарів і послуг вказуватиме на зв'язок між ними та власником добре відомого знака і його інтересам, ймовірно, буде завдано шкоди таким використанням.

Також Позивач є власником торговельної марки «ОЛЕЙНА» за міжнародною реєстрацією № 111111 від 29.07.2005, зареєстрованої для товарів 29 та 30 класів МКТП.

У свою чергу, Позивач уважає, що державна реєстрація торговельної марки «ОЛАЙНА» була здійснена із порушенням вимог чинного законодавства України, порушує його права та охоронювані законом інтереси на добре відомі та раніше зареєстровані торговельні марки, а також може призвести до введення споживачів та громадськості в оману, породжуючи помилкові асоціації із ним та його продукцією з огляду на наступне.

Як визначено підпунктом «а» п. 1 ст. 19 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», свідоцтво на знак для товарів і послуг може бути визнано у судовому порядку недійсним повністю або частково у разі невідповідності зареєстрованого знака умовам надання правової охорони. Відповідно до п. 3 Постанови Верховної Ради України «Про введення в дію Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг» від 23 грудня 1993 р. відповідність знаків умовам їх реєстрації визначається згідно з законодавством, що діяло на дату подання заявки.

На дату подання Відповідачем 1 до відповідача 2 заявки на реєстрацію наведеної вище спірної торгової марки (16.06.2015) чинною була редакція Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг» від 15 грудня 1993 р. з останніми змінами від 9 квітня 2015 року, яка також є чинною на цей час.

Окрім того, ст. 3 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг» визначено, що якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про знаки, то застосовуються правила міжнародного договору. Таким міжнародним договором України в розумінні статті 3 Закону є Паризька конвенція від 20 березня 1883 р., участь України в якій підтверджена в серпні 1992 р. (надалі – «Паризька конвенція»).

У силу статті 6-bis Паризької конвенції відхиляється або визнається недійсною реєстрація і забороняється застосування товарного знака, що становить відтворення, імітацію чи переклад іншого знака, здатні викликати змішування зі знаком, що, за визначенням компетентного органу країни реєстрації чи країни застосування, вже є у цій країні загальновідомим як знак особи, що користується привілеями цієї Конвенції, і використовується для ідентичних або подібних продуктів. Це положення поширюється і на ті випадки, коли істотна частина знака становить відтворення такого загальновідомого знака чи імітацію, здатну викликати змішування з ним. Рекомендації щодо охорони загальновідомих знаків містяться у Спільній рекомендації відносно положень про охорону загальновідомих знаків, прийнятій Асамблеєю Паризького союзу з охорони промислової власності та Генеральною Асамблеєю Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) на тридцять четвертій сесії засідань Асамблей держав-членів ВОІВ 20–29 вересня 1999 р. (надалі – Рекомендації ВОІВ). Оскільки згідно зі ст. 1 Паризької конвенції Україна як її учасник входить до Паризького союзу з охорони промислової власності, наведені Рекомендації мають для неї відповідне рекомендаційне значення.

Також у силу статті 6-quinquies Паризької конвенції: «Товарні знаки...можуть бути відхилені при реєстрації чи визнані недійсними лише в таких випадках: якщо знаки мо-

жуть порушити права, набуті третіми особами в країні, де витребується охорона; якщо знаки суперечать моралі чи громадському порядку та, особливо, якщо вони можуть ввести в оману громадськість».

У національному законодавстві України умови надання правової охорони визначаються статтею 5 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг», зокрема, пункт 1 вказаної статті передбачає, що правова охорона надається знаку, який не суперечить публічному порядку, принципам гуманності і моралі, вимогам та на який не поширюються підстави для відмови в наданні правової охорони, встановлені цим Законом.

Таким чином, при реєстрації торговельної марки Відповідача 1 за оскаржуваним свідоцтвом України для товарів 29 класу МКТП Державна служба інтелектуальної власності України не звернула уваги на те, що це позначення є схожим настільки, що його можна сплутати з добре відомою торговельною маркою «ОЛЕЙНА» та раніше зареєстрованою Торговельною маркою Позивача.

Зареєстрований на ім'я Відповідача 1 знак для товарів і послуг «ОЛАЙНА» за свідоцтвом України № 00000000 не відповідає умовам надання правової охорони станом на дату подання заявки на його реєстрацію, оскільки він є схожим до ступеня змішування із раніше зареєстрованими знаками Позивача для таких самих товарів та є таким, що може ввести в оману щодо особи, яка виробляє товар або надає послуги.

Згідно із ч. 2 ст. 20 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг» на вимогу власника свідоцтва таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати власнику свідоцтва заподіяні збитки.

У силу положень п. 5 ст. 16 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг» свідоцтво надає його власнику виняткове право забороняти іншим особам використовувати без його згоди, якщо інше не передбачено цим Законом.

Згідно зі ст. 499 ЦК України права інтелектуальної власності на торговельну марку визнаються недійсними з підстав та в порядку, встановлених Законом. За змістом ст. ст. 494, 495 ЦК України права інтелектуальної власності на торговельну марку засвідчуються свідоцтвом, зважаючи на що визнанням недійсним підлягає саме свідоцтво.

Виходячи з наведеного, Позивач уважає, що зареєстрований знак для товарів і послуг «ОЛАЙНА» за свідоцтвом України № 000000 (заявка № 0000000000 від 16.06.2015) повинен бути визнаний судом недійсним.

Ураховуючи те, що Державну службу інтелектуальної власності України ліквідовано, а її правонаступником є Міністерство економічного розвитку і торгівлі в Україні, Відповідачем 2 є саме зазначене Міністерство.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Позивачем сплачено судовий збір у розмірі 5286, 00 грн., що підтверджується квитанцією про сплату.

Очікувані витрати на професійну правничу допомогу 10000,00 грн.

Судові витрати, які Позивач очікує понести у зв'язку із розглядом справи, – 700,00 грн. витрати на відправлення поштової кореспонденції сторонам по справі.

Ураховуючи положення п. 65 Постанови Пленуму Вищого господарського Суду України «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних із захистом прав інтелектуальної власності» від 17.10.2012 № 12, згідно з яким схожість знака не має очевидного характеру, господарському суду необхідно призначити судову експертизу, не перебираючи на себе не притаманні суду функції експерта. Позивач очікує понести витрати на проведення судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності. Очікувані витрати на експертизу становлять 25 000, 00 грн.

Інших судових витрат, які понесе Позивач, останнім не очікується.

Щодо виконання п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України, Позивач підтверджує те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цих же відповідачів або до когось з них окремо, з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Ураховуючи викладене вище та керуючись ст.ст. 4,20,162–164 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до провадження.
2. Визнати свідоцтво України на знак для товарів і послуг № 000000 недійсним повністю для всіх товарів 29 класу МКТП.
3. Зобов'язати Міністерство економічного розвитку і торгівлі України (Код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса) внести зміни до державного реєстру свідоцтв України на знаки для товарів і послуг стосовно визнання недійсним повністю свідоцтва України № 000000 для всіх товарів 29 класу МКТП та здійснити публікацію про це в офіційному бюлетені «Промислова власність».
4. Заборонити Приватному підприємству «Соняшник» (Код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса) використовувати (виробництво, зберігання, пропонування до продажу, рекламування та продаж) позначення «ОЛАЙНА», а також інші позначення, схожі до ступеня змішування із добре відомим знаком «ОЛЕЙНА» та знаком для товарів і послуг «ОЛЕЙНА» за міжнародною реєстрацією № 111111, майнові права на які належать Олейна СА (номер з Торгового реєстру, поштовий індекс, адреса) для таких товарів, як «Соняшникова олія харчова».

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору (оригінал для суду).
2. Докази направлення позовної заяви з додатками для Відповідачів (оригінал для суду).
3. Копія договору про надання правової допомоги (оригінал знаходиться у Позивача та представника Позивача).
4. Копія ордера (оригінал знаходиться у представника Позивача).
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (оригінал знаходиться у представника Позивача).
6. Попередній (орієнтовний) розрахунок судових витрат.
7. Копія свідоцтва на знак для товарів і послуг «Олайн» № 000000 (оригінал знаходиться у Відповідача 1).
8. Копія свідоцтва на знак для товарів і послуг «Олейна» № 111111 від 29.07.2005 (оригінал знаходиться у Позивача).
9. Копія наказу Державного департаменту інтелектуальної власності від 16 липня 2008 року № 147 про затвердження рішення Апеляційної палати Державного департаменту інтелектуальної власності про визнання зазначеного знаку добре відомим в Україні (оригінал знаходиться у Позивача).

Представник Позивача

адвокат Різка М. О. _____

« ____ » _____ 2018 року

10. Позовна заява про відшкодування збитків, завданих суб'єкту господарювання невиконанням або неналежним виконанням господарського договору

Господарський суд м. Києва
01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в

Позивач: **Товариство з обмеженою відповідальністю**
«Поїхали з нами»
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник **Адвокат**
позивача: **Сидорова Алла Іванівна**
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Вояж»**
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ціна позову: 55 715, 00 грн.
судовий збір: 1762,00 грн

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про стягнення збитків

26.12.2012 між Товариством з обмеженою відповідальністю «Поїхали з нами» (далі – Позивач) та Товариством з обмеженою відповідальністю «Вояж» (далі – Відповідач) укладено агентський договір № А/05/410 (далі – агентський договір), відповідно до якого Відповідач – туроператор, а Позивач – турагент.

Відповідно до п. 1.1 агентського договору турагент зобов'язується за винагороду надати послуги туроператору у реалізації турпродукту шляхом укладення договорів на туристичне обслуговування від імені, в інтересах та під контролем туроператора, а також здійснювати фактичні дії, визначені договором, із самостійним набором та комплектацією туристичних груп.

Згідно з п. 1.2 агентського договору турпродукт включає в себе: бронювання та продаж проїзних документів; забезпечення проживання, харчування, трансферів; екскурсійне обслуговування; страхування; інші послуги, передбачені уставними документами туроператора.

21.07.2017 між Позивачем, що діє від імена та за дорученням Відповідача, та Коваленко Оксаною Миколаївною (турист) укладено договір на туристичне обслуговування № А396–02/17 (далі – договір № А396–02/17), відповідно до п. 1.1. якого турагент/туроператор зобов'язався забезпечити надання за замовленням туриста відповідно до поданої заявки (заявка, додаток № 1 до цього договору) комплексу туристичних послуг (турпродукт), а турист зобов'язався своєчасно та в повному обсязі оплатити турагенту зазначені послуги.

Згідно з додатком № 1 до договору № А396–02/17 туристом замовлено наступні туристичні послуги: країна перебування – Іспанія; маршрут подорожі Київ – о.Тенеріфе – Київ; бронювання авіаквитків на чартерний авіарейс; дата заїзду/вильоту 21.08.2017; дата від'їзду/вильоту 31.08.2017; термін проживання 11 ночей; готель Jardines De Nivaria; особами, для яких надаються туристичні послуги, є: Коваленко Оксана Миколаївна, Коваленко Олександр Олександрович та Коваленко Анастасія Олександрівна (далі – туристи).

Відповідно до п. 1.1 додатку № 3 до договору № А396–02/17 вартість туристичних послуг становить 162.400,00 грн., що є еквівалентом 5.450,00 євро.

Згідно з п. 1.2 додатку № 3 до договору № А396–02/17 турист зобов'язаний оплатити вартість туристичних послуг, зазначених у п. 1.1 цього договору в день укладення договору.

Відповідно до п. 4.2 агентського договору турагент здійснює оплату замовленого турпродукту згідно з виставленим туроператором рахунком протягом двох банківських днів з моменту отримання рахунку та/або підтвердженні замовлення. У призначенні платежу турагент вказує реквізити виставленого туроператором для оплати рахунку, відповідно до якого здійснюється оплата.

Відповідач підтвердив зазначене вище бронювання та виставив Позивачу для оплати рахунок-фактуру № 000000 від 21.07.2017 на суму 162.400,00 грн.

На виконання п. 4.2. договору № А05/410 Позивач за рахунок коштів, отриманих від туриста, згідно з платіжним дорученням № 111 від 21.07.2017 перерахував відповідачу за рахунком № 000000 від 21.07.2017 кошти в розмірі 162.400,00 грн.

Позивач зазначає, що 30.08.2017 під час перебування туристів на о. Тенеріфе Відповідач повідомив Позивача про те, що усім туристам, які перебувають в Іспанії, слід викупати квитки, оскільки рейсу не буде. Окрім того, запропоновано було готувати листи на повернення коштів.

Відповідач 31.08.2017 на своєму офіційному сайті повідомив, що з 31.08.2017 зобов'язання за раніше замовленими послугами виконуватися не будуть, у зв'язку з чим заяви на повернення сплачених за послуги грошових коштів необхідно направляти на адресу: 04071, м. Київ, вул. Крутогірська, 1.

Для повернення туристів до України здійснено купівлю квитків на 01.09.2017 за маршрутом Тенеріфе (Іспанія) – Ейндховен (Нідерланди) – Варшава (Польща) – Київ (Україна), у зв'язку з чим туристи вимушені були залишитись у готелі Jardines De Nivaria ще на одну добу.

Позивачем згідно з виставленим ТОВ «Круїз» рахунком-фактурою № 000–000–00 здійснено оплату коштів у розмірі 55.715,60 грн., з яких 11.120,00 грн. вартість доби за перебування туристів у готелі та 44.495,60 грн. за авіаквитки.

Отже, оскільки туристичні послуги не були надані туристам у частині від'їзду/вильоту туристів 31.08.2017 з о. Тенеріфе до м. Києва, Позивач з метою захисту прав і інтересів туристів та збереження власної репутації здійснив оплату авіаквитків та сплатив вартість доби перебування туристів у готелі в розмірі 55.715,60 грн. за ненадані послуги.

Позивач звернувся до відповідача з листом № 05/09–15 від 05.09.2017 з вимогою здійснити повернення коштів у розмірі 55.715,60 грн. (44.595,60 грн. за авіаквитки та 11.120,00 грн. вартість доби за перебування туристів в готелі).

Ця вимога залишена Відповідачем без відповіді та задоволення.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 ст. 20 Закону України «Про туризм» за договором на туристичне обслуговування одна сторона (туроператор, який укладає договір безпосередньо або через турагента) зобов'язується надати за замовленням іншої сторони (туриста) комплекс туристичних послуг (туристичний продукт), а турист зобов'язується оплатити його.

До договору на туристичне обслуговування застосовуються загальні положення договору про надання послуг, якщо інше не передбачено законом.

Частиною першою ст. 901 ЦК України визначено, що за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Відповідно до ст. 610 ЦК України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

За змістом ст. 611 ЦК України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема відшкодування збитків та моральної шкоди.

Відповідно до ч. 2 ст. 30 Закону України «Про туризм» порушеннями законодавства в галузі туризму є порушення умов договору між туристом і суб'єктом туристичної діяльності з надання туристичних послуг.

Також ч. 1 ст. 33 Закону України «Про туризм» встановлено, що суб'єкт туристичної діяльності, який порушив законодавство в галузі туристичної діяльності при наданні туристичної послуги, що завдало шкоду, зобов'язаний відшкодувати туристу збитки у повному обсязі, якщо договором або законом не передбачено відшкодування у меншому або більшому розмірі.

Згідно із ч. ч. 1, 2 ст. 32 Закону України «Про туризм» за неналежне виконання своїх зобов'язань туроператор, турагент, інші суб'єкти туристичної діяльності несуть майнову та іншу відповідальність, визначену в договорі відповідно до чинного законодавства. Розмір майнової відповідальності туроператора, турагента чи іншого суб'єкта туристичної діяльності не може перевищувати фактично завданих замовнику збитків з їх вини.

Отже, майнову відповідальність несе суб'єкт туристичної діяльності, який порушив законодавство в галузі туристичної діяльності при наданні туристичної послуги, тобто порушив умови договору між туристом і суб'єктом туристичної діяльності з надання туристичних послуг, та з вини якого замовнику завдано збитків.

Відповідно до ст. 902 ЦК України виконавець повинен надати послугу особисто. У випадках, встановлених договором, виконавець має право покласти виконання договору про надання послуг на іншу особу, залишаючись відповідальним в повному обсязі перед замовником за порушення договору.

Згідно із ч. 13 ст. 20 Закону України «Про туризм» права й обов'язки, відповідальність сторін та інші умови договору між туроператором і турагентом визначаються відповідно до загальних положень про агентський договір, якщо інше не передбачено договором між ними, а також цим Законом.

Агентські відносини регулюються главою 31 Господарського кодексу України, відповідно до частин першої, другої статті 297 якого за агентським договором одна сторона (комерційний агент) зобов'язується надати послуги другій стороні (суб'єкту, якого представляє агент) в укладенні угод чи сприяти їх укладенню (надання фактичних послуг) від імені цього суб'єкта і за його рахунок. Агентський договір повинен визначати сферу, характер і порядок виконання комерційним агентом посередницьких послуг, права та обов'язки сторін, умови і розмір винагороди комерційному агенту, строк дії договору, санкції у разі порушення сторонами умов договору, інші необхідні умови, визначені сторонами.

Пунктом 5.1 Агентського договору передбачено, що у випадку порушення (невиконання чи неналежного виконання) своїх зобов'язань за договором однією із сторін, сто-

рона, що порушила свої зобов'язання, несе відповідальність відповідно до чинного законодавства країни та умов цього договору.

Відповідно до п. 5.3.2 Агентського договору туроператор не несе відповідальності за скасування чи зміну часу відправлення та прибуття транспортних засобів та пов'язані з цим зміни обсягу, строків та програми туру, за ненадання авіакомпанією місця на борту, а також за невиконання або неналежне виконання авіаперевізником, готелем, аеропортом, страховою компанією зобов'язань у наданні послуг з авіаперевезення, готельного обслуговування, послуг аеропорту, страхових послуг відповідно. У цих випадках відповідальність перед турагентом і туристами несуть авіакомпанії й інші транспортні компанії, готель, аеропорт, страхова компанія відповідно до чинного законодавства.

Як зазначалося раніше, кошти за туристичний продукт, який включав вартість авіаквитків, було перераховано Відповідачу в повному обсязі.

Відповідно до ч. 3 ст. 303 ГК України у разі порушення агентського договору суб'єктом, якого представляє комерційний агент, останній має право на одержання винагороди у розмірах, передбачених агентським договором, а також на відшкодування збитків, понесених ним унаслідок невиконання або неналежного виконання договору другою стороною.

Відповідно до ст. 22 ЦК України особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування. Під збитками розуміються втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки); доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).

Відповідно до ст. 224 ГК України учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено.

Таким чином, сума в розмірі 55 715,00 грн. є збитками Позивача, які мали місце внаслідок неналежного виконання зобов'язань Відповідачем за Агентським договором.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Позивачем сплачено судовий збір у розмірі 1 762, 00 грн., що підтверджується квитанцією про сплату.

Очікувані витрати на професійну правничу допомогу 2000,00 грн.

Судові витрати, які Позивач очікує понести у зв'язку із розглядом справи, – 300, 00 грн. витрати на відправлення поштової кореспонденції сторонам по справі.

Інших судових витрат, які понесе Позивач, останнім не очікується.

Щодо виконання п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України, Позивач підтверджує те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього же відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Ураховуючи викладене вище та керуючись ст. ст. 4, 20, 162–164 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до провадження.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Вояж» (код ЄДРПОУ Код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна

пошта) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Поїхали з нами» (Код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта) 55 715 (п'ятдесят п'ять тисяч сімсот п'ятнадцять гривень) гривень 00 коп. завданих збитків.

3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Вояж» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Поїхали з нами» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) судовий збір у розмірі 1 762 (одна тисяча сімсот шістдесят дві) грн. 00 коп.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору (оригінал для суду).
2. Докази направлення позовної заяви з додатками для Відповідачів (оригінал для суду).
3. Копія договору про надання правової допомоги (оригінал знаходиться у Позивача та представника Позивача).
4. Копія ордеру (оригінал знаходиться у представника Позивача).
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (оригінал знаходиться у представника Позивача).
6. Попередній (орієнтовний) розрахунок судових витрат.
7. Копія Агентського договору № А/05/410 (оригінал знаходиться у Позивача та Відповідача).
8. Копія Договору на туристичне обслуговування № А396–02/17 (оригінал знаходиться у Позивача).
9. Копія рахунку-фактури № 000000 від 21.07.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
10. Копія платіжного доручення № 111 від 21.07.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
11. Копія повідомлення Відповідача від 31.08.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
12. Копія рахунку-фактури від ТОВ «Круїз» № 000–000–00 (оригінал знаходиться у Позивача).
13. Копія платіжного доручення № 2222 від 31.08.2017 (оригінал знаходиться у Позивача).
14. Копія Листа № 05/09–15 від 05.09.2017 з доказами поштового відправлення (оригінал знаходиться у Позивача).

Представник Позивача

адвокат Сидорова А. І. _____

« ____ » _____ 2018 року

11. Відзив на позовну заяву у господарській справі

Господарський суд Хмельницької області
29000, м. Хмельницький, площа Незалежності, 1

Справа № 000/000/00
Суддя Іванов І. І.

Позивач: **Приватне акціонерне товариство «Поляр»**
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Терра»**
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник **Адвокат**
Відповідача: **Варфоломєєв Антон Сергійович**
ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ВІДЗИВ
на позовну заяву

Приватним акціонерним товариством «Поляр» (далі – Позивач) подано позовну заяву до Товариства з обмеженою відповідальністю «Терра» (далі – Відповідач) про стягнення збитків.

Ухвалою Господарського суду Хмельницької області від 15.07.2018 відкрито провадження у справі № 000/000/00 та надано Відповідачу строк до 05.08.2018 для подання письмового відзиву на позовну заяву.

Керуючись ст.ст.165, 178 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України), Відповідач надає цей відзив на позовну заяву.

В обґрунтування позовних вимог Позивач посиляється на заподіяння Відповідачем збитків Позивачу внаслідок неправильного визначення вартості житлових приміщень загальною площею 850 кв.м., які були передані Позивачу згідно з додатковою угодою № 3 від 15.05.2015 до договору № 130/25 від 20.02.2013 про передачу частини функцій замовника на будівництво житлового комплексу по проспекту Молодіжний, 15 у м. Хмельницькому, укладеного між Позивачем, Відповідачем та Комунальним підприємством з питань будівництва житлових будинків «Хмельницькбуд». При цьому, як вказує Позивач, факт заподіяння йому збитків підтверджується експертним висновком № 14243 від 02.06.2015.

Однак Відповідач не згодний з зазначеними доводами Позивача з огляду на наступне.

Відповідно до п. 1.1 Договору на інвестування та будівництво житлового комплексу по проспекту Молодіжний, 15 у м. Хмельницькому від 15.11.2007 предметом цього Договору є проектування та будівництво житлового комплексу по проспекту Молодіжний, 15 у м. Хмельницькому, який включає в себе житловий будинок, вбудовано-прибудовані приміщення та підземний паркінг з інженерними мережами водопостачання, каналізації, теплопроводу, електропостачання, інші споруди благоустрою, передбачені проектом.

Згідно з п. 2.2.3 цього Договору саме Відповідач зобов'язується забезпечити фінансування проектних і будівельних робіт будівництва ж/комплексу власними та залученими коштами співінвесторів.

Крім того, було укладено Договір № 130/25 про передачу частини функцій замовника на будівництво житлового комплексу по проспекту Молодіжний, 15 у м. Хмельницькому від 20.02.2013, відповідно до якого Позивач передає Відповідачу та Комунальному підприємству з питань будівництва житлових будинків «Хмельницькбуд» частину повноважень замовника будівництва житлового комплексу за вказаною адресою.

Пізніше, керуючись принципом свободи договору, Позивачем, Відповідачем та Комунальним підприємством з питань будівництва житлових будинків «Хмельницькбуд» було змінено умови Договору № 130/25 від 20.02.2013 та укладено додаткову угоду № 3 від 15.05.2015 до нього, якою визначено розмір компенсації Позивача за договором у кількісному вираженні (у квадратних метрах), однак не у грошовій сумі.

Статтю 204 Цивільного кодексу України встановлено презумпцію правомірності правочину, яка полягає в тому, що правочин є правомірним, якщо його недійсність прямо не встановлена законом або якщо він не визнаний судом недійсним.

Відповідач звертає увагу Суду, що Позивачем визнається факт укладання додаткової угоди № 3 від 15.05.2015 до Договору № 130/25 від 20.02.2013, а також факт виконання умов вказаного правочину сторонами, що підтверджується долученими до матеріалів справи доказами (акт приймання-передачі майнових прав від 21.06.2017, відповідні витяги з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про реєстрацію права власності).

Додатковою угодою № 3 від 15.05.2015 до Договору № 130/25 від 20.02.2013 встановлено, що Позивач як компенсацію за понесені витрати отримує від Відповідача саме житлові приміщення загальною площею 850 кв.м.

Таким чином, безпідставними є посилання Позивача на пункт Договору № 130/25 від 20.02.2013 у редакції додаткової угоди № б/н від 25.02.2013, а також здійснений останнім розрахунок ціни позову, виходячи з розміру компенсації Позивачу, який становить 6% загальної площі житлових приміщень.

Посилання Позивача на висновок експертного дослідження № 14243 від 02.06.2015, який складений Товариством з обмеженою відповідальністю «КЕДЦ», не спростовують зміст укладеного договору, яким визначено розмір компенсації в кількісному виразі, а не в грошовій сумі.

У цьому випадку вбачається, що між сторонами виникли договірні відносини за Договором № 130/25 від 20.02.2013 у редакції додаткової угоди № 3 від 15.05.2015, однак фактично Позивач не погоджується з умовами укладеної угоди, зокрема з розміром отриманої ним компенсації.

Відповідно до ч. 2 ст. 224 ГК України під збитками розуміються витрати, зроблені управненою стороною, втрата або пошкодження її майна, а також не одержані нею доходи, які управнена сторона одержала б у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської діяльності другою стороною.

Таким чином, Позивачем не доведено реальності понесених збитків, тобто тієї обставини, що збитки позивача не є абстрактними, а також не доведено те, що компенсація Позивачу за договором передбачена у грошовій сумі, а не у кількісному вираженні (у квадратних метрах).

Таким чином, ураховуючи наведене вище, Позивачем не підтверджено завдання збитків Відповідачем.

Отже, вимоги Позивача, викладені в позовній заяві про стягнення збитків, Відповідачем не визнаються повністю.

Ураховуючи наведене вище, керуючись ст.ст. 165, 178 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Долучити цей Відзив на позовну заяву про стягнення збитків до матеріалів справи № 000/000/00.
2. Прийняти рішення, яким у задоволенні позову Приватного акціонерного товариства «Поляр» відмовити повністю.

Додатки:

1. Копія договору про надання правової допомоги.
2. Копія ордера.
3. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
4. Докази направлення відзива Позивачу.

Документи, зазначені у відзиві на позовну заяву, наявні в матеріалах судової справи.

Представник Відповідача

адвокат Варфоломєєв А.С. _____

« ____ » _____ 2018 року

12. Апеляційна або касаційна скарга на рішення господарського суду

Київський апеляційний господарський суд
04116, м. Київ, вул. Шолуденка, 1

Через Господарський суд м. Києва
01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в

Справа № 000/0000/00

**Особа, яка подає
апеляційну скаргу,**

Відповідач 1:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Меліса»
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон,
офіційна електронна пошта)

**Представник
Відповідача 1:**

Адвокат
Рибка Володимир Іванович
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон,
офіційна електронна пошта)

Позивач:

Заступник прокурора м. Києва
вул. Предславинська 45/9, м. Київ, 03150
в інтересах держави

Відповідач 2:

Київська міська рада
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон,
офіційна електронна пошта)

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА
на Рішення Господарського суду м. Києва від 03.04.2018
у справі № 000/0000/00

3 квітня 2018 року Господарським судом м. Києва було прийнято Рішення (далі – Оскаржуване рішення) про задоволення позовних вимог заступника прокурора м. Києва в інтересах держави (далі – Позивач) до Товариства з обмеженою відповідальністю «Меліса» (далі – Відповідач 1, Апелянт), Київської міської ради (далі – Відповідач 2) про визнання недійсним договору від 12.10.2016 та визнання відсутності прав на користування земельною ділянкою.

Повний текст Оскаржуваного рішення був складений 10 квітня 2018 року.

Відповідно до ч. 1 ст. 256 ГПК України апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів.

Таким чином, апеляційна скарга подається в межах строків для подачі апеляційної скарги на рішення суду.

Відповідно до ст. 257 ГПК України апеляційна скарга подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції. Однак згідно з п. 17.5 Перехідних положень чинного ГПК України до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні та касаційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди, а матеріали справ витребовуються та надсилаються судами за правилами, що діяли до набрання чинності цією редакцією Кодексу. У разі порушення порядку подання апеляційної чи касаційної скарги відповідний суд повертає таку скаргу без розгляду.

Ураховуючи зазначене, апеляційна скарга подається через місцевий господарський суд, який розглянув справу, тобто через Господарський суд м. Києва.

Апелянт вважає, що існують правові підстави для скасування Оскаржуваного рішення та задоволення заяви Апелянта з огляду на наступне.

1. Щодо неповного з'ясування обставин, що мають значення для справи та не були враховані вказівки касаційної інстанції.

1.1. Щодо відсутності повноважень у прокурора діяти від імені держави у спірних правовідносинах.

Судом не було з'ясовано право прокуратури звертатися з відповідним позовом.

Так, відповідно до ч. 5 ст. 53 ГПК України у разі відкриття провадження за позовною заявою особи, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб (крім прокурора), особа, в чиїх інтересах подано позов, набуває статусу позивача.

У разі відкриття провадження за позовною заявою, поданою прокурором в інтересах держави в особі органу, уповноваженого здійснювати функції держави у спірних правовідносинах, зазначений орган набуває статусу позивача. У разі відсутності такого органу або відсутності у нього повноважень щодо звернення до суду прокурор зазначає про це в позовній заяві і в такому разі набуває статусу позивача.

Крім того, відповідно до ст. 23 Закону України «Про прокуратуру» прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу.

У своїй позовній заяві прокурор заявляє як про підставу звернення з відповідним позовом незаконність передачі в оренду земельної ділянки територіальної громади міста Києва, що є порушення, на думку прокурора і відповідно суду, інтересів держави.

З цього приводу слід зазначити те, що відповідно до ст. ст. 7, 140 Конституції України місцеве самоврядування гарантується, визнається та здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Слід наголосити на тому, що відповідно до ст. 20 Закону України «Про місцеве самоврядування» державний контроль за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування може здійснюватися лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, і не повинен призводити до втручання органів державної влади чи їх посадових осіб у здійснення органами місцевого самоврядування наданих їм владних повноважень.

Визначення поняття «орган, уповноважений державою здійснювати відповідні повноваження» надано в Рішенні Конституційного Суду України від 08.04.99 № 1–1/99. Так, під таким органом слід розуміти орган державної влади або орган місцевого самоврядування, якому законом надано повноваження органу виконавчої влади.

Ураховуючи вимоги Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», місцеві ради як органи місцевого самоврядування не наділені жодними делегованими повноваженнями органів виконавчої влади.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» делегованими повноваженнями можуть наділятися лише виконавчі органи місцевих рад.

Таким чином, беручи до уваги те, що органи місцевого самоврядування в особі місцевої ради не наділені делегованими державою повноваженнями, то з урахуванням позиції Конституційного Суду України у визначенні «орган, уповноважений державою здійснювати відповідні повноваження», органи прокуратури не вправі виступати саме від імені місцевої ради в контексті розпорядження саме майном територіальної громади, а не держави.

Апелянт вважає, що інтереси територіальної громади не тотожні державним інтересам з огляду на положення Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування», а тому прокуратура не може звертатися з позовом про оскарження рішення місцевої ради.

1.2. Судом не було досліджено факту наявності будівель на земельній ділянці з кадастровим номером 8000000000:00:000:0000.

Саме наявність на відповідній земельній ділянці будівель і споруд виключають необхідність проведення земельних торгів. Звертаємо увагу на те, що саме на земельній ділянці з кадастровим номером 8000000000:00:000:0000 знаходиться та знаходилася автозаправна станція, право власності на яку було набуто відповідно до Договору купівлі-продажу від 25.04.2016.

Фактично суд, погоджуючись з тим, що Апелянт має право на оренду земельної ділянки в розмірі 0,07 га, і саме ця земельна ділянка входить до складу земельної ділянки з кадастровим номером 8000000000:00:000:0000, своїм рішенням скасовує повністю рішення Київської міської ради про передачу земельної ділянки з кадастровим номером 8000000000:00:000:0000, не беручи до уваги 0,07 га.

Таким чином, суд доходить взаємовиключних висновків, коли визнає за Апелянтом законність права користування (оренди) земельною ділянкою в розмірі 0,07 га, і в той же час повністю визнає незаконним рішення міської ради про передачу земельної ділянки, до складу якої, зокрема, входить і земельна ділянка в розмірі 0,07 га.

2. Щодо порушення або неправильного застосування норм матеріального чи процесуального права.

Відповідно до ст. 9 ЗК України, ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» місцева рада здійснює передачу у власність або надання у користування земельних ділянок винятково в порядку, передбаченому Земельним кодексом України.

Жодним нормативно-правовим актом не передбачено обмежень для органу місцевого самоврядування щодо визначення площі земельної ділянки, яка передається в оренду. Такі обмеження стосуються лише, зокрема, безоплатної передачі у власність фізичним особам земельних ділянок.

3. Щодо недоведеності обставин, що мають значення для справи, які місцевий господарський суд визнав встановленими.

У судовому засіданні не було належним чином доведено, що на земельній ділянці з кадастровим номером 8000000000:00:000:0000 відсутні будівлі, споруди, що належать приватним особам, а тому з урахуванням цього земельна ділянка підлягає передачі в оренду на конкурсних засадах з урахуванням положень ст. 134 ЗК України.

Таким чином, вважаємо, що, по-перше, прокуратура не уповноважена діяти від імені міської ради в спірних правовідносинах та звертатися з позовом про захист інтересів держави, адже інтереси держави та інтереси територіальної громади не є тотожними,

по-друге, судом не було досліджено того факту, що на спірній земельній ділянці знаходяться споруди, що належать Апелянту, по-третє, законодавство не обмежує площу земельної ділянки, яку місцева рада вправі передати в користування, по-четверте, суд, з одного боку, визнає право користування за Апелянтом земельною ділянкою, а з іншого – скасовує рішення щодо передачі в користування земельної ділянки, до складу якої входить і земельна ділянка, на якій знаходиться автозаправна станція.

З урахуванням викладеного, керуючись ст. ст. 254, 256–258 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Скасувати Рішення Господарського суду м. Києва від 03.04.2018 про визнання недійсним рішення Київської міської ради від 14.03.2017 за № 111 «Про передачу земельної ділянки для експлуатації та обслуговування існуючих будівель і споруд з озелененням території загального користування на вул. Миколаєнка у Святошинському районі м. Києва» і ухвалити нове рішення, яким у позові заступника прокурора м. Києва відмовити.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Докази направлення апеляційної скарги з додатками іншим сторонам.
3. Копія договору про надання правової допомоги.
4. Копія ордеру.
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
6. Роздруківка з сайту ПАТ «Укрпошта» з зазначенням дати отримання оскаржуваного рішення.

Представник Відповідача 1

адвокат Рибка В. І. _____

«___» _____ 2018 року

13. Відзив на апеляційну або касаційну скаргу на рішення господарського суду

До Касаційного господарського суду
у складі Верховного Суду
01016 м. Київ, вул. О. Копиленка, буд. 6

Справа № 000/0000/00
Головуючий суддя: Антонова К. О.
Судді: Зубенко І. І., Попудренко О. О.

**Позивач (Особа, що
подала касаційну скаргу):**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Гай»

ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 1:

Департамент містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради /Київської міської державної адміністрації/
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 2:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Землебуд»
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

**Представник
Відповідача 2:**

Адвокат Круглюк Іван Володимирович

ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач 3:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Інвестбуд»
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

**ВІДЗИВ
на касаційну скаргу**

У провадженні Касаційного господарського суду в складі Верховного Суду перебуває справа за касаційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю «Гай» (далі – Скаржник) на постанову Київського апеляційного господарського суду від 26.05.2018 та рішення Господарського суду м. Києва від 14.02.2018 у справі № 000/0000/00.

Відповідно до ч. 1 ст. 295 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України) учасники справи мають право подати до суду касаційної інстанції відзив

на касаційну скаргу в письмовій формі протягом строку, встановленого судом касаційної інстанції в ухвалі про відкриття касаційного провадження.

Ухвалою Верховного Суду від 02.08.2018 встановлено строк до 29.08.2018 для надання відзиву на касаційну скаргу.

Реалізуючи надане Товариству з обмеженою відповідальністю «Землебуд» право, вважає за необхідне подати цей відзив на касаційну скаргу Позивача у справі № 000/0000/00 з огляду на наступне.

По-перше, щодо того, що Позивач не є стороною Договору.

Між Відповідачем 1, Відповідачем 2 та Відповідачем 3 було укладено тристоронній Договір № 1111/111 (далі – Договір) про розробку проекту Детального плану території місцевості в межах вулиці Урлівська, проспекту Григоренка та вулиці Здолбунівська (далі – ДПТ).

У свою чергу, Позивач оскаржує дійсність зазначеного Договору, посиляючись на те, що він є землекористувачем земельної ділянки загальною площею 1,5 га, що розташована в межах зазначеного району.

Відповідно до ч. ч.1, 4 ст. 626 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. До договорів, що укладаються більше як двома сторонами (багатосторонні договори), застосовуються загальні положення про договір, якщо це не суперечить багатосторонньому характеру цих договорів.

Згідно з ч. 1 ст. 627, ст. 6 ЦК України сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Відповідно до ч. 1 ст. 179 Господарського кодексу України (далі – ГК України) майново-господарські зобов'язання, які виникають між суб'єктами господарювання або між суб'єктами господарювання і негосподарюючими суб'єктами – юридичними особами на підставі господарських договорів, є господарсько-договірними зобов'язаннями.

Відповідач 2 звертає увагу Суду, що відповідно до ч. 1 ст. 207 ГК України господарське зобов'язання, що не відповідає вимогам закону, або вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства, або укладено учасниками господарських відносин з порушенням хоча б одним із них господарської компетенції (спеціальної правосуб'єктності), може бути на вимогу однієї із сторін або відповідного органу державної влади визнано судом недійсним повністю або в частині.

Згідно з ч. 3 ст. 215 ЦК, якщо недійсність правочину прямо не встановлена законом, але одна із сторін або інша зацікавлена особа заперечує його дійсність на підставах, встановлених законом, такий правочин може бути визнаний судом недійсним (оспорюваний правочин).

З аналізу цієї статті вбачається, що заперечувати дійсність правочину в судовому порядку вправі одна із сторін договору або інша зацікавлена особа.

За загальним правилом, зацікавлена особа – особа, яка має конкретний майновий інтерес в оспорюваному договорі.

Однак Відповідач 2 звертає увагу Суду, що майновий інтерес Скаржника Договором № 1111/111 жодним чином не порушується. Скаржник не є стороною в Договорі. Жодних прав чи обов'язків з цього Договору щодо Скаржника не виникає. Права та інтереси Скаржника не можуть бути порушені Договором.

Крім того, ні в позовній заяві, ні в апеляційній скарзі Скаржника, ні в його касаційній скарзі конкретно не зазначається, яким чином Договором № 1111/111 порушено його права.

Водночас, відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» чітко зазначено: «Детальний план території – містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території».

Оскільки Детальний план території як невід’ємна та складова частина Генерального плану населеного пункту взагалі не може порушувати існуючі права власності/користування фізичних та юридичних осіб приватного права на нерухоме майно, розташоване на території ДПТ, затвердженого оскаржуваним рішенням, є правильними висновки Суду першої та апеляційної інстанції щодо недоведеності Скаржником, які саме майнові права останнього були порушені внаслідок укладення Відповідачами спірного договору.

По-друге. Щодо Рішення Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 «Про затвердження Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 року».

Відповідно до преамбули Договору № 0000/000 сторони уклали Договір на підставі Рішення Київської міської ради від 13.11.2013 № 518/100006, про що і зазначає Скаржник.

Однак відповідно до п. 1 Рішення Київської міської ради від 20.01.2017 № 222/222 «Про затвердження детального плану території Детального плану території місцевості в межах вулиці Урлівська, проспекту Григоренка та вулиці Здолбунівська», внесено зміни до Рішення КМР від 13.11.2013 № 518/10006 та доповнено Перелік містобудівної документації для розроблення (оновлення) у м. Києві у 2013–2016 рр.

Водночас, відповідно до абз. 3 п. 2 Програми створення містобудівної документації у м. Києві, затвердженою Рішенням КМР від 13.11.2013 № 518/100006 встановлено, що метою цієї програми є встановлення орієнтовних меж окремих територій та вартості робіт зі створення містобудівної документації.

Згідно з п.п.3 абз. 2 п. 5 Програми замовник містобудівної документації визначає та уточнює межі розроблення містобудівної документації.

Розроблення ДПТ є ніщо іншим як коригуванням меж території, що дозволяється п.п.3 абз. 2 п. 5 Програми.

А відтак посилання Скаржника, що Рішенням КМР № 518/10006 від 13.11.2013 не передбачено розроблення цього ДПТ, є необґрунтованим.

По-третє. Щодо відмови Судом у задоволенні клопотання Скаржника про витребування доказів.

Відповідно до ст. 38 ГПК України, чинного на момент розгляду клопотання Скаржника про витребування доказів, передбачається, що сторона або прокурор у разі неможливості самостійно надати докази вправі подати клопотання про витребування доказів. У клопотанні повинно бути зазначено: 1) який доказ витребується; 2) обставини, що перешкоджають його наданню; 3) підстави, з яких випливає, що цей доказ має підприємство чи організація; 4) обставини, які може підтвердити цей доказ. У разі задоволення клопотання суд своєю ухвалою витребує необхідні докази.

Водночас, у клопотанні Скаржника не було зазначено ні доказів неможливості самостійно надати вказані документи, ні обставин, які можуть підтвердити цей доказ.

Також уважаємо за необхідне зазначити наступне.

Положеннями ч. 1 ст. 234 ЦК України передбачено поняття фіктивного правочину, відповідно до якого фіктивним є правочин, який вчинено без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином.

Положеннями ч. 1 ст. 235 ЦК України передбачено поняття удаваного правочину, відповідно до якого удаваним є правочин, який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили.

У своїй позовній заяві Позивач (Скаржник) зазначає як підставу недійсності Договору № 0000/000 від 25.01.2016 ч. 1 та ч. 4 ст. 203 ЦК України: «Зміст правочину не може суперечити ЦК України, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. Правочин має вчинятись у формі, встановленій законом».

Водночас, як вбачається з аналізу законодавства, саме акти виконаних робіт, різного роду звіти є документами, які підтверджують саме виконання договору.

Позивачем жодним чином не зазначається, що Оскаржуваний договір містить ознаки фіктивного чи удаваного правочину. Таким чином, витребувані Скаржником документи не підлягають дослідженню, оскільки не стосуються підстав позовних вимог.

А відтак, Суд першої інстанції та апеляційної інстанції дійшов правильного висновку, зазначаючи: «Беручи до уваги, що копію спірного договору було надано суду Відповідачем 2 разом з відзивом на позов, а інші витребувані позивачем документи склалися на виконання спірного договору та не підлягають дослідженню при встановленні недійсності правочину, господарським судом було відмовлено у задоволенні клопотання позивача про витребування доказів».

Таким чином, Відповідач 2 вважає, що Договір № 0000/000 жодним чином не порушує прав та інтересів Скаржника. Крім того, Сторонами не порушено чинного законодавства України при укладенні Договору. Тому, враховуючи все наведене вище, Відповідач 2 вважає, що Рішення Господарського суду м. Києва від 14.02.2018, залишене без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 26.05.2018 у справі № 000/0000/000, є законним, обґрунтованим та таким, що прийняте відповідно до норм чинного законодавства.

Ураховуючи наведене вище, керуючись ст. 295 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Долучити цей Відзив на касаційну скаргу до матеріалів справи № 000/0000/00.
2. Залишити Рішення Господарського суду м. Києва від 14.02.2018 та постанову Київського апеляційного господарського суду від 26.05.2018 у справі № 000/0000/00 без змін, а касаційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю «Гай» – без задоволення.

Додатки:

1. Копія договору про надання правової допомоги.
2. Копія ордера.
3. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
4. Докази направлення відзиву сторонам.

Представник Відповідача 2

адвокат **Круглюк І. В.** _____

«___» _____ 2018 року

14. Заява про перегляд рішення господарського суду за нововиявленими обставинами

Господарський суд м. Києва
01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в

Справа № 000/0000/00

**Особа, яка подає заяву,
Відповідач:**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Орхідея»

ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

**Представник Особи,
яка подає заяву:**

Адвокат Хортицький Андрій Григорович

ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Позивач:

**Товариство з обмеженою
відповідальністю «Агро-плюс»**

ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ЗАЯВА

**про перегляд рішення Господарського суду м. Києва від 03 березня 2018 р.
за нововиявленими обставинами**

03.03.2018 Господарським судом м. Києва було винесено рішення у справі № 000/0000/00 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Агро-плюс» (далі – Позивач) до Товариства з обмеженою відповідальністю «Орхідея» (далі – Відповідач) про стягнення штрафних санкцій у розмірі 43 000, 00 грн. у зв'язку з неналежним виконанням умов договору купівлі-продажу насіння кукурудзи № 111/1 від 13.03.2017. Підставою винесення зазначеного рішення було Рішення Господарського суду м. Києва від 29.01.2018 у справі № 222/222/00, яким Відповідачу було відмовлено у задоволенні його позовних вимог щодо визнання недійсним Договору № 111/1 від 13.03.2017.

Однак Постановою Київського апеляційного господарського суду від 02.07.2018 скасовано Рішення Господарського суду м. Києва від 29.01.2018 та визнано Договір купівлі-продажу № 111/1 від 13.03.2017, укладеного між Позивачем та Відповідачем, недійсним.

Вказаним рішенням встановлено, що за договором купівлі-продажу кукурудзи № 111/1 від 13.03.2017 було поставлено насіння сорту (гібриду) кукурудзи F1 «Цезаріно», не внесеного у встановленому порядку до Державного реєстру сортів рослин, а отже забороненого до поширення в Україні, що є порушенням ст. 38 Закону України «Про охорону прав на сорти рослин», і у зв'язку з цим суд визнав недійсним договір купів-

лі-продажу кукурудзи № 111/1 від 13.03.2017 на підставі ч. 1 ст. 203, ст. 215 ЦК України, ч. 1 ст. 207 ГК України.

Відповідно до ст. 284 ГПК України постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття. Тобто Постанова Київського апеляційного господарського суду набрала законної сили 02.07.2018.

Згідно з п. 3 ч. 2 ст. 320 ГПК України підставою для перегляду судового рішення за нововиявленими обставинами є скасування судового рішення, яке стало підставою для ухвалення судового рішення, що підлягає перегляду.

Оскільки висновок щодо задоволення первісного позову ґрунтувався на чинності договору, що було встановлено Рішенням Господарського суду м. Києва від 29.01.2018 у справі № 222/222/00, Відповідач вважає, що Рішення Господарського суду м. Києва від 03.03.2018 у справі № 000/0000/00 підлягає перегляду за нововиявленими обставинами.

Відповідно до п. 3. ч. 1 ст. 321 ГПК України заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами може бути подано з підстави, визначеної пунктом 3 частини другої статті 320 цього Кодексу, учасниками справи протягом тридцяти днів з дня набрання законної сили судовим рішенням, яким скасовано судові рішення, що стало підставою для ухвалення судового рішення, яке підлягає перегляду.

Ураховуючи зазначене вище, керуючись ст.ст. 320–322 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Переглянути рішення Господарського суду м. Києва від 03 березня 2018 року по справі № 000/0000/00 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Агро-плюс» до Товариства з обмеженою відповідальністю «Орхідея» про стягнення штрафних санкцій.
2. Скасувати рішення Господарського суду м. Києва від 03 березня 2018 року № 000/0000/00 та прийняти нове, яким у задоволенні позову Товариства з обмеженою відповідальністю «Агро-плюс» до Товариства з обмеженою відповідальністю «Орхідея» про стягнення штрафних санкцій відмовити повністю.
3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Агро-плюс» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Орхідея» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) витрати по сплаті судового збору в розмірі 2 643 (дві тисячі шістсот сорок три) гривні 00 коп.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Докази направлення заяви Позивачу.
3. Копія договору про надання правової допомоги.
4. Копія ордера.
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
6. Копія Постанови Київського апеляційного господарського від 02.07.2018 у справі № 222/222/00.

Представник Відповідача

адвокат Хортицький А. Г. _____

« ____ » _____ 2018 року

15. Заява про відстрочку або розстрочку виконання рішення господарського суду, або зміну способу та порядку виконання рішення, ухвали, постанови

Господарський суд м. Києва
01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в

Справа № 000/000/00

Особа, яка подає заяву,
Боржник:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Інтерстелер»
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник
Заявника:

Адвокат Іванов Іван Іванович
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Стягувач:

Державне підприємство «Авіарух»
ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

**ЗАЯВА
про розстрочення виконання судового рішення**

Державне підприємство «Авіарух» (далі – Позивач, Стягувач) звернулося до господарського суду з позовом про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю «Інтерстелер» (далі – Відповідач, Боржник) 1 626 492,54 грн. пені, 573 990,12 грн. штрафу за порушення строку виконання робіт за договором № 52–31/1–17 від 25.09.2013.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 24.05.2016, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 09.08.2016 у справі № 000/0000/00, позов задоволено повністю. Стягнуто з Відповідача на користь Позивача 1 626 492,54 грн. пені, 573 990,12 грн. штрафу та судовий збір у розмірі 44 009,65 грн.

На виконання вказаного вище рішення 29.08.2016 видано відповідний наказ.

Постановою Вищого господарського суду України від 23.11.2016 касаційну скаргу Відповідача залишено без задоволення, а постанову Київського апеляційного господарського суду від 09.08.2016 у справі № 000/0000/00 – без змін.

Водночас, постановою старшого державного виконавця Шевченківського районного відділу державної виконавчої служби міста Києва Головного територіального управління юстиції у місті Києві про повернення виконавчого документа стягувачу від 27.06.2017 ВП № 00000000, відповідно до якої встановлено, що в ході проведених виконавчих дій належне на праві власності ТОВ «Інтерстелер» майно, на яке можливо звернути стягнення,

не виявлено, у зв'язку з чим виконавчий документ № 000/0000/00 від 29.08.2016 підлягає поверненню стягувачу.

Так, у свою чергу, вважаємо за необхідне зазначити, що Товариство перебуває у складному фінансовому становищі та відсутньо достатньо коштів, майна для виконання рішення суду, що підтверджується балансом підприємства.

Крім того, звертаємо увагу Суду, що підприємство не може виплатити відразу заборгованість у повному обсязі, оскільки підприємству важко продовжувати будівництво за договорами, які укладені до початку проведення Антитерористичної операції, а також значного знецінення гривні, враховуючи, що в укладених договорах погоджено про незмінність суми договору, в результаті чого боржник компенсує за власні кошти різницю у ціні, яка виникла через знецінення гривні.

Більше того, виконавча служба стягуватиме у примусовому порядку існуючий борг, накладаючи арешти на рахунки та майно, що позбавить Боржника можливості виконати зобов'язання перед іншими контрагентами, як наслідок, можливе прострочення зобов'язання за договорами та утворення додаткових штрафних санкцій.

Боржник жодним чином не може виплатити заборгованість відразу, в результаті чого можливе зростання суми боргу, що призведе до невиконання боргових зобов'язань. У свою чергу, Боржник жодним чином не ухиляється від виконання рішення суду, маючи намір добровільно виконати рішення суду та самостійно здійснювати погашення суми боргу.

Таким чином, з огляду на зазначене вище Відповідач вважає за можливе просити Суд розстрочити виконання судового рішення рівними частинами на 1 рік.

Відповідно до ч. 1 ст. 331 Господарського процесуального кодексу України за заявою сторони суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, може відстрочити та розстрочити виконання рішення, а за заявою стягувача чи виконавця (у випадках, встановлених законом) – встановити чи змінити спосіб або порядок його виконання.

Частиною 5 ст. 331 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що розстрочення та відстрочення виконання судового рішення не може перевищувати одного року з дня ухвалення такого рішення, ухвали, постанови.

Положення ч. 3 ст. 331 Господарського процесуального кодексу України передбачає, що підставою для встановлення або зміни способу або порядку виконання, відстрочки або розстрочки виконання судового рішення є обставини, що істотно ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим.

Вирішуючи питання про відстрочення чи розстрочення виконання судового рішення, суд також ураховує: 1) ступінь вини відповідача у виникненні спору; 2) стосовно фізичної особи – тяжке захворювання її самої або членів її сім'ї, її матеріальний стан; 3) стихійне лихо, інші надзвичайні події тощо (ч. 4 ст. 331 Господарського процесуального кодексу України).

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 234, 235, 331 Господарського процесуального кодексу України, –

ПРОШУ СУД:

1. Розстрочити Товариству з обмеженою відповідальністю «Інтерстелер» виконання рішення Господарського суду міста Києва від 24.05.2016 у справі № 000/0000/00 суму боргу у розмірі 2 244 492, 31 грн. рівними частинами у сумі 187 041, 03 грн. до 03.08.2019.

Додатки:

1. Докази направлення заяви з додатками Стягувачу.
2. Копія договору про надання правової допомоги.
3. Копія Ордера.
4. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
5. Копія наказу Господарського суду м. Києва від 29.08.2016 у справі № 000/0000/00.
6. Довідка банку про фінансове становище ТОВ «Інтерстелер».
7. Копія балансової звітності ТОВ «Інтерстелер».
8. Копія постанови старшого державного виконавця Шевченківського районного відділу ДВС м. Києва ГТ УЮ у м. Києві про повернення виконавчого документа стягувачу від 27.06.2017 ВП № 00000000.

Представник Відповідача

адвокат Іванов І. І. _____

« ____ » _____ 2018 року

16. Адміністративний позов щодо оскарження рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень

Окружний адміністративний суд м. Києва
01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корпус 1

Позивач: **Журбенко Наталія Іванівна**
ПІН 000000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник **Адвокат Марченко Ігор Васильович**
Відповідача 1: ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: **Київська міська рада**
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ціна позову: немайна вимога
судовий збір: 704, 80 грн

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання протиправним та скасування Рішення Київської міської ради
від 06 травня 2017 року № 111/11

06 травня 2017 року Київською міською радою (далі – Відповідач) було прийнято Рішення № 111/11 «Про затвердження Детального плану території в межах вулиці Святошинська, проспекту Перемоги та залізничної колії в Святошинському районі м. Києва» (далі – Оскаржуване рішення).

Відповідно до п. 2 Оскаржуваного рішення Відповідачем затверджено ДПТ у межах вулиці Святошинська, проспекту Перемоги та залізничної колії в Святошинському районі м. Києва відповідно до основних техніко-економічних показників (техніко-економічні показники та основні положення з графічними матеріалами), що додаються як основа планувальної організації та функціонального зонування території, розташування червоних ліній вулиць і доріг, кварталів садибної забудови, граничної поверховості та щільності забудови, для подальшого розроблення документації із землеустрою та прийняття рішень щодо розміщення об'єктів містобудування.

Відповідно до ч.ч. 2, 3 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України право оскаржити нормативно-правовий акт мають особи, щодо яких його застосовано, а також особи, котрі є суб'єктом правовідносин, у яких буде застосовано цей акт. Нормативно-правові акти можуть бути оскаржені до адміністративного суду протягом усього строку їх чинності.

Ураховуючи зазначене, Журбенко Наталія Іванівна (далі – Позивач) подає цей адміністративний позов з огляду на наступне.

1. Щодо права звернення з цим адміністративним позовом.

Позивач є власником земельної ділянки за адресою: м. Київ, пров. Залізничний, 10, кадастровий номер 8000000000:00:000:0000. Ця земельна ділянка належить Позивачу на праві приватної власності, на цій земельній ділянці знаходиться індивідуальний житловий будинок Позивача, що підтверджується витягом з реєстру нерухомого майна та речових прав на нерухоме майно. Цільове призначення цієї земельної ділянки – для обслуговування житлового будинку.

Відповідно до ст. 14 Конституції України право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою винятково відповідно до закону.

Згідно з ч. 3 ст. 41 Конституції України ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Відповідно до ч. 1 ст. 15 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання.

Згідно з ч. 2 ст. 386 ЦК України власник, який має підстави передбачати можливість порушення свого права власності іншою особою, може звернутися до суду з вимогою про заборону вчинення нею дій, які можуть порушити його право, або з вимогою про вчинення певних дій для запобігання такому порушенню.

Відповідно до ч. 1 ст. 393 ЦК України правовий акт органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, який не відповідає законам і порушує права власника, за позовом власника майна визнається судом незаконним та скасовується.

2. Щодо невідповідності Детального плану території Генеральному плану м. Києва.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» генеральний план населеного пункту є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, призначеної для обґрунтування довгострокової стратегії планування та забудови території населеного пункту. Генеральний план населеного пункту розробляється та затверджується в інтересах відповідної територіальної громади з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів.

Згідно зі ст. 39 Земельного кодексу України використання земель житлової та громадської забудови здійснюється відповідно до генерального плану населеного пункту, іншої містобудівної документації, плану земельно-господарського устрою з дотриманням будівельних норм, державних стандартів і норм.

Відповідно до ч. 1 ст. 19 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» детальний план у межах населеного пункту уточнює положення генерального плану населеного пункту та визначає планувальну організацію і розвиток частини території. Детальний план розробляється з метою визначення планувальної організації і функціонального призначення, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови чи реконструкції.

Відповідно до затвердженої Схеми зонування території міста Києва територія в межах Оскаржуваного ДПТ належить до «ландшафтно-рекреаційної зони» та «природно-заповідного фонду».

Територія ДПТ, який затверджено Оскаржуваним рішенням, відповідно до чинного Генерального плану м. Києва є зеленою зоною загального користування і належить до зсувонебезпечних територій.

Водночас, в Оскаржуваному ДПТ на цій території передбачено будівництво багатоквартирних житлових будинків.

Таким чином, звертаю увагу Суду, що Оскаржуваний ДПТ суперечить чинному Генеральному плану м. Києва, зокрема, щодо віднесення земельної ділянки за адресою м. Київ, вул. Курчатова 11 до земель багатоквартирної житлової забудови.

3. Щодо віднесення земельної ділянки Позивача до дошкільного навчального закладу.

Після ознайомлення з графічною частиною Оскаржуваного ДПТ Позивачу стало відомо, що земельна ділянка, яка належить Позивачу на праві приватної власності, з кадас-

тровим номером 80000000000:00:000:0000 по Оскаржуваному ДПТ віднесено до проектної експлікації «дитячий дошкільний заклад».

Разом із тим, відповідно до витягу з Державного реєстру нерухомого майна та речових прав на нерухоме майно земельна ділянка з кадастровим номером 80000000000:00:000:0000 є приватною власністю Позивача, як уже вище зазначалося, цільове призначення землі – для індивідуального житлового, гаражного і дачного будівництва.

З графічних матеріалів Оскаржуваного ДПТ вбачається, що на цій земельній ділянці передбачається будівництво дошкільного навчального закладу, що безпосередньо порушує права позивача на володіння, користування і розпорядження об'єктом права власності, що суперечить нормам чинного законодавства та є неприпустимим.

Таким чином, з урахуванням зазначеного вище Позивач уважає, що оскаржуване рішення прийняте з порушенням чинного законодавства та підлягає скасуванню.

На виконання п. 11 ч. 5 ст. 160 КАС України Позивач зазначає, що ним не подано іншого (інших) позову (позовів) до цього самого відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

З урахуванням зазначеного вище, керуючись ст.ст. 160–161 Кодексу адміністративно-судочинства України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до провадження.
2. Визнати протиправним та скасувати Рішення Київської міської ради № 111/11 від 06.05.2017 «Про затвердження Детального плану території в межах вулиці Святошинська, проспекту Перемоги та залізничної колії в Святошинському районі м. Києва».
3. Стягнути з Київської міської ради (код ЄДРПОУ 000000000, поштовий індекс, адреса) на користь Журбенко Наталії Іванівни (ПІН 0000000000, поштовий індекс, адреса) судовий збір у розмірі 704, 80 (сімсот чотири гривні 80 коп.) гривні судового збору.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Копія договору про надання правової допомоги.
3. Копія Ордера.
4. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
5. Копія Рішення Київської міської ради № 111/11 від 06.05.2017 «Про затвердження Детального плану території в межах вулиці Святошинська, проспекту Перемоги та залізничної колії в Святошинському районі м. Києва».
6. Копія паспорта Журбенко Н. І.
7. Копія ПІН Журбенко Н. І.
8. Копія витягу з Державного реєстру нерухомого майна та речових прав на нерухоме майно.
9. Копія витягу з ДПТ у межах вулиці Святошинська, проспекту Перемоги та залізничної колії в Святошинському районі м. Києва.
10. Копія витягу з публічної кадастрової карти України.
11. Копія схеми зонування території м. Києва.
12. Примірник позовної заяви з додатками для Позивача.

Представник Позивача

адвокат Марченко І. В. _____

« ____ » _____ 2018 року

17. Адміністративний позов щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності виборчих комісій, комісій із референдуму, членів цих комісій

Луганський окружний адміністративний суд
93411, Луганська обл., м. Сєверодонецьк, просп. Космонавтів, 18

Позивач: Кандидат у народні депутати України
в одномандатному виборчому окрузі № 111
Сидоренко Іван Сергійович
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: Окружна виборча комісія з виборів
народних депутатів України
одномандатного виборчого округу № 111
Луганської області
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Ціна позову: немайна вимога

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ
про визнання дій незаконними, визнання постанови окружної виборчої комісії № 111 незаконною та її скасування

Я, Сидоренко Іван Сергійович, є кандидатом у народні депутати на проміжних виборах за одномандатним виборчим округом № 111 Луганської області.

17.07.2018 о 06 годині 15 хвилин Відповідач прийняв рішення, оформлене у вигляді постанови № 47 від 17 липня 2018 року «Про внесення змін до складу дільничих виборчих комісій Одномандатного виборчого округу № 111» (далі – Постанова).

Зазначеною Постановою було прийнято внести зміни до складу дільничих виборчих комісій за поданнями кандидатів у народні депутати згідно з додатком № 1.

Згідно з ч. 7 ст. 37 Закону України «Про вибори народних депутатів України» у зв'язку із заміною члена виборчої комісії відповідна виборча комісія вищого рівня не пізніше як на третій день з дня припинення його повноважень, але не пізніше останнього дня перед днем голосування, включає із числа кандидатур, внесених суб'єктами подання, зазначеними у пункті 2 частини другої статті 27 або частиною четвертою статті 28 цього Закону, у порядку, встановленому Центральною виборчою комісією, до її складу іншу особу замість члена комісії, повноваження якого припинено.

Відповідно до ч. 15 ст. 28 Закону України «Про вибори народних депутатів України» рішення про утворення дільничної виборчої комісії публікується у регіональних чи місцевих друкованих засобах масової інформації не пізніше як на п'ятий день після дня його прийняття або, у разі неможливості, оприлюднюється в інший спосіб у цей же строк. Рішення про утворення дільничної виборчої комісії спеціальної виборчої дільниці, утвореної у винятковому випадку, а також рішення про зміни у складі дільничної виборчої

комісії публікується чи оприлюднюється у порядку та у строки, встановлені цією частиною, однак не пізніше останнього дня перед днем голосування.

Згідно з постановою Центральної виборчої комісії № 120 від 20.05.18 датою голосування на цих проміжних виборах є 17.07.2018.

Ураховуючи наведене вище, Постанова № 47 від 17 липня 2018 року «Про внесення змін до складу дільничих виборчих комісій одномандатного виборчого округу № 111» є незаконною та такою, що прийнята з порушенням ч. 7 ст. 37 Закону України «Про вибори народних депутатів».

Незаконні дії окружної виборчої комісії з виборів народних депутатів України одномандатного виборчого округу № 111 Луганської області щодо заміни складу дільничих виборчих комісій одномандатного виборчого округу № 111 створюють умови, за яких будь-які дії та рішення дільничих виборчих комісій після прийняття цієї постанови стають незаконними.

Згідно з п. 2 ч. 2 ст. 11 Закону України «Про вибори народних депутатів України» виборчий процес здійснюється на засадах законності та заборони незаконного втручання будь-кого у цей процес. Прийняттям Оскаржуваної Постанови Відповідач порушив принцип законності та незаконно втрутився у виборчий процес. Це ставить під сумнів законність проведення голосування. Як наслідок, це позбавляє мене права бути обраним у законний спосіб.

Як вбачається зі статті 7 КАС України, суд при вирішенні справи керується принципом законності, відповідно до якого суд вирішує справи відповідно до Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Суд застосовує інші правові акти, прийняті відповідним органом на підставі, у межах повноважень та у спосіб, визначені Конституцією та законами України.

Згідно з ч. 4 ст. 9 КАС України суд вживає визначених законом заходів, необхідних для з'ясування всіх обставин у справі, у тому числі щодо виявлення та витребування доказів з власної ініціативи.

Відповідно до ч. 2 ст. 2 КАС України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийнятті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Згідно з ч. 4 ст. 273 КАС України рішення, дії чи бездіяльність територіальних (окружних) виборчих комісій щодо підготовки та проведення місцевих виборів, виборів Президента України, народних депутатів України; обласних комісій з референдуму і комісії Автономної Республіки Крим з всеукраїнського референдуму, а також членів зазначених комісій оскаржуються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням відповідної комісії.

Відповідно до ч. 6 ст. 273 КАС України позовні заяви щодо рішень, дій чи бездіяльності виборчої комісії, комісії з референдуму, членів цих комісій можуть бути подані до адміністративного суду у п'ятиденний строк із дня прийняття рішення, вчинення дії або допущення бездіяльності.

Згідно з ч. 9 ст. 273 КАС України суд приймає позовну заяву щодо рішення, дії чи бездіяльності виборчої комісії, комісії з референдуму або члена відповідної комісії до розгляду незалежно від сплати судового збору. У разі несплати судового збору на момент вирішення справи суд одночасно вирішує питання про стягнення судового збору відповідно до правил розподілу судових витрат, встановлених цим Кодексом.

Згідно з ч. 10 ст. 273 КАС України суд невідкладно повідомляє відповідну виборчу комісію або комісію з референдуму та комісію вищого рівня про відкриття провадження у справі та про ухвалене судом рішення.

На виконання п. 11 ч. 5 ст. 160 КАС України Позивач зазначає, що ним не подано іншого (інших) позову (позовів) до цього самого відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

З урахуванням зазначеного вище, керуючись ст.ст. 160–161 Кодексу адміністративного судочинства України, –

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до провадження.
2. Визнати незаконною та скасувати Постанову № 47 від 17 липня 2018 року «Про внесення змін до складу дільничих виборчих комісій одномандатного виборчого округу № 111».

Додатки:

1. Копія Постанови № 47 від 17 липня 2018 року «Про внесення змін до складу дільничих виборчих комісій одномандатного виборчого округу № 111».
2. Копія посвідчення кандидата у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 111.
3. Копія позовної заяви для Відповідача.

**Кандидат у народні депутати України
в одномандатному виборчому окрузі № 111
Сидоренко І. С. _____**

«___» _____ 2018 року

18. Адміністративний позов про визнання нечинним акту ненормативного характеру (наприклад, рішення податкового органу про донарахування податку та штрафних санкцій)

Окружний адміністративний суд м. Києва
01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корпус 1

Позивач: **Товариство з обмеженою відповідальністю**
«Лиса гора»

Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник **Адвокат Курченко Альона Василівна**
Відповідача 1:

ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: **Державна архітектурно-будівельна інспекція України**
Код ЄДРПОУ 00000000

(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ціна позову: немайна вимога
судовий збір: 1762,00 грн

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання протиправним та скасування рішення

Товариство з обмеженою відповідальністю «Лиса гора» (далі – Позивач) є замовником будівництва «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва».

Державною архітектурно-будівельною інспекцією України (далі – Відповідач) видано Позивачу дозвіл на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва».

Відповідач рішенням від 06 липня 2018 року № 11 анулював дозвіл на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва».

Рішення Відповідача від 06 липня 2018 року № 11 про анулювання дозволу на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва» є протиправним та таким, що підлягає скасуванню з наступних підстав.

Відповідачем 26 березня 2018 року здійснено державний архітектурно-будівельний контроль містобудівної діяльності Позивача, про що складено Акт щодо дотримання останнім вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил, під час виконання підготовчих та будівельних робіт на об'єкті «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва» (далі – Акт). Також Відповідачем 26 березня 2018 року видано Приписи про зупинення підготовчих та будівельних робіт Позивачу та Товариству з обмеженою відповідальністю «Будуємо разом» як замовнику та генеральному підряднику відповідного Об'єкта містобудування, згідно з якими з 26 березня 2018 року виконання будівельних робіт на об'єкті містобудування «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва» зупинено.

На виконання вимог зазначених вище Приписів від 26 березня 2018 року Відповідачем проведено контрольний захід щодо Позивача та ТОВ «Будуємо разом», про що складено відповідний акт від 14 травня 2018 року, за результатами якого встановлено, що Позивачем не виконано вимоги припису про зупинення підготовчих та будівельних робіт від 26 березня 2018 року, в результаті чого 06 липня 2018 року Відповідачем прийнято неправомірне рішення № 11 про анулювання дозволу на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000.

Дозвіл на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 анульовано з підстав, передбачених п. 3 ч. 6 ст. 37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (дозвіл на виконання будівельних робіт може бути анульовано органом державного архітектурно-будівельного контролю у разі встановлення під час перевірки порушень вимог містобудівної документації, містобудівних умов та обмежень, невідповідності об'єкта будівництва проектній документації на будівництво такого об'єкта, вимогам будівельних норм, стандартів і правил, порушень містобудівного законодавства у разі невиконання вимог приписів посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю).

Отже, ДАБІ України анулювала дозвіл на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 саме через невиконання Позивачем (як замовником будівництва) Припису про зупинення підготовчих та будівельних робіт від 26 березня 2018 року.

Рішення Відповідача з анулювання дозволу на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 має ознаки протиправності рішення суб'єкта владних повноважень та порушує права Позивача.

Дозвіл на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва» отримано Позивачем саме як замовником будівництва. Генеральним підрядником визначено ТОВ «Будуємо разом». Тобто, Позивач є замовником будівництва, тоді як ТОВ «Будуємо разом» є безпосереднім виконавцем робіт. У підтвердження вказаного факту свідчить також те, що Відповідач 26 березня 2018 року видав припис ТОВ «Будуємо разом» про зупинення підготовчих та будівельних робіт на Об'єкті містобудування.

Позивач не повинен вживати додаткових заходів із зупинення будівельних робіт, адже Відповідач (як спеціально уповноважений орган державної виконавчої влади у сфері державного архітектурно-будівельного контролю) 26 березня 2018 року видав припис ТОВ «Будуємо разом» про зупинення підготовчих та будівельних робіт на Об'єкті містобудування, а Позивач їх фактично не здійснює, адже є замовником будівництва.

Натомість, Відповідачем за невиконання ТОВ «Будуємо разом» вимог припису від 26 березня 2018 року про зупинення підготовчих та будівельних робіт на Об'єкті місто-

будування застосував до Позивача адміністративно-господарську санкцію, визначену п. 3 ч. 6 ст. 37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (анулювання дозволу на виконання будівельних робіт) замість того, щоб застосувати адміністративно-господарську санкцію до ТОВ «Будуємо разом», передбачену абз. 3 п. 1 ч. 6 ст. 2 Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності», суб'єкти містобудування несуть відповідальність у вигляді штрафу за такі правопорушення: невиконання приписів органів державного архітектурно-будівельного контролю щодо зупинення підготовчих та будівельних робіт – у розмірі п'ятдесяти прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Оскаржуване рішення від 06 липня 2018 року № 58 про анулювання дозволу на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва» прийнято в порушення ст. 19 Конституції України, адже це рішення прийнято за вчинене правопорушення іншою особою, тоді як Позивач не міг виконати виданий Відповідачем 26 березня 2018 року Припис про зупинення підготовчих та будівельних робіт на Об'єкті містобудування.

Приймаючи оскаржуване рішення, Відповідач порушив права та законні інтереси Позивача.

Згідно з ч. 2 ст. 122 КАС України для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Оскаржуване рішення прийнято 06 липня 2018 року, що свідчить про початок обчислення строку для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів Позивача з 07 липня 2018 року, та закінчується 07 січня 2019 року включно.

У разі задоволення позову суд може прийняти рішення про визнання протиправним та скасування індивідуального акту чи окремих його положень (п. 2 ч. 2 ст. 245 КАС України).

На виконання п. 11 ч. 5 ст. 160 КАС України Позивач зазначає, що ним не подано іншого (інших) позову (позовів) до цього самого відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

З урахуванням викладеного, на підставі ч. 2 ст. 19 Конституції України, керуючись ст.ст. 159, 160, п. п. 2, 10 ч. 2 ст. 245 Кодексу адміністративного судочинства України,

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти позовну заяву до провадження.
2. Визнати протиправним та скасувати Рішення Державної архітектурно-будівельної інспекції України (код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса) від 06 липня 2018 року № 11 про анулювання дозволу на виконання будівельних робіт від 22 вересня 2017 року № ІУ 0000000000 «Реконструкція майнового комплексу під торговельно-громадський комплекс з підземним паркінгом на вул. Дарницька, 11 у Дарницькому районі м. Києва».
3. Стягнути з Державної архітектурно-будівельної інспекції України (код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса) на користь Товариства з обмеженою відпо-

відальністю «Лиса гора» (код ЄДРПОУ 00000000, поштовий індекс, адреса) судовий збір у розмірі 1762, 00 (одна тисяча сімсот шістдесят дві гривні 00 коп.) гривні судового збору.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Копія договору про надання правової допомоги.
3. Копія Ордера.
4. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
5. Копія Рішення Державної архітектурно-будівельної інспекції України від 06 липня 2018 року № 11.
6. Копія Акту № б/н складений 26 березня 2018 року (оригінал у Позивача).
7. Копія Припису про зупинення підготовчих та будівельних робіт від 26 березня 2018 року (оригінал у Позивача).
8. Копія Припису про зупинення підготовчих та будівельних робіт від 26 березня 2018 (оригінал у Позивача).
9. Копія Акту № б/н складений 14 травня 2018 року (оригінал у Позивача).
10. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

Представник Позивача

адвокат **Курченко А. В.** _____

« ____ » _____ 2018 року

19. Заява про забезпечення доказів або заява про забезпечення адміністративного позову

Івано-Франківський окружний адміністративний суд
76018, м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 46

Справа № 000/0000/00

Позивач: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Політорг»**
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Представник **Адвокат**
Відповідача 1: **Орленко Роман Іванович**
ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Відповідач: **Інспекція державного архітектурно-будівельного контролю у м. Івано-Франківськ**
Код ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Судовий збір: 528, 60 грн.

ЗАЯВА
про забезпечення позову

Товариство з обмеженою відповідальністю «Політорг» (далі – Позивач) подало позовну заяву до Івано-Франківського окружного адміністративного суду до Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у м. Івано-Франківськ про визнання протиправним та скасування припису про усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил від 05.06.2018, визнання протиправним і скасування припису про зупинення виконання будівельних робіт від 05.06.2018.

Ст. 150 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) передбачено наступне: суд за заявою учасника справи або з власної ініціативи має право вжити визначених цією статтею заходів забезпечення позову.

Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо:

1) невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду;

2) очевидними є ознаки протиправності рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень та порушення прав, свобод або інтересів особи, яка звернулася до суду, таким рішенням, дією або бездіяльністю.

Ухвалу про забезпечення позову постановляє суд першої інстанції, а якщо розпочато апеляційне провадження, то таку ухвалу може постановити суд апеляційної інстанції.

Подання позову, а також відкриття провадження в адміністративній справі не зупиняють дію оскаржуваного рішення суб'єкта владних повноважень, якщо суд не вжив відповідних заходів забезпечення позову.

У зв'язку із викладеним вище, реалізуючи надане Позивачу право, звертаємо увагу суду на наступне.

Припис про усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил від 05.06.2018 та припис про зупинення виконання будівельних робіт від 05.06.2018 був складений на підставі Акту перевірки. Так, у зазначеному акті встановлено Відповідачем, що Позивач порушив норми, передбачені Постановою КМУ «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки» від 29.02.2012 № 306.

Водночас, Постанова КМУ «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки» від 29.02.2012 № 306 втратила чинність від 27.12.2017.

Таким чином, під час складання приписів уповноважений представник відповідача керувався нормативно-правовим актом, який втратив чинність, що неприпустимо та свідчить про його протиправність.

Отже, Відповідачем було перевищено повноваження та порушено норми містобудівного законодавства. А відтак, очевидними є ознаки протиправності рішення Відповідача та порушення прав, свобод або інтересів Позивача такими рішеннями.

Серед іншого, як вбачається з п. 12 Порядку № 553, посадові особи органу державного архітектурно-будівельного контролю під час здійснення державного архітектурно-будівельного контролю зобов'язані ознайомлювати суб'єкта містобудування чи уповноважену ним особу з результатами державного архітектурно-будівельного контролю у строки, передбачені законодавством.

Відповідно до п. 18 Порядку № 553 Керівникові кожного суб'єкта містобудування, щодо якого складений акт перевірки, або його уповноваженій особі надається по одному примірнику такого акта. Один примірник акта перевірки залишається в органі державного архітектурно-будівельного контролю.

Водночас, звертаємо увагу Суду, що Оскаржувані Приписи видані керівнику ТОВ «Політорг» Максименко Д.М. Однак відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських організацій керівником зазначеного товариства з 23.02.2014 є Гура І.І.

Таким чином, Відповідач видав Приписи неуповноваженій особі Позивача, що є також суттєвим порушенням норм чинного законодавства.

Обґрунтування необхідності забезпечення позову.

Звертаємо увагу Суду на той факт, що описані вище дії Відповідача загалом та Припис зокрема безпосередньо зачіпають законні права та інтереси Заявника, чим завдають Заявнику значних матеріальних збитків.

Відповідачем видано припис ТОВ «Політорг» як замовнику об'єкта будівництва.

Таким чином, видання Приписів на пряму впливає на можливість виконання Замовником узятих на себе обов'язків перед іншими суб'єктами.

Уважаємо за необхідне зазначити також про те, що будівництво Об'єкта будівництва, де Заявник виступає Замовником, здійснюється на кошти інвесторів, права яких, у разі

реалізації Приписів, будуть порушені (зокрема, в частині строків уведення Об'єкта будівництва в експлуатацію), у зв'язку з чим у них виникне право застосувати до Замовника будівництва санкції за порушення строків будівництва.

Також через рішення Відповідача відбувається простій будівельної техніки та робітників, що також призводить до значних матеріальних втрат.

Відповідно до ч. 1 ст. 151 КАС України позов може бути забезпечено зупиненням дії індивідуального акта або нормативно-правового акта.

Суд може застосувати кілька заходів забезпечення позову. Заходи забезпечення позову мають бути співмірними із заявленими позивачем вимогами. Суд також повинен урахувати співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, із наслідками вжиття заходів забезпечення позову для зацікавлених осіб.

Уважаємо, що враховуючи фактичні обставини справи, Позивачем є можливим просити Суд зупинити дію Оскаржуваних приписів до ухвалення судового рішення у цій справі.

Ураховуючи зазначене вище, керуючись ст. ст. 150–151 Кодексу адміністративного судочинства України, –

ПРОШУ СУД:

1. Зупинити дію Припису Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у місті Івано-Франківськ про усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил від 05.06.2018 до ухвалення судового рішення по справі.
2. Зупинити дію Припису Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у місті Івано-Франківськ про зупинення підготовчих та будівельних робіт від 05.06.2018.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Копія договору про надання правової допомоги.
3. Копія Ордера.
4. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Представник Позивача

адвокат **Орленко Р.І.** _____

«___» _____ 2018 року

20. Апеляційна або касаційна скарга на рішення адміністративного суду

До Київського апеляційного адміністративного суду
01010, м. Київ, вул. Московська, 8, корп. 30

Через Окружний адміністративний суд
м. Києва
01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корп. 1

Справа № 000/0000/00
Дата ухвалення рішення: 19 липня 2018 року

Дата отримання копії рішення суду першої
інстанції:
22 липня 2018 року

Позивач: Іванов Іван Іванович
ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон)

Відповідач: Київська міська рада
Код ЄДРПОУ: 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон)

Третя особа 1, що не заявляє
самостійних вимог на предмет
спору, на стороні Відповідача:

Департамент містобудування та архітектури
виконавчого органу Київської міської ради
(Київської міської державної адміністрації)
Код ЄДРПОУ: 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон)

Особа, що подає
апеляційну скаргу,
Третя особа 2, що не заявляє
самостійних вимог на предмет
спору, на стороні Відповідача:

Товариство
з обмеженою відповідальністю
«Інтеграл»

Код ЄДРПОУ: 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон)

Представник Скаржника:

Адвокат Олесь Григорій Володимирович
ІПН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон)

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА
на рішення Окружного адміністративного суду міста Києва
від 19 липня 2018 року

19 липня 2018 року Окружним адміністративним судом міста Києва було винесено рішення по справі № 000/0000/00 за позовом Іванова Івана Івановича до Київської міської ради, Третя особа – 1, що не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні Відповідача – Департамент містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Третя особа – 2, що не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні Відповідача – Товариство з обмеженою відповідальністю «Інтеграл» про визнання незаконним та скасування рішення № 11/1 від 29.09.2016.

Позов Іванова Івана Івановича було задоволено повністю.

Ч. 1 ст. 293 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) учасникам справи, а також особам, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, надано право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково, крім випадків, встановлених КАС України.

Реалізуючи надане нам право, звертаємо увагу суду апеляційної інстанції на наступне.

Обґрунтування вимог ТОВ «Інтеграл» із зазначенням того, у чому полягає неправильність та неповнота дослідження доказів і встановлення обставин у справі та застосування норм права.

Щодо листа Мінрегіонбуду як належного та допустимого доказу по справі

Серед іншого у Рішенні Окружного адміністративного суду міста Києва від 19 липня 2018 року (далі – Оскаржуване рішення) було зазначено, що «у відповідь на вказане звернення Мінрегіон листом від 01.09.2016 № 00000 повідомило, що чинне містобудівне законодавство передбачає субординацію різних видів містобудівної документації та взаємне узгодження їх проектних рішень. Крім того, державними будівельними нормами визначено, що детальні плани території розробляють відповідно до затвердженого генерального плану. Отже, проектні рішення детального плану території в межах населеного пункту не можуть суперечити генеральному плану цього населеного пункту. З викладеного вбачається, що профільне міністерство надало чітке тлумачення норм ч. 1 ст. 19 Закону щодо вжитого у нормі формулювання «детальний план уточнює положення генерального плану населеного пункту».

Наголошуємо на тому, що наведена вище аргументація суду першої інстанції не стосується предмету спору, а саме – Рішення Київської міської ради № 11/1 від 29.09.2016 «Про затвердження детального плану території в межах вулиць Зеленої, Автозаводської та Крутогірської у Дніпровському районі м. Києва» та/або безпосередньо Детального плану території в межах вулиць Зеленої, Автозаводської та Крутогірської у Дніпровському районі м. Києва (далі – «Детальний план території»).

Більше того, ТОВ «Інтеграл» у своїх Письмових поясненнях звертало увагу суду першої інстанції на цей факт, зазначаючи про те, що цей документ (йдеться про лист Мінрегіонбуду) не доводить невідповідність Оскаржуваного ДПТ Генеральному плану міста Києва, на що посилається Позивач,

Отже, уже на цьому етапі Окружним адміністративним судом міста Києва при винесенні Оскаржуваного рішення:

- не було належним чином досліджено матеріали справи (мається на увазі лист Мінрегіонбуду);

- не було взято до уваги / не було спростовано належними та допустимими доказами / було проігноровано аргументи, викладені у Письмових поясненнях ТОВ «Інтеграл».

1.2. Щодо генерального плану міста Києва

Як уже було зазначено вище, в самому Оскаржуваному рішенні, чинний Генеральний план міста Києва до 2020 року, затверджений рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 (далі – «Генеральний план міста Києва») передбачає будівництво житла на земельних ділянках у кварталі 8000000000:00:000.

У зв'язку із цим наступне використання судом першої інстанції техніко-економічних показників оспорюваного Детального плану території як аргументації його (Детального плану території) невідповідності Генеральному плану міста Києва є нелогічним та свідчить, знову ж таки, про неналежне дослідження судом першої інстанції матеріалів справи.

Так, Генеральним планом міста Києва передбачено будівництво житла, а Детальним планом території, який його уточнює, – збільшення території житлової забудови та, відповідно, зменшення території забудови іншого призначення.

Той факт, що суд першої інстанції розцінив ці два факти як взаємовиключні, свідчить про неналежне дослідження ним матеріалів справи та їх нормативно-правового обґрунтування.

1.3. Щодо архітектурно-містобудівної ради

Також в Оскаржуваному рішенні йдеться про те, що факт суперечності проектних положень детального плану території підтверджується протоколом засідання секції містобудування та архітектури Архітектурно-містобудівної ради від 30.06.2016, відповідно до якого Архітектурно-містобудівна рада внесла наступну рекомендацію: слід зазначити, що позитивні зміни у планувальній структурі та функціональних перетвореннях території мікрорайону в представленому детальному плані території мають розбіжності з положеннями чинного генерального плану міста. Отже, на засіданні Архітектурно-містобудівної ради було визнано факт наявності розбіжностей у положеннях детального плану території та положеннях Генерального плану міста Києва до 2020 року.

Звертаємо увагу суду апеляційної інстанції на той факт, що Протокол засідання секції містобудування та архітектури архітектурно-містобудівної ради від 30 червня 2016 року, про який зазначав Позивач, та посилання на який використав суд першої інстанції, серед рекомендацій щодо доопрацювання (п. 3) має посилання на Генеральний план міста Києва у п. п. 3.6 і стосується це зауваження транспортно-пішохідної схеми, а не функціонального призначення кварталу 8000000000:00:000, про що зазначав Позивач як про підставу для задоволення своїх позовних вимог.

Таким чином, знову має місце поверхневе дослідження матеріалів справи з боку суду першої інстанції, а також ігнорування уже згадуваних Письмових пояснень Особи, яка подає апеляційну скаргу, оскільки в них ми намагалися звернути увагу Окружного адміністративного суду міста Києва на наведені вище факти.

1.4. Щодо громадських слухань

Серед іншого, в Оскаржуваному рішенні йдеться про «порушення порядку проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів».

Так, наголошуємо на тому, що матеріали справи не містять належних та допустимих доказів відмови мешканцям міста Києва в ознайомленні із матеріалами Детального плану території. А саме це і є метою оприлюднення Детального плану території.

Таким чином, формально підійшовши до оцінювання доказів, суд першої інстанції вказав на те, що «Департамент не оприлюднив текстову частину детального плану території», однак матеріали справи не містять доказів того, що цим самим він (Департа-

мент) порушив права будь-кого із киян, оскільки звернень із проханням надати текстову частину Детального плану території для ознайомлення і відповідей з відмовою у такому ознайомленні немає.

Щодо «неможливості подання пропозицій», звертаємо увагу суду апеляційної інстанції на той факт, що у матеріалах справи містяться Журнал реєстрації пропозицій та зауважень громадян до проекту Детального плану території та Звіт про результати розгляду та врахування пропозицій громадськості, юридичних, фізичних осіб під час проведення громадських слухань проекту Детального плану території, які доводять протилежне, однак чомусь не були взяті до уваги судом першої інстанції.

У зв'язку із викладеним вище, беручи до уваги той факт, що:

- судом першої інстанції не було належним чином досліджено матеріали справи;
- судом першої інстанції не було взято до уваги / не було спростовано належними та допустимими доказами / було проігноровано аргументи, викладені у Письмових поясненнях ТОВ «Інтеграл»;
- судом першої інстанції не було досліджено на належному рівні нормативно-правову базу цієї справи;
- висновки суду першої інстанції є непослідовними та необґрунтованими;
- при винесенні Оскаржуваного рішення мало місце вибіркове врахування доказів без будь-якого обґрунтування прийняття до уваги одних та ігнорування інших;
- суд першої інстанції формально підійшов до оцінювання доказів;
- керуючись ст. ст. 292–297, 315 Кодексу адміністративного судочинства України,

ПРОШУ СУД:

1. Скасувати рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 19 липня 2018 року та ухвалити нове судове рішення, яким відмовити повністю Іванову Івану Івановичу у задоволенні його позовних вимог щодо визнання незаконним та скасування рішення Київської міської ради № 11/1 від 29.09.2016.

Відповідно до ч. 3 ст. 296 КАС України просимо розглядати справу за участю представника Особи, що подає апеляційну скаргу.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Копія договору про надання правової допомоги.
3. Копія Ордера.
4. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
5. Копія Рішення суду першої інстанції з відміткою про отримання.
6. Копії апеляційної скарги відповідно до кількості учасників справи.

Представник Позивача

адвокат Олесь Г. В. _____

« ____ » _____ 2018 року

**21. Заява про перегляд рішення адміністративного суду
за нововиявленими обставинами**

Окружний адміністративний суд м. Києва
01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корпус 1

Справа № 000/0000/00

**Особа, яка подає
заяву, Відповідач:**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Галілео»

ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна
пошта)

**Представник Особи,
яка подає заяву:**

Адвокат Івасюк Олена Василівна

ПІН: 0000000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна
пошта)

Позивач:

**Державна податкова інспекція у Печерському районі
Головного управління ДФС у м. Києві**

ЄДРПОУ 00000000
(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна
пошта)

ЗАЯВА

**про перегляд рішення Окружного адміністративного суду м. Києва
від 03 квітня 2018 р. за нововиявленими обставинами**

03.04.2018 Окружним адміністративним судом м. Києва було винесено рішення у справі № 000/0000/00 за позовом ДП у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві (далі – Позивач) до Товариства з обмеженою відповідальністю «Галілео» (далі – Відповідач) та стягнуто податковий борг у розмірі 100 567, 00 грн.

Підставою винесення судом згаданого вище рішення було рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 29.01.2018 у справі № 222/222/00, яким Відповідачу було відмовлено у задоволенні його позовних вимог щодо визнання податкового повідомлення-рішення Позивача № 0000000000 на суму 100 567, 00 грн., що підтверджується матеріалами справи.

Однак постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 02.07.2018 скасовано рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 29.01.2018 та визнано Податкове повідомлення-рішення № 0000000000 на суму 100 567, 00 грн. незаконним та скасовано ППР.

Відповідно до ст. 325 КАС України постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття. Тобто, постанова Київського апеляційного адміністративного суду набрала законної сили 02.07.2018.

Згідно з п. 3 ч. 2 ст. 361 КАС України підставою для перегляду судового рішення за нововиявленими обставинами є скасування судового рішення, яке стало підставою для ухвалення судового рішення, що підлягає перегляду.

Оскільки висновок щодо задоволення первісного позову ґрунтувався на чинності податкового повідомлення-рішення Позивача № 0000000000 на суму 100 567, 00 грн., що було встановлено рішенням Окружного адміністративного суду м. Києва від 29.01.2018 у справі № 222/222/00, Відповідач уважає, що рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 03.04.2018 у справі № 000/0000/00 підлягає перегляду за нововиявленими обставинами.

Відповідно до п. 3. ч. 1 ст. 363 КАС України заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами може бути подано з підстави, визначеної пунктом 3 частини другої статті 320 цього Кодексу, – учасниками справи протягом тридцяти днів з дня набрання законної сили судовим рішенням, яким скасовано судові рішення, що стало підставою для ухвалення судового рішення, яке підлягає перегляду.

Ураховуючи зазначене вище, керуючись ст.ст. 361–363 Кодексу адміністративного судочинства України, –

ПРОШУ СУД:

1. Переглянути рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 03 квітня 2018 року по справі № 000/0000/00 за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві до Товариства з обмеженою відповідальністю «Галілео» про стягнення податкового боргу у розмірі 100 567, 00 грн.
2. Скасувати рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 03 квітня 2018 року № 000/0000/00 та прийняти нове, яким у задоволенні позову Державної податкової інспекції у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві до Товариства з обмеженою відповідальністю «Галілео» про стягнення податкового боргу у розмірі 100 567, 00 грн відмовити повністю.
3. Стягнути з Державної податкової інспекції у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Галілео» (код ЄДРПОУ 00000000, місцезнаходження: поштовий індекс, адреса) витрати по сплаті судового збору в розмірі 2 643 (дві тисячі шістсот сорок три) гривні 00 коп.

Додатки:

1. Доказ сплати судового збору.
2. Докази направлення Заяви Позивачу.
3. Копія договору про надання правової допомоги.
4. Копія Ордера.
5. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
6. Копія постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 02.07.2018 у справі № 222/222/00.

Представник Відповідача

адвокат Івасюк О. В. _____

« ____ » _____ 2018 року

**22. Заява про відстрочення або розстрочення виконання,
зміну чи встановлення способу і порядку виконання рішення
в адміністративній справі**

Окружний адміністративний суд м. Києва
01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корпус 1

Справа № 000/000/00

**Особа, яка
подає заяву,
Боржник:**

**Публічне акціонерне товариство
«Тиха Гавань»**

ЄДРПОУ 00000000

(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

**Представник
Заявника:**

Адвокат Гуров Іван Іванович

ПІН: 0000000000

(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

Стягувач:

**Центральне об'єднане управління
Пенсійного фонду України в м. Києві**

ЄДРПОУ 00000000

(поштовий індекс, адреса, телефон, офіційна електронна пошта)

ЗАЯВА

про розстрочення виконання судового рішення

Центральне об'єднане управління Пенсійного фонду України в м. Києві (далі – Позивач, Стягувач) звернулося до адміністративного суду з позовом про стягнення з Публічного акціонерного товариства «Тиха гавань» (далі – Відповідач, Боржник) 100 000,00 грн. заборгованості.

Постановою Окружного адміністративного суду міста Києва від 24.05.2017, залишеною без змін постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 09.08.2017 у справі № 000/0000/00, позов задоволено повністю. Стягнуто з Відповідача на користь Позивача 100 000,00 грн. заборгованості.

На виконання вказаного вище рішення 29.08.2017 видано виконавчий лист.

Постановою Вищого адміністративного суду України від 23.11.2017 касаційну скаргу Відповідача залишено без задоволення, а постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 09.08.2017 у справі № 000/0000/00 – без змін.

Так, у свою чергу, вважаємо за необхідне зазначити, що Відповідач перебуває у складному фінансовому становищі та відсутньо достатньо коштів, майна для виконання рішення суду, що підтверджується балансом підприємства. Основна діяльність Відповідача – виробництво промислової продукції, що підтверджується витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. Водночас, виробництво промислової продукції на підприємстві Боржника відсутнє. Станом на 01.06.2018 кредиторська заборгованість підприємства становить 1469692,00 грн., дебіторська заборго-

ваність відсутня. Для підтримки фінансового становища підприємства і розрахунків з Пенсійним фондом, державним бюджетом та виплати заробітної плати працівникам фізичними особами внесено на рахунок підприємства фінансову допомогу 305010,00 грн. Водночас, цих коштів недостатньо, щоб погасити заборгованість, що наявна перед Позивачем.

У свою чергу, Боржник жодним чином не ухиляється від виконання рішення суду, маючи намір добровільно виконати рішення суду та самостійно здійснювати погашення суми боргу.

Таким чином, з огляду на зазначене вище Відповідач уважає за можливе просити Суд розстрочити виконання судового рішення рівними частинами на 1 рік.

Відповідно до ч. 1 ст. 378 КАС України за заявою сторони суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, може відстрочити та розстрочити виконання рішення, а за заявою стягувача чи виконавця (у випадках, встановлених законом) – встановити чи змінити спосіб або порядок його виконання.

Частиною 5 ст. 378 КАС України встановлено, що розстрочення та відстрочення виконання судового рішення не може перевищувати одного року з дня ухвалення такого рішення, ухвали, постанови.

Положення ч. 3 ст. 378 КАС України передбачено, що підставою для встановлення або зміни способу або порядку виконання, відстрочки або розстрочки виконання судового рішення є обставини, що істотно ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим.

Вирішуючи питання про відстрочення чи розстрочення виконання судового рішення, суд також ураховує: 1) ступінь вини відповідача у виникненні спору; 2) стосовно фізичної особи – тяжке захворювання її самої або членів її сім'ї, її матеріальне становище; 3) стихійне лихо, інші надзвичайні події тощо (ч. 4 ст. 378 КАС України).

На підставі викладеного та керуючись ст. 378 Кодексу адміністративного судочинства України, –

ПРОШУ СУД:

1. Розстрочити Публічному акціонерному товариству «Тиха гавань» виконання рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 24.05.2017 у справі № 000/0000/00, суму боргу у розмірі 100 000, 00 грн. рівними частинами у сумі 8 334, 00 грн. до 03.08.2019.

Додатки:

1. Докази направлення заяви з додатками Стягувачу.
2. Копія договору про надання правової допомоги.
3. Копія Ордера.
4. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
5. Копія виконавчого листа Київського окружного адміністративного суду м. Києва від 29.08.2017 у справі № 000/0000/00.
6. Довідка банку про рух коштів ПАТ «Тиха гавань».
7. Копія балансової звітності ПАТ «Тиха гавань».
8. Довідка про кредиторську заборгованість станом на 01.07.2018.

Представник Відповідача

адвокат Гуров І.І. _____

« ____ » _____ 2018 року

РОЗДІЛ ІІІ

СКЛАДАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

1. Скарга на бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань

Слідчому судді
Печерського районного суду м. Києва
01601, м. Київ, вул. Хрещатик, 42А
01010, м. Київ, *провулок Хрестовий, 4*

Особа, яка подає скаргу: Товариство з обмеженою відповідальністю
«Новинка»
01133, м.Київ, Бульвар Лесі Українки, 40
Код ЄДРПОУ 00000000
засіб зв'язку: +38 044 44 66 444

СКАРГА

в порядку ст. 303 КПК України на бездіяльність слідчого

1. Товариством 03.08.2018 було подано заяву про вчинення щодо Товариства кримінального правопорушення до Печерського управління поліції Головного управління Національної поліції у м. Києві (додаток 1).

2. Проте станом на дату подання цієї скарги в порядку ст. 303 КПК України слідчими Печерського управління поліції ГУ НП у м. Києві відомості про кримінальне правопорушення до ЄРДР не внесені, досудове слідство не розпочате.

3. Відповідно до вимог ст. 214 КПК України слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.

4. Відповідно до ч. 2 ст. 55 КПК України права і обов'язки потерпілого виникають в особи з моменту подання заяви про вчинення щодо неї кримінального правопорушення або заяви про залучення її до провадження як потерпілого.

5. Відповідно до ч. 2 ст. 56 КПК України під час досудового розслідування потерпілий має право: 1) на негайне прийняття і реєстрацію заяви про кримінальне правопору-

шення, визнання його потерпілим; 2) отримувати від уповноваженого органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію; 3) подавати докази на підтвердження своєї заяви; 4) брати участь у слідчих (розшукових) та інших процесуальних діях, під час проведення яких ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дії, що заносяться до протоколу, а також знайомитися з протоколами слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій, виконаних за його участі; 5) отримувати копії матеріалів, які безпосередньо стосуються вчиненого щодо нього кримінального правопорушення, після закінчення досудового розслідування.

6. Згідно зі ст. 303 КПК України на досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, як бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення; рішення прокурора, слідчого про відмову у визнанні потерпілим.

7. У цьому випадку наявна бездіяльність слідчого щодо внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

8. Виходячи з положення ч. 1 ст. 114 КПК України, відповідно до якого для забезпечення виконання сторонами кримінального провадження вимог розумного строку слідчий суддя має право встановлювати процесуальні строки у межах граничного строку, передбаченому КПК України, слідчий суддя має право встановити граничний строк внесення до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомостей про вчинення кримінальних правопорушень, викладених у заяві, керуючись, зокрема, вимогами ст. 214 КПК України.

З огляду на викладене вище, керуючись ст.ст. 113–114, 214, 303, 304, 307 КПК України,

ПРОСИМО СУД:

1. Скаргу задовольнити.
2. Зобов'язати уповноважену особу (слідчого) Печерського управління поліції Головного управління Національної поліції у м. Києві невідкладно, але не пізніше 24 (двадцяти чотирьох) годин після отримання органом досудового розслідування копії ухвали слідчого судді, внести відомості про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю «НОВИНКА» від 03.08.2018 та розпочати досудове слідство.
3. Зобов'язати уповноважену особу (слідчого) Печерського управління поліції Головного управління Національної поліції у м. Києві надати директору Товариства з обмеженою відповідальністю «НОВИНКА» витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань, що підтверджує внесення відомостей про вчинене кримінальне правопорушення за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю «НОВИНКА» від 03.08.2018.

Додатки:

1. Завірена у встановленому законом порядку копія заяви про кримінальне правопорушення від 03.08.2018.
2. Витяг з ЄДРПОУ щодо Товариства.
3. Завірені у встановленому законом порядку сторінки Статуту Товариства, що підтверджують повноваження директора Товариства.

« » _____ 2018 року

Директор ТОВ «НОВИНКА» _____

2. Заява про кримінальне правопорушення та про залучення до провадження як потерпілого

Печерське районне управління Головного управління Національної поліції у м. Києві

вул. Московська, 30, місто Київ, 01010, Україна

Від: Товариство з обмеженою відповідальністю «НОВИНКА»

01133, м.Київ, Бульвар Лесі Українки,
будинок 40

Код ЄДРПОУ 00000000

ЗАЯВА

про кримінальне правопорушення та про залучення до провадження як потерпілого

1. Відповідно до ч. 1 ст. 55 КПК України потерпілим у кримінальному провадженні може бути фізична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано моральної, фізичної або майнової шкоди, а також юридична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано майнової шкоди.

2. Згідно з вимогами ч. 2 ст. 58 КПК України представником юридичної особи, яка є потерпілим, може бути її керівник, інша особа, уповноважена законом або установчими документами, працівник юридичної особи за довіреністю, а також особа, яка має право бути захисником у кримінальному провадженні.

3. Я, Особа_1, є директором ТОВ «НОВИНКА» (далі – Товариство) (додаток 1) та відповідно до Статуту Товариства, зокрема п.п.10.1., 10.10.3., одноособово керую Товариством та представляю його у відносинах з органами державної влади (додаток 2).

4. 21 березня 2018 року співробітниками Товариства було виявлено, що офіс Товариства, який знаходиться за адресою: м. Київ, бул. Лесі Українки, 40, офіс 234, опечатаний співробітниками Національної поліції України.

5. Через деякий час комендант офісного центру повідомив, що 20 березня 2018 року представники одного з підприємств, офіс якого розташований у цьому ж офісному центрі, звернувся до поліції у зв'язку із тим, що офіс підприємства був відкритий невідомими третіми особами, в приміщенні офісу були наявні сліди злому вхідних дверей, пошкодження та відсутність майна підприємства.

6. Зі слів коменданта офісного центру, співробітники поліції провели огляд вхідних дверей офісів офісного центру та виявили, що двері офісу Товариства також мають зовнішні ознаки, що можуть свідчити про проникнення до офісу Товариства невідомих третіх осіб, після чого і було проведено опечатування вхідних дверей в офіс Товариства.

7. 21 березня 2018 року до офісу Товариства було викликано слідчо-оперативну групу Печерського РУ Головного управління НП України в м. Києві.

8. Після проведення огляду місця події, проведення опитування співробітників Товариства ст. лейтенант Національної поліції України Особа_2 відібрав заяву (повідомлення) про злочин від головного бухгалтера Товариства Особа_3. Проте станом на дату подання цієї заяви у Товариства відсутні дані про внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (Товариству не надано витягу з ЄРДР).

9. Відповідно до ч. 2 ст. 55 КПК України права і обов'язки потерпілого виникають в особи з моменту подання заяви про вчинення щодо неї кримінального правопорушення або заяви про залучення її до провадження як потерпілого.

10. Відповідно до ч. 2 ст. 56 КПК України під час досудового розслідування потерпілий має право: 1) на негайне прийняття і реєстрацію заяви про кримінальне правопорушення, визнання його потерпілим; 2) отримувати від уповноваженого органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію; 3) подавати докази на підтвердження своєї заяви; 4) брати участь у слідчих (розшукових) та інших процесуальних діях, під час проведення яких ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дії, що заносяться до протоколу, а також знайомитися з протоколами слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій, виконаних за його участі; 5) отримувати копії матеріалів, які безпосередньо стосуються вчиненого щодо нього кримінального правопорушення, після закінчення досудового розслідування.

11. Цією заявою повідомляємо, що стосовно Товариства було вчинено кримінальне правопорушення, що передбачене та може охоплюватися диспозицією ч. 3 ст. 185 КК України, а саме крадіжка, поєднана з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, що завдала значної шкоди потерпілому.

12. Така заява ґрунтується та тому, що до офісного приміщення Товариства, ймовірно 20.03.2018 (у вихідний день), шляхом злому вхідних дверей проникли невідомі треті особи (або особа), які (яка) частково викрали (викрала) з цього офісного приміщення та частково пошкодили (пошкодила) належне Товариству на праві власності майно, перелік якого додається (додаток 3).

13. Завданий такими протиправними діями розмір майнової шкоди, нанесеної Товариству, оцінюється Товариством в _____ гривень.

З огляду на викладене вище, керуючись ст.ст. 55, 56, 58, 214, 220 КПК України,

ПРОШУ:

1. Заяву задовольнити.
2. За вказаними в заяві фактами невідкладно внести відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати досудове слідство.
3. Визнати потерпілим у кримінальному провадженні Товариство з обмеженою відповідальністю «НОВИНКА».
4. Надати Товариству витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань, який підтверджує внесення до такого реєстру відомостей про кримінальне правопорушення та початок досудового розслідування за цією заявою Товариства.
5. Приєднати до матеріалів кримінального провадження як докази документи, що є додатками до цієї заяви.
6. Провести всі необхідні слідчі (розшукові) дії для встановлення та притягнення до кримінальної відповідальності осіб, які вчинили це кримінальне правопорушення.

Додатки:

1. Витяг з ЄРПОУ щодо ТОВ «НОВИНКА».
2. Завірена у встановленому законом порядку копія Статуту ТОВ «НОВИНКА».
3. Довідка бухгалтерії ТОВ «НОВИНКА» щодо переліку викраденого та пошкодженого майна із зазначенням вартості такого майна.

«__» _____ 2018 року

Директор ТОВ «НОВИНКА» _____

3. Цивільний позов у кримінальному провадженні

Оболонський районний суд м. Києва
04212, м. Київ, вул. Тимошенка, 2-Є

Головуюча суддя: **Особа_1**

Справа № : 756/164/18-к

Цивільний позивач (потерпілий): **Особа_2 (повне найменування)**

04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 2, кв. 2

РНОКПП: 1234567891

Засіб зв'язку (телефон): +38 050 0000000

Офіційна електронна адреса: немає

Адреса електронної пошти: немає

Цивільний відповідач **Особа_3**

(обвинувачений): 03126, м. Київ, вул. М. Бурова, 18-а, кв.62

РНОКПП: невідомий

Засіб зв'язку (телефон): невідомий

Офіційна електронна адреса: немає

Адреса електронної пошти: невідома

(Цивільний відповідач станом на дату

подання позовної заяви утримується у ДУ

«Київський слідчий ізолятор»

04050, м.Київ, вул. Дегтярівська, будинок 13)

Ціна позову: _____ гривень.

ЦИВІЛЬНИЙ ПОЗОВ

у кримінальному провадженні в порядку ст. 128 КПК України

Наприкінці жовтня 2017 року мій знайомий Особа_4 познайомив мене з відповідачем, який, як він мені пояснив, займається ввезенням та реалізацією мобільних телефонів «Айфон» на території України.

Фактично відразу ж після нашого знайомства з відповідачем останній запропонував мені позичити йому гроші в сумі _____ доларів США для розвитку бізнесу на кілька місяців під проценти, а саме 20% в місяць.

Через кілька місяців відповідач повернув мені позичені гроші в повному обсязі з процентами в загальній сумі _____ доларів США.

Приблизно на початку листопада 2017 року відповідач за допомогою смс-повідомлень та програми «Вайбер» неодноразово писав мені на мій мобільний телефон, що в нього виникли проблеми із бізнесом, оскільки із січня 2015 року у зв'язку із світовими санкціями, введеними проти Російської Федерації, влада РФ прийняла закони, які забороняли користування на території РФ продукції «Apple» і тому він більше не може поставляти цю продукцію до РФ і тепер всю свою продукцію, яка не реалізована в РФ, переправлятиме до Узбекистану.

У першій декаді січня 2018 я зустрівся із відповідачем. Останній мені пояснив, що гроші з Росії він не може повернути, тому в грудні він не зміг розрахуватись, а тепер він переводить бізнес в Узбекистан та йому потрібно два-три тижні, щоб все налагодилось і він повністю зможе повернути всі борги.

Однак цього не трапилось, і лише після того, як я зателефонував до відповідача в двадцятих числах січня 2018 року і сказав, що я буду вживати передбачених чинним законо-

давством заходів щодо повернення боргу, відповідач повернув мені частину боргу. Після цього відповідач перестав відповідати на телефонні дзвінки, уникав зі мною зустрічей.

Таким чином, відповідач під приводом закупки та подальшої реалізації продукції «Apple» отримав у мене _____ доларів США, однак у подальшому повернув мені із цих коштів _____ доларів США.

Отже, діями відповідача мені завдано матеріальну шкоду на загальну суму _____ доларів США.

Докази шахрайського заволодіння моїми коштами відповідачем наявні в матеріалах кримінального провадження.

Відповідно до ст. 1166 ЦК України майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.

Статтю 128 КПК України передбачено, що особа, якій кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням завдано майнової та/або моральної шкоди, має право під час кримінального провадження до початку судового розгляду пред'явити цивільний позов до підозрюваного, обвинуваченого або до фізичної чи юридичної особи, яка за законом несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану діяннями підозрюваного, обвинуваченого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння.

Частиною другою ст. 127 КПК України передбачено, що шкода, завдана кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням, може бути стягнута судовим рішенням за результатами розгляду цивільного позову в кримінальному провадженні.

Попередній (орієнтовний) розрахунок судових витрат

Судові витрати (орієнтовно) становлять _____ гривень, а саме: витрати на професійну правничу допомогу _____ гривень.

Декларація (підтвердження) позивача

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Пунктом 6 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір» передбачено звільнення позивача від сплати судового збору у справах про відшкодування матеріальних збитків, завданих унаслідок вчинення кримінального правопорушення.

З огляду на вище викладене, керуючись ст. ст. 61, 127, 128, 129 КПК України, ст. 1166 ЦК України, ст. 5 Закону України «Про судовий збір»,

ПРОШУ СУД:

1. Прийняти цивільний позов у кримінальному провадженні до розгляду.
2. Позов задовольнити.
3. Стягнути з відповідача на користь позивача _____ доларів США, що еквівалентно _____ гривень станом на дату подання позову; а також стягнути з відповідача на користь позивача судові витрати в розмірі _____ гривень.

Додатки:

1. Офіційні курси валют НБУ станом на _____.
2. Копія позовної заяви та копії доданих до неї документів для відповідача.

«__» _____ 2018 р.

Потерпілий, цивільний позивач _____

4. Скарга про скасування постанови про закриття кримінального провадження

Слідчому судді Шевченківського районного
суду м. Києва
03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А

Особа, яка подає скаргу: заявник: **Особа_1**
zareestrovaniy: м. Київ, пров. Октябрський, буд.
№ 458
mob. tel. +38 050 0000000,
elektronna skrin'nyka: немає
adresa dlya listuvannya:
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 62, офіс 24
КП 120150000000292

**Орган досудового Шевченківське управління поліції Головного
розслідування: управління поліції в м. Києві**

СКАРГА
в порядку ст. 303 КПК України
про скасування постанови про закриття кримінального провадження
від 30 листопада 2015 року

1. 09 листопада 2015 року я звернувся до Шевченківського управління поліції в м. Києві із заявою про шахрайське заволодіння Особою_3 моїх коштів у сумі _____ (____) грн.

2. Так, у листопаді 2014 року через спільних знайомих свого сина я познайомився з Особою_3, який у подальшому попросив позичити йому грошові кошти для розвитку свого бізнесу, пов'язаного із реалізацією продукції ТМ Apple, та пропонував мені великі відсотки за надання позики, на що я погодився, та після передачі коштів отримав від Особою_3 власноручно написану ним розписку, в якій він зобов'язався повернути отримані грошові кошти через місяць. Але у визначений у розписці термін гроші не повернув та почав уникати зустрічей та спілкування, після чого я був вимушений звернутися до правоохоронних органів.

3. Зазначені відомості були внесені до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за № 120150000000292 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 190 КК України.

4. З моменту відкриття кримінального провадження до слідчого мене не викликали, будь-яких відомостей про хід досудового розслідування від слідчого я не отримував.

5. У липні 2017 року я звернувся до адвоката Особою_4, який звернувся із запитом до Шевченківського управління поліції у м. Києві, та з'ясувалося, що 30 листопада 2015 р. слідчим Особою_5 було ухвалено рішення про закриття кримінального провадження в зв'язку з відсутністю складу кримінального правопорушення, про що було винесено постанову від 30.11.2015 (копія додається).

6. Уважаю, що постанова про закриття кримінального провадження від 30.11.2015 винесена незаконно, без проведення повного та всебічного встановлення всіх обставин події злочину з огляду на наступне.

7. У постанові про закриття кримінального провадження зазначено, що кримінальне провадження закрито у зв'язку з відсутністю події кримінального правопорушення, передбаченого ст. 190 КК, та слідчий доходить висновку, що в цьому випадку існують суто цивільно-правові відносини.

8. Однак у цьому випадку про існування цивільно-правових відносин можна говорити лише в тому випадку, якщо Особа_3 у момент отримання коштів від мене не мав умислу їх не повертати у майбутньому, а неможливість повернення коштів пов'язана із зовнішніми чинниками, на які Особа_3 впливати не міг.

9. Об'єктивна сторона шахрайства полягає у заволодінні майном чи придбанні права на майно потерпілого шляхом обману чи зловживання довірою, суб'єктивна характеризується прямим умислом і корисливим мотивом. Обманом є повідомлення потерпілому неправдивих відомостей або приховування певних обставин, які повинні бути повідомлені.

10. Отже виникнення умислу в особи на неповернення грошових коштів під час отримання грошових коштів навіть під виглядом позики буде підставою для встановлення в діях особи складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 190 КК.

11. Таким чином, органу досудового розслідування необхідно було: встановлювати наявність у Особа_3 фінансово-господарської діяльності, пов'язаної із реалізацією продукції ТМ Apple; встановлювати постачальників цієї техніки; встановлювати фінансово-економічні показники такої діяльності, оскільки важливим є встановлення можливості Особа_3 виплачувати високі відсотки за користування позикою; встановлювати підстави неможливості повернення грошових коштів з метою встановлення наявності або відсутності злочинного умислу в Особа_3.

12. Разом із тим, як вбачається з оскаржуваної постанови, органом досудового розслідування ці питання не з'ясовувались, а посилання слідчого на існування боргових розписок не виключає шахрайського заволодіння грошовими коштами потерпілого під виглядом позики, оскільки надання таких розписок викликало у мене довіру до Особа_3 як до успішного бізнесмена.

13. Тому вважаю, що органом досудового розслідування будь-яких дій, направлених на встановлення фактичних обставин справи, викладених у моїй заяві, не проводилось та постановою про закриття кримінального провадження винесена незаконно.

14. Так, згідно з ст. 2 КПК завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

15. Також положення ч. 2 ст. 9 КПК встановлює, зокрема, що прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий зобов'язані всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження.

16. У ч. 5 ст. 110 КПК містяться вимоги до постанов, які виносяться представниками органів досудового розслідування, відповідно до яких постановою має бути обґрунтовано, що свідчить про те, що процесуальне рішення слідчого та/або прокурора про закриття кримінального провадження передбачає не лише дотримання процесуального порядку закриття кримінального провадження посадовими особами органів досудового розслідування, а й наявність достатніх підстав його закриття. Посилання слідчого на те, що існують боргові розписки Особа_3, не можуть визнаватися беззаперечною

підставою для твердження про існування цивільно-правових відносин. Крім того, для доведення висновку про наявність таких відносин потрібно проведення слідчих дій, які слідчим взагалі не проводилися. Тобто оскаржувана постанова є необґрунтованою в розумінні вимог ст. 110 КПК.

17. З огляду на вище викладене органом досудового розслідування не вжито всіх необхідних заходів для збирання доказів і забезпечення повного та всебічного досудового розслідування. Висновки, які містяться в оскаржуваній постанові, щодо обставин, які повинні бути встановлені слідчим, та завчасність висновку про відсутність складу злочину є необґрунтованими.

18. Слідчим взагалі не проведено необхідного та повного переліку слідчих дій, спрямованих на встановлення істини у справі, що свідчить про незаконність його дій як представника органу досудового розслідування.

19. Відповідно до ст. 303 КПК України на досудовому провадженні можуть бути оскаржені, зокрема, рішення слідчого про закриття кримінального провадження – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником.

20. Ст. 304 КПК передбачено, що скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, передбачені ч. 1 ст. 303 КПК, можуть бути подані особою протягом десяти днів із моменту прийняття рішення, вчинення дії або бездіяльності. Якщо рішення слідчого чи прокурора оформлюється постановою, строк подання скарги починається з дня отримання особою її копії.

21. Оскільки копія оскаржуваної постанови була отримана 24 липня 2017 року, то скарга на рішення слідчого подається в межах 10-денного строку на таке оскарження.

22. З огляду на вище викладене та керуючись ст. ст. 2, 9, 110, 303, 304, 306, 307 КПК України,

ПРОШУ СУД:

1. Скаргу прийняти до розгляду та задовольнити.
2. Скасувати постанову про закриття кримінального провадження № 120150000000292 від 30.11.2015, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань від 10.11.2015 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 190 КК України, а матеріали кримінального провадження повернути до Шевченківського управління поліції Головного управління поліції в м. Києві для продовження досудового розслідування.

Додатки:

1. Копія оскаржуваної постанови про закриття кримінального провадження від 30.11.2015.
2. Копія відповіді на адвокатський запит.
3. Копія скарги та доданих до неї документів, 1 екз.

«__» _____ 2017 року

5. Заява про відвід слідчому, судді або присяжному

Солом'янський районний суд м. Києва
м. Київ, вул. Полковника Шутова, 1

Особа, яка подає заяву: **Захисник** _____
01033, м. Київ, вул. _____
+38 050 000 00 00

Підзахисний (підозрюваний): В інтересах Особа_1, що утримується
ДУ «Київський слідчий ізолятор»

Кримінальне провадження: 0000000000000000

Прокуратура: Генеральна прокуратура України –
Спеціалізована антикорупційна
прокуратура

01011, м. Київ, вул. Різницька, 13/15

Орган досудового розслідування: Національне антикорупційне бюро
України

03035, м. Київ, вул. Василя Сурікова, 3

Підозра: _____ КК України

ЗАЯВА про відвід слідчого судді Особа_2

На розгляді слідчого судді Особа_2 перебуває клопотання про продовження строку дії запобіжного заходу щодо Особа_1. Захист вважає за необхідне до початку розгляду цього клопотання заявити відвід вказаному слідчому судді з наступних підстав:

1. Відповідно до вимог ст. 75 КПК України слідчий суддя не може брати участь у кримінальному провадженні за наявності обставин, які викликають сумнів у його неупередженості.

2. Так, поняття «обставини, які викликають сумнів у його неупередженості» є оцінним, використання якого залежить від правосвідомості особи, яка його застосовує та з'ясовує його сутність, виходячи зі власного внутрішнього переконання.

3. Пунктом 5 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 8 від 13 червня 2007 року «Про незалежність судової влади» встановлено, що відповідно до закону суддя не може брати участь у розгляді справи і підлягає відводу (самовідводу), якщо він зацікавлений у результаті розгляду справи або є інші обставини, які викликають сумнів в об'єктивності та неупередженості судді.

4. Як вбачається з практики Європейського суду з прав людини, яка відповідно до ст. 9 КПК України є обов'язковою для застосування під час здійснення кримінального провадження, при наданні оцінки безсторонності суду слід розмежовувати суб'єктивний та об'єктивний аспекти. Зокрема, у справах «Гаусшильдт проти Данії» та «Мироненко і Мартиненко проти України» зазначено, що наявність безсторонності для цілей пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод має визначатися за допомогою суб'єктивного та об'єктивного критеріїв. Щодо суб'єктивної складової цього поняття у справі «Гаусшильдт проти Данії» вказано, що потрібні докази фактичної

наявності упередженості судді для відсторонення його від справи. При цьому суддя вважається безстороннім, якщо тільки не з'являються докази протилежного. Таким чином, існує презумпція неупередженості судді, а якщо виникають сумніви щодо нього, то для його відводу в ході об'єктивної перевірки має бути встановлена наявність певної особистої зацікавленості судді, його прихильностей чи уподобань стосовно однієї зі сторін у справі. У кожній окремій справі слід визначити, чи мають відносини, що розглядаються, таку природу та ступінь, що свідчить про те, що суд не є безстороннім (рішення у справі «Мироненко і Мартиненко проти України»). Зазначену позицію Європейського суду з прав людини підтримав і Верховний Суд України у справі № 5–15п12 (ухвала Верховного Суду України від 01 березня 2012 року).

5. Слідчий суддя Особа_2 не є неупередженим та підлягає відводу через наявність прихильності вказаного судді до сторони обвинувачення в цьому кримінальному провадженні в зв'язку із наступним.

6. Слідчий суддя Особа_2 в цьому кримінальному провадженні вже розглядав клопотання про продовження строку дії запобіжного заходу щодо Особа_1. Відповідною ухвалою від 05.12.2016 вказаний суддя продовжив строк дії запобіжного заходу (додаток 5).

7. Проте розгляду цього клопотання передувало вчинення погоджених дій детективів Національного антикорупційного бюро України та слідчого судді Особа_2.

8. Згідно з відповіддю голови Солом'янського районного суду м. Києва (додаток 6) клопотання про продовження строку тримання під вартою щодо Особа_1 надійшло до суду 02.12.2016. Справа була передана слідчому судді Особа_2 02.12.2016.

9. У відповідь на адвокатський запит Спеціалізована антикорупційна прокуратура України надала інформацію, що прокурорів було повідомлено про призначення цього клопотання до розгляду ще 02.12.2016, на 12.00 годину. Проте захист про дату та час розгляду клопотання повідомлений 02.12.2016 не був (додаток 7). Помічник судді повідомив захист про призначення справи розглядом на 12.00 год. 05.12.2016 за 20 хвилин до визначеного часу 05.12.2016.

10. Серед іншого, прокурори САП повідомили, що конвоювання Особа_1 до суду проводилося за письмовою заявою детектива НАБУ. Така письмова заява надійшла до слідчого ізолятора 05.12.2016. У цій заяві визначено, що розгляд клопотання призначено на 11.30 05.12.2016 (додаток 8). При цьому заява, подана детективом, не має дати та номера вихідної кореспонденції.

11. Такі неточності щодо часу розгляду клопотання виникли з однієї підстави: детективи НАБУ не знали, о якій годині вони зможуть вручити копію клопотання та доданих до неї матеріалів підозрюваній Особа_1. При цьому розгляд клопотання був призначений слідчим суддею Особа_2 02.12.2016, а вручення копії клопотання та доданих до нього документів Особі_1 відбулась 05.12.2016 у приміщенні слідчого ізолятора у моїй (захисника) присутності.

12. Відповідно до ст. 184 КПК України до клопотання про продовження строку дії запобіжного заходу додається підтвердження того, що підозрюваному, обвинуваченому надані копії клопотання та матеріалів, якими обґрунтовується необхідність застосування запобіжного заходу.

13. За усталеною практикою судів, з огляду на принципи кримінального судочинства, у разі недотримання цієї вимоги (за відсутності письмового підтвердження про вручення копії клопотання та доданих документів підозрюваному) суди повертають клопотання органу досудового розслідування як такі, що не відповідають вимогам КПК України.

14. Проте слідчий суддя Особа_2 вказаних вимог закону не дотримався, що свідчить про його прихильність до сторони обвинувачення в цьому провадженні, а отже і про те, що наявні обґрунтовані підстави вважати, що він є упередженим.

15. З метою підтвердження позиції захисту, при розгляді цієї заяви про відвід захист просить суд допитати Особу_1 щодо обставин та часу вручення їй клопотання про продовження строку дії запобіжного заходу, на підставі якого щодо неї було продовжено строк дії запобіжного заходу.

16. З метою підтвердження позиції захисту при розгляді цієї заяви про відвід захист просить суд допитати детектива НАБУ _____.

З огляду на викладене вище, керуючись ст.ст. 75, 80, 81, 82, 184 КПК України,

ПРОШУ СУД:

1. Заяву про відвід задовольнити.
2. Відвести слідчого суддю Особа_2 від розгляду клопотання про продовження строку дії запобіжного заходу щодо Особи_1.

Додатки:

1. Завірена у встановленому законом порядку копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
2. Завірена у встановленому законом порядку копія договору про надання правової допомоги.
3. Ордер.
4. Завірена у встановленому законом порядку копія витягу з ЄРАУ.
5. Завірена у встановленому законом порядку копія ухвали слідчого судді від 05.12.2016.
6. Завірена у встановленому законом порядку копія відповіді голови Солом'янського районного суду м. Києва.
7. Завірена у встановленому законом порядку копія відповіді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури України.
8. Завірена у встановленому законом порядку копія відповіді СІЗО.

«__» _____ 2017 року

Захисник _____

6. Клопотання про проведення негласних слідчих (розшукових) дій

Слідчим Головного слідчого управління Служби безпеки України, що здійснюють досудове розслідування в кримінальному провадженні 0000000000000000

в тому числі полковнику юстиції, старшому слідчому в ОВС ГСУ СБ України

**п. _____
01601, м. Київ, вул. Володимирська, 33**

**Захисника: Адвоката _____,
м. Київ, вул. Володимирська, 32
моб. тел. _____
ел. скринька: _____**

Підозрюваний: _____

Кримінальне провадження: 0000000000000000

Підозра: ч. 1 ст. 258–3 КК України

**КЛОПОТАННЯ
про проведення негласних слідчих (розшукових) дій**

Слідчими Головного слідчого управління Служби безпеки України здійснюється досудове розслідування, а прокурорами Генеральної прокуратури України – процесуальне керівництво в цьому кримінальному провадженні.

_____ року мною, захисником _____, було укладено договір про надання правової допомоги Особа_1 у вище зазначеному кримінальному провадженні, в якому останній має статус підозрюваного.

Відповідно до ч. 3 ст. 93 КПК України сторона захисту здійснює збирання доказів шляхом ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій.

Після ознайомлення з матеріалами кримінального провадження в порядку ст. 221 КПК України захисту стало відомо про те, що сторона обвинувачення отримала дозвіл слідчого судді на проведення негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої ст. 264 КПК України, та провела зняття інформації з електронної інформаційної системи, а саме: шляхом подолання логічного захисту було отримано доступ до умовної теки «Вхідні» електронної скриньки zeoss@zeoss.de, якою нібито користувався Особа_1. Наявна в цій теці інформація була скопійована слідчим, збережена на відповідному носії та додана до протоколу про проведення негласної слідчої (розшукової) дії. На переконання сторони обвинувачення, ця інформація підтверджує наявність ознак складу злочину в діях Особа_1.

Ураховуючи те, що під час допитів підозрюваного Особа_1 року було встановлено, що електронну поштову адресу zeoss@zeoss.de використовувало кілька осіб, існує необхідність у підтвердженні цього факту шляхом отримання результатів проведення слідчих (розшукових) дій.

Так як сторона захисту не наділена функцією та правом проведення слідчих (розшукових) дій, а в інший спосіб отримати допустимі докази сторона захисту не може, враховуючи вимоги ст. 93 КПК України,

ПРОШУ:

1. Клопотання задовольнити.
2. Провести в цьому кримінальному провадженні негласну слідчу (розшукову) дію, передбачену ст. 264 КПК України, в межах проведення якої отримати інформацію про те, з яких IP-адрес та/або кінцевого обладнання (з встановленням географічного положення кінцевого обладнання) здійснювався вхід (тобто коректне використання логіна та паролю для доступу до електронної скриньки) до електронної скриньки zeoss@zeoss.de за період часу з 01.01.2018 до 01.09.2018.

« _ » _____ 2018 року

Захисник _____

(Документи, що підтверджують повноваження захисника, містяться в матеріалах кримінального провадження)

7. Скарга на рішення слідчого про відмову в задоволенні клопотання

Слідчому судді
Шевченківського районного суду
м. Києва

Особа, яка подає заяву: **Захисник** _____
01033, м. Київ, вул. _____
+38 050 000 00 00

Підзахисний (підозрюваний): В інтересах Особа_1, що утримується
ДУ «Київський слідчий ізолятор»

Кримінальне провадження: 0000000000000000
Прокуратура: Генеральна прокуратура України

Орган досудового розслідування: Головне слідче управління Служби
безпеки України

Підозра: _____ КК України

СКАРГА

на рішення слідчого про відмову в задоволенні клопотання

1. Постановою від _____ року старший слідчий в особливо важливих справах 3 відділу 1 управління досудового розслідування ГСУ СБ України _____ відмовив стороні захисту у задоволенні клопотання щодо: проведення в цьому кримінальному провадженні негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої ст. 264 КПК України, в межах проведення якої отримати інформацію про те, з яких IP-адрес та/або кінцевого обладнання (з встановленням географічного положення кінцевого обладнання) здійснювався вхід (тобто коректне використання логіна та пароллю для доступу до електронної скриньки) до електронної скриньки zeoss@zeoss.de за період часу з 01.01.2018 до 01.09.2018.

2. Мотивуючи відмову, слідчий послався на те, що сторона захисту не надала слідчому письмову відмову власника домена zeoss.de, про неможливість надання такої інформації на адвокатський запит.

3. Також слідчий повідомив, що сторона захисту не надала слідчому ухвалу слідчого судді про тимчасовий доступ до такої інформації.

4. Уважаємо постанову необґрунтованою: як вбачається з матеріалів кримінального провадження, сторона обвинувачення пододала логічний захист поштової скриньки zeoss@zeoss.de в межах проведення негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої ст. 264 КПК України, шляхом використання інструмента домена zeoss.de (встановивши адресу електронної скриньки, слідчий направив власнику домена запит про втрату пароля доступу до електронної скриньки, при цьому номер телефона, на який прийшов новий пароль до скриньки, знаходився під контролем у межах негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої ст. 263 КПК України, і ця інформація була використана слідчим для подолання логічного захисту).

5. Таким чином, сторона обвинувачення має змогу без відома утримувача домена zeoss.de шляхом повторного доступу до електронної скриньки без отримання ухвали слідчого судді (адже подолання логічного захисту не потрібне, адреса та пароль доступу

відомі слідчому) отримати необхідну захисту інформацію в межах проведення негласної слідчої (розшукової) дії, передбаченої ст. 264 КПК України.

Ураховуючи викладене вище та керуючись ст.ст. 303, 304 КПК України,

ПРОШУ:

1. Постанову слідчого _____ скасувати.
2. Клопотання захисника від _____ про проведення процесуальної дії задовольнити, зобов'язавши слідчого провести негласну слідчу (розшукову) дію, передбачену ст. 264 КПК України, в межах проведення якої отримати інформацію про те, з яких ІР-адрес та/або кінцевого обладнання (з встановленням географічного положення кінцевого обладнання) здійснювався вхід (тобто коректне використання логіна та пароля для доступу до електронної скриньки) до електронної скриньки zeoss@zeoss.de за період часу з 01.01.2018 до 01.09.2018.

Додатки:

1. Копія постанови слідчого про відмову у задоволенні клопотання захисника.
2. Завірена у встановленому законом порядку копія свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю.
3. Завірена у встановленому законом порядку копія договору про надання правової допомоги.
4. Ордер.
5. Завірена у встановленому законом порядку копія витягу з ЄРАУ.

«__» _____ 2018 року

Захисник _____

8. Угода про примирення між потерпілим та обвинуваченим

УГОДА
про примирення між потерпілим та обвинуваченим

м. Київ

«__» _____ 2018 року

1. Сторони

Потерпілий: **Особа_1**, _____ року народження, уродженець _____, українець, громадянин України, зареєстрований за адресою: _____, проживає за адресою: м. Київ, _____, паспорт серія _____, виданий _____ РВУ МВС України у _____ області _____ року з однієї сторони, та

Обвинувачений: **Особа_2**, _____ року народження, паспорт _____ уродженець _____, громадянин _____, з середньою освітою, офіційно не працює, офіційно не одружений та зареєстрований за адресою: _____, проживає за адресою: м. Київ, _____, з іншої сторони, на підставі ст. ст. 468, 469, 471 КПК України уклали угоду про примирення між потерпілим та обвинуваченим з дотриманням наступних умов:

2. Формулювання обвинувачення

_____ року до Шевченківського РУ ГУМВС України в м. Києві звернувся Особа_1 із заявою по факту вчинення крадіжки мобільного телефона марки «ВТВ», що мало місце по вул. Артема, 90, у м. Києві.

_____ року слідчим СВ Шевченківського РУ ГУМВС України в м. Києві Особа_3 за цим фактом відомості внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 00000000000000 за ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 185 КК України.

_____ року _____, Особа_2, _____ року народження, повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 185 КК України – **таємне викрадення чужого майна (крадіжка), вчинене повторно.**

Досудовим розслідуванням встановлено, що Особа_2, будучи раніше притягненим до кримінальної відповідальності _____ року _____ районним судом м. Києва за ч. 1 ст. 186 КК України, за якою із застосуванням ст. 73 КК України призначено покарання у вигляді арешту на строк шістьдесят днів.

Так, Особа_2, _____ року, приблизно о 14 годині, перебуваючи біля приміщення ТОВ «Веселка», що розташоване по вул. Артема, 90 у м. Києві, мав намір справити природні потреби. З цією метою він зайшов через запасний вихід у середину приміщення ТОВ «Веселка», щоб знайти туалет, однак після пошуків виявив його відсутність та хотів вийти з приміщення. Проходячи повз телефонну стійку, звернув увагу на мобільний телефон марки «ВТВ», який на ній знаходився. Побачивши вказаний телефон, Особа_2 вирішив його таємно викрасти.

Реалізуючи свій умисел, направлений на заволодіння чужим майном, Особа_2, скориставшись тим, що за його діями ніхто не стежив, підійшов до телефонної стійки та непомітно для Особа_1 та оточуючих з метою особистого збагачення повторно, таємно викрав чуже майно, яке належить Особа_1, а саме мобільний телефон марки «ВТВ» синього кольору, вартістю _____ гривень, в якому знаходилася картка мобільного

оператора «Київстар» вартістю 20 гривень та картка пам'яті на 8 Гб вартістю 60 гривень. Таким чином, розмір шкоди становить _____ гривень.

Після цього Особа_2 з таємно викраденим майном, яке належить Особа_1, вийшов з приміщення ТОВ «Веселка» через запасний вихід, однак біля цього приміщення був затриманий працівниками міліції, а викрадене у нього було вилучене.

3. Кваліфікація кримінального правопорушення

Таким чином, Особа_2 повторно вчинив замах на таємне викрадення чужого майна (крадіжка), яке належить Особа_1, але з причин, які не залежали від його волі, не вчинив усіх дій для доведення злочину до кінця, тобто своїми умисними діями вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 15, ч. 2 ст. 185 КК України.

4. Істотні обставини кримінального провадження

Особа_2 має непогашену судимість за вироком від _____ року _____ районного суду м. Києва (ч. 1 ст. 186 КК України), за яким із застосуванням ст. 73 КК України йому було призначено покарання у вигляді арешту на строк шістьдесят днів. Призначене покарання відбув у повному обсязі. Неофіційно працює на ринку «Дарницький». Має постійне місце проживання за адресою: м. Київ, _____.

5. Розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням

Особа_2 зобов'язується відшкодувати потерпілому Особа_1 моральну шкоду у розмірі _____ грн. протягом 15 (п'ятнадцяти) днів з моменту затвердження угоди судом.

Обвинувачений _____ **Особа_2**

Потерпілий _____ **Особа_1**

6. Узгоджене покарання

Сторони погоджуються на призначення покарання Особа_2 за ч. 3 ст. 15, ч. 2 ст. 185 КК України у вигляді позбавлення волі на строк 1 (один) рік. На підставі ст. 75 КК України Особа_2 звільнити від відбування призначеного покарання з випробуванням з іспитовим строком 1 (один) рік, поклавши на нього обов'язки відповідно до п. 3,4 ст. 76 КК України повідомляти кримінально-виконавчу інспекцію про зміну місця проживання та роботи, періодично з'являтися для реєстрації в кримінально-виконавчу інспекцію.

Із запропонованим видом та мірою покарання Особа_2 згоден.

Обвинувачений _____ **Особа_2**

Потерпілий _____ **Особа_1**

7. Наслідки укладення та затвердження угоди

Обвинувачений Особа_2 розуміє, що відповідно до ст. 473 КПК України наслідком укладання та затвердження означеної угоди для сторін є:

для обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 Кримінального процесуального кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Обвинувачений _____ **Особа_2**

Потерпілий Особа_1 розуміє, що відповідно до ст. 473 КПК України наслідком укладання та затвердження означеної угоди для сторін є:

для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394, 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

Потерпілий _____ Особа_1

Підстави оскарження обвинувального вироку, яким затверджена ця угода в апеляційному порядку, що визначені в п. 1 ч. 1 ст. 394 КПК України, та в касаційному порядку, що визначені в п. 1 ч. 3 ст. 424 КПК України, нам зрозумілі.

Обвинувачений _____ Особа_2

Потерпілий _____ Особа_1

8. Наслідки невиконання угоди

У разі невиконання угоди про примирення відповідно до ст. 476 КПК України у разі невиконання угоди про примирення потерпілий має право звернутися до суду, який затвердив таку угоду, з клопотанням про скасування вироку. Клопотання про скасування вироку, яким затверджена угода, може бути подано протягом встановлених законом строків давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення відповідного кримінального правопорушення.

Суд своєю ухвалою скасовує вирок, яким затверджена угода, якщо особа, яка звернулася з відповідним клопотанням, доведе, що засуджений не виконав умови угоди. Наслідком скасування вироку є призначення судового розгляду в загальному порядку.

Обвинувачений _____ Особа_2

Потерпілий _____ Особа_1

Обвинувачений Особа_2 розуміє, що умисне невиконання угоди є підставою для притягнення його до кримінальної відповідальності за ст. 389–1 КК України.

Обвинувачений _____ Особа_2

Угода складена в 4 примірниках українською мовою.

Обвинувачений _____ Особа_2

Потерпілий _____ Особа_1

9. Апеляційна скарга на ухвалу слідчого судді про обрання запобіжного заходу

Апеляційний суд м. Києва

03680, м. Київ, вул. Солом'янська, 2 а

Особа, яка подає апеляційну скаргу: **Захисник Особа_1**

01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40,
оф. 40

+38 050 000 0000

zeoss@zeoss.su

Судове рішення, яке оскаржується, і назва суду, який його ухвалив: **Ухвала Шевченківського районного суду м. Києва від 10.10.2017, справа**

№ _____, провадження № _____, якою Особа_2 обрано запобіжний захід – тримання під вартою до _____ року, слідчий суддя Особа_3

Підзахисний (підозрюваний): **В інтересах Особа_2, _____**

року народження, що утримується в ізоляторі тимчасового тримання Відділу забезпечення досудового слідства Служби безпеки України 01010, м. Київ, пров. Аскольдів, 3-А

Кримінальне провадження: **0000000000000000**

Підозра: **ч.1 ст. 258–3 КК України**

Захист просить проводити апеляційний розгляд у присутності підозрюваного Особа_2 та просить забезпечити доставку останнього до Апеляційного суду м. Києва.

Захист повідомляє, що захисник Особа_1 перебуватиме за межами України в період з 13.10.2017 до 22.10.2017. Просимо врахувати вказану обставину при призначенні дати апеляційного розгляду.

Захист повідомляє, що отримав неповний текст оскаржуваного рішення (вступну та резолютивну частини). Після отримання повного тексту оскаржуваного рішення, за необхідності, апеляційну скаргу буде доповнено.

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

**на ухвалу Шевченківського районного суду м. Києва від 10.10.2017
про обрання запобіжного заходу**

1. Зазначеною вище ухвалою (далі – Ухвала) задоволено клопотання сторони обвинувачення та обрано запобіжний захід – тримання під вартою – щодо Особа_2, до _____ року включно. Як альтернативний запобіжний захід визначено заставу у сумі п'ятиса розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що становить 800 000, 00 гривень.

2. Захист вважає Ухвалу такою, що винесена із істотним порушенням норм кримінального процесуального закону. Розгляд клопотання проведений слідчим суддею неповно з огляду на наступне:

Істотне порушення вимог процесуального закону

3. Відповідно до вимог ч. 4 та ч. 5 ст. 182 КПК України розмір застави визначається слідчим суддею, судом з урахуванням обставин кримінального правопорушення, майнового та сімейного стану підозрюваного, обвинуваченого, інших даних про його особу та ризиків, передбачених статтею 177 цього Кодексу. Розмір застави повинен достатньою мірою гарантувати виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків та не може бути завідомо непомірним для нього. У виняткових випадках, якщо слідчий суддя, суд встановить, що застава у зазначених межах не здатна забезпечити виконання особою, що підозрюється, обвинувачується у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, покладених на неї обов'язків, застава може бути призначена у розмірі, який перевищує вісімдесят чи триста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб відповідно.

4. Захист у своїх запереченнях на клопотання про обрання запобіжного заходу посилався на наступну практику Європейського суду з прав людини:

5. Розмір застави має бути належним чином обґрунтовано у рішенні, яке встановлює заставу (*Georgieva v. Bulgaria* (Георгієва проти Болгарії), §§ 15, 30 та 31), також має бути враховано матеріальне становище обвинуваченого (підсудного) (*Hristova v. Bulgaria* (Христова проти Болгарії), § 111) та його платоспроможність (*Toshev v. Bulgaria* (Тошев проти Болгарії), §§ 69–73). За певних обставин небезпідставним також буде взяття до уваги суму збитку, що ставиться йому в провину (*Mangouras v. Spain* (Мангурас проти Іспанії) [ВП], §§ 81 та 92).

6. Як було встановлено в судовому засіданні, Особа_2 до затримання офіційно працевлаштований не був, має на утриманні малолітнього сина, дружина Особа_2 не працює, перебуваючи у відпустці по догляду за дитиною. У зв'язку із затриманням Особа_2 позбавлений можливості отримувати заробітну платню та інших доходів не отримує.

7. Захист у судовому засіданні клопотав про визначення розміру застави в мінімальній сумі – 80 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

8. Слідчий суддя визначив розмір застави з перевищенням максимальної межі розміру застави для такого виду злочинів, неправильно кваліфікувавши цей випадок як винятковий.

9. Захист стверджує, що розмір застави є завідомо непомірним для Особа_2, визначений без урахування сімейного стану підозрюваного, його майнового стану та платоспроможності. Докази, документи або показання Особа_2 для цілей визначення розміру застави слідчим суддею досліджені не були.

10. Таким чином, розмір застави Особа_2 визначений з порушенням вимог ст. 182 КПК України та прецедентної практики ЄСПЛ, наведеної вище.

Відсутність обґрунтованої підозри

11. Є невмотивованими в повідомленні про підозру та клопотанні посилення прокурора для обґрунтування своїх висновків про правильність підозри за ч. 1 ст. 258–3 КК України на визнання Організація_1 та Організація_2 терористичними організаціями згідно з Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII.

12. Усупереч вимогам ч. 3 ст. 184 КПК України прокурор, посилаючись на вище зазначений документ, не долучив його до клопотання.

13. Статтею 24 Закону України від 20 березня 2003 року «Про боротьбу з тероризмом» передбачено підстави притягнення організації до відповідальності за терористичну діяльність і правові наслідки визнання її терористичною. Водночас ні ця стаття, ні жодні інші положення чинного законодавства не містять правових норм, які б передбачали обов'язкову передумову притягнення фізичної особи до кримінальної відповідальності за участь у терористичній організації, визнання такої організації терористичною на підставі окремого рішення суду чи іншого уповноваженого органу.

14. Натомість ознаки об'єктивної сторони злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258–3 КК України, зазначено у диспозиції відповідної частини статті, а визначення понять «терористична організація», «тероризм», «терористична діяльність» закріплено у спеціальних нормах ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом».

15. Виходячи із системного аналізу положень ст. 28 КК України та ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», терористична організація за своєю правовою природою є одним із різновидів стійких злочинних об'єднань. Установлення наявності чи відсутності у певної групи чи організації ознак такого об'єднання та визначення його виду належить до повноважень суду при ухваленні вироку про притягнення до кримінальної відповідальності фізичних осіб за участь у злочинному об'єднанні, оскільки такі ознаки є обов'язковими елементами складу відповідних злочинів.

16. Ураховуючи викладене, а також те, що іншого порядку притягнення до кримінальної відповідальності учасників терористичної організації чинним законодавством не передбачено, визнання певної групи чи організації терористичною є компетенцією суду при розгляді конкретного кримінального провадження за обвинуваченням особи (осіб) за ч. 1 ст. 258–3 КК України у розрізі вирішення судом питань, які вирішуються при ухваленні вироку згідно зі ст. 368 КПК України.

Неналежність та недопустимість окремих доказів

17. Стаття 94 КПК України зобов'язує слідчого суддю оцінити докази з погляду їх належності та допустимості. Винятків з цього правила в КПК не міститься, а отже при оцінюванні доказів, доданих до клопотання про обрання запобіжного заходу, слідчий суддя повинен посилається тільки на ті докази, які не викликають сумніву щодо їх належності та допустимості.

18. У томі № 2 клопотання містяться копії протоколів за результатами проведення НС(Р)Д: зняття інформації з телекомунікаційних мереж та зняття інформації з електронних систем.

19. Обидва протоколи є очевидно неналежними та недопустимими з огляду на наступне:

20. Відповідно до інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, зокрема п. 4.3.1, п. 4.3.2., якщо в результаті проведення негласної слідчої (розшукової) дії виявлено ознаки кримінального правопорушення, яке не розслідується в цьому кримінальному провадженні, слідчим або уповноваженим оперативним підрозділом невідкладно складається протокол, що не пізніше 24 годин з моменту виявлення ознак зазначеного кримінального правопорушення надається прокурору, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва. Прокурор досліджує отриману інформацію, визначену в п. 4.3.1, і в разі підтвердження даних про виявлення ознак кримінального правопорушення, яке не розслідується в цьому кримінальному провадженні, узгодивши це питання з керівником прокуратури, складає відповідне клопотання і вносить його на розгляд слідчому судді.

21. Відповідно до витягу з ЄРДР (т. 1, а.к. 13–14) кримінальне провадження № 0000000000000000 було зареєстровано __.03.2017 з правовою кваліфікацією за ч. 3 ст. 110–2 КК України.

22. Відповідно до тексту витягу невстановлені особи направляють до незаконно створених органів влади Організація_1 та Організація_2 частину коштів від реалізації товарів, а службові особи вказаних організацій вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України. При цьому Особа_2 у цьому витягу не фігурує.

23. Негласні слідчі (розшукові) дії були закінчені складанням протоколів __.06.2017 та __.04.2017 (т. 2, а.к. 2–122, 123–168). Обидва протоколи складені до початку провадження 00000000000000, тобто до початку провадження за ст. 258–3 КК України. Про існування такого провадження свідчить постанова прокурора про об'єднання кримінальних проваджень зі збереженням за об'єднаним провадженням № 00000000000000 (т.1, а.к. 19).

24. Сторона обвинувачення провела перевірку Особа_2 на причетність останнього до вчинення дій, що можуть охоплюватися складом злочину, передбаченого ч. 3 ст. 110–2 КК України. За результатами такої перевірки, причетності Особа_2 до вчинення таких дій не встановлено (йому про підозру не повідомлено).

25. Відсутність у матеріалах клопотання про обрання запобіжного заходу протоколу, в порядку п.п. 4.3.1., 4.3.2. інструкції про проведення НС(Р)Д, про виявлення ознак іншого кримінального правопорушення в діях Особа_2, що не розслідувалося в провадженні 0000000000, свідчить про те, що, оцінивши ці матеріали НС(Р)Д, сторона обвинувачення не встановила в діях Особа_2 як ознак кримінального правопорушення, передбаченого ст. 110–2 КК України, так і ознак інших кримінальних правопорушень.

26. Вказані протоколи НС(Р)Д є одночасно недопустимими та неналежними.

27. Відповідно до ст. 85 КПК України належними є докази, які прямо чи непрямо підтверджують існування чи відсутність обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні.

28. Частина 2 ст. 91 КПК України визначає, що доказування полягає у збиранні, перевірці та оцінці доказів з метою встановлення обставин, що мають значення для кримінального провадження.

29. Стаття 86 КПК України визначає, що доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому цим Кодексом.

30. Протоколи НС(Р)Д, що зазначені вище, є неналежними, тому що вони збиралися з метою встановлення причетності невизначеного кола осіб до кримінального правопорушення, передбаченого ст. 110–2 КК України. Проведеною перевіркою причетність Особа_2 не встановлена.

31. Ці протоколи є недопустимими, тому що вони опинилися в кримінальному провадженні № 0000000000000000 не в порядку, передбаченому ст. 257 КПК України та інструкцією, а шляхом об'єднання проваджень.

32. Відповідно до вимог ст. 257 КПК України, якщо в результаті проведення негласної слідчої (розшукової) дії виявлено ознаки кримінального правопорушення, яке не розслідується у цьому кримінальному провадженні, то отримана інформація може бути використана в іншому кримінальному провадженні тільки на підставі ухвали слідчого судді, яка постановляється за клопотанням прокурора.

Слідчий суддя розглядає клопотання згідно з вимогами статей 247 та 248 цього Кодексу і відмовляє у його задоволенні, якщо прокурор, крім іншого, не доведе законність отримання інформації та наявність достатніх підстав уважати, що вона свідчить про виявлення ознак кримінального правопорушення.

33. Прокурор не додав до клопотання відповідну ухвалу слідчого судді Апеляційного суду м. Києва, а слідчий суддя суду першої інстанції не надав оцінки вказаним протоколам в розрізі їх належності та допустимості.

З огляду на викладене вище, керуючись ст.ст. 9, 392, 393, 395, 401, 404, 407, 411, 422 КПК України, рішеннями Європейського суду з прав людини, наведеними в апеляційній скарзі,

ПРОСИМО СУД:

1. Апеляційну скаргу задовольнити.
2. У порядку ст. 404 КПК України повторно дослідити обставини, що неповно були досліджені слідчим суддею під час розгляду клопотання (перелік обставин та доказів, що потребують повторного дослідження, наведено в тексті апеляційної скарги), в тому числі повідомлення про підозру Особа_2, протоколи про проведення негласних слідчих (розшукових) дій тощо, постанову про об'єднання кримінальних проваджень.
3. Ухвалу Шевченківського районного суду м. Києва, справа № _____, провадження № _____, – скасувати.
4. Ухвалити нову ухвалу, якою в задоволенні клопотання сторони обвинувачення про обрання запобіжного заходу Особа_2 – відмовити.

Додатки:

1. Завірена у встановленому законом порядку копія оскаржуваного рішення слідчого судді (Ухвала) – 5 екз.
2. Апеляційна скарга – 5 екз.

«__» _____ 2018 року

Захисник _____

Документи, що підтверджують повноваження захисника (подаються тільки Апеляційному суду м. Києва):

1. Завірена у встановленому законом копія договору про надання правової допомоги Особа_1.
2. Завірена у встановленому законом порядку копія свідчення про право на зайняття адвокатською діяльністю Особа_1.
3. Ордер.
4. Завірена у встановленому законом порядку копія витягу з ЄРАУ.

10. Клопотання в порядку ст. 315 КПК України про зміну запобіжного заходу

Шевченківський районний суд м. Києва

Особа, що заявляє клопотання: **Захисник – адвокат Особа_1**
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40,
офіс 24
+38 050 000 0000

Підзахисний: Особа_2
Кримінальне провадження № : 000000000000000

КЛОПОТАННЯ

в порядку ст. 315 КПК України про зміну запобіжного заходу

1. Підготовче провадження відповідно до ст. 314–316 КПК України складається з трьох обов'язкових та взаємопов'язаних стадій: 1) підготовче судове засідання; 2) вирішення питань, пов'язаних з підготовкою до судового розгляду; 3) закінчення підготовчого провадження і призначення судового розгляду.

2. Відповідно до вимог ст. 291 КПК України до обвинувального акту не можуть бути додані будь-які документи (докази), крім документів, передбачених ст. 291 КПК України.

3. Таким чином, сторона захисту обмежена в процесуальній можливості подавати суду докази в обґрунтування клопотання про зміну запобіжного заходу, проте таке обмеження не впливає на право сторони захисту клопотати про зміну запобіжного заходу, посилаючись на положення КПК України та Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.

4. Особа_2 утримується під вартою на підставі рішень слідчих суддів протягом трьох років.

5. Законом України від 17.07.1997 № 475/97-ВР ратифікована Європейська Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод.

6. Таким чином, із моменту ратифікації Конвенції Держава Україна та її органи влади взяли на себе зобов'язання визнати юрисдикцію Європейського Суду з прав людини (далі – ЄСПЛ), керуватись його рішеннями та при вирішенні будь-якого питання діяти через призму визнання людини та її прав і свобод найвищою цінністю.

7. Відповідно Суд стверджує, що вимога законності не може бути задоволена лише шляхом дотримання національного законодавства, яке само по собі повинно відповідати Конвенції (рішення ЄСПЛ у справі «Плесо проти Угорщини»), тому позбавлення волі може бути цілком законним з погляду внутрішнього права, однак бути свавільним, виходячи зі змісту Конвенції, порушуючи тим самим її положення (рішення ЄСПЛ у справі «А. та інші проти Об'єднаного Королівства»).

8. З наведеного випливає, що рішення суду про застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою/продовження строку дії такого запобіжного заходу буде обґрунтованим не лише, якщо воно відповідає чинному КПК України, але й поставлене з урахуванням положень Конвенції та рішень Європейського суду.

9. Так, у справі «Маккей проти Об'єднаного Королівства» ЄСПЛ зазначив, що основна мета статті 5 Конвенції полягає у запобіганні свавільного або безпідставного позбавлення волі особи.

10. ЄСПЛ під час вирішення справи «Медведєв та інші проти Франції» зауважив, що право на свободу і особисту недоторканість має першочергове значення у «демократичному суспільстві» у значенні, передбаченому Конвенцією.

11. Відповідно до п. «с» ст. 5 Конвенції законними є арешт або затримання, здійснені з метою допровадження особи до компетентного судового органу за наявності обґрунтованої підозри у вчиненні нею правопорушення або якщо обґрунтовано вважається необхідним запобігти вчиненню нею правопорушення чи її втечі після його вчинення.

12. У той же час, Європейський суд зазначає, що національний суд, який вирішує питання про взяття особи під варту, повинен визначити, чи виправдовують інші підстави, наведені органом досудового розслідування, позбавлення особи свободи.

13. Суд у рішенні по справі «Белчев проти Болгарії» наголосив, що обґрунтування будь-якого періоду позбавлення свободи повинно бути переконливо доведено державними органами.

14. Кримінальний процесуальний закон покладає аналогічний обов'язок на сторону обвинувачення, зазначаючи, що остання має довести суду, крім обґрунтованості обвинувачення та наявності ризиків не процесуальної поведінки особи, ще й неможливість застосування більш м'якого запобіжного заходу.

15. Так, відповідно до п. 54 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Зенцов і інші проти Російської Федерації» до визнання винним обвинувачений повинен уважатися невинним, і мета цього положення, по суті, вимагає попереднього звільнення, якщо тривале утримання під вартою більш не є обґрунтованим.

16. Особа, обвинувачувана у вчиненні злочину, має бути завжди звільнена до суду, за винятком випадків, коли Держава може довести, що існують «істотні і достатні» причини для обґрунтування безперервного утримання під вартою.

17. Згідно з п. 88 рішення Європейського суду з прав людини від 05 лютого 2013 року у справі «Мхітарян проти Російської Федерації» на національній владі лежить обов'язок встановити існування конкретних фактів, які можуть стати підставою для продовження строку тримання під вартою. Перекладання на затриману особу тягара доведення цих аргументів рівнозначно скасуванню правила статті 5 Конвенції, яка оголошує взяття під варту винятком з права на свободу, яке допустимо тільки в суворо визначених обставинах.

18. Відповідно до ст. 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Не може продовження терміну утримання обвинуваченого під вартою бути застосовано і з тієї причини, що у справі, на думку обвинувачення, очікується призначення покарання у вигляді позбавлення свободи – рішення ЄСПЛ «Панченко проти Росії», «Ілійков проти Болгарії», «Летілі проти Франції», «Худойоров проти Росії», «Рохліна проти Росії».

19. Відповідно до вимог ч. 3 ст. 5 Конвенції (правова позиція ЄСПЛ викладена у п. 60 рішення від 06 листопада 2008 року у справі «Єлоєв проти України») після спливу певного проміжку часу (досудового розслідування, судового розгляду) навіть обґрунтована підозра у вчиненні злочину не може бути єдиним виправданням тримання під вартою підозрюваного, обвинуваченого, а тому суду в разі задоволення клопотання про обрання або продовження терміна застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою необхідно чітко зазначити у судовому рішенні про наявність іншої підстави (підстав) або ризику, що передбачені ч. 1 ст. 177 КПК України.

20. Обмеження розгляду клопотання про обрання, продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою лише переліком законодавчих (стандартних) підстав для його застосування без встановлення їх наявності та обґрунтованості до конкретної особи є порушенням вимог п. 4 ст. 5 Конвенції (п. 85 рішення ЄСПЛ у справі «Харченко проти України» від 10 лютого 2011 року).

21. Підвищені вимоги до судового розгляду кримінальних справ у порядку КПК України ґрунтуються на існуючій практиці ЄСПЛ та мають ураховуватися судами з огляду на положення ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23.02.2006, оскільки одним із найбільш частих порушень прав людини, визнаних ЄСПЛ у справах проти України, є необґрунтоване ухвалення судами рішень про продовження строку тримання підозрюваного, обвинуваченого під вартою.

22. Прецедентне право Конвенції сформулювало чотири базових причини для відмови у звільненні: а) ризик того, що підсудний не з'явиться в судове засідання; б) ризик того, що підсудний вживатиме заходів для запобігання відправленню правосуддя; в) скоїть інші правопорушення; г) стане причиною порушення громадського порядку (справи «Смирнова проти Росії», «Пірузян проти Вірменії», «Тирон проти Румунії»). Ризик втечі обвинуваченого не може бути встановлений лише на основі суворості можливого вироку. Оцінка такого ризику має проводитися з посиланням на низку інших факторів, які можуть або підтвердити існування ризику втечі або вказати, що такий ризик маловірогідний і необхідність в утриманні особи під вартою відсутня (рішення «Панченко проти Росії»). Ризик втечі має оцінюватися у світлі факторів, пов'язаних з характером особи, її моральністю, місцем проживання, родом занять, майновим станом, сімейними зв'язками та усіма видами зв'язку з країною, в якій така особа піддається кримінальному переслідуванню (рішення «Бекчиев проти Молдови»). Ризик втечі не виникає лише за відсутності постійного місця проживання (рішення ЄСПЛ «Сулаоя проти Естонії»). При цьому, ризик втечі зменшується зі збігом часу, проведеного особою під вартою (п. 64 рішення ЄСПЛ «Ноймайстер проти Австрії»). У той час як серйозність покарання є релевантною обставиною в оцінюванні ризику того, що обвинувачений може втекти, тяжкість обвинувачення не може сама по собі служити виправданням тривалого попереднього ув'язнення особи (рішення ЄСПЛ «Ідалов проти Росії», «Гарицький проти Польщі», «Храїді проти Німеччини», «Ілійков проти Болгарії»).

23. Звертаємо увагу суду, що ступінь всіх вище зазначених ризиків істотно зменшився, адже матеріали кримінального провадження знаходяться під контролем сторони обвинувачення, ключові свідки допитані в порядку ст. 225 КПК України, а обвинувачений утримується під вартою протягом трьох років. Єдиним релевантним ризиком залишається ризик втечі, проте прокурор обґрунтовував його під час виступу лише суворістю можливого покарання.

ПРОСИМО СУД:

1. Змінити Особа_2 запобіжний захід з тримання під вартою на домашній арешт в період з 22–00 години до 07–00 години доби.

«__» _____ 2018 року

Захисник, адвокат _____

11. Клопотання під час судового розгляду про допит свідка

Святошинський районний суд м. Києва
суддя **Особа_1**
провадження 759/00000/18-к
особа, що подає клопотання: **Захисник Особа_2**
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40,
офіс 43 моб. тел. +380500000000
Електронна скринька: zeoss@zeoss.su
в інтересах обвинуваченого: **Особа_3**, 30.01.1988 р.н.
обвинувачення: **ч. 2 ст. 286 КК України**
Кримінальне провадження: **0000000000000000**

КЛОПОТАННЯ про допит свідка **Особа_4** в суді

Як вбачається з реєстру матеріалів досудового розслідування, долученого до обвинувального акту щодо **Особа_3**, під час досудового слідства, слідчим як свідок був допитаний **Особа_4** (Київська область, с. Коцюбинське, вул. Шевченка, 125, моб. тел. 097 000 00 00). Також за участю цього свідка 04.09.2017 слідчим проводився слідчий експеримент. Таким чином, з урахуванням вимог ст. 23 КПК України є необхідність допитати свідка **Особа_4** під час судового засідання, адже показання цього свідка є джерелом доказів та можуть вплинути на допустимість і належність іншого джерела доказів – протоколу проведення слідчого експерименту.

З огляду на вище викладене та з метою недопущення неповноти судового слідства,

ПРОШУ СУД:

1. Клопотання прийняти до розгляду та задовольнити.
2. Викликати для допиту свідка **Особа_4** (Київська область, с. Коцюбинське, вул. Шевченка, 125, моб. тел. 097 000 00 00).

Захисник _____

«__» _____ 2018 року

12. Клопотання про визнання доказу недопустимим

Святошинський районний суд м. Києва

Суддя Особа_1

особа, що подає клопотання: Захисник Особа_2

01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40,

офіс 51 моб. тел. +38050000 00 00

Електронна скринька: zeoss@zeoss.su

в інтересах обвинуваченого: Особа_3

обвинувачення: ч. 2 ст. 286 КК України

Кримінальне провадження: 00000000000000

КЛОПОТАННЯ

про визнання протоколу огляду місця ДТП від 12.08.2015

та схеми до нього очевидно недопустимим доказом

Стороною обвинувачення в судовому засіданні _____ року було надано суду протокол огляду місця дорожньо-транспортної пригоди (далі – протокол) від 12.08.2015 та схему пригоди до нього. Протокол був складений слідчим Особа_4. Під час його складання були присутні водій Особа_3, поняті Особа_5, Особа_6, інспектор Особа_7, спеціаліст-автотехнік Особа_8 та лікар бригади швидкої допомоги Особа_9.

Прошу звернути увагу, що в п. 27 протоколу, який називається «Додатки до протоколу», відсутні відомості про факт складання схеми ДТП.

Зазначену схему ДТП, за дорученням слідчого, було складено капітаном міліції Особа_7 та підписано понятими Особа_5, Особа_6 та водієм Особа_3.

Статтею 39 КПК України передбачено, що керівник органу досудового розслідування організовує досудове розслідування. Керівник органу досудового розслідування уповноважений, в тому числі, визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове розслідування, а у випадках здійснення досудового розслідування слідчою групою – визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих.

Як вбачається з постанови про призначення групи слідчих від 12.08.2015 та витягу з ЄРДР, наданих стороною обвинувачення, в цьому кримінальному провадженні було призначено групу слідчих, а саме: Особа_4, Особа_10, Особа_11, Особа_12, Особа_13.

Отже, капітан міліції Особа_7 не входив до складу групи слідчих, яким доручено проведення досудового розслідування в цьому кримінальному провадженні, а тому незрозумілим є його процесуальне становище в цьому кримінальному провадженні.

Крім того, статтею 41 КПК передбачено, зокрема, що оперативні підрозділи органів Національної поліції здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, прокурора.

У матеріалах провадження відсутні відомості про надання слідчим Особа_4 письмового доручення капітану міліції Особа_7 для проведення будь-яких слідчих дій. Отже, існує обґрунтований сумнів, що схему ДТП складала уповноважена особа.

Також прошу звернути увагу суду на те, що в протоколі відсутній підпис капітана міліції Особа_7, як того вимагає ст. 104 КПК (протокол підписують усі учасники, які брали участь у проведенні процесуальної дії), хоча зі змісту протоколу вбачається, що він був присутній при його складанні.

Відповідно до статті 105 КПК України схема ДТП є додатком до протоколу огляду ДТП від 12.08.2015. Додатки до протоколів повинні бути належним чином виготовлені, упаковані з метою надійного збереження, а також засвідчені підписами слідчого, прокурора, спеціаліста, інших осіб, які брали участь у виготовленні та/або вилученні таких додатків.

Протокол відповідно до статті 106 КПК (Підготовка протоколу та додатку) складається слідчим або прокурором. Отже можна дійти висновку, що протокол огляду ДТП та додаток до нього, а саме схема ДТП, має бути складена слідчим. Статтею 237 КПК передбачено, що слідчий, прокурор можуть залучати спеціаліста для проведення окремої процесуальної дії, що і було зроблено слідчим Особа_4. Але в схемі ДТП відсутній підпис спеціаліста Особа_8, який залучався до складання протоколу огляду місця ДТП, у той самий час схему не складав.

Таким чином, на думку сторони захисту, були допущені критичні процесуальні порушення при складанні протоколу огляду місця ДТП від 12.08.2015 та схеми до нього, що суттєво впливає на ухвалення судом законного рішення по суті, зокрема:

У протоколі відсутні відомості про складання схеми ДТП.

У протоколі відсутній підпис капітана міліції Особа_7, який був присутній при його складанні.

Схема ДТП до протоколу від 12.08.2015 року складена не уповноваженою на те особою, а саме капітаном міліції Особа_7, а не слідчими, які входили до групи слідчих, чи спеціалістом автотехніком Особа_8.

У схемі до протоколу огляду місця ДТП від 12.08.2015 відсутній підпис спеціаліста автотехніка Особа_8.

Статтею 86 КПК України передбачено, що доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому цим Кодексом. Відповідно до статті 84 КПК України доказами в кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку. Статтею 17 КПК України передбачено, що підозра, обвинувачення не можуть ґрунтуватися на доказах, отриманих незаконним шляхом. Таким чином, на думку сторони захисту, відомості, матеріали та інші фактичні дані, отримані органом досудового розслідування в непередбаченому процесуальним законом порядку чи з його порушенням, є очевидно недопустимими в розумінні ст. 89 КПК.

У зв'язку із вище викладеним, керуючись ст. ст. 17, 39, 41, 84, 86, 89, 104, 105, 106, 237 КПК

ПРОШУ СУД:

1. Клопотання прийняти до розгляду та задовольнити.
2. Визнати протокол огляду місця події ДТП від 12.08.2015 та схему до нього очевидно недопустимим доказом.

Захисник _____

«__» _____ 2018 року

13. Зауваження на журнал судового засідання

Святошинський районний суд м. Києва
Суддя **Особа_1**
Провадження 759/00000/18-к
особа, що подає клопотання: **Захисник Особа_2**
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40,
офіс 43 моб. тел. +380500000000
Електронна скринька: zeoss@zeoss.su
в інтересах обвинуваченого: **Особа_3, 30.01.1988 р.н.**
обвинувачення: **ч. 2 ст. 286 КК України**
Кримінальне провадження: **0000000000000000**

ЗАУВАЖЕННЯ
на журнал судового засідання

1. «__» _____ 2018 року суд розглянув це кримінальне провадження.
2. Ознайомившись із журналом судового засідання, мною виявлено в ньому невідповідності і у зв'язку з цим вважаю за необхідне подати на нього зауваження:
 - 2.1. У журналі судового засідання «__» _____ 2018 року зазначено, що перед початком допиту потерпілого суд запитав у потерпілого Особа_4 про його стосунки з обвинуваченим, а також суд запитав, чи отримав потерпілий пам'ятку про процесуальні права. Разом із тим, з аудіозапису цього судового засідання вбачається, що суд вказаних дій не проводив, тим самим не виконавши обов'язків, передбачених ст. 353 КПК України. На підставі викладеного й згідно із ч. 4 ст. 46, ч. 3 ст. 376 КПК України,

ПРОШУ:

1. Перевірити та посвідчити правильність поданих мною зауважень на журнал судового засідання та приєднати їх до матеріалів кримінального провадження.

«__» _____ 2018 року

Захисник _____

14. Апеляційна скарга на вирок суду

Апеляційний суд м. Києва
03680, м. Київ, вул. Солом'янська, 2 а

Через: **Оболонський районний суд м. Києва**
04212, м. Київ, вул. Маршала Тимошенка, 2-Є

Особа, яка подає апеляційну скаргу: **Захисник Особа_1**
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40, оф. 24
+38 050 000 00 00
zeoss@zeoss.su

Судове рішення, яке оскаржується, **Вирок Оболонського районного суду**
і назва суду, який його ухвалив: **м. Києва від 19 травня 2015 року у справі**
ун. № _____, пр. № _____, яким
Особу_2 визнано винним у вчиненні злочину,
передбаченого ч. 1 ст. 115 КК України

Підзахисний (обвинувачений): **Особа_2, 07.03.1991 року народження,**
утримується в ДУ «Київський слідчий
ізолятор»

Кримінальне провадження: **0000000000000000**

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

1. Вироком (далі – Вирок) Оболонського районного суду м. Києва від 19.05.2015 Особу_2 визнано винним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 115 КК України, та засуджено до позбавлення волі строком на 11 років.

2. Уважаю, що Вирок не відповідає фактичним обставинам кримінального провадження, судом першої інстанції допущена неповнота судового розгляду, а також грубо порушено норми процесуального закону. За таких обставин уважаю, що Вирок підлягає скасуванню.

Істотне порушення вимог процесуального закону

3. Вирок фактично ґрунтується на одному доказі – ножі (можливе знаряддя злочину), який нібито був вилучений на місці події (т. __, а.с. ____) та похідному доказі – висновку експертизи № __ від _____ року (т. __, а.с. _____).

4. Звертаю увагу апеляційного суду на те, що стороною захисту під час судових дебатів (т. __ а.с. _____) висловлена вимога про визнання речового доказу (ножа) – недопустимим доказом, висновку експерта № __ – визнання неналежним та недопустимим доказом. Проте суд визнав ніж допустимим доказом, посилаючись у Вироку на те, що постановою слідчого від _____ року цей ніж визнано належним та допустимим доказом. Тобто, в період часу з __.05.2014 до __.07.2014 цей ніж не мав статусу речового доказу, а отже зберігався в невідомому місці, за невідомих умов та на режим його зберігання не поширювалася відповідна інструкція щодо зберігання речових доказів.

5. Протокол огляду місця події (т. __, а.с. ____) не містить у собі даних про те, як саме вилучався ніж. При цьому при проведенні огляду слідчим не залучався спеціаліст, який би міг сприяти коректному вилученню речового доказу.

6. Протокол огляду місця події не містить даних про те, як саме було упаковано ніж, нібито вилучений на місці події. В протоколі відсутні дані про те, які дії вчинялися слід-

чим, який вилучив ніж, для збереження слідів на ножі, з метою їх (слідів) подальшого використання для цілей кримінального провадження.

7. Для встановлення особи, яка залишила сліди на можливому знарядді злочину, була призначена та проведена експертиза (висновок № ____). Під час допиту експерта _____ року щодо роз'яснення нею висновку № ____ від _____ року стороною захисту було поставлено запитання про методику, використану експертом при дослідженні. Експерт повідомила (хоча про це немає жодних відомостей в тексті самого висновку), що нею була використана методика НДЕКЦ МВС України. Також експерт повідомила, що вказана методика є ідентичною методичним рекомендаціям МОЗ України, в структурному підрозділі якого працює цей експерт.

8. Відповідно до методичних рекомендацій МОЗ «Використання ДНК-аналізу у судово-медичних експертизах речових доказів та експертизах спірного батьківства (материнства, підміни дітей», зокрема п. 3 методики (наявна в матеріалах провадження, т. ____ а.с. _____), вилучені речові докази необхідно добре просушити при кімнатній температурі без дії нагрівальних приладів і запакувати в паперові пакети.

9. Відповідно до розділу 9 методичного посібника для судово-медичних експертів, правоохоронців, адвокатів «Судово-медична експертиза об'єктів біологічного походження за STR локусами ядерної ДНК з використанням полімеразно-ланцюгової реакції» (наявний у матеріалах провадження, т. __, а.с. _____), після опису речового доказу проводять вилучення зразку. Під час цієї процедури особливо ретельно необхідно дотримуватися принципу попередження контамінації (забруднення) зразків як сторонньою ДНК (наприклад, особи, яка вилучає зразки), так і ДНК з різних зразків одного й того ж самого речового доказу. У зв'язку із цим спеціаліст у галузі судово-медичної експертизи, який бере участь в огляді місця події, має вжити заходів для попередження контамінації (забруднення). Всі вологі речові докази біологічного походження підлягають попередньому висушуванню за умов відсутності прямої дії тепла та сонячного світла, оскільки вологі біологічні субстрати швидко загнивають, що робить їх непридатними для проведення експертизи (з дотриманням принципу попередження контамінації). Кожний вилучений предмет упаковують окремо так, щоб не пошкодити сліди під час перевезення. Всі упаковані окремо предмети вміщують у загальну тару та запечатують печаткою слідчого.

10. Відповідно до ч. 5 ст. 237 КПК України при проведенні огляду дозволяється вилучення лише речей і документів, які мають значення для кримінального провадження, та речей, вилучених з обігу. Усі вилучені речі і документи підлягають негайному огляду і опечатуванню із завіренням підписами осіб, які брали участь у проведенні огляду. У разі, якщо огляд речей і документів на місці здійснити неможливо або їх огляд пов'язаний з ускладненнями, вони тимчасово опечатуються і зберігаються у такому вигляді доти, доки не буде здійснено їх остаточні огляд і опечатування.

11. Дані про те, що речовий доказ з наявними на ньому слідами, а саме ніж, висушувався за правилами, був опечатаний відповідно до вимог КПК України, зберігався, транспортувався відповідно до вимог методик дослідження ДНК – відсутні. Відсутні навіть дані про те, а чи був він опечатаний (упакований) взагалі, хоча в протоколі для цього виокремлено спеціальний рядок. Відсутність у протоколі огляду місця події даних про те, які дії вчинялися з ножем слідчим при вилученні, породжує обґрунтований сумнів: так звані сліди на руків'ї ножа могли утворитися через контамінацію (забруднення) речового доказу ДНК-слідами невизначеного кола осіб, за невизначених обставин та моменту такої можливої контамінації.

12. У Вироку суд посилається на висновок експерта № ____ від __.__.201_ року (т. ____ а.с. _____), в межах якого було визначено наявність змішаних ДНК-слідів на руків'ї

ножа. Звертаю увагу суду на те, що в матеріалах кримінального провадження відсутня постанова (для кримінальних проваджень, зареєстрованих після 15.03.2018 – ухвала слідчого судді – прим. автора) про призначення вказаної експертизи.

13. Висновок експерта № ___ від _____ року (_____), покладений в основу обвинування, ґрунтується на висновку № ___ від _____ року. Тобто, алельні характеристики ДНК-слідів з руків'я ножа експертом самостійно не визначалися. Експертом ніж (та відповідні ДНК-сліди на ньому) не досліджувався. Експерт в експертизі № ___ використала висновки (оброблені, суб'єктивно оцінені та закріплені на відповідному носіїві) експерта _____, надані в межах іншої експертизи.

14. Звертаю увагу апеляційного суду на ту обставину, що експертиза № ___ від _____ була призначена судом першої інстанції через численні порушення вимог КПК України при призначенні та проведенні первісної експертизи.

15. При призначенні експертизи № __ сторона захисту наполягала на тому, що експерту необхідно надати для проведення експертизи: ніж (для виділення порівняльних зразків) та букальний епітелій Особа_2 (для виділення порівняльних зразків).

16. Проте така позиція захисту була проігнорована, експерту для проведення експертизи та надання висновку № __ були надані висновки первісної експертизи та зразки крові і букального епітелію Особа_2.

17. З огляду на вище викладене та вимоги ч. 2 ст. 86, ч. 5 ст. 101 КПК України прошу суд апеляційної інстанції визнати недопустимими докази: ніж, вилучений на місці події; протокол огляду місця події; висновок первісної експертизи; висновок експерта № __.

Неповнота судового розгляду. Належно не з'ясовані обставини, що характеризують об'єктивну та суб'єктивну сторону злочину.

18. Суд першої інстанції у Вироку визначив, що нібито між Особою_2 та потерпілою раптово виникли неприязні стосунки і в Особи_2 виник умисел на вбивство потерпілої. При цьому Особа_2 нібито використав ніж.

19. У Вироку не зазначено, звідки цей ніж нібито з'явився в руках у Особа_2. Свідок Особа_3 (власник квартири, в якій знайдено труп потерпілої) вказав, що раніше ножа в квартирі не бачив. Таким чином суд першої інстанції та сторона обвинування робить припущення, що нібито Особа_2 приніс його з собою. Це не узгоджується з висновками суду першої інстанції в частині моменту виникнення умислу та раптового виникнення неприязних стосунків між Особою_2 та потерпілою. Цей ніж не пристосований для носіння, довжина леза становить понад 30 см (кухонний ніж).

20. При цьому при огляді місця події було знайдено велику кількість слідів (пальці рук, біологічні зразки на недопалках цигарок тощо). Жодний із них не належить Особа_2. На кухні, в ванній кімнаті не знайдено об'єктів, які б підтверджували факт знищення слідів вчинення злочину (кров потерпілої в раковинах не знайдена). Жодних слідів Особа_2 у квартирі не знайдено. Наслідуючи логіку суду першої інстанції та прокурора, робимо припущення, що можливо Особа_2 знищив усі сліди перебування в квартирі, при цьому залишив можливе знаряддя злочину, на якому пізніше знайшли біологічні сліди, які є єдиним доказом, який свідчить проти Особа_2. Цей аналіз дозволяє критично оцінити встановлений судом першої інстанції мотив вчинення злочину та момент виникнення умислу та породжує обґрунтований сумнів у тому, що Особа_2 перебував у цій квартирі в день убивства.

21. Викладене вище сторона захисту намагалася донести до суду першої інстанції письмово (у відповідних виступах у судових дебатах). Проте у Вироку суду не надана оцінка позиції (версії) захисту, що також свідчить про неповноту судового розгляду.

З огляду на вище викладене, керуючись ст.ст. 392, 393, 407, 410, 411, 417 КПК України,

ПРОШУ СУД:

1. Апеляційну скаргу задовольнити.
2. Обвинувальний вирок Оболонського районного суду м. Києва – скасувати.
3. Кримінальне провадження щодо Особа_2 – закрити в зв'язку із невстановленням достатніх доказів для доведення винуватості Особа_2 і вичерпанням можливості їх отримання.
4. Особа, яка подає апеляційну скаргу, бажає брати участь у апеляційному розгляді.
5. На виконання п. 5 ч. 2 ст. 396, ч. 3 ст. 404 КПК України, з урахуванням неповноти дослідження обставин та у зв'язку із дослідженням обставин з порушеннями прошу суд апеляційної інстанції повторно дослідити обставини, що обґрунтовуються наступними доказами:
 1. Висновок експерта _____;
 2. Розділ 7 Методичних рекомендацій МОЗ «Використання ДНК-аналізу у судово-медичних експертизах речових доказів та експертизах спірного батьківства (материнства, підміни дітей)».
 3. Розділ 15 методичного посібника «Судово-медична експертиза об'єктів біологічного походження за STR локусами ядерної ДНК з використанням полімеразно-ланцюгової реакції».
 4. Викликати та допитати в судовому засіданні експерта.
 5. Протокол огляду місця події (щодо відсутності відомостей про опечатування вилученого на місці пригоди знаряддя злочину та відсутності в протоколі відомостей про порядок вилучення такого знаряддя).

Додатки:

1. Копії апеляційної скарги – 8 екз., 14 арк. кожний.

Надаю Апеляційному суду м. Києва документи, що підтверджують повноваження захисника:

1. Завірена у встановленому законом порядку копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
2. Завірена у встановленому законом порядку копія ордеру.
3. Завірена у встановленому законом порядку копія договору про надання правової допомоги.
4. Завірена у встановленому законом порядку копія витягу з ЄРАУ.

«__» _____ 201_ року

Захисник _____

15. Касаційна скарга на ухвалу суду

Верховний Суд
Касаційний кримінальний суд у складі
Верховного Суду

01043, м. Київ, вул. Пилипа Орлика, 4а

Особа, яка подає скаргу: Захисник Особа_1

01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40, оф.
24

+38 050 000 00 00

zeoss@zeoss.su

Судові рішення, що оскаржуються: Ухвала Апеляційного суду м. Києва від _____, якою вирок (унікальний

номер провадження, номер справи)

Оболонського районного суду м. Києва від –
залишено без змін

Підзахисний (засуджений): Особа_2

Кримінальне провадження: 0000000000000

Особа, яка подає касаційну скаргу, бажає брати участь у касаційному розгляді

КАСАЦІЙНА СКАРГА

на ухвалу Апеляційного суду м. Києва від _____,

справа 11-кп/000/000/2015

1. Вироком Оболонського районного суду м. Києва від _____ (далі – Вирок) Особу_2 визнано винним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 115 КК України.

2. Ухвалою Апеляційного суду м. Києва від _____ (далі – Ухвала) Вирок залишено без змін, а апеляційну скаргу захисника – без задоволення.

3. Вважаю, що Ухвала є незаконною та необґрунтованою. При винесенні Ухвали неправильно застосовані норми процесуального та матеріального права. Ухвала підлягає скасуванню з огляду на наступне:

4. За версією обвинувачення та судів першої, апеляційної інстанції, Особа_2 вчинив умисне вбивство потерпілої Особа_3, нібито нанісши їй численні удари ножем. При цьому Особа_2 заздалегідь придбав знаряддя вчинення злочину і вбив потерпілу через неприємні стосунки, що раптово виникли між ними при зустрічі.

Істотні порушення вимог кримінального процесуального закону

5. При наявності достатніх законних підстав для визнання доказів недопустимими, на яких ґрунтується Вирок та Ухвала, суди першої та апеляційної інстанцій не застосували норми ст.ст. 86, 89 КПК України. При цьому суди взагалі не надали власної оцінки доказам на предмет допустимості, чим грубо порушили вимоги ст. 94 КПК України.

6. Недопустимий з погляду захисту доказ – це ймовірне знаряддя вчинення злочину (ніж). Питання про визнання його недопустимим ставилося захистом як під час судових дебатів у суді першої інстанції, так і в апеляційній скарзі (в тому числі під час апеляційного розгляду). Проте у Вироку визначено, що цей доказ визнано належним та допустимим постановою слідчого. В Ухвалі позиція щодо ножа є ідентичною: суд апеляційної інстанції вказав, що ніж визнано належним та допустимим доказом постановою слідчого. Отже, суди першої та апеляційної інстанції не провели оцінку цього доказу на предмет

допустимості, обмежившись констатацією того, що це за них зробив слідчий у стадії досудового розслідування.

7. Питання недопустимості доказу – ножа – виникає у зв'язку із порядком отримання цього доказу стороною обвинувачення. Зауважу, що ніж, вилучений на місці події, – це єдиний предмет, який нібито (ймовірно) ніс на собі сліди Особа_2. Жодних інших слідів Особа_2 на місці події не виявлено.

8. Відповідно до ч. 5 ст. 237 КПК України при проведенні огляду дозволяється вилучення лише речей і документів, які мають значення для кримінального провадження, та речей, вилучених з обігу. Усі вилучені речі і документи підлягають негайному огляду і опечатуванню із завіренням підписами осіб, які брали участь у проведенні огляду. У разі, якщо огляд речей і документів на місці здійснити неможливо або їх огляд пов'язаний з ускладненнями, вони тимчасово опечатуються і зберігаються у такому вигляді доти, доки не буде здійснено їх остаточні огляд і опечатування.

9. Як у Вироку, так і в Ухвалі суди посилалися на протокол огляду місця події (т. __. а.с. _____), в якому нібито зафіксовано факт виявлення та вилучення ножа.

10. У протоколі огляду місця події взагалі не зазначено, що ніж вилучався та був упакований. У протоколі відсутні дані про те, які дії вчинялися слідчим, який нібито вилучив ніж, для збереження слідів на ножі з метою їх (слідів) подальшого використання для цілей кримінального провадження. До речі, постановою про визнання ножа належним та допустимим доказом, на яку посилалися суди у Вироку та Ухвалі, винесена слідчим __.07.201_ року. Огляд місця події було проведено __.05.201_ року.

11. Таке мотивування недопустимості речового доказу було надано судам першої та апеляційної інстанцій.

12. Як в суді першої, так і в суді апеляційної інстанцій сторона захисту наполягала на проведенні повторної експертизи з наданням експерту ножа та порівняльних зразків Особа_2, а також ставила питання експерту про математичний розрахунок імовірності збігу генетичних ознак. Проте суди не погодилися з позицією та клопотаннями захисту.

13. Отже, ніж є недопустимим доказом, а тому і будь-які висновки експертів, побудовані на такому недопустимому доказі, є недопустимими доказами. Проте, як вже зазначалося, суди першої та апеляційної інстанцій не оцінювали вказані докази з погляду допустимості.

14. Щодо висновку в Ухвалі про те, що позиція захисту відносно ножа та експертизи є суперечливою (з одного боку, прохання про визнання доказів недопустимими, з іншого – клопотання про призначення повторної експертизи із наданням експертам ножа і порівняльних зразків Особа_2), то в цьому випадку захисник підтримував думку підзахисного про те, що суд може або визнати доказ (ніж) недопустимим, або визнати його допустимим і призначити експертизу (про що клопотав Особа_2). У другому випадку сторона захисту наперед підготувала питання експерту, у випадку, якщо експертиза все ж таки буде призначена.

15. Також стороною захисту ставилося питання про недопустимість усіх доказів, наданих стороною обвинувачення, через надання таких доказів суду в підготовчому судовому засіданні, з огляду на наступне.

16. Як визначено ч. 4 ст. 291 КПК України, забороняється долучати до обвинувального акту будь-які документи до початку судового розгляду. Судовий розгляд починається з короткого викладу обвинувального акту прокурором. І лише після цього сторони визначають обсяг доказів та порядок їх дослідження. Це є проявом принципу безпосередності судового розгляду, визначеному в ст. 23 КПК України, адже суд не перевіряє факти і обставини, які йому стали відомі до початку судового розгляду (з матеріалів, що йому надали сторони), а повноцінно досліджує докази, які сприймає вперше. Отже, долучення доказів до обвинувального акту під час підготовчого засідання грубо порушує вимоги ст.ст. 23, 291 КПК України, а так як суд отримав ці докази від сторони обвинувачення всупереч встановленому

процесуальному порядку, то всі докази, надані суду в такий спосіб, є недопустимими. Така вимога була висловлена стороною захисту як суду першої, так і суду апеляційної інстанцій. Посилання суду апеляційної інстанції на зміст положень ст. 317 КПК України як підставу вважати за можливе надання доказів під час підготовчого засідання не ґрунтується на законі та є передчасним. По-перше, ст. 317 КПК України має загальну назву «Матеріали кримінального провадження (кримінальна справа) та право на ознайомлення з ними» та передбачає право учасників процесу на ознайомлення з матеріалами провадження. Про це свідчить формулювання частини першої цієї статті, яка включає до матеріалів кримінального провадження документи, матеріали та судові рішення. Цілком зрозуміло, що судові рішення (в цьому випадку – писаний документ (вирок або ухвала) не може з'явитися в стадії підготовчого судового засідання. По-друге, формулювання цієї норми містить перелік матеріалів, який формується не в один момент, а протягом певного часу: від документів, наданих учасниками провадження, до судового рішення. По-третє, формулювання цієї норми не містить в собі посилання саме на докази, на відміну від ст. 349 КПК України. І, звичайно, що право на ознайомлення з матеріалами кримінального провадження може виникнути лише тоді, коли суд признає справу до судового розгляду, адже судовий розгляд признається на підставі обвинувального акту, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, які відповідають вимогам КПК України. Якщо ж вони таким вимогам не відповідають, то такий акт або клопотання повертаються прокурору, а отже у суду немає жодних повноважень відносно надання права на ознайомлення з матеріалами кримінального провадження з тієї причини, що такого провадження в розумінні ч. 1 ст. 317 КПК України не існує. Отже, в цьому випадку ст. 317 КПК України є загальною нормою, яка закріплює право на ознайомлення з матеріалами провадження, встановлює порядок формування матеріалів кримінального провадження (кримінальної справи) в суді та визначає момент, з якого суд уповноважений надавати матеріали для ознайомлення – момент прийняття судом «кримінальної позовної заяви» (обвинувального акту або клопотання) прокурора до провадження. Лише розташування ст. 317 КПК України в розділі «Підготовче провадження» не означає, що в підготовчому судовому засіданні сторони мають право надавати докази суду. Якщо виходити з погляду буквального сприйняття тексту КПК України – в стадії судового розгляду сторони позбавлені права на ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, оскільки в розділі «Судовий розгляд» відсутня норма, подібна до ст. 317 КПК України.

17. Також протягом судового розгляду та апеляційного оскарження сторона захисту звертала увагу суду на те, що всі матеріали, надані судам першої та апеляційної інстанцій, не можуть бути використані як докази через порушення вимог ч. 9 ст. 290 КПК України. В матеріалах справи відсутні письмові підтвердження сторони захисту про те, що сторони захисту надавалися саме ті документи, які потім сторона обвинувачення надала суду. Так, у матеріалах справи є протоколи розкриття матеріалів прокурором. Проте вони не містять найменувань документів, які розкривалися. Зазначення кількості томів, які містять певну кількість аркушів, а не переліку матеріалів із зазначенням найменування кожного документа, є грубим порушенням вимог ч. 9 ст. 290 КПК України, яке в обов'язковому порядку призводить до процесуальних наслідків, передбачених ч. 12 ст. 290 КПК України. Ці два процесуальні питання (п. 27 та п. 28 касаційної скарги) пов'язані між собою: на відміну від КПК України в редакції 1960 року не всі матеріали справи надаються суду, а лише ті, які сторона самостійно визначає та надає суду і це питання не може вирішуватися в підготовчому засіданні, бо обсяг доказів та порядок їх дослідження визначається в наступній стадії кримінального провадження – на початку судового розгляду.

18. В Ухвалі, зокрема, визначено, що не є переконливими посилання захисника щодо розумного сумніву відносно моменту створення постанов про призначення експертиз №№ _____. Проте даних, що на момент виконання вимог ст. 290 КПК України про-

курором ці постанови справді надавалися захисту, немає. Ці постанови (як і протоколи про відібрання біологічних зразків у Особа_2) не були приєднані до матеріалів справи прокурором аж до моменту судових дебатів. Ці постанови були витребувані судом (захист заперечував з огляду на мотивацію, наведену в п. 28 скарги) і надані прокурором у стадії судового розгляду. Єдиним доказом того, що ці постанови справді існували на стадії досудового розслідування, була думка прокурора про наскрізну перфорацію цих документів (сліди від ниток при зшиванні матеріалів).

19. Сторона захисту ставила ці постанови під сумнів з огляду на те, що в них мало б бути відображено, що до постанови приєднано об'єкт для дослідження, а саме імовірне знаряддя злочину – ніж.

Таким чином, в Ухвалі наявні істотні процесуальні порушення норм процесуального права, визначених у ст.ст. 23, 86, 89, 94, 228, 237, 245, 290, 291 КПК України і допущені порушення призвели до винесення неправосудної Ухвали.

20. Окрім зазначених порушень, судом апеляційної інстанції порушено вимоги ст.ст. 23, 404 КПК України.

21. Сторона захисту клопотала про повторне дослідження обставин, які були досліджені з порушеннями.

22. Суд апеляційної інстанції був зобов'язаний перевірити ці обставини. При цьому, відповідно до ст. 23 КПК України суд мав досліджувати докази безпосередньо в судовому засіданні, а показання експерта та свідка – отримувати усно.

23. Натомість суд апеляційної інстанції жодного з вказаних документів протягом судового засідання не досліджував. При цьому показання, наприклад, свідка Особа_4 суд оцінив за технічним записом, який був зроблений у суді першої інстанції.

Таким чином, суд апеляційної інстанції грубо порушив вимоги ст.ст. 23, 404 КПК України, що призвело до винесення неправосудної Ухвали.

З огляду на вище викладене, керуючись ст.ст. 426, 428, 436, 438, 440, 441 КПК України,

ПРОШУ СУД:

1. Відкрити касаційне провадження за цією касаційною скаргою.
2. Касаційну скаргу задовольнити.
3. Ухвалу Апеляційного суду м. Києва – скасувати.
4. Призначити новий розгляд провадження (справи) в суді апеляційної інстанції.

Надаю суду касаційної інстанції документи, що підтверджують повноваження захисника:

1. Завірена у встановленому законом порядку копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
2. Завірена у встановленому законом порядку копія ордеру.
3. Завірена у встановленому законом порядку копія договору про надання правової допомоги.
4. Завірена у встановленому законом порядку копія витягу з ЄРАУ.

Додані матеріали:

1. Копія обвинувального вироку Оболонського районного суду м. Києва – 10 екз.
2. Копія ухвали Апеляційного суду м. Києва – 10 екз.
3. Копії касаційної скарги – 10 екз.

«__» _____ 201_ року

Захисник _____

16. Заперечення на апеляційну скаргу в кримінальному провадженні

Апеляційний суд міста Києва
03680, м. Київ, вул. Солом'янська, 2 А

особа, що подає заперечення **Захисник адвокат Особа_1**
01033, місто Київ, вул. Володимирська, 40,
офіс 42,
т. 050 000 00 00

вирок Шевченківського районного суду
м. Києва від 27 лютого 2017 року щодо
Особа_2

справа № 11-кп/796/000/2016

Суддя доповідач Особа_3
обвинувачений Особа_2, ч. 2 ст. 185 КК України

Особа, яка подає заперечення на апеляційну скаргу, бажає взяти участь у апеляційному розгляді

ЗАПЕРЕЧЕННЯ НА АПЕЛЯЦІЙНУ СКАРГУ **прокурора Особа_4**

Вироком Шевченківського районного суду м. Києва від 27.02.2017 Особа_2 було визнано невинуватим у вчиненні кримінального правопорушення (таємне викрадення мобільного телефону), передбаченого ч. 2 ст. 185 КК України, та виправдано у зв'язку з тим, що не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати.

Прокурор подав апеляційну скаргу на виправдувальний вирок. Захист не погоджується із апеляційною скаргою прокурора з огляду на наступне:

Щодо відмови в допиті як свідка слідчого Особа_5

В апеляційній скарзі прокурор порушує питання щодо неповноти судового розгляду з огляду на те, що судом було відмовлено в допиті як свідка слідчого Особа_5.

Уважаю, що судом було законно відмовлено у допиті зазначеного свідка, оскільки Особа_5 не був безпосереднім свідком вчинення кримінального правопорушення.

Відповідно до ст. 65 КПК України свідком у кримінальному провадженні може бути фізична особа, якій відомі або можуть бути відомі обставини, що підлягають доказуванню.

Оскільки Особа_5 складав протокол огляду місця події, то він може підтвердити лише факт складання протоколу та показання обвинуваченого Особа_2, відповідно до яких останній нібито повідомив, що телефон він викрав. Таким чином, ідеться про показання з чужих слів (зі слів Особа_2).

Відповідно до ч. 7 ст. 97 КПК України у будь-якому разі не можуть бути визнані допустимим доказом показання з чужих слів, якщо вони даються слідчим, прокурором, співробітником оперативного підрозділу або іншою особою стосовно пояснень осіб, наданих слідчому, прокурору або співробітнику оперативного підрозділу під час здійснення ними кримінального провадження.

Уважаю, що твердження прокурора про те, що судом допущена неповнота судового розгляду, нічим не підтверджується.

Щодо порушення права обвинуваченого на перекладача

В основу обвинувачення було покладено протокол огляду місця події. Судом першої інстанції цей протокол визнано недопустимим доказом. Прокурор в апеляційній скарзі посилається на положення ч. 2 ст. 237 КПК України, відповідно до якої участь підозрюваного під час проведення огляду не є обов'язковою. За логікою прокурора, протокол огляду може бути складено без участі підозрюваного, а так як його участь не є обов'язковою, то право на переклад підозрюваному може і не забезпечуватися.

Але, як вбачається з протоколу огляду місця події, Особа_2 нібито був присутній під час його складання, а також нібито повідомив, що телефон він викрав (надав пояснення). Крім того, відповідно до протоколу огляду у нього вилучався телефон.

Таким чином, Особа_2 відповідно до вимог ст. 104 КПК України мав право на ознайомлення з протоколом огляду, але зважаючи на те, що він не володіє українською мовою, йому потрібні були послуги перекладача, що не було забезпечено слідчим у порушення вимог ст. 42 КПК України.

Отже, вважаю, що в цьому випадку було порушено право Особа_2 на перекладача.

**Щодо повноважень слідчого Особа_5
на складання протоколу огляду місця події**

Прокурор в апеляційній скарзі стверджує, що слідчий Особа_5 мав повноваження на складання зазначеного протоколу. В обґрунтування цього прокурор посилається на Інструкцію «Про організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень», яка затверджена наказом МВС України № 700 від 14 серпня 2012 року (далі – Інструкція).

Хочу зауважити, що відповідно до п. 2.1 Інструкції при надходженні до органу внутрішніх справ заяви або повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення оперативний черговий територіального органу внутрішніх справ (далі – оперативний черговий) зобов'язаний негайно надати її начальнику слідчого підрозділу, який визначає слідчого, що здійснюватиме досудове розслідування, а також поінформувати начальника територіального органу внутрішніх справ.

Таким чином, п. 2.1 Інструкції та статтею 39 КПК України передбачено, що керівник слідчого підрозділу визначає слідчого для проведення досудового розслідування. Але, як вбачається із матеріалів кримінального провадження, ні на момент складання протоколу, ні в подальшому слідчий Особа_5 не отримував доручення на проведення досудового розслідування, а отже і не мав повноважень на проведення слідчих дій.

Прошу звернути увагу, що відсутність повноважень слідчого Особа_5 на складання зазначеного протоколу була однією із підстав для визнання протоколу огляду місця події недопустимим доказом.

Зокрема, в судовому засіданні було встановлено, що в порушення вимог ст. ст. 42, 104, 237 КПК України в протоколі огляду місця події:

- 1) відсутній підпис обвинуваченого Особа_2, хоча, як вбачається зі змісту протоколу, у нього вилучався телефон і нібито він повідомляв, що телефон він викрав;
- 2) відсутні відомості про факт його відмови від підписання протоколу, засвідчений підписами понятих;
- 3) відсутні відомості про залучення перекладача, оскільки Особа_2 не володіє державною мовою;
- 4) відсутні відомості щодо способу опечатування мобільного телефону, що призвело до неможливості встановити чи цей телефон оглядався пізніше слідчим Особа_6. Цей факт, у свою чергу, призвів до визнання протоколу огляду предмета також недопустимим доказом;

- 5) наявні підписи понятих та потерпілого, але, як вбачається із показань потерпілого Особа_7, він не бачив у кого вилучався. Телефон йому принесли співробітники міліції і повідомили, що телефон викрав Особа_2. Крім того, потерпілий повідомив, що протокол огляду місця складався в його присутності у службовому кабінеті, а поняті були запрошені вже після складання протоколу.

Щодо показань свідків оперуповноважених Особа_8 та Особа_9

Як вбачається із апеляційної скарги, прокурор стверджує, що судом не прийнято до уваги та не викладені повні показання зазначених свідків, які нібито вказують, що Особа_2 дивився в скляні двері піцерії, а потім зайшов туди (та, на думку прокурора, вчинив протиправні дії) і швидко вийшов.

Але це не відповідає дійсності, оскільки показання цих свідків повністю викладені в судовому рішенні і оцінені з погляду належності та допустимості. Показання, на які посилається прокурор, були надані слідчому під час досудового розслідування та не були підтверджені під час судового розгляду.

Тому твердження прокурора про те, що судом не прийнято до уваги та не викладені повні показання зазначених свідків, є безпідставними.

Щодо прохальної частини апеляційної скарги

У прохальній частині апеляційної скарги прокурор просить провести повне судове слідство та перевірити усі зібрані докази. На відміну від КПК України в редакції 1960 року, чинним КПК України відновлення судового слідства не передбачено.

Відповідно до ст. 404 КПК України суд зобов'язаний повторно дослідити обставини за умови, що вони досліджені не повністю або з порушенням. Таким чином, законодавець встановив певні обмеження щодо повторного дослідження обставин. Умовами повторного дослідження є клопотання про повторне дослідження обставин з обов'язковим обґрунтуванням того, в чому полягає неповнота або порушення під час дослідження тієї чи іншої обставини.

В апеляційній скарзі прокурор не вказує, які порушення були допущені судом першої інстанції під час дослідження всіх обставин справи, не зазначає підстави для повторного дослідження доказів. При цьому прокурором до початку апеляційного розгляду не заявлено клопотань про дослідження доказів.

З огляду на вище викладене,

ПРОШУ СУД:

1. Відмовити в задоволенні апеляційної скарги прокурора в повному обсязі.
2. Залишити вирок Шевченківського районного суду м. Києва від 27 лютого 2017 року без змін.

Додатки:

1. Доручення Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги.
2. Ордер.
3. Копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.
4. Копія витягу з ЄРАУ.

23 квітня 2017 року

Захисник _____

17. Заява про перегляд судових рішень за виключними обставинами

**Верховний Суд
Велика Палата**
вул. П. Орлика, 4а, м. Київ, 01043

Особа, яка подає заяву: Особа_1

01010, м. Київ, вул. Вишнева, 12, кв.1
Номер засобу зв'язку: +38 050 000 00 00
Адреса електронної пошти: немає

**Судове рішення, про перегляд якого
подається заява:**

**Ухвала Апеляційного суду міста
Києва від 01 липня 2015 року
та Ухвала Вищого спеціалізованого
суду України з розгляду цивільних
і кримінальних справ від 03 серпня
2015 року, справа № _____**

ЗАЯВА

**про перегляд судових рішень за виключними обставинами
в порядку ст. 459 КПК України**

1. Вироком Оболонського районного суду міста Києва від 07 травня 2015 року ОСОБА_1 визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 309 КК України, та засуджено до покарання у вигляді позбавлення волі на строк 2 роки 6 місяців.

2. ОСОБА_1 визнано винуватим у тому, що він 22 січня 2015 року близько 13-ї години, перебуваючи біля ТРЦ «Дрім Таун» (просп. Оболонський, 1б, м. Київ), придбав у невстановленої досудовим слідством особи 10 блистерних упаковок (по 10 пігулок у кожній) з надписом «Tramadol Actavis», сплативши за це 1 тис. грн., які зберігав при собі без мети збуту. Того ж дня біля станції метро «Оболонь» у м. Києві ОСОБА_1 був зупинений працівниками міліції, які в присутності понятих виявили та вилучили в нього придбаний наркотичний засіб, обіг якого обмежено, із загальним вмістом трамадолу 5 г, тобто у великому розмірі.

3. Ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 01 липня 2015 року відмовлено у відкритті апеляційного провадження за скаргою захисника Особа_2 в інтересах засудженого ОСОБА_1 на вище зазначений вирок. Апеляційний суд керувався тим, що рішення суду першої інстанції не може бути оскаржене в апеляційному порядку з підстав заперечення обставин, які ніким не оспорювалися під час судового розгляду й дослідження яких було визнано судом недоцільним відповідно до положень ч. 3 ст. 349 КПК України.

4. Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі – ВССУ) від 03 серпня 2015 року відмовлено у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою захисника Особа_2 в інтересах засудженого ОСОБА_1 на ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 01 липня 2015 року. Судове рішення мотивовано тим, що суд апеляційної інстанції діяв згідно з вимогами кримінального процесуального закону.

Ця заява подається з виключної обставини – встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні цієї справи судом.

5. 25 липня 2017 року Європейський суд з прав людини (далі – ЄСПЛ) постановив рішення у справі «ОСОБА_1 проти України», яке набуло статусу остаточного 25 жовтня

2017 року, щодо порушення ст. 2 Протоколу № 7 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі – Конвенція), що полягає в порушенні національними судами суті права заявника на подання апеляційної скарги.

6. Це судове рішення мотивовано тим, що апеляційна скарга заявника стосувалася питання правової кваліфікації дій, у вчиненні яких він зізнався (п. 32). ЄСПЛ у п. 33 рішення зазначає, що апеляційний суд прямо посилався на правову кваліфікацію дій заявника як на одну з підстав неможливості оскарження вироку, а ВССУ погодився з його висновками.

7. Водночас ЄСПЛ зауважив, що позиція національних судів у кримінальній справі заявника прямо суперечить тлумаченню відповідних положень законодавства Урядом України і наведеній практиці ВССУ, згідно з якою поняття «обставини», використане під час відповідного провадження на національному рівні, поширюється лише на фактичні обставини справи та не містить їхньої кримінально-правової кваліфікації. На думку ЄСПЛ, не можна стверджувати, що заявник повинен був передбачати, що, не оспороюючи факти, встановлені в судовому засіданні, він відмовився від можливості оскарження обвинувального вироку щодо себе, якщо він уважав правову кваліфікацію своїх дій неправильною.

8. Оскільки ОСОБА_1 не зміг реалізувати своє право на перегляд у апеляційному порядку вироку Оболонського районного суду міста Києва від 07 травня 2015 року, то варто констатувати, що він і далі зазнає негативних наслідків рішень, ухвалених на національному рівні. Такими рішеннями, які перешкодили ОСОБА_1 в реалізації права на апеляційний перегляд винесеного щодо нього вироку, є ухвала Апеляційного суду міста Києва від 01 липня 2015 року та ухвала ВССУ від 03 серпня 2015 року. Отже, додатковим заходом індивідуального характеру, який потрібно застосувати у цьому провадженні для відновлення права на апеляційне оскарження, є повторний розгляд апеляційної скарги ОСОБА_1 Апеляційним судом міста Києва.

Ураховуючи викладене та керуючись ст. 467 КПК України,

ПРОСИМО СУД:

1. Заяву задовольнити.
2. Ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 01 липня 2015 року та ухвалу Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 03 серпня 2015 року щодо ОСОБА_1 скасувати.
3. Кримінальне провадження передати на новий розгляд до Апеляційного суду міста Києва.

Додатки:

1. Копія рішення Європейського суду з прав людини.
2. Копія заяви та доданих до неї документів – 8 примірників.

«__» _____ 2018 року

Особа, яка подає заяву _____

18. Клопотання про помилування

Президенту України

01220, м. Київ, вул. Банкова, 11

Через: Установу виконання покарань _____

Від: Особа_1, засудженого до довічного позбавлення волі вироком _____ районного суду м. Києва від _____, що відбуває покарання в установі виконання покарань № _____ (поштовий індекс, адреса, засоби зв'язку).

КЛОПОТАННЯ про помилування

1. Я був засуджений _____ районним судом м. Києва за вчинення злочину, передбаченого ст. 93 КК України. З моменту набрання вироком законної сили минуло двадцять років та два місяці.

2. Відповідно до п. 4 Положення про порядок здійснення помилування, затвердженого Указом Президента України від 21.04.2015 № 223/2015, у випадку засудження особи до довічного позбавлення волі клопотання про її помилування може бути подано після відбуття нею не менше двадцяти років призначеного покарання.

3. За час відбування покарання я не порушував режим в установі виконання покарань, маю позитивну характеристику. Я є людиною похилого віку, третина мого життя пройшла в установі виконання покарань. За час перебування в установі виконання покарань я захворів на кілька захворювань, наявність яких не є підставою для звільнення мене від подальшого відбування покарання, проте перебіг та наслідки яких завдають мені страждань і лікувати які в умовах установи виконання покарань неможливо.

4. Я повністю усвідомив страшні наслідки свого вчинку та розкався в ньому. Став на шлях виправлення та не становлю суспільної небезпеки. Я позитивно характеризуюся священником, який з певною періодичністю проводить зі мною зустрічі. Я відшкодував (наскільки можливо відшкодувати шкоду, завдану моїм страшним вчинком) родині потерпілого.

Ураховуючи вище викладене, керуючись нормами Положення про порядок здійснення помилування, затвердженого Указом Президента України від 21.04.2015 № 223/2015,

ПРОШУ ВАС:

1. Клопотання задовольнити.
2. Видати Указ Президента України про помилування мене, Особа_1, шляхом заміни довічного позбавлення волі на позбавлення волі на строк двадцять п'ять років.

Додатки:

1. Копія вироку.
2. Медична документація.
3. Докази відшкодування шкоди, завданої злочинцем.
4. Характеристика.

«__» _____ 2018 року

Засуджений _____

19. Клопотання в справі про адміністративне правопорушення про призначення експертизи

Апеляційний суд Київської області
вул. Володимирська, 15, м. Київ, 01601

Суддя: **Особа_1**

особа, що притягається **Особа_2, 02.01.1982 р.н. (ст. 124 КУпАП)**

до адміністративної зареєстрований та проживає: м. Київ,

відповідальності: вул. Липова, 12, будинок 1

моб. тел. +38 000 00 00

електронна скринька відсутня

представник особи (захисник), яка **адвокат Особа_3,**

притягається до адміністративної адреса для листування: вул. Володимирська, 40,

відповідальності: офіс 24, м. Київ, 01033

моб. тел. + 38 000 00 00

ел. скринька: zeoss@zeoss.su

справа: 369/0000/17

провадження: 3/369/0000/17

КЛОПОТАННЯ

про призначення комплексної транспортно-трасологічної та автотехнічної судової експертизи

Як вбачається із обставин справи, 21.11.2017 о 16:20 год. по вул. Шевченка, 11, у с. Михайлівка, Києво-Святошинського району Київської області, відбулася дорожньо-транспортна пригода за участю автомобіля марки «Toyota», р.н. АА 0000 КА під керуванням Особа_4, та автомобіля марки «Skoda Octavia» р.н. АІ 0000 ЕТ під керуванням Особа_3. Під час цієї дорожньо-транспортної пригоди транспортні засоби отримали механічні пошкодження.

Оскільки пояснення учасників та свідка цієї дорожньо-транспортної пригоди містять істотні суперечності, а для з'ясування усіх обставин справи необхідно застосувати спеціальні знання, керуючись ст.ст. 251, 273 КУпАП,

ПРОШУ СУД:

1. Клопотання задовольнити.
2. Призначити комплексну транспортно-трасологічну та автотехнічну судову експертизу, проведення якої доручити Київському науково-дослідному інституту судових експертиз.
3. На вирішення експертам поставити наступні питання:
 - де знаходиться місце зіткнення автомобіля «TOYOTA» і автомобіля «SKODA», виходячи зі слідів, зафіксованих на схемі ДТП (додаток до протоколу про адміністративне правопорушення)?
 - чи міг здійснювати обгін водій автомобіля «TOYOTA» в цій дорожній обстановці?
 - чи міг здійснювати обгін двох автомобілів, які рухались попереду, водій автомобіля «TOYOTA» в цій дорожній обстановці?
 - чи відповідали вимогам Правил дорожнього руху дії водія «TOYOTA» при здійсненні обгону (а саме п. 12.1 і 14.2 згідно з Протоколом про адміністративне правопорушення)?

- як повинен був діяти водій «SKODA» в цій дорожній обстановці?
- чи відповідали вимогам Правил дорожнього руху дії водія «SKODA» при здійсненні повороту наліво?

4. Для проведення експертизи надати наступні вихідні дані:

Профіль дороги – пряма в плані.

Дорожнє покриття – асфальтобетонне, стан покриття – сухе.

ДТП трапилось у світлу пору доби.

Розмітка і дорожні знаки перед місцем пригоди відсутні.

Автомобіль «TOYOTA» знаходився у технічно справному стані, здійснював обгін двох попутних автомобілів при відсутності зустрічних транспортних засобів.

Автомобіль «SKODA» знаходився у технічно справному стані, здійснював поворот наліво на прилеглу територію, де були розташовані торговельні споруди, при відсутності зустрічних транспортних засобів.

Дозволена швидкість руху на ділянці, де сталася дорожньо-транспортна пригода, становить 60 км/год.

Розташування транспортних засобів та слідової інформації на місці пригоди зафіксовано на схемі ДТП (додаток до протоколу про адміністративне правопорушення).

Виходячи з пояснення Особа_3, «...двигаясь на своем автомобиле со стороны с. _____ в сторону с. _____, включил левый поворот, начал притормаживать для маневра влево, к торговым павильонам. Снизил скорость, я посмотрел в зеркало заднего вида и в левое боковое увидел за мной, в метрах 50 (может дальше) автомобиль и начал маневр, после того, как я уже был на съезде с дороги, услышал тормоза и почувствовал удар в левую часть автомобиля».

Виходячи з пояснення Особа_4, «керуючи автомобілем «TOYOTA», рухаючись по с. _____ зі швидкістю 55 км/год., впевнившись у подальшому в безпечності, почав маневр обгону; рухаючись попереду в правій смузі, автомобіль «SKODA» почав здійснювати поворот вліво, побачивши це, я почав гальмувати...Хочу зазначити, що між мною та автомобілем «SKODA», знаходився ще автомобіль, марки якої я не запам'ятав...».

Виходячи з пояснень свідка Особа_5, «... 21.10.2017 близько 16 год. я знаходився в автомобілі TOYOTA під керуванням Особа_4, який, рухаючись в с. _____, увімкнувши покажчик лівого повороту, почав обгін автомобіля, який рухався попереду (марку та колір не пам'ятаю), та почав виїжджати на зустрічну смугу, на якій транспортних засобів не було. Коли автомобіль TOYOTA під керуванням Особа_4 вже на півкорпусу обігнав автомобіль, який їхав попереду, раптом автомобіль SKODA, який рухався попереду цього автомобіля, почав здійснювати поворот наліво, в результаті чого відбулось зіткнення».

Захисник _____

«__» _____ 2018 року

20. Апеляційна скарга на постанову суду в справі про адміністративне правопорушення

До: Апеляційного суду м. Києва
03680, м. Київ, вул. Солом'янська, 2-а

Через: Шевченківський районний суд м. Києва
04655, м. Київ, вул. Смирнова-
Ласточкина, 10-б
03680, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А

Суддя: Особа_1

Представник потерпілого, адвокат: Особа_2
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 40
офіс 24
Тел. 050 000 0000

Особа, яка подає скаргу (потерпілий): Особа_3,
(адреса, дата народження, номер
телефону)

Справа № 761/00000/14-п

Провадження № 3/761/00000/2014

Прошу повідомити мого представника, Особа_2, про час та місце розгляду справи апеляційним судом. Представник Особа_2 надасть документи, що підтверджують його повноваження, в судовому засіданні

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

на постанову Шевченківського районного суду від 16 жовтня 2014 року

1. Постановою (далі – Постанова) Шевченківського районного суду м. Києва від 16 жовтня 2014 року провадження по справі про притягнення Особа_4 за ст. 124 КУпАП закрито за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.

2. Я вважаю, що в цьому випадку Постанова винесена всупереч нормам КУпАП та не відповідає фактичним обставинам справи.

3. За таких обставин, вважаю, що Постанова підлягає скасуванню з наступних причин:

4. Відповідно до тексту Постанови Особа_4 свою провину не визнав, суду пояснив, що він закінчував маневр (проїжджав перехрестя) на сигнал світлофора, що дозволяв рух. Натомість я, Особа_3, почав рух (виїзд на перехрестя), не дочекавшись зеленого сигналу світлофора.

5. Суд у Постанові встановив, що з наданих мною відеоматеріалів вбачається, що я, Особа_3, розпочав рух на дозволяючий сигнал світлофора, проте це не спростовує пояснень Особа_4 про те, що він (Особа_4) закінчував рух через перехрестя, що його також було розпочато на зелений сигнал.

6. З незрозумілих причин Суд у Постанові не аналізує та не дає оцінку поясненням свідка Особа_5 (пояснення наявні в матеріалах справи), який повідомив, що автомобіль «Шкода» під керуванням Особа_4 рухався на заборонений сигнал світлофора.

7. З незрозумілих причин Суд у Постанові не аналізує та не дає оцінку поясненням свідка Особа_6 (пояснення наявні в матеріалах справи), який підтверджує мої (Особа_3) пояснення в повному обсязі.

8. Оскільки суперечливість пояснень учасників ДТП стосується питання про те, на який сигнал світлофора рухались автомобілі, керовані учасниками ДТП, суду належало витребувати циклограму перемикання світлофорних сигналів (графік роботи світлофорного об'єкта), який дослідити з участю спеціаліста-автотехніка і дати оцінку діям обох учасників ДТП з погляду дотримання ними не лише вимог п. 8.7.3, яким регламентовано значення сигналів світлофора, а й вимог розділу 16 Правил дорожнього руху України, яким регламентовано проїзд перехресть, зокрема вимог п. 16.5, що регламентує рух на регульованому перехресті. (Ця позиція потерпілого збігається з позицією Верховного Суду України, постанова від 19.12.2005, надруковано в «Судова практика у справах про адміністративні правопорушення (2003–2005 рр.)», 2006 р.)

9. З наведених вище обставин випливає, що Постанова не може вважатися законною та обґрунтованою, адже в порушення вимог ст. 245, 252 КУпАП суд з достатньою повнотою не з'ясував всі обставини справи, не дослідив та не дав належної оцінки доказам, не встановив, ким з учасників дорожнього руху були допущені порушення правил безпеки руху та які саме вимоги цих правил.

10. Я, Особа_3, в розумінні ст. 269 КУпАП є потерпілим у цьому провадженні.

З огляду на вище викладене та керуючись ст. ст. 245, 252, 280, 294 КУпАП України,

ПРОШУ СУД:

1. Апеляційну скаргу задовольнити.
2. Скасувати постанову Шевченківського районного суду від 16 жовтня 2014 року в цьому провадженні.
3. Прийняти нову постанову, якою визнати Особа_4 винним у вчиненні правопорушення, передбаченого ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Додатки:

1. Апеляційна скарга, 3 екз., кожний на 3 арк.
2. Клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження, 1 екз. на 2 арк.

16 лютого 2015 року

21. Заперечення на апеляційну скаргу в справі про адміністративне правопорушення

Апеляційний суд Київської області
вул. Володимирська, 15, м. Київ, 01601

через: Києво-Святошинський районний суд Київської області
вул. Мельниченка, 1, Київ, 03170

Головуючий суддя

в I інстанції: Особа_1

особа, що притягається Особа_2

до адміністративної зареєстрований та проживає: м. Київ,

відповідальності: вул. Світанкова, 8, буд. 1

моб. тел. +38 000 00 00

електронна скринька відсутня

Захисник особи, що притягається адвокат Особа_3,

до адміністративної адреса для листування: вул. Володимирська, 40,

відповідальності: офіс 24, м. Київ, 01033

моб. тел. + 38 050 000 00 00

ел. скринька: zeoss@zeoss.su

справа: 369/000000/17

провадження: 3/000000/17

ЗАПЕРЕЧЕННЯ на апеляційну скаргу

Постановою Києво-Святошинського районного суду Київської області від 06.11.2017 Особа_2 визнано невинним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, провадження закрито в зв'язку із відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.

Не погоджуючись із судовим рішенням, потерпілий Особа_4 подав апеляційну скаргу на зазначену постанову суду, в якій просить постанову Києво-Святошинського районного суду Київської області від 06.11.2017 скасувати, ухвалити нову постанову, якою Особу_2 визнати винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.

В обґрунтування апеляційної скарги потерпілий Особа_4 зазначає, що суд допустив процесуальні порушення та неповно дослідив обставини справи, що призвело до ухвалення незаконного судового рішення.

Апелянт зазначає, що суд безпідставно не врахував дані, які містяться в протоколі про вчинення адміністративного правопорушення, як такі, що підтверджують винуватість Особа_2 у вчиненні адміністративного правопорушення.

Але як було встановлено судом першої інстанції протокол про вчинення адміністративного правопорушення містить посилання на порушення з боку Особа_2 пунктів 2.3, 12.1, 14.2 ПДР України, та разом із тим відсутні посилання на відповідні підпункти.

Так, п. 2.3 та п. 14.2 ПДР України містить по чотири підпункти, та, ймовірно, уповноважені особи поліції при складанні протоколу мали зробити посилання на п. п. «б» п. 14.2 ПДР України, відповідно до якого перед початком обгону водій повинен переконатися в тому, що водій транспортного засобу, який рухається попереду по тій самій смузі, не подав сигналу про намір повороту (перестроювання) ліворуч.

Отже, як зазначив суд першої інстанції, уповноважені особи органів Національної поліції при складанні протоколу про вчинення адміністративного правопорушення не конкретизували, в чому виразилося порушення Особа_2 п. 2.3. та п. 14.2 ПДР.

Таким чином, твердження апелянта про те, що протокол про вчинення адміністративного правопорушення містить об'єктивні дані, які підтверджують винуватість Особа_2, є безпідставними.

Також потерпілий Особа_4 стверджує, що судом безпідставно було приєднано до матеріалів справи консультативний висновок транспортно-трасологічного і автотехнічного дослідження обставин дорожньо-транспортної пригоди _____ року, відповідно до якого в діях Особа_2 не вбачається невідповідність вимогам п. 14.2 ПДР України.

Апелянт зазначає, що зазначений висновок не має обов'язкового характеру для суду першої інстанції, а кваліфікація судового експерта викликає сумніви в апелянта.

Але, як зазначено в оскаржуваній постанові, у суду відсутні сумніви щодо компетентності експерта, що підтверджується відповідними документами, наданими судовим експертом (свідцтво судового експерта, витяг з єдиного реєстру судових експертів).

Також слід зазначити, що доказом у справі про адміністративне правопорушення може бути, зокрема, висновок експерта. Слід зазначити, що потерпілий під час розгляду справи в суді першої інстанції клопотав про проведення судової експертизи не заявляв, висновків експертів не долучав, а тому всі його твердження про необґрунтованість посилення суду першої інстанції на консультативний висновок, який був долучений Особа_2, є суб'єктивною думкою апелянта, яка не підтверджується матеріалами провадження.

У зв'язку із вище викладеним,

ПРОШУ СУД:

1. Апеляційну скаргу Особа_4 залишити без задоволення.
2. Постанову Києво-Святошинського районного суду Київської області від 06.11.2017 залишити без змін.

«__» _____ 2018 року

Захисник _____

22. Заява до Європейського суду з прав людини у кримінальній справі

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

UKR - 2016/1

Формуляр заяви

Примітка щодо цього формуляру

Цей формуляр заяви є офіційним юридичним документом та може вплинути на Ваші права і обов'язки. Будь ласка, дотримуйтесь вказівок, які містяться у «Нотатці для заповнення формуляру заяви». Переконайтеся, що Ви заповнили кожну графу, яка відповідає Вашій ситуації, та надали всі необхідні документи.

Увага: Якщо Ви подасте неповну заяву, вона не буде прийнята (див. статтю 47 Регламенту Суду). Зауважте зокрема, що стаття 47 § 2 (а) ВИМАГАЄ, щоб стислий виклад фактів, скарг та інформація про дотримання критеріїв прийнятності були на відповідних сторінках формуляру заяви. Заповнений формуляр заяви повинен дозволяти Суду визначити суть та обсяг заяви, не звертаючись до будь-яких інших документів.

Наклейка зі штрих-кодом

Якщо Суд вже надіслав Вам набір наклейок зі штрих-кодом, будь ласка, наклейте одну з них тут:

№ справи

Якщо Суд вже повідомив Вас про номер, який надано Вашій справі за цими скаргами, будь ласка, вкажіть його тут:

А. Заявник

А.1. Фізична особа

Цей розділ стосується лише заявників, які є фізичними особами. Якщо заявник є юридичною особою, йому треба перейти до розділу А.2.

1. Прізвище

2. Ім'я та по батькові

3. Дата народження

0	1	1	2	1	9	9	3
Д	Д	М	М	Р	Р	Р	Р

 наприклад, 31/12/1960

4. Місце народження

5. Громадянство

6. Адреса

04050, м.Київ, вул. Дегтярівська, будинок 13"/>

7. Телефон (включно з міжнародним кодом)

8. Електронна пошта (якщо є)

9. Стать чоловіча жіноча

А.2. Юридична особа

Цей розділ треба заповнити тільки у тих випадках, коли заявником є підприємство, неурядова організація чи інша юридична особа. У цьому випадку також заповніть, будь ласка, розділ D.1.

10. Назва

11. Ідентифікаційний номер (за наявності)

12. Дата реєстрації чи створення (якщо є)

Д	Д	М	М	Р	Р	Р	Р

 наприклад, 27/09/2012

13. Вид діяльності

14. Юридична адреса

15. Телефон (включно з міжнародним кодом)

16. Електронна пошта

В. Держава/держави, проти якої/яких подається заява

17. Поставте відмітку навпроти держави/держав, проти яких подається заява

☐ ALB - Албанія	☐ ITA - Італія
☐ AND - Андорра	☐ LIE - Ліхтенштейн
☐ ARM - Вірменія	☐ LTU - Литва
☐ AUT - Австрія	☐ LUX - Люксембург
☐ AZE - Азербайджан	☐ LVA - Латвія
☐ BEL - Бельгія	☐ MCO - Монако
☐ BGR - Болгарія	☐ MDA - Молдова
☐ BIH - Боснія і Герцеговина	☐ MKD - "Колишня Югославська Республіка Македонія"
☐ CHE - Швейцарія	☐ MLT - Мальта
☐ CYP - Кіпр	☐ MNE - Чорногорія
☐ CZE - Чеська Республіка	☐ NLD - Нідерланди
☐ DEU - Німеччина	☐ NOR - Норвегія
☐ DNK - Данія	☐ POL - Польща
☐ ESP - Іспанія	☐ PRT - Португалія
☐ EST - Естонія	☐ ROU - Румунія
☐ FIN - Фінляндія	☐ RUS - Російська Федерація
☐ FRA - Франція	☐ SMR - Сан-Марино
☐ GBR - Сполучене Королівство	☐ SRB - Сербія
☐ GEO - Грузія	☐ SVK - Словаччина
☐ GRC - Греція	☐ SVN - Словенія
☐ HRV - Хорватія	☐ SWE - Швеція
☐ HUN - Угорщина	☐ TUR - Туреччина
☐ IRL - Ірландія	☒ UKR - Україна
☐ ISL - Ісландія	

С. Представник(и) заявника – фізичної особи

Для заявника – фізичної особи на цьому етапі провадження не обов'язково бути представленим юристом. Якщо заявник не має представника, він повинен перейти до розділу Е.

Якщо заява від імені фізичної особи подається іншою особою, яка не є юристом (наприклад, родичем, другом або опікуном), ця особа повинна заповнити розділ С.1; якщо заява подається юристом, юрист повинен заповнити розділ С.2.

В обох випадках необхідно заповнити розділ С.3.

С.1. Представник, який не є юристом

18. В якій якості Ви представляєте заявника (родинний зв'язок, посада тощо)

19. Прізвище

20. Ім'я та по батькові

21. Громадянство

22. Адреса

23. Телефон (включно з міжнародним кодом)

24. Факс

25. Електронна пошта

С.2. Юрист

26. Прізвище

27. Ім'я та по батькові

28. Громадянство

29. Адреса

01033, Україна, м. Київ, вул. Володимирська, 40 офіс 24

30. Телефон (включно з міжнародним кодом)

31. Факс

32. Електронна пошта

С.3. Довіреність

Заявник повинен уповноважити будь-якого представника діяти від його імені. Для цього заявник ставить свій підпис у наведеній нижче першій графі. Уповноважений заявником представник повинен підтвердити свою згоду на представництво заявника. Для цього він ставить свій підпис у наведеній нижче другій графі.

Я доручаю зазначеній вище особі представляти мої інтереси у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

33. Підпис заявника

34. Дата

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

Я погоджуюсь представляти заявника у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

35. Підпис представника

36. Дата

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

D. Представник(и) заявника-юридичної особи

Якщо заявником є організація, вона повинна бути представленою в Суді особою, яку уповноважили діяти від імені і в інтересах цієї організації (наприклад, належним чином уповноважений директор або співробітник). Інформацію про уповноважену особу необхідно навести у розділі D.1.

Якщо уповноважена особа доручає юристу діяти від імені організації АБО якщо уповноважена особа є також юристом, який діє від імені організації, необхідно також заповнити розділи D.2 та D.3.

D.1. Представник організації

37. В якій якості Ви представляєте заявника (будь ласка надайте докази)

38. Прізвище

39. Ім'я та по батькові

40. Громадянство

41. Адреса

42. Телефон (включно з міжнародним кодом)

43. Факс

44. Електронна пошта

D.2. Юрист

45. Прізвище

46. Ім'я та по батькові

47. Громадянство

48. Адреса

49. Телефон (включно з міжнародним кодом)

50. Факс

51. Електронна пошта

D.3. Довіреність

Заявник повинен уповноважити будь-якого юриста діяти від його імені. Для цього він ставить свій підпис у наведеній нижче першій графі. Уповноважений заявником юрист повинен підтвердити свою згоду на представництво заявника. Для цього він ставить свій підпис у наведеній нижче другій графі.

Я доручаю зазначеній в розділі D.2 особі представляти інтереси організації у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

52. Підпис представника організації

53. Дата

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

Я погоджуюсь представляти організацію у провадженні перед Європейським судом з прав людини в рамках заяви, поданої відповідно до статті 34 Конвенції.

54. Підпис юриста

55. Дата

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

Предмет заяви

В цій частині формуляру слід надати всю інформацію стосовно фактів, скарг та вичерпання національних засобів правового захисту, а також відповідності вимогам статті 35 § 1 Конвенції щодо шестимісячного строку подання заяви (розділи E, F і G). Не можна залишати ці розділи незаповненими або просто посилатися на аркуші, що додаються (див. статтю 47 § 2 Регламенту, Практичну рекомендацію з подання заяви, а також «Нотатку для заповнення формуляру заяви»).

E. Описання фактів

56.

Іванову І.І. (далі - Заявниця), було викрадено невідомими особами 15.03.2018 року о 21-10 год. Невідомі особи, одягнені в камуфляж та балаклави, заблокувавши автомобіль Заявниці неподалік від її будинку за адресою: Україна, _____, із застосуванням насильства витягли Заявницю з її автомобіля та посадили до свого автомобіля, попередньо одягнувши їй на голову поліетиленовий непрозорий пакет. Цього ж дня, близько 23-00 год. Заявницю привезли до невідомого їй місця та зачинили у підвалі, де застосовували до неї тортури (4 рази, до втрати Заявницею свідомості). При цьому Заявницю били з метою отримання від неї під відеозапис "показань" про причетність останньої до готування злочинів. При цьому на Заявницю вчинявся тиск шляхом висловлення наступних погроз: погрожували вбити дитину та матір Заявниці. Заявниця погодилась проголосити під відеозапис запропонований їй текст, через катування та реальне сприйняття нею погроз її близьким, у разі відмови від такого запису. Вичерпання національних засобів захисту відбулося наступним чином: Заявниця вказала про викладені вище факти в протоколі допиту підозрюваного, що свідчить про отримання слідчими інформації про вчинене щодо Заявниці кримінальне правопорушення. Захисники Заявниці також подали відповідні заяви до правоохоронних органів. Органом досудового розслідування було зареєстровано відповідне кримінальне провадження за вказаними фактами. Проте через 15 днів після такої реєстрації постановою слідчого провадження було закрито у зв'язку із відсутністю події кримінального правопорушення. Захисник Заявниці звернувся до слідчого судді зі скаргою на постанову про закриття кримінального провадження. Скарга була задоволена. Відновивши досудове розслідування, слідчий через 20 днів знову закриття провадження за відсутності події злочину. Всі клопотання захисника про проведення експертиз, слідчих (розшукових) дій залишені слідчим без задоволення. Таким чином, на національному рівні не існує реальних та ефективних засобів захисту.

Так як все вищезазначене відбувалося з _____ року і до моменту звернення із заявою, строк на звернення до Суду не слив.

F. Заява про стверджені порушення Конвенції та/або Протоколів до неї і Ваші доводи

59. Стаття, на порушення якої Ви скаржитесь	Пояснення
Стаття 3 Конвенції	У випадку, коли особа скаржиться на те, що її викрали та катували з метою
	отримання "показань", на державу покладено позитивний обов'язок провести
	ефективне розслідування вказаних фактів, встановити осіб, які катували Заявницю,
	та притягнути їх до відповідальності, що в цьому випадку зроблено не було.
Стаття 5 Конвенції	На державу покладається відповідальність за позбавлення Заявниці свободи (під
	час її викрадення) приватними особами за мовчазної згоди держави. Жодних дій
	для встановлення таких осіб правоохоронними органами здійснено не було.

I. Список супровідних документів

Вам потрібно додати повні та розбірливі *копії* всіх документів. Суд не поверне Вам ці документи. Тому Вам потрібно надати тільки копії і не надсилати оригінали. Вам СЛІД:

- впорядкувати документи по датах і по процедурах;
- провести суцільну нумерацію сторінок та
- НЕ зшивати, НЕ скріплювати та НЕ склеювати документи.

68. Нижче наведіть, будь ласка, перелік документів у хронологічному порядку з коротким описом. Вкажіть номер сторінки, на якому можна знайти кожен з наданих документів.

1.	_____	стор. 1
2.	_____	стор. 2-4
3.	_____	стор. 5-6
4.	_____	стор. 7-14
5.	_____	стор. 15
6.	_____	стор. 16-19
7.	_____	стор. 20-23
8.	_____	стор. 24-25
9.	_____	стор. 26-29
10.	_____	стор. 30-32
11.	_____	стор. 33-34
12.	_____	стор. 35-37
13.	_____	стор.
14.	_____	стор. 38-40
15.	_____	стор. 41-44
16.	_____	стор. 45-46
17.	_____	стор. 47-50
18.	_____	стор. 51-53
19.	_____	стор. 54-55
20.	_____	стор. 56-57
21.	_____	стор.
22.	_____	стор.
23.	_____	стор.
24.	_____	стор.
25.	_____	стор.

Інші зауваження

Чи є у Вас інші зауваження стосовно Вашої заяви?

69. Зауваження

Ця справа потребує зміни пріоритету розгляду(клопотання додається) в зв'язку із необхідністю системного впливу на національну систему права, а також швидкого та ефективного захисту прав Заявниці

Декларація та підпис

Я свідомо заявляю, що, в міру моїх знань і розуміння, відомості, які я надав у цій заяві, є правильними.

70. Дата

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

наприклад, 27/09/2015

Д Д М М Р Р Р Р

Заявник(и) чи його(їхні) представник(и) повинні підписатися у наведеній для цього нижче графі.

71. Підпис(и) Заявник(и) Представник(и) - Поставте необхідну відмітку

--

Призначення особи, з якою ведеться листування

Якщо заявників декілька або якщо заявник призначив декілька представників, будь ласка, вкажіть ім'я та адресу однієї особи, з якою Суд листуватиметься. Якщо заявник має представника, Суд листуватиметься тільки з представником (незалежно від того корист він чи ні).

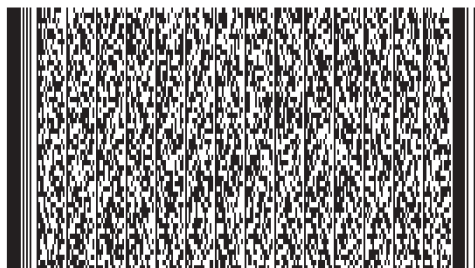
72. Ім'я та адреса заявника представника - Поставте необхідну відмітку

Адвокат Особа_1, 01033, Україна, м. Київ, вул. Володимирська, 40, офіс 40, +38 050 000 00 00, zeoss@zeoss.su

--

Заповнений формуляр заяви повинен бути підписаний і надісланий поштою на наступну адресу:

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

893669e1-66ca-4653-b9e0-2de2561a694b

Редактори

КУЧИНСЬКА ОКСАНА ПЕТРІВНА, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри правосуддя юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, адвокат.

ПОГОРЕЦЬКИЙ МИКОЛА АНАТОЛІЙОВИЧ, доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувач кафедри правосуддя юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, адвокат, голова Науково-практичної Ради при Раді адвокатів Київської області.

ЯНОВСЬКА ОЛЕКСАНДРА ГРИГОРІВНА, доктор юридичних наук, професор, суддя Верховного Суду.

Авторський колектив

БІРЮКОВА АЛІНА МИКОЛАЇВНА, кандидат юридичних наук, доцент, заслужений юрист України, проректор Академії адвокатури України, адвокат, член Дисциплінарної палати Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Київської області.

БОЙКО ЮЛІЯ ЮРІЇВНА, член Дисциплінарної палати Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Київської області, адвокат.

ЛЕГКИХ КИРИЛО ВІКТОРОВИЧ, кандидат юридичних наук, завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Академії адвокатури України, адвокат.

ПОБЕРЕЖНИК АЛЬОНА ОЛЕКСАНДРІВНА, кандидат юридичних наук, адвокат Адвокатського об'єднання «ГОРО ЛІГАЛ».

ХОТИНСЬКА-НОР ОКСАНА ЗІНОВІЇВНА, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри правосуддя юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, адвокат.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І. СКЛАДАННЯ ЦИВІЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

1. Заява про забезпечення позову або заява про забезпечення доказів у цивільній справі.....	3
2. Заява про перегляд заочного рішення або заява про видачу судового наказу чи скасування судового наказу.....	6
3. Заява у справі окремого провадження	11
4. Позовна заява про визнання правочину недійсним	13
5. Позовна заява про захист особистих немайнових прав	16
6. Позовна заява про захист права власності та визнання права власності на майно	19
7. Позовна заява про захист права інтелектуальної власності.....	21
8. Позовна заява зі спору щодо забезпечення виконання зобов'язань.....	23
9. Позовна заява про припинення (розірвання) окремих видів зобов'язань та відшкодування нанесених збитків (шкоди)	26
10. Позовна заява щодо порушення умов договорів лізингу або найму (оренди).....	29
11. Позовна заява щодо порушення умов договорів позики або позички	31
12. Позовна заява зі спору за недоговірними зобов'язаннями	33
13. Позовна заява про відшкодування майнової та немайнової шкоди	35
14. Позовна заява зі спору, що виникає із спадкового права	38
15. Позовна заява зі спору, що виник із особистих немайнових прав та обов'язків подружжя, батьків і дітей, інших членів сім'ї.....	40
16. Позовна заява у спорі, що виник із майнових прав та обов'язків подружжя й інших членів сім'ї	42
17. Позовна заява про захист житлових прав (визнання права користування житловим приміщенням, визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням, тощо).....	44
18. Позовна заява про захист права власності на земельну ділянку або права користування земельною ділянкою.....	48
19. Позовна заява про захист трудових прав (про поновлення на роботі незаконно звільненого працівника та стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу, стягнення заборгованості з заробітної плати, відшкодування моральної шкоди у зв'язку з порушенням трудових прав тощо).....	50
20. Апеляційна або касаційна скарги на рішення суду у цивільній справі	55
21. Заява про перегляд рішення за нововиявленими обставинами у цивільній справі	60
22. Заява до Європейського суду з прав людини у цивільній справі	62

РОЗДІЛ ІІ. СКЛАДАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ТА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

1. Позовна заява про захист суб'єктів господарювання від недобросовісної конкуренції ..	75
2. Позовна заява про відшкодування шкоди і збитків, завданих підприємцем довкілля та законним інтересам суб'єктів господарювання.....	81

3. Відзив на позовну заяву про скасування реєстрації суб'єкта господарської діяльності.....	87
4. Позовна заява про захист права власності та інших майнових прав суб'єкта господарювання.....	89
5. Позовна заява про відшкодування збитків, завданих суб'єкту господарювання порушенням його майнових прав юридичними особами, а також органами державної влади чи органами місцевого самоврядування.....	94
6. Позовна заява про визнання господарського договору недійсним або про розірвання господарського зобов'язання.....	97
7. Заява про визнання суб'єкта підприємницької діяльності банкрутом.....	101
8. Претензія зі спору, що виник із договору перевезення чи з договору про надання послуг зв'язку, чи з договору, заснованого на державному замовленні.....	103
9. Позовна заява зі спорів, пов'язаних із захистом авторського права та суміжних прав або з захистом права на знаки для товарів і послуг, чи з захистом права на винаходи.....	106
10. Позовна заява про відшкодування збитків, завданих суб'єкту господарювання невиконанням або неналежним виконанням господарського договору.....	110
11. Відзив на позовну заяву у господарській справі.....	115
12. Апеляційна або касаційна скарга на рішення господарського суду.....	118
13. Відзив на апеляційну або касаційну скаргу на рішення господарського суду.....	122
14. Заява про перегляд рішення господарського суду за нововиявленими обставинами... 126	
15. Заява про відстрочку або розстрочку виконання рішення господарського суду, або зміну способу та порядку виконання рішення, ухвали, постанови.....	128
16. Адміністративний позов щодо оскарження рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень.....	131
17. Адміністративний позов щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності виборчих комісій, комісій із референдуму, членів цих комісій.....	134
18. Адміністративний позов про визнання нечинним акту ненормативного характеру (наприклад, рішення податкового органу про донарахування податку та штрафних санкцій).....	137
19. Заява про забезпечення доказів або заява про забезпечення адміністративного позову.....	141
20. Апеляційна або касаційна скарга на рішення адміністративного суду.....	144
21. Заява про перегляд рішення адміністративного суду за нововиявленими обставинами.....	148
22. Заява про відстрочення або розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання рішення в адміністративній справі.....	150

РОЗДІЛ ІІІ.

СКЛАДАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

1. Скарга на бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.....	152
2. Заява про кримінальне правопорушення та про залучення до провадження як потерпілого.....	154
3. Цивільний позов у кримінальному провадженні.....	156
4. Скарга про скасування постанови про закриття кримінального провадження.....	158

5. Заява про відвід слідчому, судді або присяжному	161
6. Клопотання про проведення негласних слідчих (розшукових) дій.....	164
7. Скарга на рішення слідчого про відмову в задоволенні клопотання.....	166
8. Угода про примирення між потерпілим та обвинуваченим	168
9. Апеляційна скарга на ухвалу слідчого судді про обрання запобіжного заходу.....	171
10. Клопотання в порядку ст. 315 КПК України про зміну запобіжного заходу.....	176
11. Клопотання під час судового розгляду про допит свідка.....	179
12. Клопотання про визнання доказу недопустимим	180
13. Зауваження на журнал судового засідання	182
14. Апеляційна скарга на вирок суду	183
15. Касаційна скарга на ухвалу суду	187
16. Заперечення на апеляційну скаргу в кримінальному провадженні.....	191
17. Заява про перегляд судових рішень за виключними обставинами.....	194
18. Клопотання про помилування	196
19. Клопотання в справі про адміністративне правопорушення про призначення експертизи.....	197
20. Апеляційна скарга на постанову суду в справі про адміністративне правопорушення.....	199
21. Заперечення на апеляційну скаргу в справі про адміністративне правопорушення	201
22. Заява до Європейського суду з прав людини у кримінальній справі	203

Навчальне видання

КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ІСПИТ АДВОКАТА: доступ до майбутньої професії

•

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

Навчальний посібник

2-ге видання

зі змінами і доповненнями

*За ред. докт. юрид. наук, проф. О. П. Кучинської,
докт. юрид. наук, проф. М. А. Погорецького,
докт. юрид. наук, проф. О. Г. Яновської*

Відповідальний за випуск

Комп'ютерна верстка

Обкладинка

О. В. Діордійчук

Д. М. Алексеєв

Д. М. Алексеєв

Підписано до друку 01.11.2018 р. Формат 70x100^{1/16}

Папір офсетний. Гарнітура «Times New Roman».

Друк офсетний. Умовн.-друк. арк. 17,88.

Видавництво «Алерта»

04210, м. Київ, а/с 112.

Тел.: (044) 223-15-25, 223-15-30.

E-mail: alerta.prawovaednist@gmail.com, веб-сайт: www.alerta.kiev.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 788 від 29.01.2002 р.